

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

OPERA

IOSEPHI VIRI IN- TER IVDAEOS DOCTISSI-

MI AC DISERTISSIMI. QVAE AD
NOSTRAM AETATEM PERVENERVNT,

OMNIA, NIMIRVM:

DE ANTIQVITATIBVS

IVDAICIS LIBRI XX. QVIBVS IN FINE

*LOCO APPENDICIS VITA IOSEPHI PER IPSVM
conscripta, est adiecta: De bello Iudaico Libri VII. ex collatione Graco-
rum Codicum accuratè castigati: Contra Apionem Libri II. pro corru-
ptissimis antea, iam ex Graco itidem non solum emendati, sed etiam sup-
pleti, ac integritati pristinae restituti: De imperio rationis, siue de Mac-
chabais Liber unus, denuò recognitus; Antehac à Graca lingua peritissi-
mo, ac historiarum studiosissimo viro in Latinum sermonem trans-
lata, & ad exemplum Graci Codicis accuratè distincta.*

NVNC VERO SVMMA CVM DILIGENTIA CHRONOLO-
gia ad caput vniuscuiusque folij, cum ex veterum tum recentiorum Scriptorum
Commentarijs, cumq; scholijs necessarijs, per doctum quendam virum in
communem Rei literariae vtilitatem recens concinnata.

CVM FIGVRIS ET INDICE LOCVPLETISSIMO.

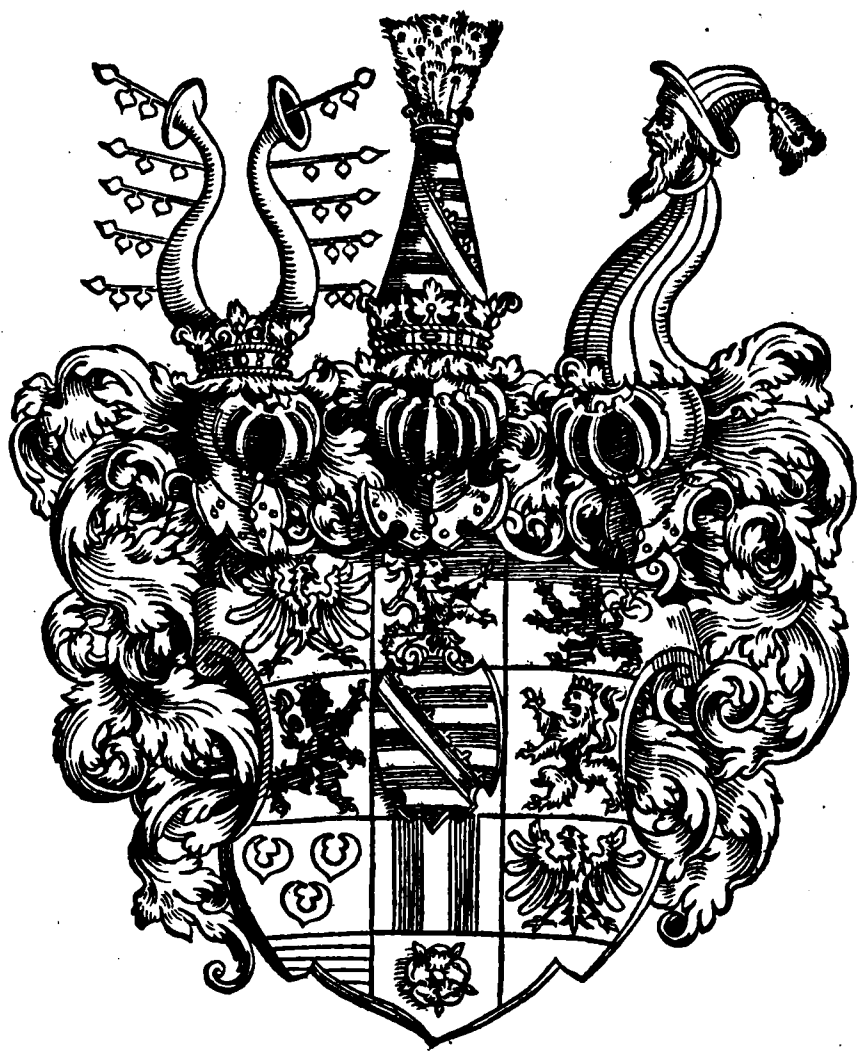
FRANCOFORTI.

CIO. ID. LXXX..

OMNIA QVAM ABSOLVTISSIME HAC EDITIONE EMENDATA, ET A
mendis, quibus scatebant plurimis repurgata.



ILLVSTRISSIMIS PRIN-
CIPIBVS AC DOMINIS, DOMINO
FRIDERICO VVILHELMO ET IOANNI, FRA-
TRIBVS, DVCIBVS SAXONIE,, LANDTGRA-
uijs Thuringia & Marchionibus Misnia, &c.
Dominis suis clementissimis.



PEPETENTI mihi varia literarum studia, ad quæ nos statim in ipso adhuc iuventutis flore, vt veræ laudis gloriam assequamur, mittunt parentes: nullum equidem mihi visum est vel iucundius singulis, vel vtilius, ac perinde magis necessarium vniuersis, his præsertim quibus olim Reipublicæ gubernacula reseruantur, Duces Illustriissimi, atque est illa multiplex & copiosa gestarum rerum testis Historia. Quia enim nuncia est vetustatis, vt præclare dixit Cicero, fieri non potest, quin ipsa sit ceu quædam honestæ vitæ officina, ex qua in dubijs rebus certa sibi quisque petere consilia, certas sibi & tanquam viuas ad benè viuendum proponere imagines & possit & audeat. Nam reliquæ, quas vocant liberales, artes vniuersæ, quid quæso in Rebus publicis facient, vbi non illis accesserit gestarum rerum cognitio? Atqui historia nō tam exempla, quàm incitamenta etiam quædam habet, quæ vel crudelissimos, & ab omni penitus humanitate alienos, in quandam mansuetioris vitæ cōsuetudinē inuitare, vel rapere potius possint:

EPISTOLA DEDICATORIA.

sint: id quod nec ullæ hominum leges, neque vlla Philosophorum præscripta præstare queant. Quid enim leges queant aliud, vbi non ex aliqua præclare rei gestæ cognitione emanarint, præterquam cogere, terrere, punire? Philosophi autem in vmbra & ocio quædam liberè, ad formandos indocti vulgi mores, in disputationem vocarunt: quæ hoc minus peccandi licentiam arcent, quò minus est videri aliquid, quàm esse, hoc est, quò maior est opinione veritas. Quando enim non ab honesto iustitiæ ad iniustitiam declinavit, qui vel rigidarum vim legum, vel superciliosa Philosophorum duntaxat præscripta calluit? Ab iniusticia verò ad immisericordiam nōne facilis est transitus? Immisericordiam nōne, tanquam necessariò, sequitur crudelitas? Crudelitatis nōne comes est ferina illa, & quæ omnem prorsus agendarum rerum electionem excludit, Immanitas? Dij melius, quàm sic vnquam habenas rerum teneant honestatis ignari. Porro quisquis præteritarum rerum cognitionem tenuerit, facile ex his, quæ virtutis adminiculo facta recensent historiæ, intelliget, quantum ei, qui alijs præest, crudelitatem fugere liceat: & hoc agere semper, vt quàm maximè fieri possit, ametur à plurimis, timeatur à paucis. Nam si maioribus nostris credimus, ciuitates & regna, fide & clementia magis, quàm vi & armis conseruantur. Crudelitatem enim exercere in ciues, vt est pusilli, & omnia timentis animi signū, ita Clementia cōciliare sibi nō vnos duntaxat ciues, sed & hostes, excelsi & magnanimi spiritus argumentū esse solet. Quocirca nō infrequēter maior est virtus seruasse hostē, quàm extinxisse. Seruato enim hoste, sæpius victoriæ triūphos ducere, sæpius clementiæ documenta præbere licebit: quorū neutrū assequitur victor, si temerè, & quò sese fortunæ impetus rapuerit, feratur in hostem. Etsi enim difficile est temperare cōceptis animo affectibus, tamē quisquis famæ studio, & honestæ laudis cura tãgitur, nō magis indulgere sibi quàm imperare etiam gloriosum duxerit. Qui secus est affectus, illum ne Therfites ille quidem, omniū qui ad expugnandā Troiā venerunt ignauissimus, in hostes secum ductūrus fuerit. Nam ignauos Duces, non rarò mutationes rerum sequuntur: quæ deinceps cædem, fugam, aliaque hostilia, vt scriptum à Sallustio, portendunt. Neque verò dico, velle me quenquam ab obeundis publicis patriæ officijs remorari, ob eam tantū causam, quò difficile sit benè imperare alijs. Etsi enim, difficile est benè imperare, haud ideò tamen publicorum officiorum molem, cuiquam Principi viro, si ea vltro offeratur, fugere permiserim. Qui alios enim, regit & seruat, dum plurimorum curam gerit, dum miserorum necessitates tanquam in humeros suos transfert: Ille demum sibi immortale, & omni quoque ære perennius nomen parat. Qui uero nullam earum rerum, quas hic recensemus, habuerint scientiam, illos ego nimirū ad pascendos armentorum greges tantisper relegauerim, dum facti prudentiores, intelligant, quàm non sit tutum, illotis, vt aiunt, pedibus, ad tam augustum seruandæ Reipublicæ munus accedere. Nam vt alibi scripsit Xenophon, πάντων τῶν ἄλλων ζῶων ἔπ' ῥῆον, ἢ ἀνθρώπων ἀρχεῖν. Quod tamen paulò post facillimum fore ostendit, si rerum agendarum vsus cum prudentiā accesserit. Quis enim non pareat illi, qui cum summa rerum prudentia, summam quoque fidem, clementiam, constantiam, æquitatem, vigilantiam, sedulitatem, labores, sobrietatem, & alias id genus Heroicas plane

planè virtutes copulauerit? Tanta enim est quisque in Repub. quantum se virtutibus ostendit. Et quisque præficitur alijs, tanquam cōmune aliorum ciuium spectaculum constituitur. Quem nemo facile præcipientem audiet, nisi illud, ad quod euectus est fastigium, suis quodammodo virtutibus reddat ornatius. Animi ornamentis opus est, quæ quidem à virtute proficiuntur, vbi magistratus audientes velint habere ciues. Cæterum ne ad formando optimos cuique mores recta desint studia, utque non tam priuatam quam publicam patriæ quoque salutem tueri contendant ciues, ac subinde nouam semper patriæ gloriam comparare studeant, ad ea duntaxat adijciendus est animus studia, quæ bonorum omnium consensu ad omnem virtutem sunt accommodatissima. Quo in ordine vel primas obtinet Historia, ex qua tanquam ab oraculo ciuilia petenda censemus instituta, cum quod ea sit vna quæ rectè aut secus factorum memoriâ habeat, tum quod quenque officij sui commonefaciat magis, quam vllæ statuæ, magis quam vllæ Piramides aut imagines maiorum. Propterea longo rerum vñu veteres olim sapientes cum domi tum foris acquisito, varia ac ferè semper pugnancia vulgi studia cognoscentes, varias vitiorum pœnas, varia vicissim egregiè factorum præmia statuerunt: id quod hodie vna, & prorsus vnica nobis præstare, & tanquam in speculo quodam repræsentare queat historia. Ac ne nimium de laudibus historiæ dixisse videar, quas & multi docti passim scriptis suis celebrauerunt: res ipsa clamat, non esse vllum genus literarum humanæ vitæ vtilius ac commodius Ecclesiastica historia, quæ supra alias dignitatis eminentia, quam ea & mole rerum ac varietate, & illustribus omnis generis virtutum vitiorumque exemplis locuples sit, consultò dicere prætereo. Quæ tamen duo tanta sunt, ut si rectè gratias habemus illis immortales, qui alios historicos ediderunt, interpretati sunt, emendauerunt, illustrarunt, certè non erat Flauio Iosepho cur eandem operam denegandam quispiam iudicaret. Certatim & superioribus & hoc ipso nostro felicissimo tempore, à multis eruditione industriaque insignibus viris in Antiquitatis noticia, eruenda, in lucem proferenda explicandaque laboratum est, non sine honestissimi cuiusque mortaliū summò applausu: eorum nullus ferè est qui nō Iosephi huius auxilio se vñum fuisse fateatur. Sunt enim in hoc autore multa diligentius indicata, explicataque; de legibus & institutis Hebræorum, quæ antiquiores illi scriptores aut silentio, tanquam nota suis hominibus, transmiserunt, aut attigerunt obiter: quæ tamen non intellecta, multum tenebrarum lectori offundant: cognita, mirum in modum expediant. Deinde quod spectat ad historiam ipsam per se quam tractat, manifestum est, eam quæ sparsim, diuersis locis, apud diuersos autores tradita erat, summa perspicuitate, optimaque fide ab Iosepho esse compositam & illustratam: ut non modò res gestæ, sed (quod est potissimum, & cognitu præcipuè dignum) earum causæ, progressus, fines, euentusque ob oculos sint potissimi. Huius historiæ præstantiam animaduertens ego, & à plerisque omnibus eandem illam historiam commendari, atque in cœlum usque euehi cum audirem, ut cuius historiæ studio, plus quam antea compertam redderem, typis euulgadam recepi. Opere verò legitime perfectò, & habito prius doctissimorum virorum consilio, cum opus istud iam antea vsui publico expositum: multis nihilomi-

EPISTOLA DEDICATORIA.

nus vel Typagrophorū incuria mendis labefactatum cum reperissem, nullis sumptibus, vigilijs & peritorum hominum laboribus parcendum existimaui, quin rem adeo preciosam accuratissime recognita, Historiarum studiosis possem exhibere. Sed cum ad finem iam progressus essem, subuereri coepi, num hoc meum quantumvis ob publicam vtilitatem institutum à cauillatorum & Zoilorum moribus tutum esse posset. Itaque mecum deliberans, quibus tutelam huius editionis potissimum committerem, nulli visi sunt magis idonei & maiore in existimatione constituti c.v. quos ego (licet infimus) inter tot & tantos Principes & Illustres viros ob insignē iustitiam, pietatem, fidem, & erga omnes clementiam, patronos mihi eligerem, quos Philosophicum illud pro scopo semper habuisse constat: Imperes ut veneris magis, & ameris, quam ut metuaris. Deinde mouit me, vel inprimis Illustris. Ducis quondam, Domini c.v. progenitoris memoria: cuius etsi mihi videndi audiendiq; occasio non contigit: sola tamen publica fama tantum animi desiderium excitauit, ut satiari illud prius non possit, quam aliquo officio saltem erga posteros eius, quoniam erga ipsum non datur, fuerit opus. Nam ut alias ipsius virtutes, tum foris, tum in patria decantatas, negligere vellem: cuiusmodi sunt: Fortitudo, tam bellica quam togata, quarum vtrarumq; prudentia sapienter rexisse: Grauitas, quam mirabiliter humanitate, comitate, vrbaniitateq; temperasse dicitur: Eloquentia, diligenti studio, & multarum rerum vsu parata: Liberalitas erga omnes, praesertim erga literarum & bonarum artium studiosos: Constans beneuolentia & non simulata fidelitas, non modo erga propinquos & domesticos: sed etiam erga subditos suos omnes, pauperes aequè ac diuites: Pietas erga Deum & Ecclesiam sincera: & aliae quamplurimae, iam olim doctissimorum virorum monumentis celebratae virtutes. Hunc ergo tantum honestissimarum virtutum non modo fautorem, sed etiam cultorem, quis amore non completatur? quis nomen gentemq; eius honore non prosequatur, qui quidem earundem virtutum amator, non contemptor & hostis sit? Itaque mihi, etiamsi nulla alia esset huius nuncupationis causa, haec certè, memoria, inquam, ac desiderium c.v. parentis satis idonea esse posset.

Ad v.c. igitur, Principes Illustrissimi, doctorum omnium Mæcenates, & quorumlibet, qui aliquo modo de Republica bene mereri cupiunt, fautores summos, supplex accedo: Et c.v. Opus hoc Antiquitatum Iudaicarum praedicti Flauij Iosephi offero, obnixè petens, ut istud ea qua solet Clementia excipere dignetur, mihiq; lubeat in posterum sub tanta v.c. autoritate maiora & grauiora edere. Deum deniq; optimum maximum, ut quam diutissime c.v. nobis conferuet incolumes, humili prece oro, eidemq; submissem commendo. Francofordiæ ad Mœnum Calend. VII BR. anno Domini MD. LXXX.

C. V.

Humillimus Clienſ.

Sigismundus Feyerabendt
Bibliopola.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

FLAVII IOSEPHI DE ANTIQUITATE IUDAE ORVM CONTRA APIONEM

Alexandrinum, ad Epaphroditum,

LIBER I.

Opera Sigismundi Gelenij restitutus.



SUFFICIENTER, ut arbitror, & per libros Antiquitatum, optime virorum Epaphrodite, legentibus eos, aperui de nostro genere Iudaorum, quia & vetustissimum est, & primam originem domesticam habuit. Quinq; millium enim annorum numerum historiam continentem, ex nostris sacris libris Græco sermone conscripsi. Quonia verò multos video, respicientes blasphemiam quorundam insanè prolatam: & ea quæ à me de antiquitate conscripta sunt, non credentes: putantes mendacium nostrum esse genus, eò quod nulla memoria apud Græcorum nobiles historiographos digni sunt habiti nostri maiores: pro omnibus his arbitratus sum oportere me breuiter hac dicta conscribere: & derogantium quidem, vesanum spontaneumq; increpare mendacium, aliorum verò ignorantiam pariter emendare: uniuersosq; de nostra antiquitate, qui scilicet veritatem amplectuntur, edocere. Ut autem in meis dictis testibus eis, qui de omni antiquitate apud Græcos fide digni sunt iudicandi: eos autem qui blasphemè de nobis atq; fallaciter conscripsera liqua, per semetipsos conuictos indubitanter ostendam. Conabor etiam causas exponere, propter quas non multi in Græcis historijs gentis nostra fecere memoriam: nec non & eos, qui de nobis scribere voluerunt nescientibus aut nescire simulantibus indicabo. Primitus itaq; satis admiror eos, qui existimant oportere de rebus antiquis, græcis tantummodo fidem habere, & ab eis consulendam esse veritatis integritatem: nobis autem & alijs hominibus non esse credendum. Sed ego omnia in his contraria video contigisse. Quapropter decet non varias opiniones inspicere, sed ex ipsis rebus iustitiam ponderare. Omnia siquidem Græcorum noua, & heri (ut ita dicam) nuperq; facta cognoui: hoc est fabricam ciuitatum & adinventiones artium cōscriptionesq; legum: cunctarumq; rerum iunior apud eos est historia diligentia conscribenda. Apud Aegyptios autem, atq; Chaldaos & Phœnicas (desino enim nos illis connumerare) sicut ipsi fatentur, res gestæ antiquissimam & permanentem habent memoria traditionem. Nam & locis omnes inhabitant, quæ nequaquã aeris corruptioni subiaceant: & multam providentiam habuere, ut nihil horum quæ apud eos aguntur sine memoria relinqueretur: sed in publicis conscriptionibus semper à viris sapientissimis dicerentur. Græcorum verò regionē innumera corruptiones inuasere, rerum memoriam delentes. Qui aut nouas constituentes cōuersationes, omnium se primos esse credidere, sciant quia etiam serò & vix naturam potuere agnoscere literarum. Nam antiquissimum earum usum habuisse creduntur à Phœnicibus, & à Cadmo se didicisse gloriantur. Sed neq; illo tempore poterit aliquis demonstrare

Antiquitatum historia quinq; millium annorum.

Causæ impulsivæ cōscribendi hos libros.

Omnia Græcorum noua: apud Aegyptios autem & Chaldaeos, & Phœnicas res gestæ antiquissimam habent memoriæ traditionem.

Græcorum regionem innumera corruptiones inuasere.

Phœnices & Cadmus Græcarum literarum inuectores.

Rrrrr 3

seruatam

Apud Græcos nulla
conscriptio, poemate
Homeri vetustior.

Thucydides scrupu-
losissimam sui tem-
poris historiam con-
scripsit.
Causæ diuersitatis
apud Iudæos.

Altera diuersitatis
causa apud Græcos
historiographos.

seruatam conscriptionem, neq, in templis, neq, in publicis anathematibus: quan-
do etiam de Troianis rebus, ubi tot annis militatum est, postea multa questio
atque contentio facta est, utrum literis usi sint: & magis veritas obtinuit, quod
usus modernarum literarum illis fuisset incognitus. Constat autem, quod apud
Græcos nulla inuenitur conscriptio, poemate Homeri vetustior: & hunc etiam
post bella Troiana fuisse manifestum est. Et aiunt neq, hunc literis suum poema
reliquisse: sed cantibus memoria reseruatum, postea fuisse compositum, & pro-
pterea multam in eo comperiri dissonantiam. Qui autem historias apud eos con-
scribere tentauere, id est, Cadmus Milesius, & Acusilaus Argiuis, & post
hunc quicumq, alij fuisse referuntur, paululum tempus Persarum contra Gra-
cos expeditionem precessere. Sed & eos qui de cælestibus ac diuinis primitus a-
pud Græcos sunt philosophati, id est, Pherecydem Syrium & Pythagoram, &
Thaletem, omnes concorditer confitentur, Ægyptiorum & Chaldaeorum fuisse
discipulos: & breuiter conscripsisse, quæ à Græcis omnium antiquissima iudican-
tur, ita ut vix ea credant ab illis fuisse conscripta. Quomodo ergo non est irra-
tionabile, ut tali fastu turgeant Græci, tanquam soli sciant vetera, & verita-
tem eorum exactè tradant: aut quis non ab ipsis conscriptoribus faciliè discat,
quod neq, firmiter scientes aliquid conscribere, sed quod unusquisque opinatus
est, hoc studuit explanare. Vnde etiam libris se inuicem arguunt, & valde con-
traria de rebus eisdem non piget eos dicere. Sed ego videbor me potioribus esse su-
perfluis, si explanare voluero, quantis quidem locis Hellanicus ab Acusilao de
genealogijs discrepat, & in quantis Hesiodum corrigit Acusilaus, aut quomodo
Ephorus quidem Hellanicum in plurimis ostendit esse mendacem, Ephorum ve-
rò Timæus, Timæum qui post illum fuisse, Herodotum verò cuncti: sed neq, de
Siculis cum Antiocho & Philisto aut Callia Timæus concordare dignatus est:
neq, rursus de Atticis hi qui Attidas conscripserunt: aut de Argolicis qui de Ar-
gis historiam protulere, alter utros consecuti sunt. Et quid oportet dicere de ciui-
tatibus breuibusq, rebus, quando de militia Persica, & his quæ in ea sunt gesta,
tantum viri probatissimi discordasse noscuntur? In multis autem etiam Thu-
cydides tanquam fallax accusatur, licet scrupulosissimam sui temporis histori-
am conscripsisse videatur. Causa verò huius dissonantia multa forsitan & alia
quarere volentibus apparebunt. Ego verò duabus quas dicturus sum, maxi-
mam huius vim diuersitatis adscribo. Et quidem primum dico eam quæ mi-
hi propior esse videtur: id est, eo quod ab initio non fuerit studium apud Græcos,
publicas de his quæ semper aguntur proferre conscriptiones. Hoc etenim præcipuè
& errorem & potestatem mentiendi posteris, vetus aliquid volentibus scripti-
tare, concessit. Non enim solummodo apud alios Græcos publica conscriptio est
neglecta: sed neq, apud ipsos Athenienses, quos terrigenas esse dicunt, disciplinaq,
cultores, aliquid huiusmodi reperitur. Sed publicarum literarum antiquissimas
esse dicunt leges, quæ à Dracone eis de supplicijs sunt conscriptæ, modicum ante
tempus tyrannidis Pisistrati. De Arcadibus autem in antiquitate gloriantibus,
quid oportet dici? vix enim isti & postea literis eruditi sunt. Cum ergo con-
scriptio nulla præponeretur, quæ & discere volentes doceret, & mentientes ar-
gueret, multa inter conscriptores discordia nata est: quoniam qui ad scriben-
dum se preparabant, non studium veritatis exhibuerunt, licet hac promissio
semper habeatur in promptu: sed verborum magis habere prolationem maxi-
mam.

nam. Et quemadmodum laudari se in hoc super alios aestimarent, ad hoc potius semetipsos aptabant. Aliqui verò ad fabulas sunt cōuersi: aliqui autem ad gratiam, aut ciuitates laudantes aut Reges: alij semetipsos ad accusandas causas aut conscriptores tradidere: in hoc se fore probabiles aestimantes, & omnino hoc agentes, quod historia nimis aduersum est. Vera siquidem historia indicium est, si de eisdem rebus omnes eadem dicant atq; conscribant. hi verò cum quadam aliter conscriberent quàm alij, tunc se putabant omnium veraciores ostendi. Quapropter causa quidem verborum & calliditatis eorum, cedere nos Gracis oportet: non autem de antiqua historia veritate, & maxime de rebus propria vniuscuiusq; prouincia. Quoniam igitur apud Aegyptios & Babylonios, ex longissimis olim temporibus circa conscriptiones diligentia fuit, quando sacerdotibus erat iniunctum, & circa eas ipsi philosophabantur: Chaldaei verò apud Babylonios: & quia precipue Gracis immixti, vsi sunt Phœnices literis, circa dispensationes vitæ, & publicorum operum traditionem, dum consentiant omnes, tacendum hoc puto. De nostris verò progenitoribus, qui eandem quam predicti habuerunt in conscriptionibus sollicitudinem (desino dicere, etiam potiore) Pontificibus & prophetis hoc imperantes: & quia usq; ad nostra tempora cum multa integritate seruatum est, & si oportet audentius dicere, etiam seruabitur, conabor breuiter edocere. Non enim solummodò ab initio probatissimos viros, & in Dei placatione preparados, ad hæc exercenda constituerunt: sed quatenus etiam genus sacerdotum sine permixtione purumq; consisteret, prouiderunt. Oportet enim eum qui sacerdotium habiturus est, ex eiusdem gentis nasci muliere: & neque ad pecunias, neque ad honores inspicere, & genus per antiquam lineam & multis testibus approbare. Quod scilicet agimus non solum in ipsa Iudæa: sed ubicunq; nostri generis constitutio reperitur, etiam ibi integritas ista seruatur circa nuptias sacerdotum: hoc est, in Aegypto & Babylonia, & quocunq; terrarum orbe quilibet de sacerdotum genere sunt dispersi. Mittunt enim in Hierosolymam conscribentes à patre nomen nuptæ, & antiquorum progenitorum, quicunque huius rei testimonia præbuere. Si autem bella proueniant, sicut iam crebrò factum est, dum Antiochus Epiphanes ad nostram venisset regionem, & Pompeius Magnus, & Quintilius Varus, & precipue nostris gestat temporibus, tunc hi qui de sacerdotibus supersunt, ex antiquis literis iterum nouas conficiunt, & probant mulieres, quæ relinquuntur. Non enim ad captiuas accedunt, alienigenarum consortia formidantes. Indicium verò integritatis hoc maximum est: quia Pontifices apud nos à duobus millibus annis denominati filij à patre conscripti sunt. His autem qui prædicti sunt, si quid præuaricentur, interdicitur ne vel ad altare accedant, vel alia sanctificatione fungantur. Rectè siquidem, potius autem necessariè, cum neq; conscribendi potestas omnibus data, neq; ulla sit in descriptione discordia: sed solummodò prophetis antiquissima quidem & veterrima secundum inspirationem factam à Deo cognoscentibus, alia verò suorum temporum sicuti sunt facta palam conscribentibus, infiniti libri nō sunt apud nos discordantes & sibimet repugnantes: sed solummodò duo & viginti libri, habentes temporis totius conscriptionē: quorum iustè fides admittitur. Horum ergo quinque quidē sunt Moseos, qui natiuitates continent, & humana generationis traditionē habent usq; ad eius mortē. hoc tempus de tribus millibus annis paululum minus est. A morte verò Moseos usq; ad Artaxerxem Persarum

Veræ historię indicium.

Propositio quæ tradendam sumit Iosephus.

Ordo Pontificum apud Iudæos quis scribit.

Pontifices apud Iudæos à duobus millibus annis denominati filij à patre conscripti sunt.

Duo & viginti libri facti.

Persarum Regem, qui fuit post Xerxem, propheta suorum temporum res gestas conscripserunt in tredecim libris. Reliqui verò quatuor, hymnos in Deum, & vita humana praecepta noscuntur continere. Ab Artaxerxe verò usque ad nostrum tempus singula quidem conscripta, non tamen priori simili fide sunt habitae, eo quod non fuerit certa successio prophetarum. Palam namque est ipsis operibus quemadmodum nos proprijs literis credimus: tanto namque seculo iam praeterito neque adijcere quicquam aliquis, nec auferre nec transformare praesumpsit. Omnibus enim insertum est mox ex prima generatione Judaeis, hac divina dogmata nominare, & in his utique permanere: & propterea, si oporteat, mori libenter. Jam itaque multi captiuorum frequenter tormentis affecti sunt, & mortes varias in theatris sustinere, ne ullum verbum contra leges admitterent, aut conscriptiones auitas violarent. Quis Graecorum aliquid tale perpeffus est? quando neque fortuitam sustinere lesionem volunt: licet omnia apud eos scripta destruantur. Verba enim hac esse putant secundum conscribentium voluntates exposita. Et hoc iuste etiam de antiquis sapiunt, quoniam aliquos nunc quoque vident praesumentes de his rebus conscribere, quibus neque ipsi interfuerunt, neque credere scientibus acquiescunt. Denique de bello quod apud nos contigit nuper, quidam historias conscribentes ediderunt: cum neque ad ea loca venerint, neque in proximo rerum gestarum fuerint: sed ex auditu quadam pauca componentes, impudenter semetipsos videntur historia nomine iactitare. Ego verò & de omni bello, & quae ibi particulariter gesta sunt, veram descriptionem feci: cum ipse rebus omnibus interfuerim. Dux etenim apud nos Galileorum eram, donec fuit defendendi facultas. Contigit autem ut caperer à Romanis, & habentes me Vespasianus & Titus in custodia, uniuersa semper inspicere faciebant, primo quidem vinctum: postea verò solutus cum Titò ab Alexandria propter obsessionem Hierosolymorum directus sum. Eo tempore nihil est gestum, quod meam potuisset latere notitiam. Nam videns Romanorum exercitum, uniuersa cum diligentia describebam. Et ea quae nunciabantur ab his qui semetipsos tradebant, ego solus integrius intelligens disponebam. Deinde Roma tempus vacationis habens, omni iam negotio preparato usus aliquibus cooperantibus mihi propter eloquentiam Graecam rerum eruditionem exhibui. Tantaque mihi securitas affuit veritatis, ut primos omnium Imperatores belli Vespasianum & Titum testes non expauescerem. Primum namque illis obtuli libros: & post illos multis quidem Romanorum qui bellis interfuerunt, plurimis verò nostrorum etiam eos venum dedi, qui Graeca eruditione videbantur imbuti, quorum est Julius Archelaus, Herodes honestissimus, & ipse admirabilis Rex Agrippa. Ipsi siquidem uniuersi testimonium perhibuere, quod veritatem diligenter excolui: non dissimulaturi si quid gestorum per ignorantiam aut per gratiam commutassent, aut pratermisissent. Quidam verò prauis homines derogare meae historiae sunt conati, tanquam in scholis adolescentium themata exercentes, & accusationis insperata atque detractionis facientes opus: cum oporteat illud sciri, quod conuenit promittentem alijs rerum veracium traditionem, ipsum prius hac nosse certissime, aut rebus gestis adhaerendo, aut ab scientibus consulendo. Quod ego praecipue circa utrumque me credo fecisse opus. Antiquitatis namque libros (sicut dixi) ex voluminibus sacris interpretatus sum, cum essem genere sacerdos, & participarem illarum sapientiam literarum. Historiam

Graecorum cum Iudaeis comparatio.

De bello Iudaico quidam historias conscripserunt.

Iosephus bello Iudaico semper interfuit.

Iosephus Romae belli Iudaici historiam conscripsit.

Iosephus libros suos plurimis venum dedit.

Iosephi libros quidam blasphemant.

riam verò belli conscripsi, multarum quidem actionum ipse operator, plurimarum verò inspector existens: & omnino eorū qua dicta vel gesta sunt, nihil ignorans. Quomodo ergo non procaces quilibet existimabit eos, qui aduersum me nituntur de veritate contendere? Qui licet imperatorum commentarios legisse dicuntur, non tamen nostrorum repugnantium rebus interfuere. De his rebus itaque necessariam feci digressionem, significare volens facultatem eorum, qui historiam scribere promittunt. Et sufficienter, sicuti reor, declaravi, quod conscriptio rerum apud Barbaros potius solennior, quàm apud Gracos est. Volo autem paululum prius disputare aduersus eos, qui contendunt, nouellam esse nostram conuersationem, eo quod nihil de nobis, ut aiunt illi, dictum sit à conscriptoribus Gracis: Deinde testimonia antiquitatis ex aliorum literis exhibebo: & eos qui nostrum blasphemant genus, nulla ratione blasphemare monstrabo. Nos igitur neque regionem maritimam habitamus, neque mercimonijs gaudemus, neque per hoc alterutris peregrinationib. fatigamur. Sed nostra ciuitates procul à mari sita sunt: regionemque uberrimam possidentes, in ea assidue laboramus, precipue circa filiorum nutrimenta studentes, legumque custodiam: & traditionem pietatis, totius opus vita necessarium iudicamus. Cum accedat igitur his qua praedicta sunt, etiam viuendi ratio propria, nihil fuit antiquis temporibus quod faceret nobis commercium Gracorum: sicut Aegyptijs mercimonia, qua ab eis exportantur, & adeos rursus importantur: itemque habitatoribus Phoenicia maritima, studentibus circa contractus, atque negocia amore pecunia requisita. Sed neque circa latrocinia sicut quidam alij vacauere, aut amplius habere concupiscentes patres nostri ad bella conuersi sunt, licet regio nostra multa millia virorum fortium possideret. Phoenices ergo propter negotiationem ad Gracorum prouinciam nauigantes, repente sunt agniti, & per illos Aegyptij, & omnes à quibus ad Gracos onera deuehebant, immensa maria proscindentes. Medi verò postea atque Persae palam in Asia regnauerunt, & usque ad alteram continentem Persae militauerunt: Thraces autem propter vicinitatem, & Scythae ab his qui Pontum nauigant, cogniti sunt: & omnino uniuersi iuxta mare vel orientale vel hesperium habitantes, aliquid conscribere volentibus cogniti facti sunt. Qui verò superius habitabant, & procul à mari, multis sunt temporibus ignorati. Et hoc apparet etiā circa Europam cōtigisse: quando de Romanorum ciuitate tam longo tempore adepta potestate, tantaque bella consiciente, neque Herodotus neque Thucydides, nec ullus qui fuit cum istis, fecit aliquā mentionē: sed serò tandem & vix ad Gracos potuit eorū venire notitia. De Gallis enim & Hispanis sic ignorauere hi, qui putantur diligentissimi conscriptores, quorum est Ephorus, ut unam ciuitatem esse arbitrarentur Iberos, qui tantam partem occidentalis terra noscuntur inhabitare. Et mores eorum, qui neque fiunt apud eos, neque dicuntur, referunt. Causa verò ignorantia veritatis est, quod procul abessent: ut autem falsa conscriberent, quod vellent videri aliquid amplius quam alij retulisse. Quomodo ergo mirari decet, si neque nostra gens plurimis erat nota, neque ad scribendum de se aliquam dedit occasionem, & ita dis sita procul à mari, & talibus institutis viuens? Pone igitur nos argumento uti velle Gracorum, quod non sit genus eorum antiquum, eo quod nihil in nostris voluminibus de eis sit dictum: nonne omnino deridebunt causas huiusmodi à me prolatas, & testes vicinae regionis adducent antiquitatis suae? Igitur & ego

Duo de quibus agit Iosephus.

Filiorum apud Iudeos educatio.

Nihil fuit antiquis temporibus, quod faceret Iudæis commercium Gracorum.

Romanorum notitia serò ad Gracos peruenit. Historiographi quidam Hispaniam unā tantummodò esse ciuitatem arbitrati sunt.

Argumenta, Iudeorum genus antiquius Gracorum genere.

hoc conabor efficere. *Ægyptijs enim & Phœnicibus præcipuè testibus utar, cum nullus eorum potuerit tanquam falsum accusare testimonium. Et videntur maxime erga nos iniqui in communi quidem omnes Ægyptij, Phœnicum verò Tyrj. De Chaldaïs autem nequaquam hoc dicere potero, quoniam & generis nostri Principes constituti sunt, & propter cognationem in conscriptionibus suis meminere Judaorum. Cum verò fidem de his prabuerò, & blasphemias falsas ostenderò, tunc etiam Græcorum conscriptores memorabo, qui Judaorum fecere mentionem: ut neque huiusmodi occasio relinquatur in Judais nobis facienda contentionis. Inchoabo autem primum à literis Ægyptiorum, quas non arbitrantur commendare quæ nostra sunt. Manethon itaque genere vir Ægyptius, Græca disciplina eruditus, sicuti palam est (scripsit enim sermone Græco) paterna religionis historiam ex sacris (sicuti ait ipse) interpretatus libris, frequenter arguit Herodotum in Ægyptiacis ignoratione mentitum. Is Manethon in secundo Ægyptiacorum hac de nobis scripsit. Ponam verò etiam verba eius, tanquam illum ipsum adducens testem. Fuit nobis Rex, Timæus nomine. sub hoc nescio quomodo Deus iratus fuit: & præter spem ex partibus orientalibus homines, genere ignobiles, adeptæ fiducia in provincia castrametati sunt. Et facile ac sine bello eam potenterque ceperunt: & principes eius alligantes, de cætero ciuitates crudeliter incendere: & Deorum templa euertere. Erga omnes verò provinciales inimicissimè se gesserunt, alios quidem perimentes, aliorum verò & filios & coniuges in seruitutem redigentes: nouissimè verò & unum ex se fecere Regem, cui nomen Saltis. Hic in Memphidem veniens, superiore inferioreque provincia tributaria facta, præsidia relinquens opportunis locis, maxime partes muniuit orientales, prospiciens quod Assyrij aliquanto potentiores, erant desideraturi regnum eius inuadere. Inueniens autem in præfectura Saite ciuitatem opportunissimam, positam ad orientem Bubastis fluminis, quæ appellabatur à quadam antiqua theologia Auaris, hanc fabricatus est, & muris maximis communiuit, collocans ibi multitudinem armatorum, usque ad ducenta quadraginta millia virorum eam custodientium. Hic autem messis tempore veniebat, tam ut frumenta meteret, & mercedes exolueret, quam ut armatos ad terrorem extraneorum diligenter exercitaret. Qui cum regnasset decem nouem annis, vita priuatus est. Post hunc autem regnavit alter quatuor & quadraginta annis, Baon nomine. Post quæ alius Apachnas, sex & triginta annis, & mensibus septem. Deinde APOCHIS, unum & sexaginta & Ianias quinquaginta, & mense uno. Post omnes autem ASIS nouem & quadraginta, & mensibus duobus. Et isti quidem sex apud eos fuere primi Reges, debellantes semper, & maxime Ægypti radicem amputare cupientes. Vocabatur autem gens eorum Hycsos, hoc est, Reges pastores. Hyc enim secundum sacram linguam, Regem significat: Sos verò pastorem siue pastores, secundum communem dialectum: & ita compositum inuenitur Hycsos. quidam verò dicunt eos Arabas esse. In alijs autem exemplaribus non Reges significari comperi per appellationem Hyc, sed è diuerso captiuos declarari pastores. Hyc enim Ægyptiaca lingua, & hac, quando denso sono profertur, captiuos aperte significat: & hoc potius verisimile mihi videtur, & historia antiqua cõueniens. Hos ergo quos prædiximus Reges, & eos qui pastores vocabantur, & qui ex eis fuere, obtinuisse Ægyptum ait annis undecim & quingentis. Post hac autem Regum Thebaidis & Ægypti reliqua*

Manetho, Ægyptius
historiographus.

Saltis Ægyptios in
suam potestatem re-
degit.

Saite ciuitas ad ori-
entem Bubastis flu-
minis posita.

Reges pastores vo-
cati.

reliqua factam dicit super pastores inuasionem, & bellum maximum & diuturnum eis illatum. Sub Rege verò cui nomen erat *Alisfragmuthosis*, victos dicit pastores. & aliam quidem uniuersam *Aegyptum* perdidisse. inclusos autem in locum habentem mensuram iugerum decem millium, cui loco nomen est *Auaris*. Hunc *Manethon* dicit omnem maximo muro atq; robustissimo circundedisse pastores, quatenus & omnem possessionem munitam haberent, simul & pradam suam. Filium verò *Alisfragmuthoseos* *Themosis* conatum eos vi expugnare, cum quadringentis octoginta millibus armatorum eorum muros obsedisse. Cum verò obsidium desperasset, pacta cum eis fecisse, ut *Aegyptum* relinquentes, quò uellent innoxij omnes abirent. Illos verò his promissionibus impetratis, cum omni domo & possessionibus non minus ducenta quadraginta millia numero, ex *Aegypto* per desertum in *Syriam* iter egisse: & metuentes *Assyriorum* potentiam (tunc enim illi *Asiam* obtinebant) in terra qua nunc *Iudaea* vocitatur, ciuitatem adificasse, qua tot millibus hominum sufficere posset, eamq; *Hierosolymam* vocitasse. In alio verò quodam libro *Aegyptiacorum* *Manethon* hanc ipsam gentem, id est, qui vocitabantur pastores, in sacris suorum libris captiuos ascriptos rectissime dixit. Nam antiquis progenitoribus nostris pascere mos erat: & pascualem habentes vitam, vocabantur ita pastores. Sed & captiui non temerè ab *Aegyptijs* dicti sunt: quoniam progenitor noster *Ioseph* dixit ad Regem *Aegyptiorum*, se esse captiuum: & fratres in *Aegyptum* posterius euocauit, Rege precipiente. Sed de his quidem in alijs examinationem subtilius faciemus. Nunc autem huius antiquitatis producam testes *Aegyptios*, rursumq; quomodo se habeant verba *Manethonis* circa ordinem temporum aperte describam: sic enim ait: Postquam egressus est ex *Aegypto* populus pastorum ad *Hierosolymam*, expulso eorum Rex *Themosis* regnauit post hac annis viginti quinque, & mensibus quatuor, & defunctus est. Assumpsitq; regnum filius *Chebron* annis tredecim. post quem *Amenophis* viginti & mensibus septem, huius autem soror *Amesses* annis viginti uno, & mensibus nouem. *Meophres* autem duodecim, & mensibus nouem, *Meophramuthosis* viginti quinque, & mensibus decem. *Thmosis* autem nouem, & mensibus octo. *Amenophis* verò triginta, & mensibus decem. *Orus* verò triginta sex, & mensibus quinque. Huius autem filia *Acencheres*, duodecim, & mense uno. *Rathotis* verò frater nouem. *Acencheres* autem duodecim, mensibus quinque. *Acencheres* alter duodecim, & mensibus tribus. *Armais* verò quatuor, & mense uno. *Armesis* autem uno, & mensibus quatuor. *Armesesmiannus* verò sexaginta sex, & mensibus duobus. *Amenophis* nouendecim, & mensibus sex. *Sethosis* autem equestres & nauales copias habens, fratrem quidem *Armain* procuratorem *Aegypti* constituit, & omnem ei aliam regalem contulit potestatem, tantummodo autem diademate uti prohibuit, & ne Reginam matrem liberorum opprimeret imperauit, & ut abstineret etiam ab alijs regalibus concubinis. Ipse verò ad *Cyprum* & *Phœnicem*, & rursum contra *Assyrios* atq; *Medos* castrametatus, uniuersos quidem, alios ferro, alios sine bello terroremagna virtutis sibimet subiugauit. his verò felicitatibus eleuatus confidentius incedebat, orientales vrbes ac prouincias subuertendo, multoq; tempore procedente *Armais*, qui in *Aegypto* fuerat derelictus, omnia contra quam frater agere monuerat, sine timore faciebat. Nam & Reginam violenter abiecit, & alijs concubinis sine paritate iugiter misceba-

Regū Aegyptiorum
cum pastoribus pa-
cta.

Aedificatio Hieroso-
lymæ.

Iudæi cur olim pasto-
res & captiui dicti.

Nomina Regum Ae-
gyptiorum, sibi suc-
cedentium.

Sethosis Aegypti
Rex, fratrem Ar-
main Aegypti pro-
curatorem consti-
tuit,

Aegyptus vnde di-
cta.

Iudæorum ad Aegy-
ptum aduentum co-
rundemq; egressum
ostendit Manethon.

In Hierosolymis edi-
ficatum est templum
à Salomone Rege,
ante annos 143. & mē-
ses 8. quā Tyrij Car-
thaginem condi-
dere.

Tyriorum Regis &
& Salomonis amici-
citia.

Hirami & Salomonis
problemata.

Menandri Ephesij te-
stimonium.

tur: persuasusq; ab amicis & diademate utebatur, & fratri rebellabat. Is verò qui constitutus erat super sacra Aegyptia, codicillos Sethosis misit, cuncta signifi-
cans, & quia rebellaret ei suus frater Armais. Qui repente ad Pelusium destina-
uit, & propriū tenuit regnū. Prouincia verò vocata est ex eius nomine Aegy-
ptus. Dicit enim quòd Sethosis Aegyptus vocabatur, Armais autem frater eius
Danaus. Hec quidē Manethon. Palā verò est, ex pradiētis annis tēpore compu-
tato, quod qui vocabantur pastores, id est, nostri progenitores, ex Aegypto libe-
rati, ante tres & nonaginta atq; trecentos annos hanc prouinciā inhabitauere,
quā Danaus ad Argos accederet: licet hunc antiquissimum Argiui esse confi-
dant. Duas igitur res Manethō maximas pro nobis Aegyptijs literis protesta-
tus est: primam quidē, quia aliunde venerunt ad Aegyptū: dein egressum eorum
exinde, ita temporibus antiquissimum, ut penē mille annis bellum precedat Ili-
cum. Ea verò quae Manethon non ex Aegyptijs literis, sed (sicut ipse cōfessus est)
ex fabulis quorundā sine nomine, adiecit, postea particulariter redarguā, osten-
dens ea sine verisimilitudine esse mēdacia. Sed volo ab istis rursus migrare ad ea,
quae apud Phœnicas de nostro genere conscripta sunt, & eorum testimonio decla-
rata. Sunt itaq; apud Tyrios multorum annorum publica litera, & conscriptio-
nes diligentissimē custodita, ex his quae apud eos facta & inuicē gesta noscuntur,
quae tamen memoria digna sunt. Inter hac ergo conscriptum est, quia in Hiero-
solymis adificatum est templum à Salomone Rege, ante annos centū quadragin-
ta tres, & menses octo, quā Tyrij Carthaginem condidere. Descripta verò est
apud illos constructio templi nostri. Hiramus enim Tyriorum Rex amicus erat
Regis nostri Salomonis, paternis amicitijs ei deuinctus. Is ergo munificentiam
suam exhibens ad claritatem fabrica, praeuit Salomoni auri qui dem viginti &
centum talenta: incidensq; pulcherrimam syluam in monte, qui Libanus nun-
cupatur, ad cameram destinauit ei. Quem redonauit Salomon & alijs multis
rebus, & terra Galilaeae regionis, quae Zabulon vocatur. Praecipue autem ei ami-
citiā sapientia concupiscentia conciliauit. Problemata enim soluenda alter-
utris dirigeabant, & melior in his Salomon erat, & in alijs sapientior apparebat.
Haecenus verò seruantur apud Tyrios epistola multa, quas illi scripsere ad inui-
cem. Quod autem non fingam de Tyriorum literis, testem producā Dium qui
in Phœnicum historia integerrimus approbatus est. Is igitur in Phœnicijs histo-
rijs hoc modo scribit. Abibalo moriente, filius eius Hiramus regnauit. Hic par-
tis orientalis ciuitates ampliavit, urbem potiore fecit: & Olympij Iouis tem-
plum, quod in insula situm erat, sacris aggeribus urbi adiunxit, & aureis ana-
thematis exornauit. Ascendens autem in Libanum, syluas incidit ad templo-
rum adificationem. Regem verò Hierosolymorū Salomonem misisse dicunt ad
Hiramum quadam enigmata, & poposcisse ab eo, adiecto ut qui non posset dis-
cernere, pecuniam soluenti persolueret: confessumque Hiramum, non se pos-
se soluere propositas quaestiones, multis pecunijs mulctatum. Deinde Abde-
monum quendam, virum Tyrium, propositas soluisse quaestiones: ipsumque
alias proposuisse, quas si non solueret Salomon, multas rursus pecunias Hira-
mo Regi conferret. Dius igitur hoc modo de pradiētis testimonium perhibu-
it nobis. Sed post hunc producā Menandrum quoque Ephesium. Is enim
singulorum Regum actus conscripsit apud Gracos & Barbaros, studens ex pro-
uincialibus vnus cuiusq; loci literis, historiae veritatem pandere. Scribens enim

de his

de his qui in Tyro regnauere, & deinde veniens ad Hiramū Regem, sic ait: Moriente verò Abibalo, successit in eius regno filius eius Hiramus, qui vixit annis triginta quatuor. Hic aggere coniunxit Eurychorū, aureamq; ibi columnā Jouis in templo reposuit: & ad syluam lignorum profectus, abscidit de monte qui Libanus appellatur, ligna cedrina ad tegmina facienda templorum. Demolitusq; antiqua delubra, noua templa adificauit. Herculisq; & Astartes fana dedicauit, Herculis primum exstructo mense Peritio, deinde Astartes: quando castra mouit aduersus Tyrios, minimè tributa reddentes: quos etiam subdens sibi met, denuò remeauit. Sub hoc fuit Abdemonus puer iuuenis, qui semper parabolas soluebat, quas Salomon Hierosolymorum Rex destinabat. Supputatur verò tempus ab hoc Rege usq; ad constructionem Carthagini, hoc modo: Moriente Hiramō successit in eius regno Beleastartus filius. qui cum vixisset annis quadraginta tribus, septem regnavit annis. Post hunc Abdastartus filius cum vixisset annis viginti, regnavit nouem. Hunc filij nutricis eius quatuor insidijs peremere: quorū senior regnavit annis XII. Post quos Astartus filius Beleastarti regnavit. Qui cum vixisset annis quadraginta quatuor, regnavit annis XII. Post hunc frater eius Astarimus: & hic vixit annis quatuor & quinquaginta, regnavit annis nouem, & peremptus est à fratre Phellete: qui suscipiens regnum, mensibus imperauit octo, cum vixisset annis quinquaginta. Hunc peremit Ithobalus Astarte sacerdos: qui cum vixisset annis sexaginta octo, regnavit annis triginta duobus. Huic successit Badezorus filius: qui cum vixisset annis XLV, regnavit sex. Huic successor factus est Mettinus filius: qui cum vixisset triginta duobus, nouem regnavit annis. Huic successor fuit Pygmalion, qui annos egit in sua vita quinquaginta sex, ex quibus XL tenuit principatū. huius regni anno septimo, soror Dido in Africa ciuitatem adificauit Carthaginem. Itaq; colligitur tempus à regno Hiramī usq; ad adificationem Carthagini, annorū CLV, & mensū VIII. Cum verò duodecimo anno huius regni, in Hierosolymis adificatū sit templum, sit ab adificatione templi usq; ad constructionem Carthagini tempus annorum CXLIII, mensium VIII. Testimonio siquidem Phœnicum quid amplius oportet apponi? Cernitur ipsa veritas fortiter approbata: & multo clarius apparet, quoniam pracedit constructionem templi progenitorum nostrorum ad prouinciam hanc aduentus. Cum enim eam uniuersam bello tenuissent, tum demum templum adificare cœpere: & hac aperte ex literis sacris etiam à me in Antiquitate manifestata sunt. Nunc itaq; sunt dicenda ea, quæ apud Chaldaeos noscuntur esse conscripta, & de nobis in historia sunt relata. Quæ multam habent concordiam cum nostris voluminibus, etiam de alijs rebus. Testis autem horum est Berosus, vir genere quidem Chaldaus, notus autem eis, qui doctrina eruditioniq; congaudent: quoniā de Astronomia & de Chaldaeorum philosophia ipse Græcas conscriptiones edidit. Igitur Berosus antiquissimas secutus historias, de facto diluuiō, & hominum in eo corruptione, sicuti Moyses, ita conscripsit: simul & de arca, in qua generis nostri princeps seruatus est, deuecta scilicet ea in summitatem montium Armeniarum. Deinde scribens eos qui ex Noe progeniti sunt, & tempus eorum adiiciens, usq; ad Nabulassarum peruenit, Babyloniorum & Chaldaeorū Regem. & huius actiones exponens, narrat: quemadmodum misit in Ægyptum & ad nostram terram filium suum Nabuchodonosorem cum multa potentia: qui dum rebellantes eos inuenisset, omnes suo subie-

Abdemonus.

Hiramī Regis genealogia.

Carthago à Didone Pygmalionis sorore in Africa extructa.

Berosus historiographus, genere Chaldaus.

Nabulassar, Nabuchodonosoris pater, Babyloniorū & Chaldaeorum Rex.

Nabuchodonosor
rebellantes imperio
suo subijcit.

Nabuchodonosor
patri in regno suc-
cedit.

Belus primus Rex
Assyriorum.

Nabuchodonosor
regias extruit.

Babylonem à Semi-
ramide non ædifica-
tam.

Babyloniorum Rex
Herculem fortitudi-
ne & rerum gestarum
magnitudine præ-
cessit.

Nabuchodonosoris
successor.

cit imperio: & templum in Hierosolymis concremauit: cunctumq; generis nostri populum auferens, migravit in Babylonem. Vnde ciuitatem contigit desolari annis LXX, usq; ad Cyrum Regem Persarum. Dicit autem quod tenuerit Babylonius Ægyptum, Syriam, Phœniciam, Arabiã, uniuerfos priores Chaldaorum & Babyloniorum Reges exactiõibus suis excellens. Ipsa verò verba, quæ Berosus protulit, hoc modo dicta, necessario proferenda sunt. Audito autem pater eius Nabulassar, quod satrapa constitutus in Ægypto & Syria inferiore & Phœnicia rebellaret, cum nõ valeret iam ipse labores ferre, tribuens filio suo Nabuchodonosori aetate valenti partem quandam exercitus contra eum misit. Nabuchodonosor autem cum satrapa desertore congressus, prouinciam quæ ab initio eorum fuerat, ad proprium reuocauit imperium. Eodem verò tempore, contigit patrem eius Nabulassarum, cum agrotasset, in Babylonia ciuitate defungi, qui regnavit annis XXIX. Nabuchodonosor autem non post multum tempus mortem patris cognoscens, & negocia Ægyptiaca disponens, reliquarumq; prouinciarum, & captiuos Iudaorum & Phœnicum atq; Syrorum, qui in Ægypto fuerant, commendans quibusdã amicis, ut cum exercitu & impedimentis perducerentur ad Babyloniã, ipse cum paucis iter aggressus per desertum Babylonem venit: reperiensq; cuncta à Chaldeis dispensari, seruatumq; regnum ab optimatibus eorum, dominus factus totius paterni principatus, captiuos quidem aduenientibus precepit habitacula in opportunissimis Babylonia locis adificare. ipse verò ex manubijs templi Beli ac reliqua munificentissimè excoluit: & veteri urbi alteram extrinsecus adiecit. Et prouiso ne post hac possent hostes fluuium conuertere & ad urbem accedere, tres interiori ciuitati per circuitum muros, totidem exteriori, hos coctolateres, illos addito etiam bitumine, circumdedit: tum sic cõmunite portas quæ vel templum deceant, addidit. ad hoc iuxta paternam regiam, alteram sumptuosiore multo amplioremq; extruxit: cuius ornatum exponere fortasse longum esset. illud memoratu dignum, quod hac adeo superba supraq; fidem magnifica, quindecim dierum spatio perfecta est. In ea lapideas moles excelsas excitauit, aspectum montibus asimiles, omniq; genere arborum consitas. Hortum quoque pensilem fecit, fama nobilem: eo quod uxor eius montanum prospectum desideraret, in Medorum regione educata. Hac itaque retulit de prædicto Rege, & multa super hac in libro Chaldaicorum: in quo culpam conscriptores Græcos, quasi vane arbitratos, à Semiramide Assyria Babylonem adificatã, & mira opera ab illa circa eam fuisse constructa, falsè conscripsisse dicens. Ipsam certè Chaldaorum conscriptionem fide dignam existimandum est, quando cum archiuis Phœnicum concordare videntur, quæ ex Beroso conscripta sunt de Rege Babyloniorum: quoniam & Syriam & uniuerfam Phœnicen ille subuertit. In his sanè cõsonat & Philostratus in historijs, dum Tyria meminit obsidionis: & Megasthenes in quarto Indicorum: ubi declarare contendit, prædictum Regem Babyloniorum Herculem fortitudine & rerum gestarum magnitudine præcessisse. Dicit enim eum & maximam Africa partem, & Hispaniam subiugasse. Quæ verò de templo Hierosolymorum relata sunt, & concrematum esse à Babylonijs, & ceptum rursus adificari Cyro tenente Asia principatum, prædictis Berosi declaramus. Sic enim in tertio libro dicit. Nabuchodonosor itaque posteaquam inchoauit prædictum murum, incidens in languorem, de vita migravit, cū regnasset annis tribus & quadraginta. Huius regni dominus effectus

filius

filium eius Euclmaradochus, propter iniquitates & libidines passus insidias a marito sororis sue Niriglissoroore peremptus est, cum duobus regnasset annis. Quo defuncto, sumens regnum qui ei fecit insidias Niriglissoroore, annis regnavit quatuor. Huius filius Laborosardochochus, principatum quidem tenuit puer existens mensibus novem: insidias vero passus, eo quod nimis appareret malorum esse morum, ab amicis extinctus est. Hoc itaque perempto, convenientes hi qui fecerant insidias, communi suffragio regnum tradidere Nabonido cuidam, qui erat ex Babylone ex eadem gente. Sub hoc muri circa fluvium Babylonia civitatis ex latere cocto & bitumine sunt constructi. Cuius regni anno septimodecimo egressus Cyrus ex Perside cum magno exercitu, universa Asia subacta, impetum fecit in Babyloniā urbem. Sentiens autem Nabonidus invasionem eius & occurrens cum exercitu suo, atque congressus pugna, victus & cum paucis fugatus inclusus est in Borsippensium civitate. Cyrus autem Babyloniā obsidens, & deliberans exteriores muros deponere civitatis, eo quod nimis videretur munita, & esset ad capiendum valde difficilis, reuersus est ad Borsippum, Nabonidum expugnaturus. Nabonido vero oppugnationem non expectante, sed prius supplicante, usus clementia Cyrus, & dans ei habitaculum in Carmania, expulit eum a Babylone. Nabonidus itaque reliquum vite tempus in illa provincia conuersatus est. Hac concordant cum nostris. Scriptum namque in eis est: quod Nabuchodonosor octauodecimo regni sui anno, templum nostrum ad desolationem usque perduxit, & fuit exterminatum annis septem. Secundo vero anno regni Cyri fundamentis depositis, rursus secundo regni Darij anno perfectum est. His prolatis, adijciam etiam Phœnicum historias: non enim probationum abundantia relinquenda est: est enim dinumeratio in illis annorum: sic enim habent. Sub Rege Itobalo Nabuchodonosor obsedit Tyrum annis tribus & decem. Post hunc regnavit Baal annis decem. Post hunc iudices constituti sunt, & iudicauere hi. Ecnibalus Baslechi, mensibus duobus: Chelbis Abdai, mensibus decem: Abbarus pontifex mensibus tribus: Myttonus & Geraustus Abdilimi, iudices annis sex: inter quos regnavit Balatorus anno uno: quo moriente, mittentes euocauere Merbalum ex Babylone, & quatuor regnavit annis. Eo quoque moriente, euocauere fratrem eius Fromum, qui regnavit annis viginti. Sub hoc Cyrus Persarum habuit imperium. Quapropter omne tempus est annorum quinquaginta quatuor, & mensium trium. Septimo siquidem anno regni sui Nabuchodonosor cepit obsidere Tyrum: Quartodecimo autem anno Regis Iromi, Cyrus Persarum tenuit principatum. Consonant igitur quæ de templo scripta sunt à Chaldeis ac Tyrijs, cum literis nostris. Manifestum vero & sine contentione testimonium est, de prædicta generis nostri antiquitate. Et his quidem qui non valde contendunt, sufficere iudico quæ præmissa sunt. Oportet autem non credentibus Barbaricis conscriptionibus, sed solis Græcis fidem habendam esse dicentibus, adhuc multos exhibere testes, etiam Græcos, scientes nostrum genus, & opportuno tempore eius habentes mentionem. Pythagoras igitur Samius, cum sit antiquus quidem ætate, sapientia vero & diuina pietate philosophos omnes excellens, non solum quæ nostra sunt agnouisse manifestus est, sed etiam amulatus ea ex multis apparet. Et eius quidem conscriptio nulla reperitur. multi tamen de eo retulere: quorum insignior est Hermippus, vir circa omnem historiam diligentissimus indagator. Refert itaque in primo de Pythagora libro,

Babyloniæ muri ex latere cocto & bitumine constructi.

Cyrus Nabonidum expellit à Babylone.

Phœnicū de Iudeorum antiquitate testimonium.

Nabuchodonosor Tyrum obsidet.

Chaldeorum ac Tyriorum scripta cum Iudæis consonant.

Græcorū de Iudeorum antiquitate testimonium.

Hermippi de Pythagora testimonium.

Theophrastus.

Corban, donū Dei.

Herodotus Halicarnassensis de Iudæorū circumcissione.

Chærilus, antiqui Poëta, de Iudæorū genere testimonium.

Asphaltites stagnū.

Clearchi Aristotelis discipuli de Iudæis testimonium.

libro, quod Pythagoras uno familiarium suorum defuncto, nomine Calliphonte, genere Crotoniate, illius animam dicebat secum degere die noctuq;: & quod precipere, ut non transiret locum, ubi asinus lapsus esset, & ab aqua feculenta semetipsum abstinere, & ab omni blasphemia recederet. Deinde sequitur. Hæc autem agebat atq; dicebat, Iudæorū & Thracum opiniones imitatus, ac transferens in semetipsum. Dicitur enim verè, quod ille vir multas Iudæorum leges in suā transtulit philosophiam. Fuit autem etiam per ciuitates nō ignota olim gens nostra: & multi iam mores ad quasdam transferunt, & amulatione digni a nonnullis habebantur. Quod manifestat Theophrastus in his quæ scripsit de legibus. Ait enim, quia prohibent Tyrriorum leges & peregrino sacramento iurare. Inter quæ sacramenta cum quibusdam alijs etiam iusiurandum, quod Corban appellatur, enumerat: apud nullos autem hoc inuenitur iuramentum, nisi apud Iudæos solos: quod interpretatur ex Hebraica lingua, donum Dei. Verum neque Herodotus Halicarnassensis nostram ignorauit gentem, sed quodāmodo eius meminisse cognoscitur. De Colchis enim referens, in secūdo libro sic dicit: Soli autem inter omnes Colchi, & Egyptij, & Ethiopes, verenda ab initio circumcidunt. Phænices verò, & Syri in Palaestina consitentur hoc ab Egyptijs didicisse. Syri autem qui circa Thermodoontem & Parthenium fluium commorantur, & his vicini Macrones, à Colchis dicuntur nuper didicisse. Hi namq; sunt inter homines soli, qui circumciduntur: & isti sicut Egyptij facere dicuntur. De Egyptijs autem & Ethiopibus dicere non possum, utri ab alteris didicere. Dixit ergo Syros, qui in Palaestina sunt, circumcidi. Omnium autem qui habitant Palaestinā, soli Iudæi circumciduntur. Hoc igitur sciens, de ipsis dixit. Quin & Chærilus, antiquis Poëta, meminit de gente nostra, dicens quod militauerant nostri maiores cum Xerxe Persarum Rege contra Græcos: & enumerans vniuersas gentes, nouissimam nostram posuit, ita dicens:

Huius miranda specie gens castra secuta,
Phænissam ignoto linguam mittebat ab ore.
Sedes huic Solymi montes, stagnum prope vastum.
Tonsa caput circum, squallenti vertice equini
Exuuias capitis duratas igne gerebat.

Palaem ergo est, sicut arbitror, quia nostri meminerit, eo quod & Solymi montes in nostri regione sunt constituti, in quibus habitamus, et stagnum, quod dicitur Asphaltites. hoc enim inter omnes stagnum in Syria latius atque maius est. Et Chærilus quidem ita nostri meminit. Quod autem non solum sciebant Iudæos, sed etiam in quot quot inciderent admirabantur, non è vulgo Græci: sed ob sapientiam celebres, ostendere facile est. Clearchus enim Aristotelis discipulus, & Peripateticorum nulli secundus, in primo libro de somno, dicit Aristotelem doctorem suum, de quodam viro Iudæo ita referre: & ipsi Aristoteli eundem sermonem ascribit, quod ita conscriptum est. Sed alia quidem longum est dicere. Quæ verò habere potuerant illius admirationem quandam atque philosophiam, ea duco operæ pretium referre. Et Hyperochides: vehementer, inquit, audire desideramus vniuersi. Igitur secundum præcepta, Aristoteles inquit, Rhetorica, eius genus primo indicabimus, ne reluctemur doctoribus præceptorum. Dic, inquit Hyperochides, ita si placet. tum ille. genere igitur Iudæus erat, è Cælesyria: qui sunt ex propagine Philosophorum Indorum, vocanturq;

(ut

(ut aiunt) philosophi, apud Iudaeos Calani, apud Syros autem Iudaei nomen accipientes à loco. locus enim ubi habitant, appellatur Iudaea. nomen verò eorum civitatis valde difficile est: vocant enim eam nomine Hierusalem. Is igitur homo multos hospitio recipiens, & de superioribus ad maritima descendens, gravissimus erat non solum eloquio, sed etiam animo. Et tunc nobis degentibus apud Asiam, cum diuinus homo venisset ad ea loca, confabulari coepit nobiscum, & cum alijs scholasticis eorum sapientiam tentans, cumque multi eruditorum congregarentur, tradebat potius aliquid eorum quae habebat. Hac ait Aristoteles apud Clearchum, & super hac multa ac mirabilem continentiam Iudaei viri in cibus & castitatem narrat. Licet autem volentibus hac ex ipsius lectione cognoscere. ego enim refugio plus quam decet inferere. Clearchus igitur facta digressione, cum aliud propositum haberet, nostri generis ita meminit. Hecataeus autem Abderita, vir philosophus simul & circa actiones industrius, cum Alexandro Rege nutritus, & cum Ptolemao Lagi commoratus, non obiter, sed integrum de ipsis Iudaeis conscripsit librum. Ex quo volo breviter quadam eorum quae ab eo sunt dicta percurrere. Sed primum tempus ostendam. meminit enim praelij, quo circa Gazam Ptolemaeus conflixit cum Demetrio, quod utique contigit undecimo quidem anno post mortem Alexandri, Olympiade verò septima & decima atque centesima, sicuti refert Castor. adiiciens enim hanc Olympiadem, dicit: Sub hac Ptolemaeus Lagi vicit in Gazae praelio Demetrium Antigoni, qui vocabatur Poliorcetes. Alexandrum verò profitentur universi centesima & quartadecima Olympiade fuisse defunctum. Palam ergo est, quia & secundum illud tempus, & sub Alexandro genus florebat nostrum. Dicit igitur Hecataeus, quia post praelium ad Gazam, Ptolemaeus locorum quae sunt circa Syriam dominus est effectus. Et multi hominum cognoscentes mansuetudinem & clementiam Ptolemai, cum eo proficisci ad Aegyptum, & rebus communicare voluerunt. Quorum unus, inquit, erat Ezechias pontifex Iudaeorum: homo aetate quidem quasi sexaginta & sex annorum, dignitate verò apud contribules maximus, & animo sapientissimus, potentissimus ad dicendum, & circa causas sicut nullus alter expertus. dicit etiam omnes Sacerdotes Iudaeorum qui decimas accipiunt, & universa in communi gubernant, circa mille & quingentos existere. Rursus autem praedicti viri faciens mentionem: hic, inquit, homo hunc honorem gerens, & assuetus esse nobiscum, assumens aliquos suorum, differentiam cunctam exposuit: & habitationem suam & conversationem, quam scriptam habebat, pariter indicavit. Deinde palam facit Hecataeus, quales circa leges existimus: & quia omnia sustinere, ne transcendamus eas, eligimus: & hoc esse optimum iudicamus. Dicit igitur hac: Et male sapius à finitimis audientes, & omnes contumelias passi à Persicis Regibus & satrapis, non possunt mente mutari. Sed cum magna exercitatione, de his praecipue omnibus respondere parati sunt. Perhibet autem etiam indicia fortis animi circa leges non parva, dicens, Alexandro quondam in Babylone constituto, & volente Belii templum quod corruerat renovare, cunctisque militibus similiter rudera portare praecipiente, solos Iudaeos hoc facere non sustinuisse: sed etiam multas plagas, & detrimenta pertulisse non modica, donec eos ignoscente Rege securitas praberetur. Qui dum ad provinciam, inquit, propriam reuersi fuissent, templa & altaria fabricata omnia destruxere. Et pro alijs quidem

Hecataeus Abderita
cum Alexandro Rege nutritus,

Mille & quingenti sacerdotes Iudaeorum decimas accipiunt.

Iudaeorum contra Alexandrum constantia.

Amplitudo Iudææ.

30. stadia ferè sex mil-
liaria Germanica con-
stituunt.Sacerdotes in tēplo
habitant, & vinum
bibunt.Agatharchidis de Iu-
dæis testimonium.

multam satrapæ exoluere, pro alijs verò veniam consecuti sunt. Adijcit au-
tem, quòd merito ob hac mirabiles sint. Et quod gens nostra fuit multorum
hominum numero copiosa: sed multa millia nostrorum traducta, in Babylo-
nia Persæ primum collocarunt: nec pauca etiam morte Alexandri in Æ-
gyptum & Phœnicen sunt translata, propter seditionem in Syria factam. Idem
vir & magnitudinem prouincia quam incolimus, pulcritudinemq; narravit.
Penè decies trecenta millia, inquit, iugera terrarum optimarum uberrima pro-
uincia possidere noscuntur. Iudæa namque huius est amplitudinis. Et quia
etiam ciuitatem ipsam Hierosolymorum spatiosam & maximam olim inhabi-
tamus, & virorum multitudine copiosam, necnon & templi constructionem,
idem ipse sic refert: Sunt autem Iudæorum & alia quidem multa munitiones
per prouinciam, atque vici. Vna verò ciuitas munitissima, habens præcipuè
circuitum quinquaginta stadiorum, in qua commorantur hominum circa cen-
tum & quinquaginta millia, nomine Hierosolyma. Est autem in media ciuitate
lapidea quadriporticus, centum per circuitum cubitorum, habens etiam dupli-
ces ianuas: in qua ara est quadranguli figuratione composita ex lapidibus non
dolatis sed collectis, unumquodq; latus viginti cubitorum latitudinem habens,
altitudinem verò decem. & circa eam maxima fabrica, ubi altare est constitu-
tum & candelabrum, utraque aurea, duorum talentorum pondus habentia: &
inextinguibile lumen noctibus & diebus. Simulacrum verò aut aliquod ana-
thema ibi nequaquam est, nec vlla plantatio, nullus ibi veluti lucus, aut aliquid
huiusmodi. Habitant autem in eo & noctibus & diebus sacerdotes, quasdam
purificationes agentes, & omnino vinum non bibentes in templo. Insuper au-
tem, quia & cum Alexandri Regis successoribus postea militarunt, testatur hoc
modo, dicens ea que cognouerit à viro Iudæo in expeditione constituto: cuius
verba subiiciam. Ait enim: Me siquidem eunte ad mare rubrum, una secu-
tus est quidam cum alijs equestrium Iudæorum nos deducentium, nomine Mo-
sollamus, vir animosus, inter omnes sagittarios Græcos & Barbaros præcipuus.
Is igitur homo properantibus multis pariter, & quodam vate augurium ca-
ptante, & petente ut cuncti starent, interrogauit, cur substitissent omnes. Osten-
dente verò ei vate auem quam intuebatur, atque dicente: quòd si quidem expe-
diret eis, ut manerent omnes, staret auis: si verò surgens antèrius euolaret,
procederent: si verò post tergum iret, recedere cunctos oporteret: rursum ta-
cens, arcumq; trahens, sagittam emisit: & auem percussam interemit. Indignan-
tibus verò vate & quibusdam alijs, & maledicentibus ei: Quid furitis, inquit,
infaustissimam auem sumentes in manus? hæc enim suam salutem nesciens, de
nostro itinere nobis prosperitatem potuit indicare? Si enim præscire futura
valuisset, in hunc locum nequaquam venisset, metuens ne sagitta à Mosol-
lamo Iudæo periret. Sed Hecatai testimonia iam quiescant. facile namque est,
volentibus ipsum librum legere, & hæc apertius inuenire. Non verò me pigebit
Agatharchidem introducere, licet homo minimè malus, ut ei visum est, nobis
detraxisse videatur. Is enim narrans de Stratonice, quemadmodum venit in
Syriam à Macedonia viro suo Demetrio derelicto: Seleuco autem uxorem eam
ducere nolente, quod illa sperabat, exercitu eius in Babylonia posito, circa An-
tiochiam bellamouit. Deinde quomodo reuerso Rege Antiochia capta, in Seleu-
ciam illa fugiens, cum posset velocius abnauigare, somnio prohibita ne faceret,
capta

capta atq; defuncta est. Hac ergo prefatus Agatharchides, & derogans superstitioni Stratonices, utitur exemplo generis nostri, sic scribens: Qui vocantur Iudaei, habitant omnium munitissima ciuitatem, quam vocare Hierosolymam provinciales solent. hi vacare consueti sunt septima die, & neq; arma portare in praedictis diebus, neq; terra culturam contingere, neq; alterius cuiuspiam curam habere patiuntur, sed in templis extendentes manus, adorare usq; ad vesperam soliti sunt. Ingrediente vero in ciuitatem Ptolemaeo Lago cum exercitu & multis hominibus, cum custodire debuerint ciuitatem, eis stultitiam obseruantibus, provincia quidem dominum suscepit amarissimum: lex vero manifestata est mala habere solennitatem. huiusmodi autem casus, prater illos, alios quoq; docuit uniuersos: ut tunc ad somnia & opiniones quae tradebantur de lege confugiant, dum circa res necessarias ratio nihil valet humana. Hoc quidem Agatharchidi videtur esse ridiculum: eis autem qui haec examinant integrius, apparet magnus, & praecipua laude dignissimum: si & saluti & patriae quidem, custodiam legum pietatemq; diuinam praeponere concupiscant. Quod vero non ignorantes quidam conscriptorum gentem nostram, sed propter inuidiam quasdam ob similes causas memoriam nostri omiserunt, hoc iudicium me arbitror esse praebiturum. Hieronymus enim qui de successoribus conscripsit historiam, ipso tempore quo Hecataeus fuit: & amicus existens Regis Antigoni, Syria praesidebat. Verum Hecataeus etiam librum conscripsit de nobis: Hieronymus autem nequaquam nostri in historia meminit, licet penè in ipsis locis nutritus esset. In tantum voluntates hominum differebant. alter namque dignos existimauit de quibus diligenter memoria proderet: alterum vero omnino circa veritatem quadam passio cernitur obscurasse. Sufficiunt tamen ad probationem antiquitatis nostra, Aegyptiorum & Chaldaeorum atque Phoenicum historia, & super illas Graecorum pariter conscriptores. nam prater supradictos, Theophilus etiam, & Theodotus, & Mnaseas, & Aripheas, & Hermogenes, & Euemerus, & Conon, & Zopyrion, & multi forsasse alij (non enim ego omnibus libris incubui) non obiter nostri fecere mentionem. Plurimi namque praedictorum virorum, veritate quidem antiquarum rerum frustrati sunt, quia lectioni sacrae nostrorum non incubuere librorum: communiter tamen de antiquitate testati sunt, pro qua nunc dicere proposui. Phalereus sanè Demetrius, & senior Philon, & Eupolemus, non multum veritate frustrati sunt: quibus dari veniam dignum est. Non enim inerat eis, ut nostras literas possent omni scrupulositate sequi. His ita dictis, unum adhuc mihi capitulum est relictum ex his quae in principio libri posui, quatenus derogationes & maledicta, quibus utitur quidam contra genus nostrum, falsas ostendam: & conscriptoribus eorum testibus utar, quando conscribentes haec contra semetipsos locuti sunt talia. Quod vero multis alijs hoc euenit propter quorundam odia, arbitror intelligere eos qui in historijs versari solent. Quidam enim gentium, & gloriosissimarum ciuitatum fœdare nobilitatem, & conuersationi detrahere tentauere: Theopompus quidem Atheniensium, Lacedaemoniorum vero Polycrates. Is autem qui Tripoliticum conscripsit (non enim Theopompus hoc fecit, sicuti quidam putant) etiam Thebaorum momordit urbem. Multa vero etiam Timaeus in historijs, de praedictis, & de alijs blasphemauit. Et hoc praecipue faciunt, quando gloriosissimos in aliqua parte calumniantur: quidam propter inuidiam atque male-

Sabbathum Iudeorum.

Cur quidam historiographi Iudeorum mentionem omnino non faciunt.

Postremum capitulum contra quorundam derogationes & maledicta.

Blasphemiæ in-
ter Iudæos & Aegy-
ptios causa.

Aegyptiorum idolo-
latræ.

Manethon Aegypti
historiographus.

Manethonis de Aegy-
ptiorum leprosis
fabula.

uolentiam, alij verò propter verbosam nouitatem memoria se dignos iudican-
tes. Et apud stultos quidem nequaquam hac spe fraudantur, qui non sanum no-
scentur habere iudicium: sani verò auditores eorum malignitatem condemna-
bunt. Blasphemiæ igitur in nos sæpe congestarum huiusmodi causa est. Vo-
lentes Aegyptijs gratificari quidam, veritatem corrumpere tentauere. Et neq;
aduentum in Aegyptum nostrorum progenitorum, sicut contigit, sunt confessi: nec
rursus egressum cum veritate dixere: multasq; causas odij ac inuidia pariter ha-
buere. Principio quidem, quia in eorum regione nostri progenitores potentes ef-
fecti sunt: unde regressi ad propria denuò fuere felices. Deinde sacrorum diuersi-
tas, multas inter eos fecit inimicitias: in tantum præstantiore nostra pietate quam
solennitates illorum, quantum Dei natura animalibus irrationalibus sine dubita-
tione præstat. Communis namq; apud illos ritus est, eiusmodi bruta arbitrari
Deos: singillatim autem alij alia colunt, vani ac fatui omnino homines, Et ab ini-
tio uti his malis opinionibus consueti: Et propterea nequaquam imitari nostram
honestatem de diuina ratione potuerunt. Videntesq; multos nostram zelari conuer-
sationem, inuidiam habuere: Et ad tantam fatuitatem ac pusillanimitatem quidam
perducti sunt, ut non pigeret eos etiam contra antiquas suorum scriptiones aliqua
dicere. Qui cum hoc faciunt, sibi metipsis aduersa conscribere passione cecitatis
ignorauere. In uno tamen Et maximo viro verbum meum comprobabo, quo usus
sum antè paululum nostra antiquitatis teste. Manethon itaq; qui Aegyptiacam
historiam ex literis sacris se interpretaturum pollicitus est, præfatus nostros pro-
genitores cum multis millibus in Aegyptum aduenisse, Et illic incolas subiugasse:
deinde ipse confessus est, quia posteriori tempore amittentes eam, provinciam qua
nunc Iudæa vocatur obtinuissent: Et adificantes Hierosolymam, construxissent
templum. Et hætenus conscriptiones secutus est antiquorum. Deinde usurpans
sibi met licentiam, professusq; se scribere ea quæ in fabulis vulgaribus feruntur,
incredibilia verba de Iudæis inseruit, volens permiscere nobis plebem Aegyptio-
rum leprosum, aliorumq; languentium, quod, sicut ait, abominatione ex Aeg-
ypto fuga dilapsi sunt. Amenophin enim Regem adiecit, quod est falsum no-
men. Et propterea tempus regni eius nequaquam diffinire præsumpsit, cum
aliorum Regum omnes annos perfectè protulerit. Hinc itaq; quasdam annectit
fabulas, penè oblitus, quod egressum pastorum ad Hierosolyma ante quingentos
decem Et octo annos factum esse protulerat. Themusis enim erat Rex, quando
egressi sunt. Et ab hoc tempore, Regum qui postea fuere, anni sunt trecenti no-
naginta tres, usq; ad fratres nomine Sethonem, Et Hermaum: quorum Sethonem
quidem Aegyptum, Hermaum verò Danaum denominatum dicit: quem expel-
lens, inquit, Sethon, regnavit annis quinquaginta Et nouem: Et post hunc senior
è filiis Rhampses annis sexaginta sex. Ante tot igitur annos egressos ex Aeg-
ypto patres nostros confessus, deinde Amenophin adiiciens Regem, hunc ait
Et Deorum fuisse contemplatorem, sicut Orum quendam priorum Regum: Et
impleisse desiderium eius sacerdotem Amenophin natum ex patre Papio: qui
videbatur quasi diuina participare natura, secundum sapientiam præscientiamq;
futurorum. Et dixisse Regi hunc cognominem, quod posset videre Deos, si pro-
vinciam à leprosis Et alijs maculatis hominibus purgare contenderet. In quo la-
tatum Regem, omnes dicit corpore debiles ex Aegypto cōgregasse, Et fecisse multi-
tudinem numero octuaginta millia. Eosq; ad sectiones lapidum in partem Nilii
orientalem

orientalem misisse: simul & alios Ægyptios, quibus hoc erat iniunctum. Fuisse autem quosdam inter eos etiam eruditorum sacerdotum lepra perfosos ait. Amenophin verò illum sapientem diuinumq; virum refert timuisse & erga semetipsum & erga Regem Deorum indignationem, qui aperte suaserat eis vim fieri: & dixisse, quoniam auxiliarentur quidam maculatis hominibus, & Ægyptum obtinerent tredecim annis. Et hac eum non quidem præsumpsisse Regi dicere, sed de his hominibus conscriptum reliquisse librum, ac sibi mortem consciuisse. & propterea Regem in anxietatem maximam peruenisse. Deinde ad verbum hac refert.

Itaque rogatus Rex, ut ad requiem & tutamen eorum secerneret ciuitatem, desertam urbem, qua fuerat pastorum, nomine Auarim, prauit eis. Est autem hac ciuitas secundum theologiam antiquam, Typhonis. Porro illi in hanc ingressi, & locum hunc ad rebellandum optimum, ducem sibi met quendam He-liopolitanorum Pontificum Osarsiphum constituere, & huic se obedire in omnibus iurauerunt. at ille primum quidem eis legem posuit, ut neque Deos adorarent, neque ab animalibus, qua præcipue sacra apud Ægyptios erant, se penitus abstinerent: nulliq; copularentur nisi cum quibus fœdus habere videbantur. Hac autem sentiens, & alia plura, maxime Ægyptiorum consuetudinibus inimica, præcepit multo opere muros edificari ciuitatis: & ad bella præparari contra Amenophin Regem. Ipse verò assumens secum etiam alios sacerdotes, & maculatorum quosdam, misit legatos ad pastores: qui videbantur à Themuse Rege depulsi ad Hierosolymorum urbem, causas suas & aliorum qui simul fuerant exhonoriati significans, & poscens ut pariter contra Ægyptum castrametarentur. promisitq; eos fore venturos: primum quidem in Auarim progenitorum suorum prouinciam, & necessaria populis abundantius exhibenda: pugnaturus autem opportuno tempore, & prouinciam facillime subdituros. Illi verò laticia cumulati, omnes alacriter usque ad ducenta millia virorum pariter sunt egressi: & non post multum ad Auarim usque venere. Amenophis autem Ægyptiorum Rex, dum illorum audisset inuasionem, non mediocriter perculsus est, dum recordaretur quod ei prædixerat Amenophis Papij. Et primum quidem congregans Ægyptiacam plebem, factò consilio cum principibus eorum animalia sacra, & quæ præcipue à sacerdotibus honorabantur, antè præmisit: & sacerdotibus particulariter iussit, ut simulacra eorum cautè celarent. Filium verò Sethonem, qui etiam Ramesses à Rampse patris nomine vocabatur, cum quinq; esset annorū, apud suum cōmendauit amicum. Ipse verò transiens cum alijs Ægyptijs, usque ad trecenta millia virorum, bellatoribus viris occurrens, congressus non est. Putans enim semetipsum contra Deum pugnare, retrorsum reuersus venit ad Memphim: & sumens Apim & alia sacra, mox in Æthiopiā cum vniuersis nauibus & multitudine venit Ægyptiorum. Per gratiam namq; erat ei subiectus Æthiopum Rex: propter quod suscipiens etiam populum vniuersum, prauit alimenta hominibus necessaria, qua prouincia ministrabat, & ciuitates ac vicos, qui ad fatale illud tredecim annorum exilium sufficerent. Et in Æthiopia quidē hac gesta sunt. Solymita verò descendentes cum viris pollutis Ægyptiorum, sic pessimè hominibus usi sunt, ut eorum victoria esset pessima his, qui tunc eorum impietates inspiciebant. non solum etenim ciuitates & vicos concremauere, sacrilegia facientes, & Deorum idola

Osarsiphus Dux Auarim.

Eiektorū contra Ægyptios bellum.

Ægyptiorum Rex in Æthiopiam fugit, eumq; Æthiopū Rex honorifice suscipit.

Onarsiphus postea
Moses vocatus.

Manethonis figmen-
ti depulsio.

Verborū Manetho-
nis repetitio.

deuastantes, sed etiam ipsa sacra animalia qua colebantur crudelissimè discer-
pserunt, peremptores & occisores horum sacerdotes atque prophetas esse cogen-
tes, quos etiam expellebant nudos. Dicitur itaque, quod politiam & leges eis
composuit sacerdos quidam, genere Heleopolites, nomine Osarsiphus, vocatus
ex nomine Osireos Heliopolitani Dei: qui dum conuersus fuisset ad hoc genus,
mutauit nomen & vocatus est Moses. Qua igitur Aegyptij de Iudaeis fe-
runt, hac sunt. Sed & multa breuitatis causa pratero. Dicit autem rursus
Manethon, quia postea Amenophis ex Aethiopia digressus est cum magna
virtute: simul & filius eius Rampses, & ipse habens magnum exercitum. Et con-
gressi contra pastores atque pollutos, vicerunt eos: & multis casibus persecuti sunt
eos usque ad Syria fines. Hac equidem & huiusmodi Manethon conscripsit.
Quia verò anilia loquitur deliramenta, atque mentitur, aperta ratione mon-
strabo: illud primò distinguens, quod postea referendum est. Is enim concessit no-
bis, atque professus est, quod ab initio non fuerint Aegyptij genere; sed extrinse-
cus illuc aduenissent, & Aegyptum obtinuissent, & ex ea rursus egressi sint no-
stri progenitores. quod verò nobis postea permixti non sunt Aegyptij corpore de-
bilitati: & quod ex his non fuit Moses, qui populum duxit ex Aegypto, sed an-
te multas generationes extitit, per ea quae ipse dixit, conabor ostendere. Primam
itaque causam posuit figmenti ridiculam. Rex enim, inquit, Amenophis concu-
pit videre Deos. quos putas? siquidem qui apud eos solennes erant, Bouem &
Hircum, & Crocodilos, & Cynocephalos, videbat. caelestes autem quomodo po-
terat? & cur hoc habuit desiderium? quia utique & prior Rex alter hos vide-
rat? Ab illo ergo audiens, quales essent, & quemadmodum eos vidisset, noua ne-
quaquam egebat arte. sed forte sapiens erat ille vates, per quem hac Rex posse
agere confidebat. quod si ita fuisset, quomodo impossibilem concupiscentiam
non praesciuit? non enim euenit quod voluit. Proinde quam rationem habere po-
tuit, ut propter mutilos aut leprosos ei inuisibiles essent? Irascentur enim pro-
pter impietates, non propter corporum vitia. Deinde, tam multa millia lepro-
sorum & male habentium, una penè hora quomodo fuit possibile congregari?
aut quomodo Rex non obediuit vati? Ille namque praecepit debiles Aegyptios
exilio deportari, hic autem eos ad sectiones lapidum destinauit, tanquam ope-
rarijs indigens, & non purgare prouinciam volens. Ait autem quod vates se-
metipsum peremit, prauidens Deorum iram, & quae erant in Aegypto futura,
& conscriptum librum Regi reliquit. Proinde quomodo ab initio vates etiam
suum interitum non praesciuit? quomodo non repente Regi contradixit volen-
ti videre Deos? aut qua ratione timebat, iam non sui temporis calamitates?
aut quid nam grauius imminebat, quod morte praeueniret? Quod verò inter
omnia stultius est, videamus: Audiens enim hac, inquit, & de futuris iam me-
tuens, debiles illos quibus Aegyptum purgare debuerat, neque tunc de prouin-
cia pepulit: sed rogantibus eis, sicut ait, ciuitatem dedit dudum à pastoribus ha-
bitatam: quae vocabatur Auaris. Ad quam congregati, principem inquit, dele-
gere ex sacerdotibus Heliopolitanis: qui eis legem posuit, ut neq. Deos adora-
rent, neque ab Aegyptiaca festiuitatis animalibus abstinerent, sed omnia perime-
rent, atque consumerent, nulliq. penitus miscerentur, nisi cum quibus coniurati
esse videbantur: & iureiurando multitudine obligata, quatenus in eis legibus
perdurarent, Auarim ciuitatem munitam cōtra Regem dicit eos bello sumpsisse.
Adiecit

Adiecit autem, quia misit Hierosolymam rogans illos pro auxilijs exhibendis, & daturum Auarim compromittens, qua foret ex Hierosolymis volentium exire maiorum: & ex qua procedentes omnem Aegyptum obtinerent. Deinde subiungit illos quidem venisse cum ducentis millibus armatorum. Regem verò Amenophin Aegyptiorum, cum nollet repugnare Deo, mox ad Aethiopiam refugisse, & Apim cum alijs sacris animalibus deuexisse. Hierosolymitas verò inuasionem facta, & ciuitates depopulatos, & templa concremasse, & equestres peremisse refert: & nullam iniquitatem aut crudelitatem abstinuisse. Qui verò politiam & leges eis exhibuit, sacerdos, inquit, erat genere Heliopolites, nomine Orsaphis, vocatus ab appellatione Osireos Heliopolitani Dei: & mutato nomine dictus postea Moses. Tertio decimo verò anno Amenophin, postquam regno pulsus est, ex Aethiopia profecto cum multis millibus dicit: & congressum contra pastores atque pollutos, habita consuetudine, vicisse. & multos interficientem, usque ad fines Syria persecutum. In his iterum non intellexit sine verisimilitudine se mentiri. Leprosi namque, & cum eis multitudo collecta debili-um, licet primitus irascerentur Regi, circa se utique talia facienti, secundum pramonitionem vatis, tamen cum a sectione lapidum sunt egressi, & prouinci- am percepere, omnes circa eum mitiores effecti credendi sunt. Porro si adhuc & illum odio habebant, seorsum magis insidiari potuissent, non omnibus bellum inferre, cum scilicet plurimi existentes multorum illic cognationes haberent. Proinde etiam si contra homines pugnare decreuere, non tamen contra Deos impietatem gerere praeſumebant: nec contraria suis agere legibus, in quibus educati esse noscuntur. Oportet itaque nos Manethoni gratias agere: quoniam hu-
ius iniquitatis principes dicit, non eos qui ex Hierosolyma sunt egressi, sed illos
ipſos Aegyptios esse probat, & maxime sacerdotes, atque iurisiurandi vincu-
lum illorum multitudine conuenisse. Illud autem quomodo non irrationabile
est? Domesticorum quidem & amicorum nemo cum illis rebellauit, nec pericu-
lorum belli particeps factus est: sed miserè maculatos ad Hierosolymam, ut ab
eis auxilia poscerent. quam amicitia aut societate intercedente? hostes enim
magis erant, & moribus plurimum differebant. At illi confestim, ut ait, vocan-
tibus morem gessere, nempe inducti pollicitationibus, quod Aegyptum occupa-
turi essent: quasi ipsi non admodum eius regionis gnari essent, ex qua per vim
pulsifuerant. qui si tum miseram aut egenam vitam egissent, meritò fortas-
se negocium aggressi essent. Cum autem urbem habitarent fortunatam, & a-
grum amplum meliorem Aegypto colerent, quid tandem erat, cur ob veteres
hostes, eosque corporibus affectis, quales nemo domesticos ferat, periculum adi-
rent: neque enim futuram Regis fugam praeſciebant. nam, ut ipse dixit, filius
Amenuphis cum trecentis millibus ad Pelusium occurrebat. & hoc quidem
omnino sciebant qui proficiscebantur: mutationem verò propositi & fugam un-
de coniectare poterant? Deinde occupatis horreis Aegypti, multa mala fecisse
ait Hierosolymitanum exercitum: atque hac eis exprobrat: quasi non hostes eos indu-
xisset: aut quasi hac sint aliunde accito militi obijcienda, cum eadem ante ad-
uentum eorum fecissent, facturosque se iurassent ipsi Aegyptij. Quinetiam ali-
quanto post Amenuphis hostes aggressus praelio vicit: fusosque ac fugatos Syriam
usque persecutus est. adeo scilicet Aegyptus est omnibus undecumque inuadenti-
bus captu facilis: & qui tunc ea iure belli potiebantur, cum scirent Amenuphin
vivere,

Præcedentium de
pulsio:

Epilogus huius partis Iudæorum genus ex Aegypto non oriundum.

Ad Manethonis de Mose maledictare-sponsio.

Moses leprosus non fuit.

Moses à Moy quod Aegyptijs aquam significat, dictus.

In Cheremonem historiographum.

Messenes Amenophis filius.

Manethonis & Cheremonis historiae comparatio.

viuere, neque aditus ab Æthiopia communiuerant, multas ad hoc commoditates habentes, neque alioqui copias contraxerant. Ille vero usque Syriam trucidans eos (ut ait) persecutus est per arenosa & in aquosa loca. Scilicet ea vel quieto exercitu transire expeditum est. Igitur autore Manethone neque ex Aegypto genus nostrum oriundum est, neque illinc aliqui admixti sunt. Leprosorum enim & morbidorum multos in lapidicinis perisse verisimile est, multos in pralijs, plurimos verò postremo & in fuga. Superest ut de Mose illi contradicam. Hunc virum mirandum Aegyptij & diuinum existimant, sed non sine blasphemia incredibili sibi vindicare conantur: dicentes Heliopoliten esse unum sacerdotum, ob lepram cum alijs pulsum. Ostenditur autem in ratione temporum, DXVIII. annis prior fuisse, & patres nostros ex Aegypto in regionem quam nunc tenemus eduxisse. Quod verò eiusmodi calamitatis corpus expers habuit, ipsius dicta indicant. Leprosis enim & oppidis & vicis interdixit, ut seorsim in lacero vestitu agant: & cum qui eos attigisset, aut sub idem tectum successisset, pro impuro habet. Quin etiam si eo morbo liberari, & in pristinum restitui contingat, praescripsit certas purificationes, mundationes, & fontanarum aquarum lauacra, & omnium pilorum abrasiones: multisq; & varijs sacrificijs peractis, tum demum sanctam urbem adeundam. Atqui contra par erat qui talem calamitatem expertus esset providentiam aliquam ac humanitatem exhibere simili infortunio pressis. Non solum autem de leprosis sic leges tulit, sed neminima quidem corporis parte mutilatos ad sacrorum curam admisit. Sed etiam si iam sacerdoti aliquid tale accidisset, honore eum priuauit. Quomodo igitur verisimile est illum has aduersus semetipsum cum opprobrio suo damnoq; tulisse leges? Quin & nomen valde incredibiliter mutauit. Osarsiph enim (inquit) vocabatur. Hoc ad transmutationem nihil quadrat. Verum autem nomen significat ex aqua seruatum Mosē. Nam aquam Aegyptij Moy vocant. Satis igitur declaratum existimo, quod Manethon quatenus veterum scripta sequitur, non multum à veritate aberrat. Vbi verò ad vulgares fabulas se vertit, aut absurdè eas consingit, aut in odium gentis loquentibus credit. Post hunc inquirere libet in Cheremonem. Hic enim Aegyptiacam se scribere historiam professus, addens idem nomen Regis quod Manethon. Amenophin, & filium eius Rhamessem, ait ffidem in somnis Amenophi apparuisse, incusantem quod templum suum per bellum dirutum esset. Phritiphautem verò sacrum scribam dixisse, si à pollutis hominibus Aegyptum repurget, liberandum eum à nocturnis terroribus: atque ita delectu vitiosorum morbidorumque habito, CCL. millia è finibus eiecit. Duces verò eorum fuisse scribas Mosē & Iosephum, quem etiam sacrum scribam fuisse: Aegyptia verò eis nomina esse, Mosi Tisithen, Iosepho Petesepi. Hos Pelusium venisse, ibique offendisse CCCLXXX. millia, ab Amenophi relictā, quae is in Aegyptum transferre noluerat: cum is icto fœdere contra Aegyptum expeditionem habitam. Amenophin autem non expectato impetu eorum, in Aethiopiam fugisse, relictā uxore gravidā: quam delitescētem in quibusdam speluncis enixam puerum nomine Messenen. eum posteaquam ad virilem aetatem peruenisset, expulisse Iudæos in Syriam numero circiter ducenta millia, & patrem Amenophin ex Aethiopia recepit. Et hac quidem Cheremon. Reor autem ex his ipsis quae dicta sunt amborum vanitatem apparere. Si quid enim veritatis subesset, impossibile erat in tantum

tantum eos discrepare. at qui mendacia componunt, non aliorum scriptis consona scribunt, sed quae ipsis libet confingunt. Ille igitur regiam cupiditatem videnti Deos, ait initium fuisse pollutos eiciendi. Charemon autem suum de fide somnium finxit. Et ille quidem Amenophin dixit indixisse Regi purgationem: hic vero Phritiphauten. iam multitudinis numerus sanè belle congruit, ille octuaginta millia referente, hoc ducenta quinquaginta. Præterea Manethon primum in lapidicinas eiectiones pollutos, deinde ad Auarim habitandam traductos, ac reliqua Aegypto bello vexata, tum demum acciuisse dicit à Hierosolymitis auxilia: Charemon, Aegypto decedentes circa Pelusium inuenisse trecenta octuaginta millia hominum ab Amenophi relictæ, ac cum illis rursus Aegyptum inuasisse: Amenophinque in Aethiopiam fugisse. Quod verò egregium est, ne illud quidem quinam et unde erant tam numerosus exercitus dixit, Aegyptij ne an externi: neque causam indicauit, ob quam eos Rex in Aegyptum inducere noluit: qui de leprosis et fide somnium confinxit. Mosi vero et Josephum, quasi eodem tempore simul expulsum Charemon adiunxit, et quidem quatuor atatibus ante Mosén defunctum, quarum sunt anni ferè centum septuaginta. Quin et Rhamesses Amenophis filius, secundum Manethonem quidem adolescens bellum administrat cum patre, et cum eodem exulat fuga elapsus in Aethiopiam. Hic autem fingit eum post patris abitum in spelunca quadam natum, et postea praelio victorem, et Iudeos in Syriam expellentem numero circiter CC. millia. O facilitatem. neque enim prius quinam erant illa CCCLXXX. millia dixit, neque quomodo CLXXX. millia perierint: in acie ne ceciderint, an ad Rhamessen transfugerint. quod verò maximè mirum est, ne cognoscere quidem ex eo licet, quosnam vocet Iudeos, vel utris eorum det hanc appellationem: illis ne CCL. millibus leproforum, an his CCCLXXX. millibus, quæ circa Pelusium erant. Sed stultum fortasse sit redarguere eos, qui à semetipsis redarguti sunt. ferendum enim erat ut cunque, si ab alijs redarguti fuissent. His addam Lysimachum, idem quidem habentem cum prædictis argumentum mendacij, verum enormitate figmenti illos vincentem. unde apparet eum magno odio confinxisse. Dicit enim, qua tempestate Bocchoris in Aegypto regnabat, populum Iudaorum, quod essent lepra, scabie, et alijs quibusdam morbis infecti, ad templa confugisse, ut mendicato alerentur. multis autem hominibus morbo correptis, sterilitatem in Aegypto accidisse. Bocchorim verò Aegyptiorum Regem ad Ammonem, scitatum oracula de sterilitate, misisse. responsum verò à Deo, repurganda esse templa ab hominibus impuris et impijs, eiectionis eis à templis in loca deserta. Ceterum scabiosos ac leprosos mergendos, tanquam sole horum vitam agre ferente: et templa expianda: atque ita fore ut terra fructum ferat. Bocchorim autem accepto oraculo, accersitisque sacerdotibus ac sacrificijs iussisse collectis impuratis, hos militibus tradi deportandos in desertum: leprosos verò ac impetiginosos plumbeis laminis inuolutos in pelagus deijci. quibus submersis, reliquos congregatos et in loca deserta expositos esse, ut perirent. eos habito concilio consultasse de seipsis: et nocte superueniente, accensis ignibus ac lucernis custodias agitasse: sequentiq; nocte ieiunatum, ut numen propitium eos seruaret. Insequenti verò luce à Mose quodam consilium datum, irent conferti una via, usque dum ad loca culta perueniretur. tum præcepisse eum, ne cui in posterum beneuoli essent, utque consilium malum potius quam bonum darent: Deorumque templa et

Manethonis & Charemonis historiarum discrepantia.

Lysimachus mendacij arguitur.

Scabiosos ac leprosos Iudeos iuxta Lysimachi opinionem in pelagus deijciendos, aut in loca deserta exponendos.

Uuuuu

altaria

Quando Iudæi Iude-
am occupâriat, &
urbem Hierosolyma
ædificârunt.

Opinionis Lysimachi
de pulſio.

Contra mendacium
impudenter expoſi-
tum nihil dicendum.

altaria quotquot inuenirent euerterent. quibus comprobatis ac destinatis, mul-
titudinem iter fecisse per desertum, ac post multa incommoda tandem ad loca
cultâ peruentum. tum verò & hominibus iniuriose tractatis, & fanis compila-
tis ac incensis, venisse in eam qua nunc Judæa dicitur: conditaq; ciuitate hic ha-
bitare, urbem verò *ιερουσα*, ex re nominatam. aliquanto autem post iam auctos
viribus mutasse nomen vitandi probri gratia: & urbem Hierosolyma, seipſos
Hierosolymos vocasse. Hic non eundem quem illi inuenit Regem, sed recentius
nomen consinxit: & omisso somnio ac propheta Ægyptio ad Ammonem abiit de
impetiginosis & leprosis responsum relaturus. ait enim ad templa collectam mul-
titudinem Judæorum, incertum leprosis ne nomen imponens, an quòd solos Ju-
daos morbus occupârit. dicit enim populus Judæorum. Qualis, aduena, an indi-
gena? Cur igitur eos cum sint Ægyptij, Judæos vocas? Quòd si hospites sunt,
cur unde nam sint non dicis? Quomodo autem cum Rex tam multos ex his ma-
ri merſisset, reliquos in loca deserta eiecisset, tanta multitudo superfuit? aut quo-
modo pertransierunt desertum, & occupauerunt regionem quam nunc tene-
mus, & condiderunt urbem, & exstruxerunt templum apud omnes celebre?
oportebat autem de legislatore non solum nomen dicere, sed & genus, quisnam,
& ex quibus ortus. quamobrem verò tales eis inter eundem aggressus sis ferre
leges, de Dijs, etiam erga homines iniustas. Siue enim Ægyptij erant genere, non
tam facile patrios mores mutare potuissent, siue aliunde erant, omnino aliquas
habebant leges longa consuetudine obseruatas. Si igitur de expulſoribus suis in-
rassent, nunquam se illis fore beneuolos, rationem non absurdam habuissent.
Quòd si bellum internecinum. aduersus uniuersos mortales susceperunt, cum
essent (ut ipse ait) miseri, & omnium opis egeni, maxima stultitia non illorum,
sed hac fingentis ostenditur. Iste namque etiam nomen impositum ciuitati à
templorum spoliatione, præsumpsit dicere, & hoc postea fuisse mutatum. Mi-
rum ni, quia posteris quidem turpe fuit tale nomen & odiosum: ipsi vero qui
fundauere urbem, ornare semetipsos etiam vocabulo credidere. Hic autem ge-
nerosus vir præ nimia detractationis impotentia non intellexit, Hierosolyma
non idem voce Judæica quod Græca significare. Quid ergo amplius quilibet di-
ceret contra mendacium tam impudenter expositum? Sed quoniam
congruam iam magnitudinem suscepit hic liber, aliud
faciens principium, cetera præsentis ope-
ris explanare tentabo.

FLAVII



FLAVII IOSEPHI DE ANTIQUITATE IUDAE- ORVM CONTRA APIONEM

Alexandrinum, ad Epaphroditum,

LIBER II.



PRIORI quidem volumine, charissime mihi Epaphrodite, de antiquitate nostra monstraui, Phœnicum & Chaldaeorum, Aegyptiorumq; literis satisfaciens veritati: multosq; Græcorum conscriptores adducens, & meam è diuerso disputationem aduersus Manethonem, & Charemonem, & alios quosdam exhibui. nunc autem inchoabo reliquos arguere, qui contra nos aliqua conscripserunt. Impulsus enim sum contra Apionem respondere grammaticum, si tamen assumi hoc oportet officium. Horum igitur, quæ ab eo conscripta sunt, alia quidem similia sunt dictis aliorum, alia valde frigida. Plurima verò quantum tantummodò detractiōnem habentia, & multam (ut ita dixerim) ineruditi probationem, tanquam ab homine composita, & moribus prauo, & totius vitæ suæ temporibus importuno. Quia verò multi hominum propter stultitiam suam his potius sermonibus capiuntur, quàm illis quæ multo studio conscribuntur: & de rogationibus quidem gaudent, præconijs verò mordentur, necessarium duxi ne hunc quidem inscrutatum relinquere, qui nos tanquam in iudicio criminatur. etenim hoc quoq; plerisq; mortalium insitum video, ut gaudeant quoties maledicus quispiam ipse sua mala à laceßito audit. Et quidem nec orationem eius legere facile est, neq; apertè cognoscere quid dicere velit: sed velut in multa tumultuatione ac mendaciorum perplexitate nunc similia supra pensitatis de maiorum nostrorum ex Aegypto migratione affert: nunc incolas Alexandria Iudeos calumniatur: insuperq; de sacris templi nostri ceremonijs atque alijs ritibus nostris accusationem admiscet. Patres igitur nostros nec Aegyptios genere fuisse, neq; ob labem corporum aut similem aliam calamitatem inde pulsos, non mediocriter solum, sed penè ultra modum, superius à me declaratum existimo: caterum quæ his adiungit Apion, compendio memorabo. Dicit enim in tertio rerum Aegyptiacarum hac: Moses, ut accepi à grandioribus natu Aegyptijs, Heliopolitanus erat, qui patrijs institutus moribus, subdiuales preces ad septa qualia ciuitas habebat, reduxit. ad subsolanum autem omnia conuertebat. ita enim Heliopolis sita est. pro obeliscis verò statuit columnas, sub quibus ceu peluis forma exprimebatur: umbra verò in eam incidens, utpote per sudum, eundem semper cum sole cursum circumuoluebat. Atque huiusmodi est admiranda illa huius grammatici phrasis. Mendacium verò eius non tam nostris verbis euidenter coarguitur, quàm Moyses operibus: neque enim cum primum tabernaculum Deo construeret, aut ipse ullam talem formam ei indidit, aut posteros facere precepit: atque is qui postea templum Hierosolymis construxit Solomon, omni tali curiositate abstinuit, qualem confinxit Apion. Accepisse autem se dicit à maioribus natu Moysen Heliopolitanum: scilicet ipse iunior, sed his fidem habens, qui per per atatem illum familia-

Ab Apione quædam valde frigida conscripta.

Apion de Mose & gente Iudæa.

Apionis de Mose & templo Iudæico mendacium coarguitur.

riter nouerant. Et de Homero quidem poëta, quamuis grammaticus, non posset quanta eius sit patria certò affirmare, neq, de Pythagora tantū nō heri nudius tertius nato: de Mose uero tam multis annis illos precedente tam facile decernit, credens seniorum relationi: unde manifestè illum mentiri apparet. Quin

Temporum ratio a-
pud historiographos
inæqualis.

et temporum ratio, quibus Mosen ait eduxisse leprosos et cacos et claudos, bellè concinit iuxta grammaticum hunc diligentissimum. Manethon enim regnante Tethmosi Iudeos dicit ex Ægypto discessisse, annis CCCXCIII. antequam Danaus apud Argos exularet. Lysimachus autem tempore Bocchoris Regis, hoc est, ante annos MDCC: Molon uero et alij quidam, ut cuiq, uisum est. At uero Apion ceteris fide dignior, exactè illum exitum definiuit VII. Olympiade, et huius anno primo: quo, ut ait, Pœni Carthaginem condiderunt. Carthaginis autem mentionem adiecit, ratus argumentum id ueritatis se habiturum euidētissimum: nec animaduertit à semetipso adductū quo coargueretur. si enim

Hirami & Salomonis
amicitia, de qua su-
pra lib. I. contra Api-
onem in principio.

de hac colonia monumentis Phœnicum credendum est, in illis Hiram Rex traditur antiquior Carthagine condita annis plus quàm CL. de quo superius ex Phœnicum commentarijs probaui, quod Solomoni templi Hierosolymitani conditori amicus fuerit, et multa ad templi fabricam cōtulerit. Solomon uero edificauit templum post Iudeorum discessum ex Ægypto annis DCXII. Porro numerum pulforum eundem quem Lysimachus commentus (ait enim C. et X. eorum fuisse millia) miram quādam et credibilem reddit causam, cur sabbatum nominatum sit. Exacto enim (inquit) sex dierum itinere, inguinum ulceribus affecti sunt: et hac de causa septima die quieuerunt: incolumes constituti in regione qua nunc Iudea uocatur. et appellauerunt eam diem sabbatum, seruata

Inguinis morbum
Ægyptij sabbatosim
uocant.

Ægyptiorum uoce. nam inguinis morbum Ægyptij uocant sabbatosim. Annon igitur uel deridenda hac nugacitas, uel contra odio habenda talis in scribendo impudentia? Apparet enim quòd omnes inguinibus laborauerint, hominum millia centum et decem. Atqui si erant ceci et claudi et morbidi, quales fuisse Apion ait, ne unius quidem diei iter progredi potuissent: sin autem poterant per magnam solitudinem proficisci, prætereaq, sibi obsistentes vincere populariter repugnando, nequaquam uniuersi post sextam diem inguinum morbo correpti fuissent. Neque enim naturaliter tale quippiam euenire iter agentibus necesse est, sed plurimorum millium exercitus definita semper itinera peragunt: neq, temere ita accidisse uerisimile uidetur. est enim omnino absurdum. At uero mi-

Depulsio figmenti
Apionis de sex die-
rum itinere.

rificus hic Apion sex quidem diebus eos peruenisse in Iudeam pradixit: rursus autem Mosen consensu monte, qui Ægyptum inter et Arabiam situs est, nomine Sinaus, quadraginta diebus delituisse dicit, indeq, descendente Iudeis leges dedisse. atqui quomodo possibile est, eosdem et quadraginta dies in deserto ac in aquoso loco manere, et quod in medio spatium est, id totum sex diebus pertransire? Sabbati uero appellationis grammatica ratio, quam adfert, multum impudentiam præ se fert, uel certè magnam imperitiam. Nam hæ voces Sabbo et Sabbatum, inter se maximè differunt. Sabbatum enim secundum Iudeos quies est ab omni opere. Sabbo uero, ut ille affirmat, Ægyptijs inguinum morbum significat. Tales quasdam de Mose et Iudeorum ex Ægypto profectioe Ægyptius Apion nouitates finxit, præter aliorum commentus auctoritatem. Et quid mirum si de nostris mentitur patribus? quandoquidem de se ipso contra mentitus est: et natus in Oasi Ægypti, primas iste Ægyptiorum

ptiorum existimatus, veram quidem patriam & genus suum abiuravit: Alexandrinum autem se mentitus, confirmat generis sui prauitatem. Merito igitur quos odit & conuictis insectatur, eos Aegyptios appellat. nisi enim pessimos esse existimaret Aegyptios, semet ex eorum genere haud eximeret: quandoquidem qui se de celebritate patriae iactant, honorificum quidem ducunt ab ea denominari, coarguunt verò eos, qui prater ius in eandem sese ingerere conantur. Erga nos autem alterutro modo affecti sunt Aegyptij: aut enim ceu gloriabundi cognatos se simulant, aut participes nos infamia sua cooptant. At praclarus iste Apion videtur contumeliosam nostrum insectationem, quasi mercedem voluisse reddere Alexandrinis, pro data sibi ciuitate: sciensque eorum cum habitatoribus Alexandriae Iudaeis similitudinem, proposuit quidem illis conuictum facere, unà tamen comprehendit reliquos quoque, uniuersos, utrobiq; impudenter mentiens. Videamus igitur, quanam sint illa grauius & non ferenda, de quibus habitatores Alexandriae Iudaeos accusat. Venientes, inquit, ex Syria, sedes fixerunt ad importuosum mare, undarum vicini assultibus. Ergo si locus opprobrium habet, non quidem patriae suae, sed tamen quam patriam dicit, Alexandriae conuiciatur. Illius enim & maritima ora pars est, ut omnes confirmant ad inhabitandum optima: quam si Iudaei per vim occupauerunt, ita ut ne post quidem eicerentur, fortitudinis eorum argumentum est. Verum Alexander eis locum ad incolendum dedit, & parem cum ipsis à Macedonibus honorem consecuti sunt. Nescio autem quid dicturus fuerit Apion, si circa Necropolim habitassent, ac non circa Regiam sedes posuissent, & hodie quoque eorum tribus appellaretur Macedones. Igitur si legit epistolas Alexandri Regis, Ptolemai quoque Lagi ac successorum illius Aegypti Regum, & columnam stantem Alexandriae ac iura continentem qua Caesar magnus Iudaeis concessit: hac, inquam, si sciens, contraria scribere ausus est, malus erat: sin autem nihil horum nouit, indoctus. Illud quoque, quod se mirari dicit, quod cum Iudaei essent, Alexandrini vocati sunt, similis inscientia est. Omnes etenim qui ad coloniam aliquam deuocantur, etsi plurimum ab alterutris genere differant, à conditoribus appellationem accipiunt. Et quid opus est de alijs dicere? nostrorum enim ipsorum hi, qui Antiochiam inhabitant, Antiocheni nominantur. Ius enim ciuium eis dedit conditor Seleucus. Similiter & qui in Epheso commorantur, & alia Ionia cum ciuib; exinde natis eandem appellationem habent, hac praeibentibus eis regni successoribus. Romanorum verò clementia, cunctis non paruulum donum appellationis suae concessit, non solum viris singulis, sed etiam maximis gentibus in communi. Hispani denique antiqui, & Tyrrheni, & Sabini, Romani vocantur. Si verò hunc modum aufert communis ciuitatis Apion, desinat semetipsum Alexandrinum dicere. Natus enim in intima Aegypto, quomodo erit Alexandrinus, iure ciuitatis, sicut ipse in nobis dicit, ablato? cum solis Aegyptijs nunc orbis domini Romani, participari cuiuslibet ciuitatis interdixisse videantur. Hic autem praclarus dignitates quas ipse impetrare prohibetur adipisci non valens, calumniari conatur eos qui hac iustissime percepere. Non enim propter inopiam habitatorum ciuitatis quam studiose adificabat Alexander, nostrorum aliquos ibi collegit: sed omnes approbans diligenter ex virtute, ac fide dignos inueniens hoc praconium nostris exhibuit, cum gentem nostram studeret non mediocriter honorare. Ait enim Hecataeus, quia propter mansuetudinem atque fidem, quam ei praeuere Iudaei, Samariam regionem adiecit, ut eam sine tributis haberent.

Apion veram patriam & genus suum abiuravit.

Apion contumeliosam Iudaeorum insectationem, quasi mercedem Alexandrinis reddere voluisse videtur.

Alexandriae pars ora maritima.

Iura & libertates Iudaeorum.

Alexander.

1. Ptolemæus Lagi.

2. Ptolemæus Philadelphus.

Septuaginta interpretes.

3. Ptolemæus Euergetes.

4. Ptolemæus Philometor.

5. Ptolemæus Physcon in Iudeos graffari definit.

Similiter quoque sensit post Alexandrū etiā Ptolemæus Lagi de Iudæis in Alexandria cōmorantibus. Nam Ægyptiaca eis castra cōmisit, arbitratus fide simul eorum et fortitudine conseruanda: et in Cyrenē credens se tutissimē regnaturū, et in alijs Libya ciuitatibus, ad ea loca partem Iudæorū habitādi causa direxit. Post hunc autem Ptolemæus, qui Philadelphus est appellatus, non solum si qui fuere captiui apud eos nostrorum, omnes absoluit, sed et pecunias eis sapius condonauit: et (quod maximum est) desiderauit agnoscere nostras leges, et sacram scripturarum volumina concupiuit: misitque rogans destinari viros qui ei interpretarentur legem: et ut hac apprime conscriberentur, diligentiam hanc commisit non quibuscunque viris, sed Demetrium Phalereum, et Andreā, et Aristēum, quorum eruditione sui seculi Demetrius facile princeps erat, alij verō habebant custodiam corporis sibi creditam, huic cura prefecit. Non enim leges, et patrum nostrorum philosophiam discere cōcupisceret, si his utentes despiceret et non potius valde miraretur. Apion autem penē omnes in ordine successores eius Macedonum Reges ignorauit habuisse erga nos precipuum familiaritatis affectum. Tertius namque Ptolemæus, qui vocatur Euergetes, fortiter obtinens Syriam uniuersam, non Dijs Ægyptiacis pro victoria solennitates gratificas immolauit: sed veniens ad Hierosolymam, multas hostias sicut nostri moris est, Deo sacrificauit, dignissimāque dicauit ornamenta victoria. Philometor autem Ptolemæus, et eius uxor Cleopatra, omne regnū commisere Iudæis: et duces totius fuere militia Onias et Dositheus Iudæi: quorum nominibus derogat Apion, cum debuisset opera eorum potius mirari, et gratias agere, quoniam liberauere Alexandriam, cuius ciuis videri vult. Nam dum rebellio surrexisset in Cleopatra regno, et periculum pessima perditionis instaret, istorum labore ciuitas intestinis prælijs est erepta. Sed postea, inquit, Onias ad urbem deduxit exercitum paruum, cum esset illic Thermus presens Romanorum legatus: quod (ut ita dicam) rectē atque iustē factum est. Ptolemæus enim, qui cognominatus est Physcon, moriente suo patre Ptolemæo Philometore, egressus est de Cyrene, volens Reginam Cleopatram expellere, et filios Regis, ut ipse regnum iniustē sibi met applicaret: propter hac ergo Onias aduersus eum bellum pro Cleopatra suscepit: et fidem quam habuit circa Reges, nequaquam in necessitate deseruit. Testis autem Deus iustitia eius manifestus apparuit. Nam Physcon Ptolemæus cum aduersum exercitum quidem Onia pugnare presumeret, omnes verō Iudæos in ciuitate positos cum filijs et uxoribus capiens, nudos atque vinctos elephantis subiecisset, ut ab eis conculcati deficerent, et ad hoc etiam bestias ipsas inebriasset, in contrarium qua prapauerat, euenere. Elephantis enim relinquentes sibi appositos Iudæos, impetu facto super amicos eius, multos ex ipsis interemere. Et post hac Ptolemæus quidem aspectum terribilem contemplatus est, prohibentem se ut illis noceret hominibus. Concubina verō sua charissima, quam alij quidem Ithacam, alij verō Hirenen denominant, supplicante ne tantam impietatem perageret, et concessit, et ex his quæ egerat vel acturus erat, pœnitentiam egit. Vnde rectē hanc diem Iudæi Alexandria constituti, eo quod apertē à Deo salutem promerere, celebrare noscuntur. Apion autem omnium calumniator, etiam propter bellum aduersus Physconem gestum, Iudæos accusare presumpsit, cum eos laudare debuerit. Is autem etiam ultima Cleopatra Regina Alexandrinorum

rum meminit, veluti nobis improprians, quoniam circa nos fuit ingrata: & nō potius illam redarguens studuit, cui nihil omnino iniustitia & malorum operum defuit: vel circa generis necessarios, vel circa maritos suos, qui etiam dilexerint eam, vel in communi contra Romanos omnes, & benefactores suos imperatores: quæ etiam sororem Arsinoen occidit in templo, nihil sibi nocentem. Peremit autem & fratrem insidijs: paternosq; Deos, & sepulcra progenitorum depulata est. Percipiensq; regnum à primo Casare, eius filio & successor, rebellare præsumpsit. Antoniumq; corrumpens amatorijs rebus, & patria inimicum fecit, & infidelem circa suos amicos instituit, alios quidem genere regali spolians, alios autem demens ad mala gerenda compellens. Sed quid oportet amplius dici, cum illum ipsum in nauali certamine relinquens, id est, maritum & parentem communium filiorum, tradere cum exercitu principatum, & se sequi cōgigit? Nouissimè verò Alexandria à Casare capta, ad hoc usq; perducta est, ut saltem hinc sperare se iudicaret, si posset ipsa manu sua Iudeos perimere: eo quod circa omnes crudelis & infidelis extaret. Putasne gloriandum nobis non esse, si quemadmodū dicit Apion, famis tempore Iudeis triticum non est mensa? Sed illa quidem pœnam subiit cōpetentem. Nos autem maximo Casare utimur teste auxilij, atque fidei quam circa eum contra Egyptios gessimus: necnon & senatu eiusq; consultis, & epistolis Caesaris Augusti, quibus nostra merita comprobantur. Has literas Apionem oportebat inspicere, & secundum genera examinare testimonia sub Alexandro facta, & omnibus Ptolemais, & quæ à senatu constituta sunt, necnon & maximis Romanis imperatoribus. Si verò Germanicus frumenta cunctis in Alexandria cōmorantibus metiri non potuit, hoc indicium est sterilitatis ac penuria frumentorum, non accusatio Iudeorū. Quid enim sentiant omnes imperatores de Iudeis in Alexandria cōmorantibus, palam est. nam administratio tritici nihilo magis ab eis, quàm ab alijs Alexandrinis translata est. Maximam verò eis fidem olim à Regibus datam conseruauere, id est, fluminis custodiam, totiusq; custodia, nequaquam his rebus indignos esse iudicantes. Sed super hoc: quomodo ergo, inquit, si sunt ciues, eosdem Deos, quos Alexandrini, non colunt? Cui respondeo. Quomodo etiam cum vos sitis Egyptij, inter alterutros pralio magno & sine fœdere de religione contenditis? aut certè propterea non vos omnes dicimus Egyptios, & neq; cōmuniter homines, quoniam bestias aduersantes natura colitis, multa diligentia nutriendos? cum genus utiq; nostrorum unum atque idem esse videatur. Si autem in vobis Egyptijs tanta differentia opinionum sunt, quid miraris super his, qui aliunde in Alexandriam aduenerunt, si legibus à principio constitutis, circa talia permanere? Is autem seditionis causas nobis apponit: qui si cum veritate ob hoc accusat Iudeos in Alexandria constitutos, cur omnes non culpæ possit, eo quod noscamur habere concordiam? Porro etiam seditionis autores, quilibet inueniet Apionis similes Alexandrinorum fuisse ciues. Donec enim Graci fuere & Macedones hanc ciuitatem habentes, nullam seditionem aduersus nos gessere, sed antiquis cessere solennitatibus. Cum verò multitudo Egyptiorum creuisset inter eos, propter confusiones temporum, etiam hoc opus semper est additum. Nostrum verò genus permansit purum. Ipsi igitur molestia huius fuere principium, nequaquam populo Macedonicam habente constantiam, neque prudentiam Gracam: sed cunctis scilicet utentib. malis moribus Egyptiorum,

De Cleopatra vltima Alexandrinorū Regina, eiusq; sceleribus.

Antonius Cleopatram maritus.

Iudei fidem eis olim à Regibus datam cōseruauere.

Egyptij bestias naturæ repugnantes colunt.

Discordia Iudeorū & ciuium Alexandrinorum in religione.

Seditionis Alexandria causa.

Depulsio argumenti Apionis, Iudeos seditionis Alexandria causam extitisse.

& an-

Romanorum erga
Iudæos magnani-
mitas.

Iudæi prorsus nullas
imagines ferunt.

Quomodo Impera-
tores & magistratus
colendi.

Mendacij à Posido-
nio & Apollonio in
Iudæos conficti re-
ctio.

Responsio ad obie-
ctionem de asini ca-
pite.

et antiquas inimicitias aduersum nos exercentibus. Et diuerso namque factum est quod nobis impropere presumunt. nam cum plurimi eorum non opportu-
ne ius eius ciuitatis obtineant, peregrinos vocant eos qui hoc priuilegium ad o-
mnes impetrasse noscuntur. Nam Egyptijs neque Regum quisquam videtur
ius ciuitatis fuisse largitus: neque nunc quilibet imperatorum. Nos autem Ale-
xander quidem introduxit, Reges autem auxere, Romani verò semper custodi-
re dignati sunt. Itaque derogare nobis Apion voluit, quia imperatorum non
statuamus imagines, tanquam illis hoc ignorantibus, aut defensione Apionis
indigentibus: cum potius debuerit admirari magnanimitatem modestiamque Ro-
manorum, quoniam subiectos non cogunt patria iura transcendere: sed suscipiunt
honores, sicut dare offerentes pium atque legitimum est. Non enim honoribus
gratiam habent, qui ex necessitate et violentia conferuntur. Gracis itaque et
alijs quibusdam, bonum esse creditur imagines instituire. Denique et patrum
et uxorum filiorumque figuras depingentes exultant, quidam verò etiam nihil si-
bi competentium sumunt imagines. alij verò et seruos diligentes, hoc faciunt.
Quid ergo mirum est, si etiam principibus ac dominis hunc honorem præbere
videantur? Porro autem legislator, non quasi prophetans Romanorum poten-
tiam non honorandam, sed tanquam causam neque Deo neque hominibus uti-
lem despiciens, et quoniam totius animati, multo magis Dei inanimati, proba-
tur hoc inferius, interdixit imagines fabricare. alijs autem honoribus post Deum
colendos non prohibuit viros bonos, quibus nos et imperatores et populum Ro-
manum dignitatibus ampliamus. Facimus autem pro eis continua sacrificia: et non so-
lum quotidianis diebus ex impensa communi omnium Iudæorum talia celebra-
mus: verum cum nullas alias hostias ex communi, neque pro filiis per agamus, so-
lis imperatoribus hunc honorum præcipuum pariter exhibemus, quem homi-
num nulli persoluimus. Hac itaque communiter satisfactio posita sit aduersus
Apionem pro his quæ de Alexandria dicta sunt. Admiror autem etiam eos, qui
ei huiusmodi fomitem præbuere, id est, Posidonium et Apollonium Colonis:
quoniam accusant quidem nos, quare nos eosdem Deos cum alijs non colimus:
mentientes autem pariter, et de nostro templo blasphemias componentes incon-
gruas, non se putant impie agere: cum sit valde turpissimum liberis, qualibet ra-
tione mentiri, multo magis de templo apud cunctos homines nominato, tanta
sanctitate pollente. In hoc enim sacrario Apion præsumpsit edicere, asini caput
collocasse Iudæos, et eum colere, ac dignum facere tanta religione: et hoc affir-
mat fuisse depalatum, dum Antiochus Epiphanes et exspoliasset templum, et
illud caput inuenisset ex auro compositum multis pecunijs dignum. Ad hoc igitur
primum quidem respondeo, quoniam Egyptius vel si aliquid tale apud nos
fuiisset, nequaquam debuerat increpare, cum non sit deterior asinus furonibus
et hircis et alijs, qui sunt apud eos Diij. Deinde quomodo non intellexit, operi-
bus increpatus de incredibili suo mendacio. Legibus namque semper utimur ijs-
dem, in quibus sine fine consistimus. Et cum varij casus nostram ciuitatem, sicut
etiam aliorum vexauerint, et Theos ac Pompeius Magnus, ac Licinius Cras-
sus, et ad nouissimum Titus Caesar, bello vincentes obtinuerint templum, nihil
huiusmodi illic inuenere: sed purissimam pietatem, de qua nihil nobis est apud
alios effabile. Quia verò Antiochus neque iustam fecit templi depredationem,
sed egestate pecuniarum ad hoc accessit, cum non esset hostis, et socios insuper nos
suos

suos & amicos aggressus est, nec aliquid dignum derisione illic inuenit, multi & digni conscriptores super hoc quoque testantur: Polybius Megalopolitanus, Strabo Cappadox, Nicolaus Damascenus, Timagenes, & Castor chronographus, & Apollodorus: qui omnes dicunt pecunijs indigentem Antiochum transfessum foedera Iudaorum, & spoliasse templum auro argentoque plenum. Hac igitur Apion debuit respicere, nisi cor asini ipse potius habuisset, & impudentiam canis, qui ad ipsos assolet coli: neque enim extrinsecus alia ratiocinatione mentitus est. Nos itaque asinis neque honorem neque potestatem aliquam damus, sicut Egyptij crocodilis & aspidibus: quando eos qui ab istis mordentur, & a crocodilis rapiuntur, felices & Deo dignos arbitrantur. Sed sunt apud nos asini, quod apud alios sapientes viros, onera sibi met imposita sustinentes. Et si ad areas accedentes comedant, aut proposita non adimpleant, multas valde plagas accipiunt, quippe operibus & ad agriculturam rebus necessarijs ministrantes. sed aut omnium rudissimus fuit Apion ad componendum verba fallacia, aut certe ex rebus initia sumens, hac implere non valuit, quando nulla potest contra nos blasphemia provenire. Alteram vero fabulam, derogatione nostra plenam, de Gracis apposuit: de quo hoc dicere sat erit, quoniam qui de pietate loqui presumunt, oportet eos non ignorare minus esse immundum per templa transire, quam sacerdotibus scelestia verba consingere. Isti vero magis studere defendere sacrilegum Regem, quam iusta & veracia de nostris & de templo conscribere. Volentes enim Antiocho gratificari & perfidiam ac sacrilegium eius tegere, quo circa gentem nostram est usus propter egestatem pecuniarum, detrahentes nobis etiam qua in futuris essent, mentiti sunt. Propheta vero aliorum factus est Apion, & dixit Antiochum in templo inuenisse lectum, & hominem in eo iacentem, & appositam ei mensulam maritimis terrenisque volatilium dapibus plenam, & quod obstupuisset his homo. Illum vero mox adorasse Regis ingressum, tanquam maximam sibi opem prabituri: ac procidentem ad eius genua, extensa dextera poposcisse libertatem: & iubente Rege ut consideret, & diceret quis esset, vel cur ibidem habitaret, vel qua esset causa ciborum eius, tunc hominem cum gemitu & lacrymis lamentabiliter suam narraisse necessitatem. Ait, inquit, esse se Gracum: & dum peragraret provinciam parandi victus causa, correptum se subito ab alienigenis hominibus, atque deductum ad templum, & inclusum illic, & a nullo conspici, sed cuncta dapium apparatione saginari. Et primum quidem hac sibi inopinabilia beneficia visa attulisse latitiam: deinde suspicionem, postea stuporem: postremum consulentem a ministris ad se accedentibus audisse legem ineffabilem Iudaorum, pro qua nutriebatur: & hoc illos facere singulis annis quodam tempore constituto. Et comprehendere quidem Gracum peregrinum, eumque annuo tempore saginare, & deductum ad quandam sylvam, occidere quidem eum hominem, eiusque corpus sacrificare secundum suas solennitates, & gustare ex eius visceribus, & iusurandum facere in immolatione Graci, ut inimicitias contra Gracos haberent: & tunc in quandam foveam reliqua hominis pereuntis abijcere. Deinde refert eum dixisse, paucos iam dies debitos sibi met superesse, atque rogasse, ut reueritus Gracorum Deos, & superans in suo sanguine insidias Iudaorum, de malis eum circumstantibus liberaret. Huiusmodi ergo fabula non tantum omni tragedia plenissima est, sed etiam cru-

Asini apud Iudeos
aliosque sapientes vi-
ros qui dicantur.

Historiographi qui-
dam perfidiam ac sa-
crilegium Antiochi te-
gere conantur.

Iudeos quotannis ho-
minem Gracum im-
molare debere.

Templi ac porticus
descriptio.

Quæ in templo posi-
ta fuerint.

Sacerdotum tribus
quatuor, quarum sin-
gulæ plus quàm quin-
que millia hominum
habent.

deli impudentia redundat. Non tamen à sacrilegio priuat Antiochum, sicut ar-
bitrati sunt, qui hac ad illius gratiam cōscripsere. Non enim presumpsit aliquid
tale, ut ad templum accederet: sed sic inuenit nō sperans. Fuit ergo voluntatibus
iniquis impius, & nihilominus sine Deo, quicquid iussit mendacij superfluitas,
quam ex ipsa re cognoscere valde facilimū est. Non enim circa solos Gracos dis-
cordia legū esse dignoscitur, sed maximè aduersus Ægyptios & plurimos alios.
Cuius enim regionis homines non contigit aliquando apud nos peregrinari? ut
aduersus solos Gracos renouata coniuratione per effusionem sanguinis agere-
mus: vel quomodo possibile est, ut ad has hostias omnes Iudæi colligerentur, &
tantis millibus ad gustandum viscera illa sufficerent, sicut ait Apion? vel cur in-
uentum hominem quicumq; fuit (non enim suo nomine conscripsit) aut quomo-
do cum in suam patriam Rex non cum pompa deduxit? dum posset hoc fa-
ciens, ipse quidem putari pius, & Gracorum amator eximius, assumere verò cō-
tra Iudæorum odium auxilia magna cūctorum. Sed hac relinquo: insensatos
enim, non verbis, sed operibus decet arguere. Sciunt igitur omnes, qui videre
constructionem templi nostri, qualis fuerit, & intransgressibilem eius purifica-
tionis integritatem. Quatuor enim porticus habuit in circuitu, & harum sin-
gula propriam secundum legem habuere custodiam. In exteriorē itaque ingre-
di licentia fuit omnibus etiam alienigenis: mulieres tantummodo menstruata
transire prohibebantur. In secundā verò porticum cūcti Iudæi ingrediebantur:
eorūq; cōiuges cum essent ab omni pollutione munda. In tertiā, masculi Iudæorū
mundi existentes atque purificati. In quartā autem sacerdotes, stolis induti sa-
cerdotalibus. In adytum verò soli principes sacerdotum, propria stola circum-
amicti. Tanta verò est circa omnia prouidentia pietatis, ut secundum quas-
dam horas sacerdotes ingredi constitutum sit. Mane etenim aperto templo
oportebat facientes traditas hostias introire: & meridiæ rursus, dum claudere-
tur templum, deniq; ne vas quidem aliquod portari licet in templum, sederant
in eo solummodo posita, altare, mensa, thuribulum, candelabrum, quæ omnia &
in lege conscripta sunt. Etenim nihil amplius neq; mysteriorum aliquorū ineffa-
bilitum agitur, neq; intus ulla epulatio administratur. Hac enim quæ prædicta
sunt, habent totius populi testimonium manifestum, rationemq; gestorum. Licet
enim sint tribus quatuor sacerdotum, & harū tribuum singula habeant hominū
plus quàm quinq; millia, sit tamē obseruatio particulariter per dies certos: & his
transactis, alij succedentes ad sacrificia veniunt: & congregati in templum me-
diante die à precedentib. clauēs tēpli & ad numerū omnia vasa percipiunt, nulla
re quæ ad cibum aut potum attineat in templum delata. Talia namq; etiam ad
altaria offerre prohibitū est, præter illa quæ ad sacrificia preparantur. Quid er-
go Apionem dicimus, nihil horū examinantem, verba incredula protulisse? Sed
turpe est, historia veram notitiam si proferre grammaticus non possit. Et sciens
templi nostri pietatem, hanc quidem prætermisit. Hominis autem Graci cōpre-
hensionem finxit, & pabulū ineffabile, & ciborū opulentissimā claritatem: & per-
uios ingredientēs, ubi nec nobilissimos Iudæorum licet intrare, nisi fuerint sacer-
dotes. Hac ergo pessima est impietas, atque mendacium spontaneum, ad eorum
seductionem, qui noluerunt discutere veritatem. Per ea si quidem mala ineffa-
bilia, quæ prædicta sunt, nobis detrahere tentauers. Rursumq; tanquam pyssi-
mus

mus deridet, adiiciens fabula inania facta. Ait enim illum retulisse, dum bellum Iudaei contra Idumaeos haberent longo quodā tempore, ex aliqua ciuitate Idumaeorum qui in ea Apollinem colebat venisse ad Iudaeos, cuius hominis nomen dicitur Zabidus: deinde eis promississe traditurum se eis Apollinem Deum Dorensium: venturumque illum ad nostrum templum, si omnes ascenderent, et adducerent omnem multitudinem Iudaeorum. Zabidum verò fecisse quoddam machinamentum ligneum, et circumposuisse sibi, et in eo tres ordines infixisse lucernarum, et ita ambulasse, ut procul stantibus appareret, quasi stella per terram iter agens. Porro Iudaeos inopinabili visione obstupuisse, et longè constitutos tenuisse silentium. Zabidum verò multa quiete ad templum venisse, et aureum detraxisse asini caput (sic enim urbane conscribit) et rursus Doram velociter aduenisse. Igitur et nos dicere possumus, quia asinum, hoc est semetipsum Apion grauat, et facit stultitia simul et mendacis oneratum. Loca namque quae non sunt, conscribit: et ciuitates nesciens transfert. Idumaea enim prouincia nostra confinis est, posita iuxta Gazam, et nulla ciuitas huius Dora nuncupatur. In Phoenice verò iuxta montem Carmelum Dora ciuitas appellatur, in nullo concordans Apionis oblocutionibus. Quatuor enim dierum itinere procul est a Iudaea. Cur itaque nos rursus accusat, eo quod non habeamus communes cum alijs Deos, si sic facile credidere patres nostri ad se venturum Apollinem, et cum stellis eum ambulare super terram putauere? Lucernam enim prius nunquam videre scilicet, qui tot et tanta concelebrant candelabra. Sed nec aliquis ei ambulanti per prouinciam ex tantis millibus obuiauit. Desolatos etiam vicos custodibus comperit, et hoc tempore belli. Cetera iam relinquo. Ianua verò templi altitudine quidem erant cubitorum LX, latitudine verò XX, omnes deauratae, et penè auro puro confecta. Has claudebant non minus quam viri ducenti diebus singulis: et relinquere eas apertas, nefandum nimis erat. facile igitur eas lucernifer ille aperuisse creditur, qui solus etiam habuisse asini caput aestimabatur: quapropter dubium est, utrum hoc caput Zabidus denuò reuocauit: an certè sumens Apion, introduxit in templum, ut Antiochus inueniret, ut secundo Apioni aliquā mentiendi daret occasionem. Mentitur autem et de iuramento, quod iuremus per Deū factorem caeli et terrae et maris, nulli Iudaeos fautores alienigenae, et maxime Graecis. Oportebat autē mentientem absolute dicere, nulli fautores alienigenae, et magis Aegyptijs: sic etenim ab initio poterant eius figmenta de iure iurando congruere, si ab Aegyptijs utique patres nostri non propter malignitatē suam, sed propter calamitates expulsi sunt. A Graecis autem plus locis quam studiis sumus abiuncti, ita ut nulla inter nos et illos inimicitia et amulationes esse noscatur. E diuerso namque multos eorum ad nostras leges contigit accessisse, quorum quidam permansere, quidam verò perdurare non ferentes, denuò recessere. Hoc tamen iusiurandum nunquam se quisquam audisse meminit apud nos habitum, sed solus Apion (ut videtur) audiuit. Ipse namque id composuit. Magna ergo admiratione eximia Apionis prudentia, vel ob hoc quod mox dicetur, digna est. Hoc enim esse affirmat indicium, quia neque legibus iustis utamur, nec Deum colamus ut conuenit, quod diuersis gentibus seruiamus, et calamitates quasdam circa ciuitatem sustineamus, cum utique principalis ciuitas Romanorum sit, cuius ciues soli ab initio regnare atque non seruire consueuerunt. Quis etenim ho-

Alia Apionis de Zabido fabula.

Dora Phoenicia ciuitas, et non Idumaea.

Ianua templi.

Mendacii de iuramento depulsi.

Apion Iudaeis seruitutem exprobat.

rum magnanimitati valeat obistere? Nullus et enim aliorum potest dicere sermonem quem Apion locutus est, quando paucis contigit in principatu continuè presidere, & nō rursus alijs facta mutatione seruire. Plurima namq; gentes alijs obedire coactæ sunt: soli autem Ægyptij, eo quod refugiant (sicut aiunt) in eorū prouinciam Dij, atq; saluentur migrantes in effigies bestiarum, honorem praeipuum inuenerunt, ut nulli famularentur horum qui Asiam Europamq; tenere: qui scilicet unam diem ex auro totius seculi non habuere libertatem, neq; apud indigenas dominos, neque apud externos. Nam quemadmodum eis vti sint Persæ, non semel solummodo, sed frequenter vastantes vrbes, templa euercentes, putatos apud eos interficientes Deos, improperare non studeo. Non enim conuenit stultitiam nos indocti Apionis imitari: qui neque casus Atheniensium, neque Lacedæmoniorum animo suo concepit, quorum hos quidem fortissimos, illos religiosissimos, omnes affirmant. Taceo Reges pietate celebres, inter quos Cræsum, quàm diuersis vite sunt calamitatibus sauciati. Taceo incensam Atheniensium arcem, templum Ephesinum & Delphicum, aliaq; multa: hic nemo calamitatem passus, sed potius inferentibus intulit improperia. Nouus autem accusator nostrorum Apion inuentus est, malorum suorum apud Ægyptum gestorū prorsus oblitus. Sed Sesostris eum, quem refert fabula Regem fuisse Ægypti, ut creditur, excacauit. Veruntamen possumus & nos dicere nostros Reges Dauid & Solomonem, qui multas subdidere gentes. Sed de his modo super sedendum est: quæ verò cunctis notæ sunt, Apion modis omnibus ignorauit: quoniam Persis, & post illos principibus Asia Macedonibus, Ægyptij quidem seruire, nihil differentes à famulis. Nos autem liberi consistentes, etiam ciuitatum in circuitu positarum tenuimus principatum, annis viginti & centum, usque ad Pompeium Magnum. Et dum vniuersi Reges sunt expugnati à Romanis, omnium soli propter fidem suam maiores nostri & socij & amici fuere. Sed viros mirabiles non præbuiimus, velut quarundam artium inuectores, & sapientia præcellentes: & inter hos enumerat Socratem, & Zenonem, & Cleanthem, & alios huiusmodi. Deinde quod potius est mirandum, semetipsum his adiecit, & beatificat Alexandriam, quia ciuem talem habere meruit, quod rite facit. Oportebat enim ut ipse sui testis existeret, qui alijs omnibus sic importunus & callidus esse videbatur, & vita verboq; corruptus. Quapropter rectè quilibet Alexandria condolebit, si super isto aliquid magni sapuerit. De viris autem qui fuere apud nos titulo nullo laudis inferiores, sciunt qui voluerint nostra antiquitatis libris incumbere. Reliqua verò quæ in accusatione conscriptæ sunt, dignum erat fortè sine satisfactione relinquere, ut ipse sui potius & aliorum Ægyptiorum accusator extaret. Queritur enim eo quod animalia cōsuetæ sacrificemus, & nō vescamur carnibus suillis: sed & circumcisionē genitaliū vehementer irridet. De nostrorū quidē animalium peremptione, cōmunio nobis est cū alijs hominib. vniuersis. Apion autē sacrificantes nos redarguens, indicat semetipsum genere esse Ægyptium. Non enim Græcus si esset aut Macedo, hoc molestè ferret. Isti enim vouent sacrificare hecatombas suis Dijs, & Sacerdotibus vtuntur ad epulas. Quæ cum ita sint, non propterea contigit mundum animalibus desolari, quod Apion expauit. Qui tamen si solennitates Ægyptiorum sequerentur, mundus desertus quidem esset hominibus

Dauidis & Solomonis potentia.

Apion seipsum laudat & magnificat.

Cur Iudæi animalia consuetæ sacrificent, nec carnibus suillis vescantur.

hominibus ferocissimis autem bestiis impleretur: quas isti iudicantes Deos, diligenter enutriunt, quod si quis eum consuleret, quos putaret omnium Aegyptiorum esse sapientes atque Deicolas, sacerdotes sine dubio fateretur. Hac enim duo dicunt sibimet ab initio à Regibus esse praecepta, ut Deos colant, & sapientiam diligant: quod illi facere praecipue iudicantur: qui tamen & circumciduntur omnes, & à porcinis abstinent carnibus. Sed neque ullus alter Aegyptiorum cum eis Dijs sacrificare dignoscitur. Cacus igitur fuit Apion quando pro Aegyptijs nostras detractationes componens, illos videtur potius accusare: qui non solum utuntur solennitatibus, quas in nobis culpatur iste: sed etiam alios circumcidi docet, sicuti dixit Herodotus. Unde rectè mihi videtur Apion, propter patriam suam leges poenas dedisse blasphemia. Etenim necessario circumciso circa genitalia vulnera ei facta nihil profuerunt, & putrefactis in magnis doloribus expirauit. Oportet enim bene sapientes in legibus proprijs circa pietatem integrè permanere, & aliorum minimè carpere. Iste verò suas quidem leges effugit, de nostris verò mentitus est. Hic itaque terminus vita fuit Apionis. Sed & noster hic iam finem liber accipiet. Quoniam verò & Apollonius Molon, & Lysimachus, & alij quidam, tam per ignorantiam quam per insaniam de legislatore nostro Mose, & legibus verba protulere, nec iusta nec vera: dum ille quidem velut Mago atque fallaci derogant, leges autem malitiae apud nos nulliusq; virtutis affirmant esse doctrices, volo breuiter & de omni conuersatione nostra, & de particulari (sicuti potero) proferre sermonem. Reor enim fore manifestum, quia & ad pietatem & ad conuietum vniuersalemq; humanitatem, insuper ad iustitiam laborumq; tolerantiam, & ad contemptum mortis optimas leges positas habeamus. Rogo tamen lecturos, ut non cum inuidia exequantur huius operis lectionem. Non enim proposui laudes conscribere nostrorum: sed aduersus eos, qui nos plurimum & fallaciter accusarunt, satisfactionem hanc puto esse iustissimam. Proinde accusationem Apollonius non continuè, sicut Apion, instituit, sed dispersim. Quippe qui aliquando quidem nos sine Deo & hominibus odiosos appellat, aliquando verò formidinem nobis impropertat: & è diuerso, rursus aliquando de audacia gentis nostrae queritur. Dicit autem etiam stultiores Barbaris: & propterea nullum inuentum nos solos vita utile reperisse. Hac autem omnia manifestè redarguuntur, dum vniuersa, contra quam ab eo sunt dicta monstrantur, & legibus imperata, & à nobis cum omni integritate gesta. Si verò coactus fuero facere mentionem legum contrariarum apud alios constitutarum, in culpa illi sunt, qui nostras solennitates tanquam peiores cum aliorum conferunt. Quibus neutrum puto remanere quod dicant: neq; quia non eas habeamus leges, quarum ego capita & summas ad redarguendum positurus sum: neq; quia non praecipue in legibus proprijs perduramus. Paulo ergo altius exorsus, volo primò dicere, quod eis qui sine lege & ordine viuunt, hi qui ordinis & communium legum amatores extiterunt, & primi hoc inchoauerunt, rectè mansuetudine atque virtute prestare dicendi sunt. Denique conantur singuli eorum gesta sua ad antiquitatem referre, ut non imitatores aliorum videantur existere, sed ipsi potius alijs legitime viuendi duces fuisse. His igitur hunc in modum se habentibus, virtus legislatoris est meliora considerare: & his qui usuri sunt legibus, quas potuerit,

Aegyptiorum sacerdotes circumciduntur, & à porcinis carnibus abstinent,

Mors Apionis.

Mosis contra Apollonium & Lysimachum defensio.

In quibus Apollonius ludaeos accusat.

Ordinis & communium legum amatores mansuetudine atq; virtute praestant.

Moses quoslibet legisatores antiquitate præcedit.

Nōquā, Lex, hoc vocabulum nusquam apud Homerum reperitur.

Mosis vita.

Moses ducem atque consultorem Deum habet.

Origo Legum apud Græcos.

satisfacere, quia recta sunt. Populi verò est, ut in omnibus qua constituta sunt, perduret: & neque felicitate procedente, neque calamitatibus aliquid horum immutet. Dico igitur nostrum legislatorem, quoslibet qui memorantur legislatores antiquitate præcedere. Lycurgus enim & Solon, & Zaleucus Locrensis, & omnes qui apud Græcos mirabiles sunt, novelli atque recentes, quantum ad illum comparati, esse noscuntur: quando nec ipsum nomen legis fuisse olim apud Græcos agnoscitur. Testis Homerus est, qui nusquam in opere suo hoc usus est nomine. Non enim secundum legem, sed indiffinitis sententijs, & Regum præceptionibus, populus regebatur. Unde etiam multo tempore permansere, tantum moribus utentes, & non scripto, & multa horum semper secundum eventum casuum permittentes. Noster verò legislator antiquus existens (hoc etenim undique manifestum est, etiam apud eos clarum, qui semper contra nos loquuntur) & semetipsum præbuit optimum principem populorum consultoremque, & instructionem totius legis vita constringens, eis suavit hanc libenter excipere, & firmissimè incluta scientia custodire. Primum autem eius magnitudinis opera videamus. Ille namque progenitorum nostrorum relinquentium Aegyptum, & ad terram propriam remeantium, multa millia sumens, ex plurimis & impossibilibus rebus cautissimè liberauit: nam & in aquosam eos & multum arenosam oportebat transire viam, bellaque devincere: & filios ac uxores, prædamque bello servare: in quibus dux egregius & consiliarius sapientissimus, & tutor veracissimus fuit uniuersorum. Omnem siquidem multitudinem à semetipso pendere fecit, & cum omnia qua vellet persuadere posset, in nullo horum vindicauit sibi potestatem: sed in quo maximè tempore potestatem sibi arrogare & tyrannidem præfules rerum, & populum frequenter plurima iniquitate vivere consuefaciunt, in hac ille potentia constitutus, è diuerso magis iudicauit agendum pie, & plurimam exhibere alijs aequitatem, ipse virtutem præcipuam se credens cunctis ostendere, & salutem firmissimam præbere sequacibus bona voluntate. Et maximis actibus in singulis casibus usus est. Quapropter rectè iudicabat, ducem atque consultorem se Deum habere: & primitus sibi potestatem satisfaciens, quia secundum illius voluntatem uniuersa gereret atque tractaret, credidit modis omnibus oportere, ut etiam apud plebem hac opinio permaneret. Nam qui Deum respicere suam vitam credunt, delinquere non præsumunt. Huiusmodi quidem noster legislator fuit, non Magus, non fallax, sicut derogatores iniuste pronunciant: sed quales apud Græcos gloriuntur fuisse Minoem & postea legislatores alios. Namque quidam eorum leges positas à Ioue dicebant: alij verò eas in Apollinem & vaticinium Delphicum referebant, siue pro veritate hoc credentes, seu facile persuadendum iudicantes populo. Qui verò præcipuas leges instituerint, vel qui iustissimè de Dei fide cognouerint, licet hoc ex ipsis legibus facta comparatione conspiciere. Jam enim de ipsis tempus est disputandi. Igitur infinita quidem particulatim gentium atque legum apud cunctos homines differentia sunt. Alij siquidem monarchis, alij verò populum potestatem Reipublica commiserunt. Noster verò legislator nihil horum intendens, veluti si quis hoc dicendo mensuram transcendat verbi, diuinam Rempublicam declarauit: Deo principaliter conuersationem nostram atque potestatem excellenter assignans, & satisfaciens eum cunctos inspicere, tanquam causam bonorum omnium uniuersis

uersis hominibus existentem: & quacumq; contingit eos in angustiis supplicasse, illius non latuisse voluntatem, neque quicquam eorum qua gessere, vel si quid aliquis apud semetipsum potuit cogitare. Unum verò eum esse monstrauit, & ingenum, immutabilem per tempus, aeternum, & omni specie mortali pulchritudine differentem, & ipsum nobis notum: qualis autem sit secundum substantiam, prorsus ignotum. Hac itaque de Deo sapuerunt prudentissimi Græcorum: qui quidem quòd eruditi sint, illo utique sciendi præbente principia, nunc dicere prætermitto: quòd autem hæc optima & congrua Dei nature atque magnificentiæ sint, valde testantur. Pythagoras enim, & Anaxagoras, & Plato, & post illos philosophi Stoici, & penè cuncti, videntur de diuina sapuisse natura. Sed hi quidem ad breue philosophantes, populo superstitionum opinionibus iam præoccupato veritatem dogmatis proferre timere. Noster verò legislator opera præbens consona verbis suis, non solum his qui cum eo erant satisfecit, sed etiam qui ex illis semper erant nascituri, hoc immutabiliter inspirauit, & causam legislationis ad utilitatis modum semper adduxit. Non enim partem virtutis Dei culturam dixit, sed huius partes alias esse perspexit atque constituit: hoc est fortitudinem, iustitiam, & mutuam in omnibus ciuium concordiam. Cuncta namque actiones & studia, vniuersiq; sermones, ad diuinam referuntur per omnia pietatem. Non enim hoc inexamatum aut infinitum ulterius dereliquit. Duo siquidem sunt totius disciplinae & moralis institutionis modi, quorum vnus quidem sermone doctor est, alter verò exercitatione morum: quæ cum ita sint, alij quidem leges sentiendo sunt discreti, & alterum horum modum sibi placitum assumentes, alterum reliquerunt. Sicuti Lacedæmonij quidem & Cretenses moribus erudiebantur, non verbis: Athenienses verò, & penè omnes alij Græci, quæ quidem oportet agi præcipiebant suis legibus: assuescere verò ad hæc operibus, minime valere. Noster autem legislator hæc ambo multa diligentia coaptauit. Nam nec exercitationes morum omisit non traditas, neque leges sermone reliquit inemptas. Sed mox à primo inchoans cibo, & unicuique diætæ conueniente, nihil neque minimarum escarum sub potestate voluntatis utentium dereliquit. Sed & de cibis quibus conuenit abstinere, & qui sumendi sunt, vel quæ diætæ communis esse videatur, necnon & de operibus labore simul & requie, terminum atque regulam posuit legem: quatenus veluti sub patre atque domino viuentes, neque volentes quicquam neque per ignorantiam delinquamus. Non enim ignorantibus pœnam posuit, sed optimam & necessariam correptionem monstrauit legem. Quapropter non semel audire, nec secundo vel sæpius: sed in vnaquaque septimana, alia operare relinquentes, ad legis auditionem congregari præcepit vniuersos, eamq; perfectè condiscere, quod scilicet omnes legesatores reliquisse noscuntur. Et in tantum plurimi hominum absunt, ut secundum proprias leges viuant, ut penè eas ignorent. Et cum peccauerint, tunc agnoscunt ab alijs, quam legem probantur esse prauaricati. Sed etiam viri maxima cum gloria & principalia gubernantes, profitentur ignorantiam. Doctos namque sibi faciunt asidere ad dispensationem rerum, & peritiam legum habentes. Nostrorum verò quemlibet si quis leges interroget, facilius quàm nomen suum recitat. Vniuersas quidem mox à primo sensu eas discennes, in animo velut

Quid Græcorum prudentissimi de Deo sapuerunt.

Mosis & aliorum legislatorum comparatio.

Duo totius discipline & moralis institutionis modi.

Mosis vniuersos Iudeos ad legis auditionem congregari præcepit.

Consonantia Iudæo-
rum in religione &
vita.

Qui homines ad sa-
cerdotium electi.

De Deo & Providen-
tia diuina.

velut inscriptas habemus. Et rarius quidem quilibet transgreditur: impossibile autem est supplicium deuitare peccantem. Hoc itaq; primum omnium mirabilem consonantiam nobis instituit. nam unam quidem habere & eandem de Deo sectam, vita vero ac moribus differre nihil ab inuicem, optimam moribus hominum potest celebrare concordiam. Apud nos etenim solos, neque de Deo quilibet sermones audiet alterutris aduersarios, sicut multa similia apud illos fieri comprobantur: cum non solum à vulgaribus quod visum fuerit unicuique profertur, sed etiam apud quosdam philosophorum hoc crebro prasumitur: quando alij quidem totam Dei naturam sermonibus perimere tentauere, alij verò eius providentiam ab hominibus abstulere: neque in studijs vita differentia vlla conspicitur, sed communia quidem opera omnium apud nos existunt: unus verò de Deo sermo concors est, asserens illum cuncta respicere. Sed etiam de ipsius vita studijs, & quoniam oportet omnia alia ad terminum diuina pietatis adduci, à mulieribus nostris & à seruis quilibet audient. Pro qua re illatas nobis calumnias à quibusdam, cur nō exhibeamus viros inuentores nouorum operum seu verborum, contigit oriri. Alij siquidem in nulla re paterna perdurare optimum esse putant, & precipuè transgressoribus sapientia robur assignant. Nos autem e diuerso, unam esse prudentiam atque virtutem existimamus, nihil penitus vel facere vel cogitare contrarium his qua antiquitus sancita noscuntur: quod scilicet indicium legis est optimo fœdere constituta. nam ea qua nunc non habent modum, experimento sæpè corrupta redarguuntur. Apud nos autem, qui credimus ab initio positam legem diuina voluntate, nihil aliud pium est, quam hanc sub integritate reseruare. Quis etenim eius quicquam mouere potest, aut quid melius adinuenit? vel quis ab alijs tanquam præcellentius ad statum Reipub. nostra aliquid transferre potest? aut qua poterit esse melior atque iustior, quam ea qua Deum quidem principem omnium esse confirmat: sacerdotibus autem in communi quidem res precipuas dispensare permittit: summo verò Pontifici aliorum sacerdotum Principatum competenter iniungit? quos utique non diuisijs, neq; alijs quibusdam spontaneis auiditatibus præcellentes legislator ad culmen huius honoris instituit. Sed quicumque sapientia vel temperantia alijs præstare noscuntur, eis precipuè culturam diuina placationis iniunxit. Apud hos igitur, & legis & aliorum studiorum integra diligentia custoditur. Contemplatores etenim omnium, atque iudices contemptorum, & punitores culpabilium sacerdotum esse decreti sunt. Quis ergo principatus, quod regnum erit hoc sanctius, vel qui honor Deo potius cooptabitur, cum omnis quidem populus sit paratus ad pietatem, summa verò diligentia sacerdotibus sit indicta, & velut quadam festiuitas gubernetur uniuersa Respub? Cum enim mysteria sua numero paucorum dierum alienigena custodire nequeant, ea videlicet sacrificia nominantes, nos cum multa delectatione, & incommutabili voluntate solennitatis opus per omne seruamus auum. Quæ igitur sunt præcepta vel interdicta simplicia, siue nota dicamus. Primum quidem de Deo est, dicens: Deus habet omnia, perfectus, beatissimus, ipse sibi cunctisq; sufficiens, principium & medium & terminus: inter omnia operibus quidem & muneribus clarus, & omni re manifestior: forma verò & magnitudine nobis inenarrabilis. Omnis nanque materies comparata ad huius imaginem, licet sit preciosa, tamen pro nullo est:

cunctaq;

cunctaq; ars ad illius imitationis inuentum, extra artem esse cognoscitur: nihil simile neq; videmus neq; possumus suspicari, neq; conijcere. Sanctus est: videmus eius opera, lumen, cœlum, terram, solem, lunam, flumina, mare, animalium nationes, prouentus fructuum: hac Deus fecit, non manibus, neque laboribus, neque quibusdam indignis sibi cooperantibus: sed ipso vidente bona repente facta sunt. Hunc homines conuenit vniuersos sequi, eumq; placare exercitatione virtutis. Modus enim diuina placationis iste sanctissimus est. Unum templum vnius Dei, commune omnium communis Dei cunctorum. Gratum namque semper est omne quod simile est. Hunc placant quidem sacerdotes semper præcedit verò istos primus secundum genus: qui ante alios sacerdotes sacrificabit Deo. custodiet leges, de dubijs iudicabit, & puniet lege conuictos. Huic quisquis non obedit, supplicio subiacebit, tanquam qui in ipsum Deum impiè gesserit. Hostias immolat, non ad crapulam nostram vel ebrietatem attinentes. Opera Dei. hac enim non placent Deo: quæ res occasio potius iniuriarum simul & expensarum est. Deus enim temperatos, ordinatosq;, & boni generis diligit: & ut præcipuè sacrificantes castè viuamus. In sacrificijs autem pro communi salute primum oportet orare, deinde singulos pro semetipsis, quoniam omnes socij sumus. Et qui hoc consortium suæ vitæ præponit, maxime Deo gratus est. Supplicatio verò sit ad Deum votis ac precibus, non ut bona præstet: hac enim ipse sponte contulit vniuersis, & in medio deposuit: sed ut hac suscipere valeamus, suscipientesq; seruemus. Purificationes quoque in sacrificijs lex decreuit, à cubili, à lecto, à congressu uxorio, & alia multa, quæ conscribere longissimum est. Hostiæ veteris testamenti. Huiusmodi ergo de Deo, & eius placatione sermo est, ipse autem simul etiam lex est. Quid autem de nuptijs? Solam nouit lex permixtionem naturalem Purificationis in sacrificijs. cum coniuge, si tamen filiorum causa procreandorum agatur. Masculorum verò cum masculis iudicauit inimicas: & tentantes talia morte decreuit dignos. Nubere verò iubet, non respicientes ad dotem, neque violenter arripere, sed neque dolo vel fallacia suadere. Dispensationem verò potius fieri per eum, cuius noscitur esse potestatis, & per cogitationem opportunam. Mulier autem inferior, inquit, est viro per omnia. Obedit igitur non ad iniuriam, sed ut sit sub regimine constituta. Deus enim viro potestatem dedit. Cum hac ergo coire decet maritum solummodo. alterius verò experientiam habere nequissimum. Si quis autem hoc egerit, declinatio nulla mortis: neque si fecerit vim virgini alteri desponsata: neque si suaserit nupta, aut filios nutriti. quæ omnia lex præcepit. vniuersis autem mulieribus interdixit, vel cellare quod natum est, vel alia machinatione corrumpere filios. Infanticida enim esset animas demoliens, & genus imminuens. Igitur si quis ad concubitum, corruptionemq; transierit, immundus est. Oportet autem etiam post legalem commixtionem viri, mulieres lauari. Hoc enim partem animæ polluere iudicauit: inflata namque corporibus vulneratur. Dumq; hoc fit, aquam propter Pœna vim inferentis virgini. purificationis causam talibus imperauit. Sed neq; in filiorum natiuitatibus concessit epulationes aggregari, & fieri occasiones ebrietatis: sed temperatum esse repente principium. fuisseq; literis erudiri propter leges, & nosse progenitorum actiones, ut actus imitentur: & cum legibus educati, neque transgrediantur, neque cogitationem ignorationis habere iudicentur. Prospexit autem etiam

Tyyyy

funeribus

De funeribus mortuorum.

Honor parentum

Contra furtum & usuras.

Circa hostes quomodo agendum.

Repetitio preceptorum legis.

Præmium obedientium legi.

funeribus mortuorum, ut neque sumptuosa ad sepeliendum celebrentur exequia, neque insignium fabrica sepulcrorum. sed necessaria quidem circa elationem funeris imperavit domesticos adimplere: omnibus autem viventibus legitimum esse constituit, ut aliquo moriente & concurrant, & gemitus lamentationis effundant. Purificari autem iubet etiam domesticos funere celebrato: ut longe procul sint, quasi videantur mundi esse. Cum autem aliquis fecerit homicidium vel sponte vel inuitus, ne horum quidem poenam tacuit. Parentum honorem post Deum esse constituit: & qui non repensat eorum gratia, sed in qualibet parte contristat, precepit esse lapidandum. Iubet etiam senioribus honorem iuvenes exhibere, quoniam cunctis senior Deus est. Nihil permittit celandum apud amicos: non enim amicitia sunt apud Deum, cui omnia non creduntur. & licet aliqua inimicitia proveniant, prodi tamen arcana prohibuit. Si quis autem arbiter munus acceperit, morte mulctatur, despiciens quod iustum est, & auxilium reis offerens. Quod quisquam non posuit non auferat, & aliena non tangat. mutuans non accipiat usuras. Hac, & his multa similia, communionem continent nostrorum inter alterutros. Quomodo autem etiam de domestica cura circa alienigenas habenda docuerit legislator, referri dignum est. videbitur enim omnibus optime prospexisse eum, illo ita sentiente, neque propria corrumpamus, neque participari rebus nostris volentibus inuideamus. Quicumque enim volunt sub nostra conuersari lege, accedentes ad eam cum munificentia suscipit, non genere solummodo, sed etiam voluntate vita putans esse consortium. Eos autem qui obiter adueniunt, misceri solennitatibus noluit, alia tamen exhibenda constituit. Idem omnibus præbendum, ignem, aquam, cibum: iter ostendere, non spernere aliquem insepultum. Mitissime etiam circa hostes quæ sunt agenda sancivit, ut neque terra eorum exuratur, neque arbores fertiles incidantur. Sed etiam spoliari eos qui in bello cecidere, interdixit: & captiuis prospexit, quatenus eorum amoveatur iniuria, & maxime foeminarum. Sic autem eximie nos mansuetudinem atque clementiam studuit edocere, ut etiam de animalibus irrationalibus non taceret: sed horum tantummodo utilitatem legitimam concedens, ab omni nos alia causa prohibuit. Quæcunque enim veluti domestica oriuntur in adibus, hac interdixit occidi: sed neque parentes denique præcipit una cum pullis auferri. Et licet hostilia sint animalia laborum socia, eis tamen parcendum esse sancivit. Sic undique ea quæ ad mansuetudinem pertinent obseruauit: doctrinalibus quidem, sicuti prædictum est, legibus utens, & alias rursus contra transgressores causa punitionis sine excusatione defigens. Multa namque in plurimis causis transgredientium, mors est. Si adulterium commiserit aliquis, si vim puella fecerit: si masculi turpe tentamentum præsumpserit, aut patiatur sustinere tentatus. Similiter autem est lex inuitabilis & in seruis, sed etiam de mensuris, vel si quis de ponderibus dolum fuerit operatus, & de iniusta venditione: ac fraude si quis vel detraxerit alienam rem, aut quod non posuit abstulerit, cohibendi hi sunt vindicta, non quali apud alios, sed valde maiori. de iniuria verò parentum, vel impietate qua sit in eum Deus, si vel tentet hoc aliquis, mox peribit. At his qui secundum legem uniuersa faciunt, præmiū tribuitur non aurū, non argentū, neq. corona lapillis distincta: sed unusquisq. testē habens conscientiam suam, valde proficit, legislatore prophetante, & Deo

& Deo fidem condonante firmissimam his qui seruant leges: & licet pro his mori contingat, concurrunt tamen alacres ad occasum, sperantes fore ut vita melior ex mutatione conferatur. Pigeret itaque nunc hoc me conscribere, nisi opera essent omnibus manifesta: quoniam saepenumero multi nostrorum progenitorum, ne vel sermonem solummodo extra legem proferrent, omnia passi sunt viriliter sustinere. Quin & si ignota gens nostra omnibus hominibus esset, nec palam esset voluntaria nostra legum observatio, si Gracis aut legisse se in historiis aliquis narraret, aut in orbe incognito reperisse, homines talem tamque honestam de Deo opinionem habentes, atque in talibus legibus multis seculis constanter permanentes, omnes reor demiratos, propter continuas quae apud ipsos sunt mutationes. Denique eos qui conscribere proximè de Repub. & legibus tentauere, tanquam de incredibilibus compositionibus quidam frequenter accusant, dicentes, quoniam impossibilia sumpserint argumenta. Et alios quidem tace philosophos, quicumque huiusmodi negotium in suis conscriptionibus habuere. Plato autem mirabilis apud Gracos, tanquam & honestate vite praecedens, & virtute sermonum & persuasione philosophia cunctos excellens, ab his qui sibi videntur praestantes, in rebus ciuilibus, perpetuò penè illuditur, cauillisque comicis traducitur. cum utique qui illius verba considerauerit, frequenter & facile reperiatur, quae etiam consuetudini plurimorum proxima esse noscuntur. Ipse siquidem Plato confessus est, quia veram de Deo opinionem propter ignorantiam plebis proferre securum non est. Sed Platonis quidem verba vana esse putant, & multa licentia composita atque conscripta: maxime verò legislationem Lycurgi mirantur, & Spartam cuncti concelebrant, quoniam in illius legibus plurimo tempore perduravit. Ergo hoc manifestum virtutis indicium est, in legibus permanere. Si verò Lacedaemonios admirantur, illorum tempus conferant, cum amplius duobus millibus annorum nostra Reipub. & super hac sciant, quoniam Lacedaemonij quidem omni tempore quo habuere libertatem, perfectè visi sunt custodisse leges: cum verò circa eos facta sunt fortuna mutationes, penè cunctarum legum obliti sunt. Nos autem multis casibus euolutis propter Regum Asiae mutationes, neque in nouissima mala venientes à legibus sumus alienati: non vacationis, nec epulationis causa seruantes eas: quando si quis considerare voluerit multo ampliori testimonio maiores excubias & labores nobis quam Lacedaemonijs videbit impositos. Illi siquidem neque operantes terram, neque circa opificia exercituum habentes, sed ab omni operatione remissiores, pingues, & corpore pulchri in ciuitate degebant, alijs ministris in omnibus vita necessarijs rebus utentes & cibum paratum ab illis accipientes, solum opus bonum atque aequum iudicantes, quiduis facere, & pati quatenus praevalerent aduersus omnes, contra quos bella susciperent: quod autem ne hoc quidem adipisci potuerunt, omitto dicere. Non enim singuli solummodo, sed multi frequenter eorum subito legis praecepta negligentes, semetipsos cum armis hostibus tradidere. Putasne & apud nos, non dico tanti, sed duo vel tres agniti sunt proditores effecti legum, vel mortem formidantes, non dico illam, facile quae solet praeliantibus euenire: sed eam quae cum multa corporum afflictione, & multa crudelitate videtur accidere. Quam (ut ego puto) quidam praevalentes nobis non per odium subiectis imposuere, sed admirandum

Duratio legum apud Iudaeos.

Plato mirabilis apud Gracos.

Lycurgus Lacedaemoniorum legislator.

Iudaeorum & Lacedaemoniorum comparatio.

Leges graues Iudaeorum.

quoddam spectaculum videre volentes, si qui sunt homines, qui unum tantummodò credant esse pessimum, si agere quicquam extra leges suas vel sermonem apud eos dicere compellantur. Non tamen mirari decet, si mortem fortissimè toleramus pro legibus, & ultra alios uniuersos. Non enim qua leuia videntur nostris studijs alij facile patiuntur, hoc est operationem, cibiq; simplicitatem: & ut nihil fortuitò, neque quod quisque desiderat vescatur aut bibat, aut ad concubitum quemlibet accedat, aut splendide vestiatur, aut sine nobilitate vacet. Sed illud attendendum est, si gladijs vtentes, & hostes ab inuasionem fugantes, praecepta legis circa cibos sustinere possunt. Nobis verò gratum est propter hac legibus obedire, & in illis fortitudinis specimen ostendere. Eant nunc Lysimachi & Micolones, & quidam huiusmodi alij scriptores, improbi sophista, adolescentum deceptores, & quasi prauissimis nobis derogare contendunt. Ego sanè nolim de legibus alienis examinationem facere. Noster enim mos est propria custodire, non aliena potius accusare. Et ut neque ridereneque blasphemare debeamus eos, qui apud alios putantur Dii, apertè nobis legislator interdixit propter ipsam appellationem. De accusatoribus autem per obiectiones suas nos increpare volentibus, tacendum non est, cum utique non à nobis nunc sermo compositus eos arguere videatur, sed à multis probabiliter iam praemissus. Quis igitur eorum qui apud Gracos sapientia sunt mirabiles, non redarguit nobilissimos poetas & praecipuè leges quoniam huiusmodi sectas de Deis ab initio populis inferuere, dicentes eos numero quidem quantos ipsi voluere, ex alterutris verò & diuersis nationibus procreatos? Hos autem diuidentes locis & habitaculis tanquam genera animalium, alios quidem sub terra, alios in mari, seniores autem eorum in tartaris vinctos esse dixere: quibus verò attribuere cælum, his sermone quidem patrem, operibus autem tyrannum atque dominum superposuere. Propterea aduersus eum constituere insidias per uxorem, & fratrem, & filiam, quam ex eius capite fingunt generatam, ut alligantes eum appenderent, sicut ipse ille suum dicitur patrem. Hac iuste accusatione digna conueruntur, qui sapientiae virtute praecellunt. Hi super hac deridentes adiungunt: Si Deorum alios quidem ephebos & adolescentes, alios autem seniores & barbato esse credendum est, alios constitutos super artes, & quendam fabrum, aliam verò textricem, alium verò peregrinantem, & cum hominibus contendentem, alios autem citharizantes aut arcu gaudentes: deinde inter alterutros seditiones effectas, & propter homines contentiones constitutas, ut non solum inter se alij alijs manus immitterent, sed etiam ab hominibus vulnerati lugerent malaq; perferrent: & quod super omnia est luxuriosius, si intemperantia permixtionis uterentur: quomodo non erit incongruum amores & concupiscentias ad uniuersos attinere, simul masculos & ad foeminas. Deinde fortissimus & primus eorum pater, seductas à semetipso, impragnatasq; mulieres, diruptas submersasq; spernit: & eos qui ex eo sunt nati neque liberare potest fato constrictus, neque sine lacrymis eorum perferre mortes. Bona sunt hac, & his alia consequentia, id est, adulteria in cælo visa, & sic impudenter à Dijs celebrata, ut iam alij inuidere se profiterentur in tali fœditate vincto. Quid enim alij facturi non essent, dum neque senior atq; Rex valuisset impetum

Moses Iudæis eos qui apud alios putantur Dii, propter appellationem ridere ac blasphemare interdixit.

Deorum apud gentes ingens numerus.

Fabula de Ioue & Pallade.

Iuppiter.

impetum suum à mulierum permixtione retinere. Alij verò seruientes hominibus, & nunc quidem adificantes causa mercedis, nunc verò pascentes: alij autem malignorum modo infero carcere colligati. Quem igitur sapientium talia nō accendant, ut hæc componentes redarguat, & multam stultitiā his credentium reprehendat? Alij verò & terrorem quendam vel metum, necnon & rabiem, atq; seductionem, omnesq; pessimas passiones in Dei natura fingere præsumsere. Et horum quidem nobilioribus etiā ciuitates sacrificare suasere. Siquidem in multa necessitate consistunt, ut quosdā Deorum putent bonorum esse largitores, alios autem vocent aduersarios, quādo eos veluti malignissimos homines muneribus atq; donis placare contendunt, magnum quoddam malum se suscepturos ab eis existimantes, nisi mercedem eis studiose prabuerint. *Quæ igitur causa est tanta huius iniquitatis atq; delicti circa Deum?* Ego quidem arbitror, eò quod neque *veram Dei naturā ab initio eorū legislatores agnouerint, neq; quantū percipere potuere, perfectā sententiam diffinientes reip. tradidere: sed velut aliud quiddam vilius neglexerunt, dantes potestatem Poëtis, ut quos vellent Deos introducerent hac omnia patientes: rhetoribus verò ut de repub. scriberent, & de peregrinis Dijs decreta proferrent.* Sed etiā pictores & plasta in hoc apud Gracos multam habuere potestatem, ut unusquisq; formam quam vellet secundū modū suæ opinionis exponeret, alius quidem ex luto quod vellet fingens alius verò pingens. Opifices itaq; qui maximè putātur esse præcipui, ebur & aurum habent, ad hoc sua semper nouitatis argumentum. Proinde apud eos priores quidem Dij florentes honoribus, senuerunt: alij verò noui clam introducti, religione potiuntur: & templorū alia quidem desolata, alia verò nuper secundū hominum voluntatem adificantur: cum contra oporteat opinionem de Deo, eiusq; culturam immobili religione seruare. Apollonius siquidem Colon, unus fuit stultorum atque tumentium. Eos autem qui verè in Graco philosophati sunt, neq; prædictorum aliquid latuit, neque frigida allegoria causas ignorauere. quapropter illos quidem iuste spreuere, & circa veram decentemq; circa Deum opinionem nobis fuere concordēs. Quod Plato respiciens, neq; ullum quempiam Poëtarum dicit in repub. esse suscipiendum: & Homerum honorificè amouet, coronatum & unguento delibutum, ne rectam opinionem de Deo fabulis fortè destrueret. Præcipuè namq; Plato nostrū legislatorem imitatus est, in hoc quoq; quod illud præcipuè suis ciuibus imperauit, ut omnes perfectè ediscerent leges, & ne fortuito aliquid extraneorum ciuibus misceretur, sed esset pura respublica, & in legum custodia perduraret. Horum nihil cogitans Apollonius Colon, nos voluit accusare, quoniam non recipimus eos, qui alijs sunt opinionibus præoccupati: neq; communicari patimur eis, qui alia vita consuetudine degunt: cum neq; hoc proprium nostrum sit, sed commune cunctorum, non modo Gracorum, sed etiam qui inter Gracos cautissimi fuisse noscuntur. Lacedæmonij namq; peregrinos etiam expellebant, & suos ciues peregrinari non sinebant, corruptionem extra leges ex utroque metuentes. Illorum igitur citius scuitiam poterit quilibet arguere, qui nulli neque conuersationis neque cohabitationis suæ participationem exhibebant. Nos autem aliorum quidem res zelare non dignamur: participari verò cupientes quæ sunt nostra libenter suscipimus: quod utique reor indicium magnanimitatis atque clementiæ. Sed desino iam de Lacedæmo-

Iniquitatis atq; delicti
circā Deū causa.

Pictores & plasta
Deorum multitudinis
autores.

Plato nullū Poëtarū
in Repub. esse suscipi-
endum statuit.

Lacedæmonij peregrinos
expellunt.

Mos Atheniensium. *nijs amplius disputare. Athenienses verò qui communem esse suam gloriantur omnibus ciuitatem, quomodo de his rebus habuerint, Apollonius ignorauit. Hi namque vel verbo solummodo, prater illorum legem, de Dijs loquentes, ineuitabiliter punierunt. Cuius enim rei gratia Socrates est mortuus? non enim hostibus tradidit ciuitatem, neque templa vastauit: sed quia noua iuramenta iurauit, & quoddam demonium significasse referebat, serio seu ludens, sicuti quidam dicunt, propter hoc cicuta poculo morte multatus est. Insuper etiam corrumpere iuuenes eum accusator aiebat, & conuersationem patria legesq; contemnere. Et Socrates quidem ciuis Atheniensis, huiusmodi tormenta sustinuit. Anaxagoras autem Clazomenius fuit. Et quia, existimantibus Atheniensibus solem esse Deum, ille eum saxum ignitum asseruit, paucorum sententia morte damnatus est. Et aduersus Diagoram Melium talentum decreuerunt, si quis occideret eum, quoniam eorum eorum mysteria deridere ferebatur. Protagoras autem, nisi citò fugisset, comprehensus occisus fuisset, eò quòd dubiū de Dijs Atheniensium conscripsisse putabatur. Et quid oportet mirari, si circa viros fide dignos talia gessisse noscantur, qui neque mulieribus pepercere? Etenim Sacerdotem quandam interfecerunt, quoniam eam quidam accusauit peregrinos colere Deos. decretum autem aduersus eos, qui peregrinum introducerent Deum, supplicium mortis inferebatur. Igitur qui tali lege utebantur, palàm est, eo quod aliorum non crederent esse Deos. Non enim si credidissent, se ipsi fructu ex pluribus Dijs priuassent. Quin & Scythæ cadibus gaudentes humanis, & paululū differentes à bestijs, arbitrantur tamen sua mysteria esse custodienda: & Anacharsim sapientia mirabilem apud Græcos, aduenientem interemerunt, quoniā videbatur Græcorum Deorum ad eos venisse plenissimus. Multos autem & apud Persas inuenias pro eacausa tormentis affectos. Sed palàm est, quoniam Apollonius Persarum legibus congaudebat, illosq; mirabatur: quippe cum Græci eorum fortitudinem atque concordiam unanimitatis, quam habuere de Dijs, mirati sunt, hanc scilicet fortitudinem, quam in templis eorum concrematis habuerunt. Is etiam studiorum omnium imitator extitit Persicorum, uxoribus alienis contumelias faciens, filiosq; execans. Apud nos autem mors decreta est, si quis vel irrationabilia animalia hoc modo ladat: & ab his legibus nos abducere neque timor potuit præpotentium potestatum, neque zelus eorum qui apud alios honorantur. Sed neque fortitudinem ideo exercemus, ut bella auaritia causa suscipiamus, sed ut legum iura seruemus: & cum alia detrimenta mansuetè sustineamus, si qui nos de legibus mouere tentauerint, tunc etiam ultra virtutem rebellare contendimus, & usque ad calamitates nouissimas perduramus. Cur itaque nos alienas amulemur leges, cum eas neque a legislatoribus suis seruatas esse videamus? Vel quomodo Lacedæmoni non sunt ob inhospitalitatem reprehendendi, & negligentiam nuptiarum? Elienses verò & Thebani ob coitum impudentem & extra naturam cum masculis, quem optime atque utiliter facere se putabant. Ergo cum hac ipsi omnino rebus efficerent, etiam suis legibus miscuere: quod tantum aliquando valuit apud Græcos, ut etiam Dijs suis masculorum concubitum applicarent. eadem denique ratione germanarum nuptias retulere, huiusmodi satisfactionem rerum incongruarū, & extra naturam pro libidine componentes. Desino nunc de supplicijs dicere, & quantas*

Socrates ciuis Atheniensis.

Anaxagoras.

Talentum 600. coronati.

Scythæ.

Mores Persarum.

Iudæorum in lege constantia.

Contra Legislatores gentium.

quantas ab initio praeberint plurimi legesatores absolutiones malignis hominibus, in adulterio quidem pecuniarum, in corruptione autem etiam nuptias sancientes. Quantas autem occasiones contineant de abnegatione pietatis, examinare longissimum est. Iam enim apud plurimos olim meditatio facta est transgrediendi leges, quod non agitur apud nos, quando propter eas & diuitijs & ciuitatibus & bonis alijs priuati sumus. Lex autem apud nos seruatur usque ad mortem. Nullus vero Iudeorum, neque si procul abeat extra prouinciam, Regem quamuis acerbum sic metuit, ut ultra ullum legis videatur timere praeceptum. Igitur si propter virtutem legum taliter erga eas affecti sumus, concedant quoniam optimas leges habemus. Sin verò circa prauas nos leges iudicant perdurare, quid ipsi iustissimè non patiantur, meliores non custodientes opere sanctiones? Quia igitur longinquitas temporis verissima creditur omnium esse probatio, hanc ego testem faciam virtutù legislatoris nostri, opinionisq; quam ille de Deo contradidit. nam cum sit infinitum tempus, si quis eum comparet aliorum legislatorum etatibus, hunc ultra omnes inueniet. A nobis itaq; declarata sunt leges, & cunctis alijs semper hominibus zelum sui potius praeberunt. Primi quippe Graecorum, in speciem quidem iura patria conseruabant: ipsius autem Philosophia tractatu illa secuti sunt, de Deo similia sapientes, humilitateq; vita communio- nem inter alterutros edocentes. Quin etiam populi iam olim multum nostram pietatem emulantur: neque est ciuitas Graecorum vlla usquam aut Barbarorù, nec vlla gens ad quam septimana, in qua vocamus, consuetudo minimè peruenerit, ieiuniaq; & candelabra accensa: atq; etià ciborum apud nos solennia plurimi apud multos iugiter obseruare conantur: insuper imitari etiam concordia, quã nos inter omnes obtinemus, & rerum communionem, & industriam in artibus, & perdurationem necessitatù habere pro legibus. Illud enim mirabilius est, quia absque exactore huius obseruationis, ipsa lex per se homines ita valuit obligare: & quemadmodum Deus in vniuerso mundo consistit, ita lex per cunctos ambulauit. Vnusquisq; enim, si suã regionem domumq; conspiciat, his quae dicuntur à me credere non recusabit. Oportet igitur cunctorum hominum spontaneã malitiam reprehendere. aut enim volunt nos isti aliena & praua iura, ante propria & meliora zelari: aut certè si hoc nolunt, quiescant nobis per inuidiam accusationes ingerere. non enim alicuius odio defendimus hanc causam, sed nostrum honoramus legislatorem, atq; credimus quae ab illo prophetata de Deo sunt. Deniq; nisi intelligeremus ipsi virtutem legum, at certè ob imitantium multitudinem praeclare de eis sentire cogeremur. Sed de legibus quidem & de rep. nostra certissimã feci narrationem in his quae de Antiquitate conscripsi. Nunc aut earum mentionem feci quantum necessarium fuit, neque aliorum vituperare iura, neque nostra laudare proponens: sed hoc agens, ut de nobis iniuste cõscribentes, & cõtra ipsam veritatẽ impudentissimè cõtendentes, arguerem. Arbitror itaq; per hanc conscriptionem abundanter me, quae promisi, cõplexisse. Ibi enim ostendi, hoc genus hominũ contra quã calumniatores affirmant, esse antiquissimũ. & multos veterum in cõscriptionibus suis memoriam habentium nostri, testes exhibui. Dixere itaq; Aegyptios fuisse progenitores nostros: & ostensum est, quia in Aegyptum venerint aliunde. Deinde sunt mentiti, quoniam exinde propter cladem corporis sint expulsi: & apparuit quod voluntate & magnitudine fortitudinis ad propria sint reuersi.

Legislatorum iniustitia.

Legis apud Iudeos exacta obseruatio.

Iudeorum leges antiquissimae.

Leges gentilium.

Epilogus huius libri.

Causa, cur Iosephus hos libros contra Apionem scripserit.

Breuis repetitio superius dictorum.

Alij

Intentio legum Iu-
daicarum.

Origo legum Iu-
daicarum.

Alij verò tanquam nequissimo viro, legislatori nostro derogare contendunt: cuius virtuti dudum quidem multi post illum, tempus verò longissimum perhibet testimonium. De legibus autem loqui ampliori sermone, non fuit opus. Ipsa namq, per semetipsas apparere pia, & verissimā habentes intentionem: & non ad hominum odium, sed ad rerum communionem potius inuitantes, iniquitatis inimica, cultricesq, iustitia, & luxum procul abijcientes, frugalitatem verò ac industriam erudientes, bellum causa auaritia nescientes: fortes autem pro se esse populos preparantes, ad supplicia retribuenda semper inuitabiles, verbis nequaquā circumueniri faciles, preparationes semper operibus exequentes. Hac enim nos semper opera manifestiora literis exhibemus. Quapropter ego confidens dico, quia plurium atque meliorum rerum, nos quā alij praeceptores sumus. Quid enim imprauaricabili impietate melius est? quid iustus, quā legib. obedire? quid utilius, quā inuicem unanimes esse, & neque in calamitatibus ab inuicem recedere, neque tempore felicitatum per iniurias discrepare: sed in bello quidem mortem contemnere, in pace verò artibus aut agricultura vacare: & semper & ubique credere Deum respicere, & solum omnia gubernare? Hac igitur, si quidem apud alios aut scripta sunt primitus, aut seruata, firmiorem debemus nos gratiam illis tanquam eorum facti discipuli. Si verò nequaquam primitus extitere, his praecipue nos utentes cognoscimur, & primam eorum inuentionem nostram fuisse declaramus. Apiones igitur & Molones, & quicunque mendacij derogatione congaudent, conuicti procul faceffant. Tibi autem Epaphrodite, veritatem maximè diligenti, & per te similia nosse de nostro genere cogitantibus, hic libellus conscriptus esse dignoscitur.

FLAVII IOSEPHI CONTRA APIONEM
Libri secundi FINIS.

DES.



Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

INDEX RERVM ET VERBORVM IN HOC FLAVII IOSEPHI OPERE MEMORABILIVM

fidelissimus ac locupletissimus.

A ARON mortuus.	95.	Abiatharus sacerdotali honore priuatur.	220.
Aaronis virga germinat.	94.	Abilamarodachus Iechoniam è vinculis dimittit.	302.
Aaronis filij.	78.	Abimelechus septuaginta nouem fratres interficit.	135.
Aaroni Moysis fratri sacerdotiū confertur à Deo.	78.	Abimelechus Thebas capit.	136.
Ab Atheniensibus honor Hyrcano habitus.	409.	Abimelechus in Sicimitis mouet.	136.
Abraham Lothum captum cū Sodomitis reducit.	18.	Abimelech Isacum inuidia motus expellit.	26.
Abrahamus primus verbi diuini concionator.	16.	Abimelech amicitiam renouat cum Isaco.	26.
Abrahamus egregius Astronomus.	17.	Abimelech amore Sara captus.	20.
Abrahamus AEgyptios religionem docuit & artes.	17.	Abimelechum mulier ferit, & armiger eum occidit.	137.
Abraham moritur atatis anno 175.	25.	Abimelechum Sicimitis expellunt.	136.
Abrahami obedientia.	22.	Abisauus.	212.
Abrahamo Deus progeniem eius malos vicinos in AEgypto habituram prænunciat.	18.	Acerra.	227.
Abaneth.	75.	Achas quintus ex fratribus antequam protrahi iuberetur, in medium prorumpit.	928.
Abel à Cain interfectus.	6.	Achabus & Iosaphatus in Syros mouent.	255.
Abdagasus Asinaum interficere vult, quod Artabanus permittere recusat.	541.	Achabus in praelio vulneratus, moritur.	256.
Abdon Iudex.	138.	Achabus ob dimissum ab ipso Adadum taxatur.	253.
Abdemonus.	881.	Achabus in gratiam recepto Adado fœdus cum eo facit.	253.
Ab Apione quadam valde frigida conscripta.	895.	Achabus Eliam querit.	248.
Abia ad Hebraos oratio, qua desertionem & impietatem eis exprobrat.	243.	Achabi septuaginta liberi Samaria trucidati.	268.
Abenerus Neri filius Sauli filium Iebosthum populi Regem constituit.	185.	Achabi penitentia.	251.
Abenerus contra Iuda tribum copias educit, cui Ioab cum vniuerso Dauidis exercitu occurrit.	ibid.	Achabi cruorem canes iuxta Elia prædictionem lambunt.	256.
Abenerus apud seniores populi, præfectosq; militia, ut ad Dauidem desciscerent, loquitur.	186.	Achabum Elias impietatis accusat.	248.
Abnerus à Dauide comiter exceptus, amice dimittitur.	187.	Achazes aurum & argentum templi, Damasum Assyriorum Regi desert.	279.
Abenerus ad Dauidem in Hebronem mittit legatos, qui suo nomine fœdus cum eo ferirent.	186.	Achazes Syrorum Deos, templo Hierosolymorum clauso colit.	279.
Abenerus in fugam conuersus, Asael trucidat.	185.	Achaza impietas.	278.
Abesalomus sorore Thamaram solatur.	200.	Achaza mors.	279.
Abesalomus vindicta opportunitatem expectat ibi.	ibid.	Achar quadam ex præda contra Dei mandatum abscondit.	118.
Abesalomus patrem ac fratres ad solenne conuiuium inuitat, & Ammonem, vino sepultum trucidari curat.	ibid.	Achor sorte deprehenditur & punitur.	118.
Abesalomus reductus patris Dauidis conspectum deuotare iubetur.	201.	Achia propheta Hieroboamum decem tribuum Regem futurum ostendit.	237.
Abesalomus patris sui affectat regnum astute satis & callide.	201.	Achimelech prodicionis à Saulo insimulati apologia.	172.
Abesalomus Rex ab vniuersis saluatur.	202.	Achitophel Abesalomo ut cum paternis pellicibus congrederetur suadet.	203.
Abesalomus Iordanem traiecit.	205.	Achitophelis consilio suadentis Dauidem bello prosequendum Chusim se opponit.	203.
Abesalon callide per mulierem à Ioabo subornatam reuocatur Hierosolyma.	200.	Achitophel , suo consilio expulso, laqueo sibi vitam finit.	204.
Abesalomi Hierosolymis nati liberi.	201.	Achitophel ad Abesalomum deficit, cuius consilia ne succedant, Dauid precatur.	202.
Abesalomi columna marmorea.	206.	Acme litera ad Antipatrum.	500.
Abias contra Ieroboamum exercitum collegit.	243.	Accusatio & epistola falsa Legatorum contra Iosephum.	602.
Abias victoria potitur.	243.	Adar , Martius.	361.
Abigæ Nabali uxor muneribus Dauidem placat.	176.		
Abiathar manus Sauli elapsus, Dauidi patris & sacerdotum nunciat cadem.	173.		

I N D E X.

- Adadus Damasci & Syrorū rex à Dauide pralio vincitur.* 193.
- Adamus iram Dei deprecatur.* 5.
- Adami & Eua lapsus.* 3.
- Adami pœna.* 6.
- Adami ætas 930. anni* 8.
- Adamum Deus alloquitur.* 5.
- Aderus Solomoni insensus.* 236.
- Aderus in Aegyptum profugit.* ibid.
- Aderus Pharaonem ut sibi in patriam reuerti permittat, orat.* ibid.
- Aderus in Idumæam reuertitur, inde in Syriam se confert.* ibid.
- Ad mortē nati sumus, eamq; fugere ne fortissimi qui dem possunt.* 868.
- Ad Alexandrum sex millia hominum confluunt.* 391.
- Ad Lothum angeli diuertunt.* 19.
- Ad Manethonis de Moyse maledicta responsio.* 892.
- Ad Deum respicientibus eiq; vim fidentibus pietatis fructus integer manet.* 570.
- Ad Anilaum, ingens perditorum hominum multitudo confluit, qui Babylonios inuadunt.* 543.
- Adhortatio ad contemnendam mortem, à tempore & rei statu desumpta.* 867.
- Adhortatio ad considerationem auxilij & beneficij Dei Israelitis exhibiti.* 157.
- Adiabenorū magnates cum Abia Arabum rege contra Izatem fœdus faciunt.* 572.
- Adiutores Solomonis in templo exadificando.* 214.
- Adonias cum Abisace coniugium expetit.* 219.
- Adonias interficitur.* 220.
- Adonias ex conuiuio se proripiens ad altaris cornua confugit.* 216.
- Adonias affectat regnum.* 214.
- Adulteri leges & Zelotypia.* 83.
- Adultera accusatio contra Iosephum.* 38.
- Agar Saram contemnit.* 19.
- Agatharchidis de Iudeis testimonium.* 886.
- Agrippa ad Flaccum Syria Præsidentem se confert.* 528.
- Agrippa quàm Herodes Iudæis magis fauet.* 564.
- Agrippa per Marfyam à Proto pecuniam mutuatur.* 528.
- Agrippa dum Herennius Capito pecuniam ab eo extorquet noctu Alexandriam nauigat.* 528.
- Agrippa cum alijs aliquot ad Claudium mittitur.* 559.
- Agrippa Hierosolymis Hecatonbem immolat.* 463.
- Agrippa ab Agrippina, ut Claudius Iudæorum causas cognoscat, precibus obtinet.* 576.
- Agrippa senatui suam sententiam exponit.* 559.
- Agrippa Fortunatum libertum cum muneribus & literis contra Herodem ad Imperatorem mittit.* 537.
- Agrippa à Lesbo digressus.* 466.
- Agrippa ab Antonia Germanici & Claudij matre trecenta millia mutuo petit.* 529.
- Agrippa Iudæis adium tributum remittit.* 563.
- Agrippa Agrippæ filius.* 566.
- Agrippa Marso Syria Præsidi dum quinque reges ad se venientes discedere iubet, insensus.* 565.
- Agrippa in theatro Deus consalutatur, Bubonem videt, & ut Germanus prädixerat, quinto die moritur.* 567.
- Agrippa quamdiu vixerit & regnauerit.* 566.
- Agrippa domum præaltam exstruit unde cuncta quæ circa templam fierent contemplari poterat: Iudæi altiore parietem excitant qui regis prospectum arcet, & apud Neronem Poppea precibus illum illa sum impetrant.* 579.
- Agrippa Tiberiade habitat.* 528.
- Agrippa in Italiam Puteolis, inde ad Tiberium Casarē peruenit.* 529.
- Agrippa ad audiendum Eutychum instat, quo factō propter verba quadam ei vincula sunt iniecta.* 530.
- Agrippa Alexandria pecuniam mutuatur.* 528.
- Agrippa Iudæorum immunitatem confirmat.* 466.
- Agrippa Berytiam ciuitatem eximjs ornamentis honorat.* 565.
- Agrippa terrestri itinere Ephesum peruenit.* 464.
- Agrippa in Asiam missus.* 456.
- Agrippa sex menses in custodia seruatus.* 532.
- Agrippa in suum regnum nauigat.* 534.
- Agrippa Roma degens ob liberalitatem immodicam ad inopiam redactus.* 527.
- Agrippa Hierosolymorum muros permunit.* 564.
- Agrippa ditio ampliatur.* 577.
- Agrippa Herodes Antipatrum Romam ducendū tradit.* 468.
- Agrippa Germanus quidam fortunam florentem & vita terminum prædicat,* 531.
- Agrippa liberi superstites.* 566.
- Agrippam Herodes apud Sinopen Ponticam urbem offendit, & ab eo honorifice excipitur.* 463.
- Agrippam Caius Tetrachia regem constituit* 534.
- Agrippina Messalina & Patina Claudij uxores.* 577.
- Agrippium.* 650.
- Aggeus & Zacharias propheta.* 314.
- Ain expugnata atque combusta.* 119.
- Albinus Iudæa procurator.* 580.
- Alcimus siue Iacimus pontifex.* 359.
- Alcimus pontifex cum perfugis Iudæ apud Demetriū accusat.* 359.
- Alcimus popularem auram sibi concilians, eos qui sunt Iudæ partium occidit.* 360.
- Alcimus Iudam apud Demetrium accusat.* 360.
- Alcimus Pontifex mortuus.* 361.
- Alexander in templo Hierosoly: sacrificans, vaticinio de ipso Danielis ostenso maximam Iudæis libertatē concedit.* 330.
- Alexander Aristobuli filius contra Hyrcanum magnam manum congregat.* 626.
- Alexander & Aristobulus crebrò matrem implorat, id quod Herodis animum succendit.* 655.
- Alexander Herodi parenti Eunuchus corrumpit, & quod regni sit futurus successor prædicat.* 656.
- Alexander ad DCCC crucibus suffigi & in eorundem conspectu uxores & liberos trucidari iubet.* 392.
- Alexa. Thracida cognomē apud Iudæos inuenit.* 392.
- Alexander in vinculis quatuor libros aduersus inimicos conscribit.* 657.
- Alexander Ptolemao, ut Zeilā tolleret persuadet.* 388.
- Alexander.* 897.
- Alexander quarto febriū recursu fatigatur.* 622.
- Alexander suo & fratrī nomine parentis accusacionem diluit.* 469.
- Alexand. Hierosolyma obsidere volēs, pontificē obuiū euntem honorifice excipit, ob visionem eodem habitu autē oblatam.* 330.
- Alexan-

I N D E X.

- Alexander cum Demetrio armis decernit, cunctosq; conductitios milites amittit.* 391.
- Alexander & Aristobulus omnes lachrimis etiā parētem accusatorē ad misericordiam commouēt.* 460.
- Alexander à Iudais bello petitus, potentissimos eorum in Bethoma oppugnat.* 392.
- Alexander coniugi quomodo secure regnare possit, ostēdit.* 394.
- Alexander Aristobuli filius ad defectionē Iudaeos iterum reducit.* 628.
- Alexander Polyhistor.* 24.
- Alexander & Aristobulus à Salome ac Pherora ad cōniciā illecti, apud Herodem traducuntur.* 466.
- Alexander obiecta crimina non inficiatur, sed per scripturam parenti structas insidias fatetur, quarum Pheroras, Salome, Ptolemaus, & alij regis fidelissimi participes essent.* 479.
- Alexander per sex annos quinquaginta millia Iudaeorum interfecit.* 620.
- Alexander ad Praefectum arcis Alexandrii, ut se reciperet, scribit.* 484.
- Alexander Herodi quod ab Archelaum discedere decreuit, fatetur.* 484.
- Alexander victoriam ab Theodoro amittit.* 620.
- Alexander 100000. peditum & 1500. equitum congregat.* 626.
- Alexander Jonathan in suas partes traducere conatur pontificatum deferendo.* 367.
- Alexander Aristobuli filius principatum innadit.* 405.
- Alexander Antiochi Epiphanis filius in Syriam veniens, Ptolemaidem occupat.* 366.
- Alexander rex Syria Cleopatram Philometoris filiam ducit.* 370.
- Alexander & Aristobulus in quib. peccauerint.* 489.
- Alexander ad Ptolemaidem exercitum ducit, eamq; oppugnat.* 388.
- Alexand. in conflictu cū Antiocho Grypho casus.* 383.
- Alexander alterum fratrum interficit, alterum in honore habet.* 388.
- Alexander à Gabinio victus.* 405.
- Alexander dona Ionatha mittit.* 371.
- Alexander post obitū Philippi Macedonum rex.* 328.
- Alexander cum hostibus praelio decertat, & sex millia militum amittit.* 626.
- Alexander ab armis requiescit.* 621.
- Alexander & Aristobulus Sebaste strangulati in Alexandria sepeliuntur.* 488.
- Alexander cum Obada regi Arabum congressus totū exercitum amittit.* 620.
- Alexander Arabia & Amathunti castello bellum infert, illudq; captum funditus eruit.* 620.
- Alexander Lysimachus Alabarcha.* 561.
- Alexandri & Aristobuli impatientsia.* 475.
- Alexandri victi in Arabiam fuga, & cades.* 572.
- Alexandri cum Demetrio pugna & victoria.* 368.
- Alexandri copias Arabum Rex in fugam vertit, maximamq; partem trucidat.* 621.
- Alexandri familia magnum infortunium incurrit.* 396.
- Alexandri morbus.* 393.
- Alexandri mors.* 394.
- Alexandrum quidam quod Romā cōtra parentem ad amicos literas miserit, accusat.* 478.
- Alexandrum filium Herodes timer.* 656.
- Alexandrum, Aristobuli fratrem Regina Regem constituit, qui è vestigio crudeliter agit.* 620.
- Alexandra Pharisaeus ultro parat.* 622.
- Alexandra, Alexandri cōiunx pietatis opinione principatum obtinet.* 622.
- Alexandra Herodi suspecta observatur.* 435.
- Alexandra in Aegyptum aufugere cogitat, insidiae vero Herodi patefunt.* 436.
- Alexandra sese excusat & Herodi reconciliatur, dum Pontificatum filio promittit.* 425.
- Alexandra Iudais castellorum custodiam credit.* 395.
- Alexandra, Herode absente, urbis arces in suam potestatem redigere conatur.* 449.
- Alexandra Hyrcani filia, uxor Alexandri Aristobuli Regis filij, Cleopatra ut Pontificatum filio suo petat ab Antonio scribit.* 434.
- Alexandra Hyrcanum patrem sollicitat, & ut à Malcho tutelam peteret, monet.* 444.
- Alexandra moritur, & Hyrcanum regni successorem constituit.* 623.
- Alexandra Cleopatra Herodis insidias, & filij misera bilem interitum, indicat.* 437.
- Alexandra interfecta.* 450.
- Alexandra Damascum nulla re memorabili gesta, capit.* 622.
- Alexandra indecore se filia criminis non consciam vult ostendere.* 449.
- Alexandrium & alia castella diruta.* 404.
- Alexandri mater.* 404.
- Alexandria pars ora maritima.* 897.
- Alani mediam terram pradandi causa peruadūt.* 861.
- Allus Caesaris libertus Agrippa mutuo dat pecuniā.* 529.
- Altare & vasa ad illud pertinentia.* 227.
- Altare aereum.* 228.
- Altitudo, longitudo, & latitudo templi.* 225.
- Amaleciti Dauidi Regem Saulum casum nunciat, & eius cadis argumenta armillas aureas & insigne regium affert.* 184.
- Amaleciti monent in Israelitas.* 66.
- Amalecitarum rex Samuelis iussu interficitur.* 162.
- Amalecitarum gens expugnata & incensa Sicella, praedam abegerunt.* 181.
- Amalecitas interneccione delendos praedictio.* 68.
- Amalecitas plectendos.* 112.
- Amalecitas fundunt fugantq; Israelita.* 67.
- Aman ab omnibus, exceptis Iudais, adoratur.* 321.
- Aman odio & consilijs eius in Iudaeos in conuicio patefactis, suspenditur.* 325.
- Amor multitudinis erga Iosephum.* 603.
- Amos rex Iuda impius.* 287.
- Ammanitarum spolia.* 258.
- Amnon morbum simulans, patrem ut sororem ad se mittat, petit.* 199.
- Amnon sorori ut sui copiam faceret, suadet.* ibid.
- Amnon sororem reluctantem per uim opprimit, mox exosam & fastiditam extrudit.* ibid.
- Amnon Dauidis filius, Thamaram Absolonis sororem deperiens, in morbum incidit.* 199.
- Amanis facultates Mardochoao dantur.* 326.
- Amonius & Caesar cum Herode in Capitolium ascendant.* 423.
- Amanis in Mardochoaum odium.* 324.
- Ammanita exterorum societate mercede impetrata in Dauidem copias parant.* 195.

I N D E X.

<i>Ammanita & confederati seipsos invicem trucidant.</i>	258.	<i>Annius Rufus Iudaea praeses.</i>	520.
<i>Amplitudo Iudaea.</i>	88.b	<i>Annona caritas in Aegypto.</i>	48.
<i>Ampliatio regni Israeliticus.</i>	275	<i>Annona caritas principatu Claudij.</i>	88.
<i>Amarinus Rex Israeliticus.</i>	246	<i>Annus iobelus.</i>	84.
<i>Amarames futurus Moſis parens Deum orat pro Hebrais.</i>	50	<i>Ananus apud Albinum accusatus.</i>	589.
<i>Amarinus moritur, eiſq; Achabus filius in regno ſuccedit.</i>	241.	<i>Antigonus auriculas Hyrcani dentibus truncat.</i>	636.
<i>Amoraos Hebrai fundunt fugantq;</i>	96.	<i>Antigonus Ariſtobuli filius ab Herode fugatus.</i>	633.
<i>Amoraorum terra ſitus.</i>	97.	<i>Antigonus Maſſadam obtinet.</i>	638.
<i>Amasias à propheta propter Idolatriam reprehenditur.</i>	274.	<i>Antigonus Parthis, ſi ab Hyrcano in illum regnum transferrent pecuniam pollicitur.</i>	419.
<i>Amasias Rex Hieroſolymitanus.</i>	273.	<i>Antigonus quosdam qui Herodianos frumentatores per inſidias interciperent mittit.</i>	425.
<i>Amasia ab Iſraelitarum Rege captus: Hieroſolyma diruta & templum ſpoliatum.</i>	275.	<i>Antigonus apud Ariſtobulum falſò accusatus.</i>	386.
<i>Amasia Hieroſolymorum Regis in Ioam Iſraelitarum Regem expeditio.</i>	274.	<i>Antigonus à Parthis in Iudaeam reductus Hyrcano ne in regnum reſtitueretur, auriculas amputat.</i>	422.
<i>Amasia de Idumais victoria.</i>	274.	<i>Antigonus Romanum exercitum alere recuſat.</i>	426.
<i>Amasia cades.</i>	275.	<i>Antigonus Herodi quod non ex ſtirpe Regia prognatus, ſed ſemi Iudaeus ſit exprobrat.</i>	425.
<i>Amathus diruta.</i>	391	<i>Antigonus Ariſtobuli filius apud Caſarem Hyrcanum & Antipatrum accusat.</i>	409.
<i>Amathenorum Rex Davidis ſocietatem petit.</i>	193.	<i>Antigonus ſecuri obruncatur.</i>	644.
<i>Ananias Nebedai filius, Camyda pontifici ſuccedit.</i>	574.	<i>Antigonus Ariſtobuli filius ad Caſarem, Pompeij ſtudioſos de morte patris accusaturus, venit.</i>	629.
<i>Ananias Coſtobarus & Saulus ad ſpoliandos infirmiores promptiſſimi.</i>	581.	<i>Antigonus de fratre nihil mali ſuſpicatur.</i>	619.
<i>Ananias unus ex legatis, vir malus & maleſicus.</i>	602.	<i>Antigonus interficitur.</i>	619.
<i>Ananias, Ananus, Cumanus, Celer aliq; nonnulli Romanam miſſi.</i>	576.	<i>Antigonus Hyrcanum & Antipatrum falſò accusat.</i>	629.
<i>Ananus apud Albinum accusatus.</i>	580.	<i>Antigonus apud Ariſtobulum falſò accusatur.</i>	619.
<i>Ananus quinque filios ſummi Dei pontificio potitos habet.</i>	580.	<i>Antigoni in Iosephi cadaver immanitas.</i>	641.
<i>Ananus Sethi filius in Ioazar pontificis locum ſurgatus.</i>	519.	<i>Antigonum Ariſtobuli filium Ptolemaus Menneaus adoptat.</i>	417.
<i>Ananelo Herodes dat ſummum ſacerdotium.</i>	434.	<i>Antipater precibus Herodem ut pacta cõnubialia mutentur ſteſcit.</i>	491.
<i>Ananelo Herodes pontificatum abrogat.</i>	435.	<i>Antipater Malichi inſtinctu venenum bibit.</i>	632.
<i>Anna Helcana uxor liberos à Deo petit.</i>	145.	<i>Antipater Iudaeorum potentiores in Ariſtobulum cõcit.</i>	398.
<i>Anaxagoras.</i>	913.	<i>Antipater pecunia & donis hominum fauorem ſibi conciliare conatur.</i>	662.
<i>Anchus ſecum Davidem contra Hebraeos educit, quidà Palaeſtinarum Ducibus reprobatur.</i>	181.	<i>Antipater Herodem & aulicos calumnijs in fratres inflammat.</i>	654.
<i>Anchus Davidem remittit.</i>	ibid.	<i>Antipater omnium malorum fax.</i>	478.
<i>Anchus Davidem cum ſexcentorum cohorte euocat.</i>	178.	<i>Antipater Caſari ex Syria milites conſcribit.</i>	407.
<i>Ancillas ingenui non ducant.</i>	108.	<i>Antipater Miſthridati in capiendò Peluſio operã navat.</i>	407.
<i>Angelus Dei occurrit Agar.</i>	21.	<i>Antipater obieſta crimina diluit.</i>	409.
<i>Angeli Abrahamo filium naſciturum nũciant, & delendos Sodomitas.</i>	19.	<i>Antipater Iudaea procurator declaratus.</i>	409.
<i>Anni atatis & regiminis, item virtutes & diuitiae Davidis.</i>	218.	<i>Antipater contra Malichum colligit exercitum.</i>	632.
<i>Annibas ſupplicio affectus: Amaramus & Eleazarus in exilium miſſi.</i>	568.	<i>Antipater praefens calumnijs & abſens per literas Herodis in filios exacerbat.</i>	468.a
<i>Anilaus ob uxoris Idololatriam à Iudaeis obiurgatus quendam confodit.</i>	542.	<i>Antipater Pherora mortem vehementer luget.</i>	667.
<i>Anilaus in Miſthridatis vicos cum exercitu imperum facit, eumq; noctu opprimit, & captum ſecum abducit.</i>	542.	<i>Antipater Caſarea omnibus inuiſus.</i>	ibid.
<i>Anilaus Parthorum Ducem trucidat eiſq; uxorem ducit.</i>	541.	<i>Antipater expectatione regni certa nititur.</i>	663.
<i>Anilaus à Miſthridate fugatus.</i>	543.	<i>Antipater in Iudaea nouarum rerum cupidos cõpeſcit.</i>	410.
<i>Anileum Babylonij ad ſupplicium depoſcunt, qui oppreſſus interficitur.</i>	543.	<i>Antipater Idumaeus, 398. primum Antipas dictus.</i>	ibid.
<i>Anima mortali corpore vineta.</i>	866.	<i>Antipater Phaſaelo Hieroſolymorum, Herodi Galilaeae regimem committit.</i>	410.
<i>Animus Herodis hypodcriticus.</i>	437.	<i>Antipater omnem in Antiphilum culpam conſert.</i>	501.
<i>Annius Minucianus.</i>	547.		

Antipa-

I N D E X.

- Antipater Gabinium Ptolemaum in Aegyptum reducentem adiuvat.* 405.
Antipater exclusis reliquis fratribus, patris successor declaratur. 653.
Antipater Hyrcani, Nicodemus Aristobuli legati ad Pompeium. 400.
Antipater scriptoribus epistolarum, quas in fratrum perniciem simulat, ingentem pecunia summam erogat. 666.
Antipater Hyrcani pecunijs Romanos sibi deminutos, Iudeos vero iniustos reddit. 411.
Antipater in demerendis paternis amicis nullis sumptibus parcit. 490.
Antipater ab Herode accusatus. 497.
Antipater Herodem fratribus magis infensum reddit. 467.
Antipater subditos suos ut cum Hyrcano sentirent admonet. 630.
Antipater cum copijs Alexandro obviam procedit. 626.
Antipater Samarita Herodi Antipatrum, filium venenum patri paratum habere exponit. 495.
Antipater patrem vitam finisse ratus cum carceris custode de missione agit, quod dum Herodes audit, sine mora eum occidere, & in Hyrcanio castello condit iubet. 504.
Antipater nocte cum Hyrcano ex ciuitate profugit, & ad Aretam Arabiae regem peruenit. 623.
Antipater innocentiam suam precibus ad Deum testatam facere conatur. 500.
Antipater multa praclara facinora committit, & ad subeunda pro Caesare pericula sese offert. 629.
Antipater cum patre res Iudeorum ministrat. 490.
Antipater fratribus sublatis populo & militibus iniustus. 490.
Antipater se reuersis in gratiam gratulari simulat. 470.
Antipater veste proiecta multitudinem vulnorum demonstrat. 629.
Antipater parentis accusationem diluit. 498.
Antipater Salomes filius apud Augustum Caesarem Archelaum accusat. 508.
Antipater parentis ultimum diem optat. 490.
Antipater patria muros reparat. 630.
Antipater a cunctis accusatur. 499.
Antipater amitam fallere non potest. 491.
Antipater in carcerem coniectus. 500.
Antipater domum reuersus a nemine excipitur. 497.
Antipater Roma illustris factus. 468.
Antipas Herodis filius parandi sibi regni spe Romam nauigat. 507.
Antipatri coniunx nobilis ex Arabia femina. 628.
Antipatri in Alexandrum fratrem dolus & insidia. 654.
Antipatri in Archelaum & Philippum fratres insidia. 666.
Antipatri uxor & filij. 407.
Antipatri contra fratres artificiosa machinatio. 475.
Antipatrum & Herodem apud Hyrcanum Iudei accusant. 411.
Antipatrum Caesar Romana ciuitate simul & immunitate donat. 629.
Antipatrum Herodes ad Caesarem mittit. 494.
Antipatris extracta. 472.
Antipatris. 659.
Antiochus abrogato Dei cultu, summa cum tyrannide falsum illis obtrudit, arci in hoc presidio imposito. 349.
Antioch. Mag. Rex Asia & Syria Iudeos vexat. 341.
Antiochus prius regno cum coniuge ac liberis egredi, quam cum Romanis pugnare decreuit. 861.
Antiochus in Iudaeam irrumperere parat. 352.
Antiochus capitur. 861.
Antiochus cum Caesare reconciliatur. 861.
Antiochus cum Iuda fœdus facit. 358.
Antiochus murum quo templum septum erat, solouat. 359.
Antiochus suis ciuibus perfidus. 852.
Antiochus acceptis ab Hyrcano trecentis talentis ab obsidione discedit. 618.
Antiochus auxiliaturus Samaritis, ab Aristobulo caditur & fugatur. 384.
Antiochus Rex Damascenorum. 393.
Antiochus Seleucum fugat. 391.
Antiochus cum coniuge & filiabus in Ciliciam fugit. 861.
Antiochus Tryphonem eiectum Syria in Dora obsidione cingit. 380.
Antiochus regno a fratre exiit. 393.
Antiochus Gryphus occisus. 390.
Antiochi ad Zeuxidem epistola, in qua Iudeorum honorificam mentionem facit. 342.
Antiochus & Ptolemaus amicitiam & fœdus faciunt. 342.
Antiochus cur templi depraedationem fecerit. 900.
Antiochus Philippum regni gubernatorem constituit, eiq; Antiochum filium tradit. 357.
Antiochus urbe Hierosol. occupata templum spoliatur. 348.
Antiochus in conflictu cum Parthis interemptus. 382.
Antiochus squalidis factoribus confectus exspirat. 934.
Antiochus Lysiae rerum administrationem: prouincias & filium committens in Persidem proficiscitur. 352.
Antiochus contra Iudeos in furorem vertitur. 921.
Antiochus cognito, quod Philippus usurpato sibi regno aduentaret e Perside, obsidione soluta illi occurrit. 358.
Antiochus Scenopegia gratia septem dierum inducias Iudeis concedit. 382.
Antiochus septem illustres pueros Hebraorum cum matre Antiochiam adduci praecipit. 924.
Antiochus peditum sibi legiones ex Hebraorum numero congregat. 933.
Antiochus Iudeus seditiosus magna calamitatis in Antiochia autor. 851.
Antiochus septimi diei feriam Iudeis edicit. 852.
Antiochus Eupator cum copijs in Iudaeam proficiscitur. 357.
Antiochus Epiphanes curis implicitus, morbum contrahit, & moritur. 356.
Antiochus Aegypto cedere cogitur. 348.
Antiochus Hyrcanum in urbem compellit. 381.
Antiochus Epiphanes Rex Syria. 348.
Antiochus Diana templum spoliare volens, Elyma-

I N D E X.

- da mouet, & turpiter inde se Babylonem recipit.* 356.
Antiochus Seleuci frater Antiochum Cyciceni filium bello aggreditur. 391.
Antiochus moritur, & principatum Antiocho filio relinquit. 616.
Antiochus post patris obitum cum numerofo exercitu Iudaorum fines ingreditur. 616.
Antiochus ad Hierosolimam proficiscitur, praefidiumq; ibi relinquit. 616.
Antiochus à Thobia filijs motus cum exercitu in Iudaeam irrumpit, ac Hierosolyma deuincit. 616.
Antiochus Epiphanes belli Iudaici fons & autor. 614.
Antiochus mores Iudaicos abrogat. 615.
Antiochus rex Comagena. 561.
Antiochi Magni in honorem templi edictum. 342.
Antiochi ad Ptolemaum de Iudaorum libertate epistola. 341.
Antiochi ad Eleazarum exhortatio. 921.
Antiochi mors & fames exercitui immiffa. 393.
Antiochi & Iuda pugna. 358.
Antiochum Cefennius Petus Syria administrator coram Caefare accusat. 860.
Antiochum Demetrii fratrem Alexander timet. 621.
Antiochia Mygdonia à Macedonibus condita. 572.
Antiquitatum Iudaicarum Epilogus. 584.
Antiquitatum historia quinq; millium annorum. 873.
Antonius Herodem & Phasaelum tetrarchas declarat. 634.
Antonius in Tyro commoratur. 634.
Antonius Antigonom ad Triumphum feruare uolens, propter Iudaos feditiosos securi cum percutit. 433.
Antonius captiuos trucidat. 634.
Antonius multis donis ab Herode affectus. 433.
Antonius Phasaelum & Herodem Tetrarchas constituit. 419.
Antonius Hyrcano de Caffy & Bruti rebus & morte fcribit. 417.
Antonius Herodis uirtutem miratur. 641.
Antonius Cleopatra maritus. 899.
Antonius & Cleopatra extincti. 447.
Antonius Armenia regno positus. 440.
Antonia in magno apud Tiberium honore habita. 530.
Antonium Herodes muneribus placat, & amicis res suas faluas effe fcribit. 438.
Antonia turris. 460.
Antoniam Agryppa, efficeret, ut tandem audiretur Eutychns rogat. 530.
Anteus. 551.
Apion contumeliosam Iudaorum in fectionem, qua si mercedem Alexandrinis reddere uoluiffet uideretur. 897.
Apion ueram patriam & genus suum abiurat. 897.
Apion de Mofe & gente Iudaica. 895.
Apion Iudaicis feruitutem exprobrat. 903.
Apion feipfum laudat & magnificat. 904.
Apionis de Mofe & templo Iudaico mendacium arguitur. 895.
Apologia Hyrcani apud Regem accusati. 346.
Apolodotus ex Gaza noctu in Iudaorum castra erumpit. 390.
Apollonius cum Ionatha praelium committit, & ab eo fugatur. 371.
Apollonius Syria Dux collecto exercitu Hierosolimam uenit. 920.
Apostata à Matthia transfigitur. 350.
Apostata à religione Iudaica. 348.
Apostasia sacerdotum. 329.
Apfanes per feptennium Iudex. 138.
Apud Gracos nulla confcriptio poemate Homeri uentufior. 874.
Aqua calida apud Calliroe qua in lacum bituminis feracem effluunt. 503.
Aquarum calidarum fontes. 858.
Aquarum in Hebraorum exercitu penuria. 260.
Aquilo auertens flammam in Romanos abigit. fol. 865.
Aquilo Caii extremum ictu infligit, Chareas uero facinoris autor dicendus. 551.
Aquila aurea super maiorem templi portam. fol. 501.
Aquilam auream detractam inuenies fecuribus concidunt. 501.
Ara fuffumigatoria. 74.
Arabs Scauro reconciliatur. 626.
Arabes ardefcente fiti uifro fe Iudeis tradunt. fol. 647.
Arabes ab Herode denicti. 443.
Arabes Herodis exercitum in fugam uertunt. fol. 645.
Arabes Caefare irato Herodi neq; latrones dedere, neque pecuniam mutuo acceptam perfoluere uolunt. 482.
Arabes fiti compulfi ab Herodo pacem petunt. fol. 443.
Arabes & Trachonita fcientes Herodi Caefarem iratum, illi infultant. 482.
Arabes in praelium reuerfi, fugientes trucidant, & castra capiunt. 441.
Arabes in fugam uerfi. 440.
Arabum circiter feptem millia cadunt, priusquam in Herodis clientelam fe fe dedunt. 443.
Arabum contra Ioramum expeditio. 266. Mors Iorami. 266.
Arabici belli caufa. 480.
Arbores frugifera non excindenda. 112.
Arborum de rege deligendo confilium. 135.
Arca Noe. 9.
Arca facra à Palaftinis in fanum Dei fui Dagonis deferitur. 147.
Arca in Cariathiarim transfertur. 149.
Arca Dei in templum transportatur. 228.
Arca facra Bethfama peruenit. 149.
Arca in urbem reducta, in tabernaculum reponitur. 191.
Arctyon medicus quofdam dimittit. 554.
Architecti templi extruendi. 213.
Archelaus Herodi fe fe excufat. 485.
Archelaus fratrum liberos odit. 491.
Archelaus Herodem generum benigniffime fufcipit. 653.
Archelaus Herodem uifro pro Alexandro deprecari compellit. 658.
Archelaus rex Cappadocia in Iudaeam ad Alexandrum generum uenit. 657.
Archelaus

I N D E X.

- Archelaus & Herodes de libris Alexandri delibe-
rant.* ibid.
- Archelaus Cappadocum Rex Herodem indignatio-
nem in generum simulant, eumq; ad paternos af-
fectus reducit.* 480.
- Archelaus si à Casare in Imperio cōstabilitus esset, cu-
ra sibi fore, ut benevolentia omnium videatur
dignissimus pollicetur.* 506.
- Archelaus Alexandri crimina in amicos, præcipue
verò in Pheroram transfert. Pheroras Archelau
reconciliatorem adit.* 480.
- Archelaus Romam proficiscitur, multiq; eidem ob-
nixuri eum comitantur.* 507.
- Archelaus Ioazaro Boethi filio Pontificatum abro-
gat, eamq; dignitatem in Eleazarum collocat. fol.
516.*
- Archelaus epulum multitudini præbet.* 505.
- Archelaus & Iudeorum legati coram Casare compa-
rent.* 513.
- Archelaus & Philippus instinctu Antipatri accu-
santur.* 496.
- Archelaus condita.* 516.
- Archelai visionem Simon vir Essæus interpretatur.*
516.
- Archelao regi acclamatum.* 505.
- Archelaum accusatum Casar pecunia multat, eumq;
Viennam in exilium mittit.* 516.
- Archelaum Casar ethnarcham constituit, regniq;
dimidium in duos Herodis filios Philippum & An-
tipam partitur.* 514.
- Archelaum Nicolaus excusat.* 508.
- Ardens studium in reparandis manibus.* 319.
- Ardentes faces in murum iaculantur.* 865.
- Aretas ad Arabum regem legatus.* 486.
- Aretas rex Cælesyria.* 393.
- Aretas contra Aristobulum expeditionem suscipit,
eumq; Hierosolyma confugere cogit.* 397.
- Aretas rex Arabum Gazais auxilij spem ostendit.*
390.
- Areta Hyrcano quinquaginta millia militum tra-
dit.* 623.
- Aretas ex augurijs impossibile esse exercitum ad Pe-
tram pervenire colligit.* 526.
- Aretas Syllaum, quod Fabatum aliosq; interfecerit
accusat.* 494.
- Arietem ad victimam loco Isaci Deus offert Abraha-
mo.* 23.
- Aristobulus cum filio Pompeij studiosis peremptus.*
628.
- Aristobulus Roma reuersus Alexandrium denuo mu-
nire conatur.* 405.
- Aristobulus à Romanis in prælio vincitur.* 405.
- Aristobulus captivus cum Antigono filio Romam re-
mittitur.* 405.
- Aristobulus Ituræa habitantes circumcissionem cate-
rosq; Iudaicos ritus admittit.* 387.
- Aristobulus Herodis ductu submergitur, & Anane-
lum pontificatus ducit.* 436.
- Aristobulus contra Aretam & Hyrcanum proficisci-
tur.* 400.
- Aristobulus multa castella occupat.* 398.
- Aristobulus Herodis regis Chalcidis filius.* 577.
- Aristobulus & Hyrcanus à Iudæis apud Pompeium ac-
cusati.* 401.
- Aristobulus eiusq; affecle Phariseorum tyrannidem
accusant.* 394.
- Aristobulus bello congregi cum Pompeio cogitat.* 624.
- Aristobulus & Hyrcanus de regno contendunt.* 398.
- Aristobulus vinculis solutus veneno tollitur.* 407.
- Aristobulus Antigonom in regni societatem ad-
mittit, ceteros in vincula conijcit, & matrem fa-
menecat.* 386.
- Aristobulus ad Pompeium descendit.* 624.
- Aristobulus Damascus contra Ptolemaum missus.*
395.
- Aristobulus Antigonom fratrem interficit.* 386.
- Aristobulus Hyrcani filius post captivitatem Babylo-
nicam diadema sibi primus imponit.* 386.
- Aristobulus ex arce ad Pompeium descendit.* 401.
- Aristobulus castella à Pompeio tradit.* 402.
- Aristobulus cum familia Romam veētus.* 626.
- Aristobulus uxori humilitatem generis obijcit. fol.
655.*
- Aristobulus matrem ac fratrem victos custodia tra-
dit.* 618.
- Aristobulus matrem victam famenecat.* 619.
- Aristobulus fratrem Antigonom plurimum amat.*
619.
- Aristobulus seipsum regem declarat.* 623.
- Alexandra coniugem Aristobuli cum filijs carceri in-
cludit.* 623.
- Aristobulus Flaccum Agrippa fratri insensum red-
dit.* 528.
- Aristobulus amitam suam ac socrum monet.* 484.
- Aristobulus ab Herode interfectus, supra lib. 15. cap.
3.* 583.
- Aristobulus elapsus Roma iterum turbas concitat.*
627.
- Aristobulus cum Romanis dimicat.* 627.
- Aristobulus Agrippa Regis frater & Elcias Ma-
gnus apud Petronium Iudeorum causam agunt.*
537.
- Aristobulus Hyrcani filius natu maior principatum
in regnum transfert.* 618.
- Aristobulus in honorem fratris in templum ascendit.*
619.
- Aristobulus Pompeio supplex occurrit.* 624.
- Aristobulus satellitibus ut Antigonom si eum armis
adiret occiderent, præcipit.* 619.
- Aristobulus misere moritur.* 620.
- Aristobuli coram Pompeio apologia.* 401.
- Aristobuli coniunx versuta, Antigonom dolo truci-
dari curat.* 386.
- Aristobuli liberi remissi.* 405.
- Aristobuli necem cuncti desunt, præcipue verò Ale-
xandra, qua nullum præ se fert suspicionem. fol.
436.*
- Aristobuli cum Hyrcano fædus.* 398.
- Aristobuli fratricida pæna.* 387.
- Aristobuli apud matrem deprecatio.* 622.
- Aristobulo fratricidij pœnitundine morbus ingraue-
scit.* 619.
- Aristobulo Herodes insidiatur.* 438.
- Aristobulum in templo Arabs oppugnat.* 399.
- Aristobulum Pompeius descendere pronocat.* 624.
- Aristobulum captivum Casar vinculis soluit. fol.
628.*
- Aristocratia optimum regimen.* 106.
- Argu-

I N D E X.

<i>Argumenta, Iudaorum genus antiquius Gracorum genere.</i>	877.	<i>Aedificia ab Herode condita.</i>	648.
<i>Arma quibus Iosaphatus victoriam parauit.</i>	258.	<i>Aedificatio Hierosolima.</i>	879.
<i>Artabanus Tiberio filium Darii obsidem & virum quinque cubitorum statura mittit.</i>	525.	<i>Aegyptus unde dicta.</i>	880.
<i>Artabanus à Dahiis & Sacis in imperium restitutus.</i>	525.	<i>Aegypti rex auxiliaturus Iudaeis praelio vincitur.</i>	292.
<i>Artabanus Asinao terram Babyloniam commendat, dotisq. muneribus eum dimittit.</i>	541.	<i>Aegypti regis de Iudaorum libertate ab Aristaeo impetrata edictum.</i>	334.
<i>Artabanus ad Asinaum & Anilaum propter audaciam societatem cum illis inire mittit.</i>	540.	<i>Aegypti & Aethiopia regina ad Salomonem venit.</i>	233.
<i>Artabanus ad Izatem se confert, auxiliumq. ab eo petit.</i>	571.	<i>Aegyptij bestias natura repugnantes colunt.</i>	899.
<i>Aruntius in theatro Imperatoris interitum nunciat.</i>	553.	<i>Aegyptiorum libido.</i>	16.
<i>Arx in Apamia diruta.</i>	401.	<i>Aegyptiorum rex in Aethiopiam fugit, eumq. Aethiopum rex honorifice suscepit.</i>	889.
<i>Asanus Rex Iudae.</i>	244.	<i>Aegyptiorum sacerdotes circumciduntur, à porcinis carnibus abstinere.</i>	905.
<i>Asanus Damascenos in Basanem concitat.</i>	246.	<i>Aegyptiorum arma ventus in Hebraeorum castra expellit.</i>	62.
<i>Asanus rex moritur.</i>	247.	<i>Aegyptiorum Idolatria.</i>	888.
<i>Asani pietas.</i>	245.	<i>Aegyptiorum reges cur Pharaones dicti.</i>	232.
<i>Asani victoria.</i>	245.	<i>Aegyptiorum rex in Aethiopes.</i>	53.
<i>Asael Ioabi frater Abenerum insequitur.</i>	185.	<i>Aegyptiorum erga Hebraeos invidia.</i>	50.
<i>Asiatici & Cyrenenses Iudaei ab earum regionum civitatibus multum afflicti.</i>	473.	<i>Aemilius Regulus.</i>	545.
<i>Asinaus & Anilaus Neerdenses patria in locum quendam se conferunt, ad quos ingens multitudo confluit.</i>	540.	<i>Aetas Sara 127. anni.</i>	23.
<i>Asinaus cum socijs à Babylonia satrapis ex improviso oppressi.</i>	540.	<i>Aethiopes arma contra Asanum capiunt.</i>	245.
<i>Asinaus suos ad fortitudinem hortatur, & hostes fundit, fugatq.</i>	540.		
<i>Asinius.</i>	409.		
<i>Asini apud Iudaeos aliosq. sapientes viros qui dicantur.</i>	901.		
<i>Affamonai Principatus & Pontificatus finis.</i>	432.		
<i>Afcalonita & Scythopolita ob tributum non solum puniti.</i>	344.		
<i>Asphaltites lacus.</i>	17.		
<i>Astus serpentis.</i>	5.		
<i>Astus.</i>	232.		
<i>Affriorum imperium dissolutum.</i>	286.		
<i>Asuerus, rex Persarum, Vastem ad conuiuium venire nolentem repudiat.</i>	320.		
<i>Esther puella fit Regina.</i>	321.		
<i>Athenio Herodem, eiusq. exercitum inuadit. fol.</i>	440.		
<i>Athrongs vir corpore & manuum robore insignis dignitatem regiam attentat.</i>	511.		
<i>Auranitidis ditio à Zenodoro Arabibus elocata, & à Casare Herodi donata est causa belli. fol.</i>	456.		
<i>Aurus ab Arabibus incensus.</i>	512.		
<i>Aureum dictum de hoc seculo.</i>	931.		
<i>Augustus Herodem Syria procuratorem constituit.</i>	648.		
<i>Augusto Casari Caius rem diuinam facit.</i>	549.		
<i>Asprenas.</i>	549.		
<i>Autoritas Simonis.</i>	379.		
<i>Azaria Propheta ad populum adhortatio. fol.</i>	245.		
<i>Azymorum festum.</i>	59.		
<i>Azoti propter arcam ereptam horribiliter cruciantur.</i>	147.		
		<i>B.</i>	
		<i>Baaras radix quomodo euellenda.</i>	858.
		<i>Baalitarum mactatio.</i>	269.
		<i>Baba liberi à Costobaro seruati.</i>	450.
		<i>Baba liberi alijsq. accusati ab Herode interfecti. fol.</i>	451.
		<i>Babylon à Cyro Persarum rege capta.</i>	303.
		<i>Babylon à Semiramide non adificata.</i>	882.
		<i>Babylonia muri ex latere cocto & bitumine constructi.</i>	883.
		<i>Babylonica captiuitatis post septuaginta annos finis.</i>	307.
		<i>Babyloniorum rex Herculem fortitudine & rerum gestarum magnitudine praecessit.</i>	882.
		<i>Babyloniorum regis ad Ezechiam legatio.</i>	286.
		<i>Bacchides aciem instruit, & cum Iuda signa confert.</i>	362.
		<i>Bacchides cum 22000. militum Iuda occurrit.</i>	361.
		<i>Bacchides Jonathan Sabbatho aggreditur, & duomilia militum amittit.</i>	364.
		<i>Bacchides copias contra Ionatham ducit.</i>	364.
		<i>Bacchides iratus transfugas dum Ionatha potestas ipsi non datur, quinquaginta ex eis interficit. fol.</i>	365.
		<i>Bacchides indignationem in transfugas effundit, & quomodo exercitum sine ignominia posset reducere cogitat.</i>	365.
		<i>Bacchides magnam tyrannidem in Bethzecho exercet.</i>	260.
		<i>Bacchides cum Ionatha fœdus facit.</i>	366.
		<i>Bacchides Iuda fautores interficit.</i>	364.
		<i>Bacchides multos sibi credentes interficit. fol.</i>	259.
		<i>Bacchidis in Iudaeos crudelitas.</i>	616.
		<i>Bacchidi Demetrius Alcimum commendat, eiq. ut Iudam internecione deleat, mandat.</i>	359.
		<i>Bacchidem Demetrius cum copijs in Iudam mittit.</i>	361.

I N D E X.

<i>Bagoas, Carius & alij ab Herode necati.</i>	493.	<i>Bersabe iuramenti puteus.</i>	21.
<i>Baia sunt therma Campaniae, non procul à Puteolis.</i>		<i>Berzelas Hierosolymam, patre eò proficisci nolente, cum Davide contendit.</i>	208.
533.		<i>Berzellai filios Solomoni David commendat.</i>	fol.
<i>Baleth.</i>	232.	218.	
<i>Balthasar siue Naboandel Babylonia rex.</i>	302.	<i>Bezeleel & Eliab Architecti tabernaculi.</i>	71.
<i>Balthasar manum è pariete prominentem & syllabas quasdam scribentem videt.</i>	302.	<i>Betachora.</i>	232.
<i>Bal Tyrionum Deus.</i>	270.	<i>Betaramptha Iulias appellata.</i>	519.
<i>Balamus obiurgatur ab angelo.</i>	98.	<i>Bethsabe studium Adonia, sic suadente Nathane, Davidi indicat.</i>	215.
<i>Balamus ad Balacum peruenit.</i>	98.	<i>Bethsabe Regi se gravidam esse nunciat.</i>	fol.
<i>Balami responsio.</i>	98.	196.	
<i>Balami de rebus futuris vaticinium.</i>	99.	<i>Bethsura obfessa.</i>	357.
<i>Balami aduersus Hebraeos consilium.</i>	99.	<i>Bethsurita deditioem faciunt.</i>	358.
<i>Balami asina loquitur.</i>	98.	<i>Bethsaida.</i>	519.
<i>Balami de Israelitico populo vaticinium.</i>	fol.	<i>Biblia satan abolere conatur.</i>	349.
98.		<i>Bibliotheca Ptolemai Philadelphi.</i>	333.
<i>Balacus iratus reprehendit Balamum.</i>	98.	<i>Bozus Naami & Ruth amicus.</i>	144.
<i>Balaci Moabitarum regis ad Madianitas legatio.</i>	fol.	<i>Bozus, Ruth cognatum, eam ut ducat, hortatur.</i>	fol.
97.		144.	
<i>Balamo angelus resistit.</i>	98.	<i>Bozus ex Ruth Obedem Davidis auum genuit.</i>	fol.
<i>Banaias.</i>	212.	144.	
<i>Banaias Aegyptium hasta ex ipsius manibus extorta confodit.</i>	212.	<i>Boues triturantes.</i>	107.
<i>Banaias leonem exanimat.</i>	ibid.	<i>Buccina duae ex argento factae.</i>	85.
<i>Baracus 40. annis Israelitarum imperium tenuit.</i>	132.	<i>Blasphemiæ inter Iudaos & Aegyptias causa.</i>	fol.
<i>Baracus contra hostes Imperator designatur.</i>	fol.	888.	
131.		C.	
<i>Barasa oppugnata & concremata.</i>	355.	<i>Cain regione extorris.</i>	7.
<i>Baruchus è carcere dimissus.</i>	296.	<i>Cain Dei castigatione haud melior redditur.</i>	fol.
<i>Basanes Ramathonem captam munit.</i>	246.	7.	
<i>Basanis impietas.</i>	245.	<i>Cain hypocritarum & sceleratorum parens.</i>	fol.
<i>Basilica.</i>	230.	8.	
<i>Batibius.</i>	550.	<i>Caduceatores ablegandi.</i>	111.
<i>Bathillus se venenum attulisse fatetur.</i>	496.	<i>Caius ad tria millia Iudaorum in seruitium abducit.</i>	628.
<i>Belus primus rex Assyriorum.</i>	882.	<i>C. Norbanus Flaccus pro Iudais scribit.</i>	474.
<i>Beli sacerdotes interfecti.</i>	249.	<i>Caius Senatus ac Pisoni urbis Praefecto se in imperiũ defuncti successisse significat, & ut Agrippam è custodia dimitterent mandat.</i>	534.
<i>Beleazari calamitas Iudaos ad deditioem commouet.</i>	859.	<i>Caius Caligula quartus Romanorum Imperator.</i>	533.
<i>Bellum Adadi contra Achabum.</i>	251.	<i>Tiberius Tyrannus.</i>	533.
<i>Bellum inter Asaelem & Ieum.</i>	271.	<i>Caius Tiberium fratrem tollit.</i>	533.
<i>Belli Iudaici Praefide Floro exortis ipsi Iudaei initium & seminarium.</i>	567.	<i>Caius, Germanici filius, gratusus.</i>	532.
<i>Belli leges.</i>	111.	<i>Caius Petronio mandata imperatoria negligente, ut sibi ipsi manus inferat scribit.</i>	539.
<i>Beniamin ut reus capitur.</i>	44.	<i>Caius Templorum Graecanicorum nullum in spoliatum relinquit.</i>	545.
<i>Beniaminitae in Abneri sententiam concedunt, ipse ad Dauidem proficiscitur, & hac de re certiore facit.</i>	187.	<i>Caius Iouis fratrem se appellat.</i>	545.
<i>Beniaminita quadringentas virgines Iabiticæ ducunt.</i>	129.	<i>Caius vir maleficus.</i>	556.
<i>Beniamitarum 25000. trucidantur, tantum sexcenti incolumes euadunt.</i>	128.	<i>Caius orator facundus.</i>	557.
<i>Beniaminitis, ut virgines raptant, conceditur.</i>	fol.	<i>Caius primò egregiè Rempub. administrat, postea diuinos quoq. honores usurpare audet.</i>	535.
129.		<i>Caius in Iudaos Tyrannus.</i>	544.
<i>Bernice, Agrippa soror, cuius Herodes patruus & maritus Polemoni Cilicia Regi in matrimonium collocatur.</i>	576.	<i>Caius in senatores ac patricios sauitia.</i>	544.
<i>Bernicen Salomes filiam Aristobulo, Glaphyram Archelai Cappadocum regis filiam Alexandro Herodes uxores coniungit.</i>	463.	<i>Caius licentiam seruis deferendis suos dominos permittit, & Pollux Claudium rem facere audet.</i>	545.
<i>Beryti ab Agrippa multis donis affecti.</i>	581.	<i>Caius Agrippa commendatus.</i>	529.
<i>Berosus historiographus genere Chaldaeus.</i>	881.	<i>Caius multos tributorum ac vectigalium releuatio petentes capite plectit.</i>	546.
<i>Berosus de Nabuchodonosoro.</i>	301.	<i>Caius Caligula post Tiberij obitum Princeps Romanus.</i>	526.
<i>Berosus.</i>	16.	<i>Caius à Charea trucidatus.</i>	551.

Cccccc

Caius

I N D E X.

<i>Caius receptacula nauibus exstruit.</i>	557.	<i>Causa milites impellentes, ut Claudium in Imperatorem eligerent.</i>	558.
<i>Caius se Ioui comparat.</i>	545.	<i>Causa impulsua conscribendi hos libros.</i>	873.
<i>Caium Agrippa Roma honorat, in cuius retributionem aliquid petere Caius iubet, qui nihil aliud, quam ut mandatum Petronio datum reuocet, rogat.</i>	538.	<i>Causa, ob quas Iosephus has historias conscriptas in lucem ediderit.</i>	2.
<i>Caij stuprum & libidinis licentia.</i>	556.	<i>Causa extructi templi.</i>	228.
<i>Caio passim insidia structa.</i>	545.	<i>Causa belli contra Arabes.</i>	441.
<i>Candelabrum aureum.</i>	74.	<i>Cisus Sauli pater.</i>	152.
<i>Chananaorum gentem extirpandam.</i>	112.	<i>Cithara quis inuentor.</i>	7.
<i>Chananaorum Reges mouent in Hebraeos. fol. 120.</i>		<i>Ciuitatem quis primus instituerit.</i>	7.
<i>Chananaorum ingens exercitus.</i>	120.	<i>Clades Ismaelis à Ioanna accepta.</i>	297.
<i>Chananaorum Reges omnes ad unum trucidati. fol. 121.</i>		<i>Clades Alexandri.</i>	389.
<i>Chananaorum regionem totam Iosua denastat. fol. 121.</i>		<i>Claudius Principatum ultro oblatum deponere recusat.</i>	559.
<i>Chananaorum decem millia trucidantur, & Adonibezek capitur.</i>	125.	<i>Claudius in proposito suo ab Agrippa confirmatur.</i>	559.
<i>Calamitas Iudaorum Scythopoli.</i>	867.	<i>Claudius Felix Iudae procurator.</i>	578.
<i>Calamitates omnium à mundo condito cum Iudaorum collata, superantur.</i>	613.	<i>Claudius milites ut in fide moneant sacramento adigit.</i>	559.
<i>Callistus, Caij libertus, Claudio à Caio se ut ipsum veneno tolleret iussu, significat.</i>	548.	<i>Claudius Agrippam in regnum paternum mittere cogitat, quod alij dissuadent, & Cuspium Fadum Iudae Praesidem & regni totius declarat.</i>	567.
<i>Chaldaeorum ac Tyrionum scripta cum Iudaeis consonant.</i>	883.	<i>Claudius Agrippa Iudaam, Samariam, & Lysania ditionem concedit.</i>	561.
<i>Chaspoma & Bosora.</i>	355.	<i>Claudius Principatum ultro oblatum deponere recusat.</i>	559.
<i>Cambysis rescriptum, in quo Iudaeos ab adificando templo deterret.</i>	309.	<i>Claudius Iudaeis sacra Stola custodiam Agrippae iunioris regatu concedit.</i>	568.
<i>Campus regius.</i>	18.	<i>Claudius renuensi obtruditur Caesarea dignitas.</i>	557.
<i>Candelabra.</i>	227.	<i>Claudius Tiberius Nero Romanorum Imperator.</i>	520.
<i>Canthari & Phiala.</i>	227.	<i>Claudius sublimis in castra perfertur.</i>	558.
<i>Captiuitas Babylonica ab Esaii pradieta.</i>	286.	<i>Claudius fato functus.</i>	577.
<i>Captiuitas Babylonica.</i>	295.	<i>Claudij Caesaris ad Iudaeos epistola.</i>	568.
<i>Captiuorum, & per tempus obsidionis mortuorum numerus.</i>	847.	<i>Claudij pro Alexandrinis Iudaeis edictum.</i>	561.
<i>Caprosaba Antipatris dicta.</i>	393.	<i>Claudij pro Iudaeis per Romanum orbem edictum. fol. 562.</i>	
<i>Carmen & gratiarum actio Moysis & Israelitarum pro praesenti liberatione.</i>	62.	<i>Claudij ad legatos responsio.</i>	559.
<i>Carnibus cruentis Hebraei vescuntur.</i>	159.	<i>Claudium Agrippa, ut magno animo in retinendo principatu pergeret, hortatur.</i>	559.
<i>Carthago à Didone Pygmalionis sorore in Africa extructa.</i>	881.	<i>Claudium milites in Principem eligunt.</i>	554.
<i>Cassius Herodi, si bellum desisset Iudaea, regnum delaturum pollicetur.</i>	632.	<i>Crassus in Parthia perit.</i>	407.
<i>Cassius in Syriam venit, & plus quam septingenta argenti talenta à Iudaeis exigit.</i>	415.	<i>Crassus Parthis resistit.</i>	ibid.
<i>Cassius Herodi, ut in Malicho mortem patris ulciscatur, rescribit.</i>	632.	<i>Crassus Iuramenti dati violator.</i>	406.
<i>Cassius stipendium ciuitatibus indicit.</i>	631.	<i>Crateres.</i>	227.
<i>Cassius & Marius Herodem Caesaria ducem faciunt.</i>	415.	<i>Cratera aurea dua.</i>	337.
<i>Cassius Longinus Syria Praeses.</i>	567.	<i>Cratera argentea.</i>	337.
<i>Cassius Charea.</i>	545.	<i>Cacilius Bassus sex. Caesarem interficit.</i>	415.
<i>Cassij & Brusi dolo I. Caesar interfectus.</i>	631.	<i>Cades assidue Hierosolymis.</i>	634.
<i>Cassius portus.</i>	524.	<i>Cades latrocinia seditio & fames in Iudaea. fol. 518.</i>	
<i>Castra hostium à Samaritanis diripiuntur. fol. 264.</i>		<i>Cades Zacharia regis.</i>	277.
<i>Castella muniuntur.</i>	404.	<i>Cades in Hierosolymis.</i>	644.
<i>Castoris Iudaei dolus erga Titum.</i>	807.	<i>Cades cognatorum 42. Ochozia.</i>	269.
<i>Catullus tria simul Iudaorum millia trucidat. fol. 872.</i>		<i>Cades filij Aristobuli.</i>	407.
<i>Causa diuersitatis apud Iudaeos.</i>	874.	<i>Cades, latrocinia, seditio & fames in Iudaea.</i>	517.
<i>Causa, cur Iosephus hos libros contra Apionem conscripserit.</i>	915.	<i>Casar in Syriam venit, apud eum Gadarenses Herodem accusant, qui se ipsos iugulant.</i>	457.
		<i>Casar Augustus Herodi in Parricidas animaduertente liberam potestatem permittit.</i>	486.
		<i>Casar Herodis ditionem ampliorem reddit.</i>	448.
		<i>Casar Augustus, Herodis studiosus.</i>	423.
		<i>Casar à Syria proficiscitur.</i>	410.
		<i>Casar Aegyptum potitur.</i>	447.
		<i>Casar in hoc inuenies peccasse pronunciat, quod se à suspicio-</i>	

I N D E X.

<i>suspicionem immunes non seruauerint, ac parentem ut filijs reconcilietur, hortatur.</i>	470.	<i>Cleopatra ad Antonium peruenit, qui Arabia partem & Hierichuntini agri redditus ei locat.</i>	439.
<i>Casus ab Herode offensus.</i>	482.	<i>Cleopatra in cognationem suam sanitia.</i>	644.
<i>Casus Herodi dimidium redditum de Cypris metallis donat.</i>	470.	<i>Cleopatra auaritia.</i>	645.
<i>Casus Herodis Principatum confirmat.</i>	446.	<i>Cleopatra in Herodem insidia.</i>	ibid.
<i>Casus Arabum legatos non audis.</i>	482.	<i>Cleopatra Antonius partes de Iudea & Arabia ablatas largitur.</i>	439.
<i>Casus Trachonitidis, Batanea, & Amranitidis diuisionem Herodi donat.</i>	456.	<i>Cleopatram Herodes occidere conatur, quod eius amici auertunt.</i>	439.
<i>Casus Archelaum regno dignum pronunciat.</i>	509.	<i>Cleopatram Antonius versus Aegyptum deducit.</i>	440.
<i>Casus & Agrippa Herodis Magnanimitatem celebrant.</i>	472.	<i>Creatio mundi.</i>	4.
<i>Casus Augustus fato functus.</i>	520.	<i>Censores.</i>	288.
<i>Casus ad Herodem responsio.</i>	647.	<i>Centum legati Hierosolyma reuersi.</i>	603.
<i>Casus & Iulia Casus uxori ab Herode legatum.</i>	505.	<i>Certamen quinquennale.</i>	471.
<i>Casus Herodes quingentos ex suo Satellitio mittit.</i>	454.	<i>Cinnamus Artabano amissum dignitatis fastigium restituit.</i>	571.
<i>Casarem Hyrcanus octingentis talentis donat.</i>	446.	<i>Clitus Tiberiade seditionis autor.</i>	595.
<i>Casares.</i>	232.	<i>Clitus sinistram sibi praecidis.</i>	595.
<i>Casarea, Stratonis turris antea dicta, ab Herode condita.</i>	650.	<i>Circa hostes quomodo agendum.</i>	910.
<i>Casarea Philippi ab Agrippa Neronias appellata.</i>	581.	<i>Circa Massadam unus tantum locus, qui aggerum iactum excipere potest.</i>	864.
<i>Casarea perfecta.</i>	471.	<i>Circenses ludii.</i>	546.
<i>Casarea inter Iudeos & Syros de pari iure ciuitatis rixa.</i>	578.	<i>Circumcisio instituta.</i>	19.
<i>Casarea portus.</i>	455.	<i>Cyrenaeorum magistratus.</i>	474.
<i>Chareas cum socijs in Germanici ades se recipit.</i>	551.	<i>Ciuilis Germanos ad sobrietatem cogit.</i>	853.
<i>Chareas Iulium Lupum ut Casij uxorem & filiam interficiat mittit.</i>	556.	<i>Ciuilis bellis inter Hebraeos initium.</i>	186.
<i>Chareas a consulib. signum petit.</i>	555.	<i>Ciuies in Iabissa, Sauli & filiorum cadauera dempta sepeliunt.</i>	183.
<i>Chareas multis ex causis in Caium incitatus.</i>	546.	<i>Ciuitatis munitiones ac turrium cautes, quas tyranni per dementiam deseruerant, insuperabiles.</i>	846.
<i>Chareas, Minutianus & Clemens, de Casus nece colloquuntur.</i>	553.	<i>Ciuum contra Iudeos ad Titum preces.</i>	854.
<i>Careas cum alijs quibusdam Caium tollere statuit.</i>	548.	<i>Ciuibus direpta bona restituntur.</i>	605.
<i>Chareas Clementem & Papinium alloquitur.</i>	547.	<i>Cyrus Nabonidum expellit a Babylone.</i>	883.
<i>Chareas occasionem aggrediendi Caium expectat.</i>	548.	<i>Cyrus Iudaeis redditum in patriam urbis ac templi adificationem permittit.</i>	307.
<i>Charemon. historiographus.</i>	892.	<i>Cyri Persarum regis edictum.</i>	307.
<i>Charili antiqui Poeta de Iudeorum gente testimonium.</i>	884.	<i>Cyri ad Syria Satrapas mandatum.</i>	307.
<i>Caron, amomi feracissima, in qua Noe arca reliquia seruantur.</i>	569.	<i>Cyri de Iudaeis eorumque templo decretum.</i>	314.
<i>Chelcias & Ananias Cleopatra copijs duces praepositi.</i>	384.	<i>Cyprus.</i>	650.
<i>Cherubini duo.</i>	225.	<i>Cypros, Agrippa uxor, ad Herodiadem sororem eius scribit, & auxilium petit.</i>	528.
<i>Cherubin.</i>	74.	<i>Cypron conditum.</i>	472.
<i>Chebron & Marissa expugnata.</i>	356.	<i>Criminum a Iusto Iosepho obiectorum depulsio.</i>	605.
<i>Cesennius Antiochum subito inuadis.</i>	861.	<i>Crypta subterranea ab Antonia.</i>	461.
<i>Cella in circuitu templi constructa.</i>	225.	<i>Cochlea.</i>	225.
<i>Chetomene.</i>	75.	<i>Columnae duae excitatae.</i>	8.
<i>Celenderis in Cilicia.</i>	497.	<i>Columnae duae ingentes.</i>	226.
<i>Clearchi Aristotelis discipuli de Iudaeis testimonium.</i>	884.	<i>Colloquium Dei cum Cain.</i>	6.
<i>Cleopatra Regina alieni appetens.</i>	438.	<i>Copia in partes duodecim congesta.</i>	216.
<i>Cleopatra in Ciliciam ad Antonium uenit.</i>	419.	<i>Coponius Praefectus Syria.</i>	517.
<i>Cleopatra fratrem & sororem interficit.</i>	439.	<i>Comitas & Benignitas Agrippa erga Philippum.</i>	596.
<i>Cleopatra contra filium exercitum parat.</i>	389.	<i>Comminatio grauis Israelitis a uera pietatis tramite exorbitantibus proposita.</i>	230.
		<i>Concupiscentia sepulchra.</i>	86.
		<i>Conditio obsidionis soluenda a Ioabo proposita.</i>	210.
		<i>Confectus Aegyptiorum & Mithridatis ad Delta.</i>	408.
		<i>Consonantia Iudeorum religione & uita.</i>	907.

I N D E X.

<i>Conscientia labes.</i>	387.	<i>Daniel cum socijs ad honorem euectus.</i>	300.
<i>Contramendacium impudenter expositum nihil dicendum.</i>	894.	<i>Daniel Regi scripturam interpretatus.</i>	302.
<i>Contrafurtum & usuras.</i>	910.	<i>Daniel in leonum fouiam conijcitur.</i>	304.
<i>Contra illos, qui Mosén & Israelitas propter lepram profugisse ex Aegypto contendunt. fol.</i>	83.	<i>Daniel rex dona promissa exhibet.</i>	303.
<i>Contra Regulatores gentium.</i>	914.	<i>Daniel Regis somnium & interpretationem exponit.</i>	299.
<i>Contemptus mortis.</i>	502.	<i>Danielis cognati statuam adorare nolentes, in ignem coniecti, diuina providentia seruantur.</i>	300.
<i>Conuicium Deo faciens.</i>	105.	<i>Danielis uaticinia.</i>	304.
<i>Conuiuium Iudaorum apud Ptolemaum, & eorundè ante cibum preces.</i>	338.	<i>Danielis visio de ariete & hirco, per quos Medorum & Persarum Regnum praefiguratum fuit.</i>	305.
<i>Corban, donum Dei.</i>	884.	<i>Danielis inimici à leonibus dilaniati.</i>	304.
<i>Cores populum excitare aduersus Mosén conatur.</i>	90.	<i>Danielis & sociorum eius in Chaldaica disciplina institutio & profectus.</i>	298.
<i>Cora factionem ducenti quinquaginta viri sequuntur.</i>	90.	<i>Danieli somnium eiusque interpretatio reuelatur.</i>	299.
<i>Corem cum 250. uiris ignis absumit.</i>	93.	<i>Darius tribus satellitibus tres quaestiones proponit.</i>	309.
<i>Corinthus à Syllao, ut Herodem è medio tolleret, pecunijs corruptus.</i>	494.	<i>Darius se sacra uasa Hierosolyma remissurum uouet.</i>	309.
<i>Corona.</i>	227.	<i>Darius Hystaspis filius rex Persarum.</i>	309.
<i>Cornelius Sabinus.</i>	547.	<i>Darius admonitus voti, templi restoratione mandauit.</i>	311.
<i>Chosbi.</i>	100.	<i>Darij regis scriptum & mandatum de libertate, possessionibus, templo & sacrificijs Iudaorum. fol.</i>	311.
<i>Costobarus, Lysimachus, Antipater & Dosithemus apud Herodem accusari.</i>	450.	<i>Darij ad Syria praefectos epistola.</i>	315.
<i>Costobarus, cui Herodes in matrimonium Salomen sororem dederat, Idumaea Principatum inuadit.</i>	450.	<i>Dathan & Abiran contumaces.</i>	92.
<i>Costobarus intercessione seruatus.</i>	450.	<i>Dathan & Abiram absorbet terra.</i>	93.
<i>Cubicula ad voluptatem facta aurea suppellectili referta.</i>	231.	<i>Dauid Cillanos contra Palaestinarum incursiones defendit.</i>	173.
<i>Cumanus Praefectus Iudaea.</i>	574.	<i>Dauid tribus malis propositis pestem eligit. fol.</i>	212.
<i>Cumanus multos Iudaos perimit, plures uiuos captos abducit.</i>	575.	<i>Dauid Siba Ionatha facultates commendat, eumq; omnes redditus Hierosolyma referre iubet. fol.</i>	194.
<i>Cum quibus iustitia, cum illis etiam Deus est. fol.</i>	442.	<i>Dauid in siti crebro expetitam aquam bibere recusat.</i>	212.
<i>Cum capta coniugium.</i>	108.	<i>Dauid uxorem Melcholen ab Abenero postulat. fol.</i>	186.
<i>Cur Iudaei animalia consueta sacrificent, nec carnibus suis uescantur.</i>	904.	<i>Dauid Hierosolyma partem inferiorem occupat. fol.</i>	190.
<i>Cur quidam Historiographi Iudaorum mentionem omiserint.</i>	887.	<i>Dauid alsiosus factus Abisate cum recalescit. fol.</i>	214.
<i>Cura pro sacerdotibus.</i>	320.	<i>Dauid cognito Regis aduentu fuga sibi consulit. fol.</i>	174.
<i>Cura Dei pro suis.</i>	250.	<i>Dauid à proposito Nabalum euertendi desistit. fol.</i>	177.
<i>Chusis victoria nuncius ad Dauidem missus ab Achima anteueritur.</i>	206.	<i>Dauid Ioabum cum lectissimo milite contra Ammanitas mittit.</i>	195.
<i>Chusi consilium, quod etiam, Achitophelis reiecto, recipitur.</i>	204.	<i>Dauid de Absalomi conatibus certior factus, cum suis Iordanem transit.</i>	204.
<i>Chusim simulacrum offert Abesalomo studium ac fidem suam.</i>	203.	<i>Dauid contra Nabalum cum 400. armatis proficiscitur.</i>	176.
<i>Custos carceris amice agit cum Iosepho.</i>	39.	<i>Dauid Syria subiugata tributum imponit. fol.</i>	193.
<i>Chutai cultum Dei amplexi, Iudaorum amicos, rebus tantum secundis se profitentur.</i>	282.	<i>Dauid in uita discrimen vocatus ab Abisao liberatur.</i>	210.
D.		<i>Dauid Ammanitarum iniuriam fert indignissime, eamq; vindicare cogitat.</i>	195.
<i>Dabaritteni Ptolemai uxorem spoliant.</i>	592.	<i>Dauid Abigaam Nabali uiduam ducit.</i>	177.
<i>Dalale meretrix è Samsone causam tanti roboris expiscari conatur, & ter deluditur. fol.</i>	142.	<i>Dauid Saulo innocentiam suam declarat. fol.</i>	178.
<i>Damasceni & Aretas contra Alexandrum.</i>	621.		
<i>Damasceni à Danide vincuntur.</i>	193.		
<i>Dana extructa.</i>	129.		
<i>Daniana tribus à Chananaeis pressa.</i>	129.		
<i>Danita locum inhabitandum quarunt.</i>	129.		

Dauid

I N D E X.

David cum sexcentorum manu & duabus uxoribus in Palaſtinam ad Anchum Gitta Regem ſe confert. 178.
David Saritas & Amalecitas incuſſionibus infeſtat, de manubijs munera Regi mittit, eiꝰ meridionalē Iudeorum regionem ſe incurſare perſuadet. 178.
David cum Goliath congredi cupit. 164.
David agnum raptum ex ore Leonis recipit, ipſamꝰ feram occidit. 165.
David uſum trucidat. 165.
David armis quibus ad pugnam à Saulo inſtruetus erat, deſiſtis, funda armatus in hoſtem properat. 165.
David hoſtem accedens, contemnitur. 165.
David, Sauli & Ionatha necem deplorat. 184.
David Amalecitam Sauli interfectorem affici ſupplio iubet. ibid.
David ex Dei iuſſu Hebronem commigrans, à Iuda tribu Rex declaratur. 185.
David Iabiſenos quod Saulum cum filijs ſepeliſſent, colaudat. 185.
David ſe viuente Solomonem filium ſuum regnum auſpicari uoluit. 214.
David Solomonem ut Deum colat, hortatur. ibid.
David Mahanaim peruenit, ubi cum ſumma reuerentia ab optimatibus excipitur. 204.
David arcam in ades Obadami Lewita deponit, cuius domus multis felicitatibus cumulatur. 191.
David Semeim occidi uetat. 203.
David fama ſua conſulit nemine ſuſpicante ipſius uoluntate caſum fuiſſe Abenerum. 188.
David à Michol irridetur. 192.
David Deo templum adſiccare decernit. ibid.
David Deo pro promiſſa per Nathanem felicitate gratias agit. ibid.
David in Palaſtinos mouet, eiꝰꝰ bonam agrorum partem adimit. ibid.
David Sophenorum Regem uincit. 193.
David à rege petit ut agri partem ad incolendum ei cum ſuis attribueret, Rex Secellam ei donat. 178.
David Ionatha de patris inſidijs cōqueritur, Ionathas autem parentem excuſat. 169.
David orat Ionathan ut parentis erga ſe animum expiſcari & ſignificare uelit. 169.
David Nabam ad Achimelechum ſacerdotem peruenit. 171.
David Goliathi gladio accepto, in Gittam Palaſtinarum ad Anchum ſe confert. 171.
David regem Anchum timens ſurorem ac rabiem ſimulat. ibid.
David ad ſpeluncam Adullama peruenit, ubi illius tota cognatio, nec non & alij multi ad eum ſe conferunt. ibid.
David ad Moabitarum Regem proficiſcens, parentes ei commendat. ibid.
David ad Sarim oppidum peruenit. 172.
David Memphiboſto ueniam, & dimidia partis bonorum Siba donatorum reſtitutionem promittit. 208.
David oraculo monitus fugit. 173.
David in Cœnam cum ſuis ſe confert, quò & Ionathas perueniens, eum conſolatur, & ſacſus cum eo renouat. 174.

David Vriam accerſit, eumꝰꝰ ut proſectus ad uxorē, ibi pernoctaret, iubet, quod tamen non facit. 196.
David Ioabo, ut in Vriam animaduertat, ſcribit. 197.
David magnam vim ferri, aris & lignorum comporat. 213.
David Amaſa ueniam & uniuerſarum copiarū Praſecturam concedit. 207.
David Idumaos, ut uiritim tributa perſoluerent, cogit. 194.
David num quis ex Ionatha genere ſuper'eſſet ſcitatur. ibid.
David ſaſſus peccatum, à D E O ueniam conſequitur. 198.
David per ſeptem dies, infantes ex Bethſabe ſuſcepti, uicem dolenter ferens, ieiuuat. 198.
David puerum extinctum ſentiens, ſurgit, ac lotus cibum capit. 198.
David cauſam, cur mortuo puero cibum capiat, quorum nihil puero adhuc agrotante fecerat, indicat. 198.
David laciniam regij pallij pracidit. 174.
David regi Saulo, quod ſibi inſonti inſidias ſtruat, exhibet. ibid.
David cum toto populo Abenerum deſlet ac luget & ſolennibus funeralibus ei parentat. 188.
David Vria nece audita, irasci deſcinit. 197.
David Bethſabe coniugem ſibi aſciſcit, ex qua puer ei naſcitur. 198.
David Principibus tribuum conuocatis Solomonem commendat. 216.
David Chuiſm ut Achitophelis conſilijs ſe opponeret, obnixè precatur. 202.
David Hieroſolymis excedit. 202.
David fugiens ſacerdotes in urbe manere uult, ut per eos, quid in ea agatur, cognoscat. 202.
David Samueli Regis erga ſe ſe animum indicat. folio 169.
David Solomoni Ioabum puniendum mandat. folio 218.
David Deum conſulit, num ab Amalecitis uxores ac liberos recipere ſit conſeſſurus. 181.
David Aegyptio ſeruo ductore, Amalecitas aſſequitur. ibid.
David in Amalecitas irruit, magnam eorum ſtragem edit, omnemꝰꝰ pradam recuperat. ibid.
David cuſtodes impedimētorum, obſtrepentibus pugna ſocijs, in prada partem admittit. 182.
David cum duobus in hoſtium caſtra penetrans, Sauli ſpiculum & lecythum aqualem auferit. 177.
David Sauli Imperatori Abenero quod regium ſpiculum & aqua lecythum auferri paſſus ſit exprobrat. ibid.
David Palaſtinos magna eorum edita ſtrage uincit. 168.
David Lewitas numerat, eorumꝰꝰ officia diſtribuit. 216.
David Ioabum ad peragendum cenſum ire iubet. 212.
David Iebuſeos ex arce & Hieroſolymis eijcit, & ciuitatem Davidis appellat. 190.
David Syris occurrens, 47000. cum Sabeco eorum Imperatore cadit. 196.
David ut plurimum propitium numē experitur. 166.

I N D E X.

<i>David cognita filij cade à Chusi, acriter eum deflet.</i>		<i>De Isaco legitimo Abrahami filio.</i>	22.
207.		<i>De Iacobo metu fratris in Mesopotamiam perfugo.</i>	27
<i>David Proceres & praefectos comiter atq; benignè excipit.</i>	189.	<i>De Ismahele Abrahami filio, eiusq; posteris Arabibus.</i>	21.
<i>David Rabatham vi captam militi diripiendam per-mittit.</i>	199.	<i>Defectus Luna.</i>	302.
<i>David pro innocente orat populo.</i>	213.	<i>Defectionis Germanorum & Gallorum ab Romanis causa.</i>	853.
<i>David Posta.</i>	211.	<i>Defectionis auctores circiter duo millia in cruces acti.</i>	51.
<i>Davidis & Salomonis potentia.</i>	904.	<i>De filijs Sem, tertij Noe filij, & de progenie ipsorum & Abrahami.</i>	15.
<i>Davidis legatis petentibus aliquid commeatus, durè respondetur à Nabalo.</i>	176.	<i>De funeribus mortuorum.</i>	909.
<i>Davidis cum Goliatho ante congressum colloquium.</i>	165.	<i>Defuncti fratris uxor ducenda.</i>	108.
<i>Davidis legati ad Ammanitarum Regem ob patris obitum consolandi causa missi, contumeliosè tra-ctantur.</i>	194.	<i>Demetrius ab Alexandro victus, trucidatur.</i>	383.
<i>Davidis victoria de Goliatho.</i>	165.	<i>Demetrius se promissus in amicitiam Ionatha insinua-re comatur.</i>	367.
<i>Davidis ad Solomonem postremum alloquium.</i>	218.	<i>De morte Caesaris rumor diversus.</i>	352.
<i>Davidis filij ad patrem, Absalomus, verò ad avum cõ-fugit.</i>	200.	<i>Demetrius Iudaeis in auxilium venit.</i>	620.
<i>Davidis liberi Hierosolymis suscepti.</i>	190.	<i>Demetrius Philippum fratrem in Berora oppugnat.</i>	392
<i>Davidis adulterium.</i>	196.	<i>Demetrius sollicitantibus transfugis Bacchidem cum copijs contra Ionathan mittit.</i>	365.
<i>Davidis concubina à filio stuprata, aliò traducuntur.</i>	209.	<i>Demetrius Demetrii filius ex Creta in Ciliciam traj-cit, Syriamq; occupare comatur.</i>	370.
<i>Davidis ob cladem acceptam indignatio.</i>	197.	<i>Demetrius Tripolim aliasq; Syria urbes occupat, & Antiochum & Lyssiam necat.</i>	359.
<i>Davidi omnes filios ab Absalomo casus nunciatur.</i>	200.	<i>Demetrius Eucerus contra Alexandrum profiscisci-tur.</i>	391.
<i>Davidis, ut praelijs abstineat, suadetur.</i>	211.	<i>Demetrius in Alexandrum mouet.</i>	366.
<i>Davidem adesse volentem in exercitu amici prohi-bent.</i>	205.	<i>Demetrius Eucerus à Ptolomaeo Lathuro Damasci rex constitutus.</i>	391.
<i>Davidem Ionathas excusans, à parente spiculo peti-tur.</i>	170.	<i>Demetrius militum odium concitat stipendium pacis tempore minuendo.</i>	373.
<i>Davidici generis Reges, quot & quamdiu regnaverint,</i>	295.	<i>Demetrius in Arsacem Parthorum regem mouet, pra-liosq; superatus, capitur.</i>	377.
<i>De arca in qua tabulae legis Moyses collocavit.</i>	74.	<i>Demetrius Nicanorem contra Iudam mittit.</i>	362.
<i>De arca sacra consultatio.</i>	148.	<i>Demetrii ad Lathenem diploma, in quo Iudaeis im-munitates promittit.</i>	373.
<i>De adulterio & incestu.</i>	84.	<i>Demetrii ad Ptolemaum de bibliotheca adhortatio.</i>	335.
<i>De aduentu Vespasiani in Galilaam & obsidione Iota-pae vide Iosephum lib. 4. cap. 5. de bello Iudaico.</i>	609.	<i>Demetrii duces iterum in Ionathan mouent: nihil sibi successurum videntes noctu discedunt.</i>	376.
<i>De afflictionibus Hebraeorum in Aegypto per annos 400.</i>	50.	<i>Demetrii & Alexandri pugna, qua Demetrius supe-rat, Iudaei à Demetrio victore deficiunt.</i>	621
<i>De bello Iudaico quidam historias conscripsere.</i>	876.	<i>Demetrio in Parthia morbo absumpto Philippus to-tius Syria regno positur.</i>	392.
<i>De bello Iudiaco.</i>	369.	<i>Demetrio Antiochia adimitur.</i>	374.
<i>Debitus vite finis Iudaeorum.</i>	863.	<i>De mundi creatione, & elementorum dispositione.</i>	4.
<i>Debora & Baracus in hostes mouent.</i>	131.	<i>Deliberationis de Arca sacra conclusio.</i>	148.
<i>Debora Prophetissa.</i>	131.	<i>De leprosis.</i>	83.
<i>De boue cornupeta.</i>	110.	<i>De nuptijs.</i>	909.
<i>Decem tribuum ad reliquos Israelitas legatio.</i>	123.	<i>De Nazaraeis.</i>	94.
<i>De Chami filijs ipsorumq; progenie.</i>	14.	<i>De obitu Abrahami.</i>	25.
<i>De Cain & Abel fratribus.</i>	6.	<i>De posteritate Adami, & decem asatibus usque ad diluuium.</i>	6.
<i>Decem coniurati necati, delator eorum interfectus fru-statim concisus est.</i>	452.	<i>Depulsio argumenti Apionis, Iudaeos seditionis Ale-xandria causam extitisse.</i>	399.
<i>Decem praecepta, & quomodo diuidenda.</i>	70.	<i>Depulsio figmenti Apionis de sex dierum itinere.</i>	396.
<i>Decem Aegypti plaga.</i>	58.	<i>Descriptio donorum à Ptolemao rege templo Hierose-lymitano missorum.</i>	335.
<i>Decem uiri contra Herodem conspirant.</i>	452.	<i>Descriptio spelunca in qua latrones habitabant.</i>	640.
<i>Decem bases arca laborum.</i>	226.	<i>Descriptio rationis & sapientia.</i>	918.
<i>Decem labra rotunda.</i>	ibid.	<i>De Sole, Luna & Stellis Iosephi somnium.</i>	35.
<i>Decima egenorum.</i>	107.	<i>De Regis electione.</i>	106.
<i>De Cleopatra ultima Alexandrinorum Regina, eiusq; sceleribus.</i>	898.	<i>De tabernaculo per Moysen in terra deserta factò, quod simili-</i>	
<i>Dei contemptus in quibus consistat.</i>	161.		
<i>De Deo & prouidentia diuina.</i>	908.		
<i>Deorum apud gentiles ingens numerus.</i>	912.		
<i>De Isaci filijs Esau & Iacobo, & natiuitate eorum ac educatione.</i>	25.		

I N D E X.

Similitudinem templi portatilis referebat. 72.
Deus immensus. 228.
Deus non corporis formam, sed animi virtutes spectat 182.
Deus Abrahamo filium pollicetur. 18.
Deus propter inobedientiam Sauli offenditur. folio 161.
Deus verax in promissis. 228.
De vxoribus ducendis. 107.
Dij alieni. 105.
Diluuium. 9.
Dimissio Israelitarum. 274.
Dina Iacobi filia historia. 32.
Diotles. 302.
Diodorus cognomine Tryphon Apamenus à Malcho
Arabe Antiochum Alexandri filium petit. 373.
Diophantes regis Notarius Alexandri nomine falsas
litteras conscribit. 659.
Diophantes scriba aliorum characteres imitatur.
 484.
Diruptio urbis impedita. 431.
Discrimen Moysi & aliorum legislatorum. 3.
Discordia Iudaorum & cinium Alexandrinorum in
religione. 899.
Dispositio castrorum. 85.
Disidium inter plebem & senatum. 558.
Disidium in domo Herodis. 475.
Distinctio gubernationis in populo Israelitico. 156.
Diuisa populi studia. 246.
Diuisio agri Abrahami & Loti. 17.
Diuisio Sacerdotum in 24. cognationes. 216.
Diuini auxilij promissio. 103.
Dius Iromi meminit. 232.
Dius de Solomone. ibid.
Doecus Saulo, se Dauidè in Nabo apud Achimelech
uidisse significat. 172.
Dolabella Ephesiorum ciuitati scribit. 414.
Dolor & voluptas aut faciunt aut impediunt passionē.
 919.
Domicilium Abrahami. 16.
Domitia Domitiani Caesaris vxor. 611.
Domitianus, Titi frater. 853.
Dona interpretibus dimissis data & Eleazaro missa.
 340.
Dona Scauro data. 400.
Dora Phoenicia ciuitas & non Idumæa. 903.
Dora & Ioppe non portuosa. 455.
Doris prior Herodis coniunx non ignobilis ex qua An-
tipatrum filium suscipit. 633.
Doris, Herodis vxor. 417.
Doridem Antipatri matrem Herodes eiecit è regia.
 495.
Dorita in Iudaorum synagoga Casari statuam ponit,
quod Agrippa & Petronium vehementer ad iracū-
diam commouet. 563.
Dortus cum quatuor socijs supplicio affectus. folio
 576.
Duodecim Ismahelis liberi. 21.
Duo totius disciplina & moralis institutionis modi.
 907.
Duo sacrificiorum genera. 20.
Duo de quibus agit Iosephus. 877.
Duo & viginti libri sacri. 875.
Duodecim Iudaorum millia in templo occumbunt. 625

Duodecima legio Cestio duce Iudæis cesserat. folio
 849.
Duodeni milites congregiuntur, qui ad unū se confi-
ciunt, & Abeneri partes succumbunt. 185.
Dua tabula Moysi. 71.
Due mulieres sese inuicem de infante permutato accu-
sant. 221.

E

Edictum quantum Manna quotidie quilibet colli-
 geret. 65.
Edicto plebs cohercenda, ne quicquam amplius ad ta-
bernaculi structuram conferant. 72.
Eglon Rex Moabitum Israelitas subiugat. 130.
Emortua dextra sanitas restituitur. 239.
Enosa urbs prima. 7.
Enochi finis in sacris literis non inuenitur conscri-
ptus. 10.
Eques Iosepho literas affert. 598.
Equi Aegyptiaci. 235.
Ephraimitibus mouet in Iaphthem. 138.
Eleazarus. 2.
Eleazarus Phariseus Hyrcano matris captiuitatem
exprobat. 385.
Eleazarus ad Antiochum adducitur. 520.
Eleazarus iram DEI in populum Iudaicum facetur.
 866.
Eleazarus ab Elephanto oppressus moritur. 616.
Eleasar. 211.
Eleazarus moritur. 125.
Eleazarus capitur cumq; Dux nudum extendi & ver-
beribus cadi precipit. 859.
Eleazarus vitam gloria posthabet. 616.
Eleazarus Iuda frater elephantum occidit. 358.
Eleazarus horribiliter flagellatur. 922.
Eleazarus Dinae filius Romam missus. 577.
Eleazarus Iudæis audacia ferox & manu strenuus.
 859.
Eleazari ad socios oratio. 865.
Eleazari ad Antiochi exhortationem responsio. 320.
Eleazari constantia. 922.
Eleazari de immortalitate anima oratio. 866.
Eleazarus Iudæis Romanorum crudelitatem exponit
 868.
Elias sicut Enochus ex hominibus exemptus. 259.
Elias pluuiam venturam predicat. 249.
Elias Achabo & Iezabele vindictam diuinam predi-
cit. 251.
Elias ad Achabum venturam pluuiā ei indicaturus,
mittitur. 248.
Elias populi superstitionem arguit. 248.
Eliæ doctrina & officium miraculo confirmatur, vi-
ctima igni calitus absumpta. 249.
Eliam Deus in deserto alloquitur. 250.
Eliam cornu cibant. 247.
Eli Pontificis filij Ophnes & Phinees nefarij. 145.
Eli sacerdotis tempore annona caritas. 143.
Eli in Silo filiorum cades & Arca amissio significatur.
 146.
Eli audita arca amissione expirat. 147.
Eli Pontificis Genealogia & progenies. 147.
Elisæus in Dothaim hostibus cingitur. 262.
Elisæus pluuiam venturam & victoriam predicat.
 260.

Elisæus

I N D E X.

<i>Eliseus viduam ut ex olei fidelia plurima vasa adimpleret, iubet.</i>	261.	<i>Exemplum ultionis diuinae in Iezabela valde insigne.</i>	268.
<i>Eliseus ab Adado agrotante consulitur.</i>	265.	<i>Explicatio nominis Moab & Ammon.</i>	20.
<i>Elisai vocatio.</i>	250.	<i>Exploratores.</i>	264.
<i>Elisai mors & cadaueris in ipsius monumentum coniecti resuscitatio.</i>	273.	<i>Exploratores terra Chanaan mittit Moses.</i>	86.
<i>Elisaium Reges consulunt.</i>	260.	<i>Exploratores Israelitis terrorem incutiunt.</i>	86.
<i>Eliacimus Ioacimus nominatus, Iuda rex.</i>	290.	<i>Expositio belli Arabici & pecunia mutuo accepta.</i>	485.
<i>Eiektorum contra Aegyptios bellum.</i>	389.	<i>Externi Iudaei inferiorem ciuitatem occupant.</i>	858.
<i>E Iudaeis duodecim millia cadunt.</i>	403.	<i>Exteri quoque ut exaudiantur in hoc loco precatur.</i>	229.
<i>Epaphroditus.</i>	2.	<i>Ex tribu Ephraim circiter 42000. caesi.</i>	138.
<i>Epicureorum error coarguitur.</i>	306.	<i>Extirpatio stirpis Basanis.</i>	246.
<i>Ephraimita proditiōne occupant Bethel.</i>	126.	<i>Extirpatio Iudaeorum Amani concessa.</i>	222.
<i>Ephron oppidum expugnatum.</i>	356.	<i>Exstructio templi Solomoni mandatur.</i>	214.
<i>Epilogus huius partis genus Iudaeorum ex Aegypto non oriundum.</i>	892.	<i>Ezecias ab Assyriorum rege deficit.</i>	281.
<i>Epilogus secundi libri contra Apionem.</i>	915.	<i>Ezecia legati ad Israelitas Azymorum festi celebrandi causa missi occiduntur.</i>	280.
<i>Epicedium à Jeremia Iosia scriptum.</i>	289.	<i>Ezecia in aduersis ad Deum refugium & per Esaiam in spem melioris fortuna erectio.</i>	284.
<i>Epitome belli Iudaici.</i>	614.	<i>Ezecia Regis Iudae pietas.</i>	280.
<i>Epistola Ptolemai, in qua à Pontifice Eleazare Bibliorum petiti interpretes.</i>	335.	<i>Ezecia mors.</i>	286.
<i>Epietetes pecunia corruptus Scythopolim Iudaeis prodit.</i>	384.	<i>Ezechiam primum latronem cum socijs Herodes supplicio afficit.</i>	410.
<i>Ephod.</i>	75.		
<i>Esau sibi quoque benedictionem postulat.</i>	27.		
<i>Esau primogeniti Ius ob lenticulam cedit.</i>	34.		
<i>Esau Edom dictus.</i>	34.		
<i>Esau filij & posterij.</i>	34.		
<i>Esdras Iudaeos qui apud Babylonem degunt, conuocat.</i>	316.		
<i>Esdras Hierosolyma praefectus, vasa aliaque pretiosa gazophylacy custodibus tradit.</i>	317.		
<i>Esdras legis peritus.</i>	316.		
<i>Esia de Cyro vaticinium.</i>	307.		
<i>Essen siue Logion.</i>	76.		
<i>Essenorum placitum.</i>	518.		
<i>Essenorum vita & mores.</i>	519.		
<i>Esthmonitis.</i>	452.		
<i>Esther Regem pro Iudaeis intercessura accedit.</i>	324.		
<i>Ebutius contra Iosephum.</i>	554.		
<i>Ebutius infecto negotio discedit.</i>	592.		
<i>Eua mater omnium vincentium.</i>	5.		
<i>Eua poena.</i>	6.		
<i>Eurycles Alexandri dicta & facta obseruans Antipatro & Herodi exponit.</i>	483.		
<i>Eurycles Lacon Alexandrum apud parentem clam accusat, auctorem necis ipsius existit.</i>	685.		
<i>Eurycles amicitia simulata fallit Alexandrum, eiusque fit proditor.</i>	ibid.		
<i>Eurycles necis Alexandri & Aristobuli redempta opera, accusatoris partibus fungitur.</i>	659.		
<i>Eurycles Alexandrum apud Herodem falso accusat, & in pericula precipitat.</i>	ibid.		
<i>Euangelium Iudaeis allatum.</i>	311.		
<i>Euphrates.</i>	5.		
<i>Eutychus Agrippa libertus, herum apud Caesarem accusare cogitat.</i>	529.		
<i>Ex arca Noe coruum emittit.</i>	10.		
<i>Excisio stirpis Nadabi.</i>	244.		
<i>Excusatio historiographi, cur legum seriem in nouariis.</i>	104.		
<i>Exemplum ab Iudaeis Caesarea interfectis petiit.</i>	867.		
<i>Exemplum, non semper patribus similes nasci filios.</i>	151.		
		<i>F</i>	
		<i>Abatus procurator Caesaris apud Herodem secretorum Silae proditor.</i>	664.
		<i>Fabula de Ioue & Pallade.</i>	912.
		<i>Fabulae superius recitatae depulsio.</i>	901.
		<i>Facinus detestandum Gabaeorum.</i>	126.
		<i>Fames ob iuramentum violatum, Israelitis immissa.</i>	210.
		<i>Fames & pestilentia.</i>	292.
		<i>Fames in Samaria tanta, ut mulier mulieri filium comederet.</i>	263.
		<i>Fanum.</i>	227.
		<i>Falsa matris ac sororis Herodis aduersus Mariam accusatio.</i>	652.
		<i>Falsi testis poena.</i>	106.
		<i>Fatum & providentia diuina.</i>	488.
		<i>Fati necessitas in superbilis.</i>	256.
		<i>Fratres ob regnum decertantes certis conditionibus concordiam redeunt.</i>	623.
		<i>Fratricidium à Ioanne pontifice perpetrati taxatio & ultio.</i>	328.
		<i>Fadus à Iudaeis sacerdotalem stolam, ut esset in Romanorum potestate postulat.</i>	568.
		<i>Fadus Iudaeos Philadelphensium propter Miam interfectores, punit.</i>	567.
		<i>Fadus Dei cum Noe.</i>	11.
		<i>Felix Hierosolymis Phasaelum adoritur, à quo tamen superatur.</i>	416.
		<i>Felix Drusillam à priore marito abducit.</i>	576.
		<i>Felix accusatur.</i>	579.
		<i>Felix in Phasaelum exercitum mouet.</i>	633.
		<i>Felix latrones Magos vulgig, seductores supplicij afficit.</i>	577.
		<i>Festus impostorem magnum cum affectis opprimit.</i>	579.
		<i>Festum azymorum.</i>	82.
		<i>Festiuas templi recepti instituta.</i>	354.
		<i>Filij pontificum ad Davidem missi, in puteum sese abscondunt.</i>	204.
		<i>Filij</i>	

I N D E X.

<i>Filioblatio.</i>	278.	<i>Glaphyra quondā vxor Alexandri Archelao Cap-</i>	
<i>Filij Chananai.</i>	14.	<i>padocum Regi remissa,</i>	491.
<i>Fiducia Adadi in milite.</i>	252.	<i>Glaphyra somnium.</i>	516.
<i>Filiorum apud Iudaeos educatio.</i>	877.	<i>Gratus cum alijs militib. Claudium latentem protra-</i>	
<i>Filiorum Israel numerus.</i>	59.	<i>hit, cumq; vacantem Imperatoris locum occupare</i>	
<i>Finale confœderatorum de Casio tollendo decretum.</i>		<i>iubet.</i>	557.
549.		<i>Grati cum Simone conflictus.</i>	511.
<i>Florus belli Iudaici causa.</i>	584.	<i>Gratitudo Solomonis erga Iromum pro acceptis benefi-</i>	
<i>Fons Iordanis.</i>	649.	<i>cijs.</i>	231.
<i>Forma templi extruendi Solomoni datur.</i>	217.	<i>Gratulatio Bethsamitarum super arca sacra. folio</i>	
<i>Forma & habitus Elia propheta.</i>	259.	149.	
<i>Fortuna monumentum.</i>	846.	<i>Gaudium beatorum in vita aeterna.</i>	932.
<i>Fuga hostium ob terrorem à DEO immissum. folio</i>		<i>Græcorum de Iudeorum Antiquitate testimonium.</i>	
264.		883.	
<i>Fuga & strages exercitus Absolomi.</i>	206.	<i>Græcorum cum Iudæis comparatio.</i>	876.
<i>Funus Alexandri.</i>	394.	<i>Græcorum regionem innumera corruptiones inuasere</i>	
<i>Fuluia, Saturnini coniunx Roma quatuor Iudæis pur-</i>		873.	
<i>puram & aurum, ut in templum Hierosolymitanū</i>		<i>Gedeon per 40. annos regnat.</i>	135.
<i>deponerent tradit, ipsi verò in proprios usus con-</i>		<i>Gedeon duos Duces Zebim & Hezarbunim capit.</i>	
<i>uertunt, quod dum Tiberius cognoscit uniuersos</i>		135.	
<i>Iudæos ex urbe pelli iubet.</i>	523.	<i>Gedeon ad Madianitarum tentoria accedit, & ab illis</i>	
<i>Furtum.</i>	110.	<i>somnio confirmatur.</i>	143.
<i>Fructus ad centum annos incorrupti.</i>	864.	<i>Gedeon cum trecentis viris pugnam adornat. folio</i>	
		134.	
G.		<i>Geon, Nilus.</i>	5.
<i>G Abala.</i>	452.	<i>Gedeoni, ut Israelitas à Madianitis liberet Deus man-</i>	
<i>Gabaonita ministerijs publicis deputati.</i>	120.	<i>dat.</i>	133.
<i>Gabaonita legatos mittunt ad Iesum.</i>	119.	<i>Gedeonem exiguas copias DEVS eligere iubet. folio</i>	
<i>Gabaonitarum ad Hebræos oratio.</i>	119.	133.	
<i>Gabareni Ioanni sese addicunt.</i>	592.	<i>Gellius Alexandra ut Aristobuli & Mariamæ</i>	
<i>Gabinus aliquot urbes dirutas in Iudæa adificari iu-</i>		<i>effigies depictas ad Antonium mitteret, persua-</i>	
<i>bet.</i>	404.	<i>det.</i>	434.
<i>Gabinus Nabathæos pugna superat.</i>	628.	<i>Gemmarum in Pontificali ornatu miraculum. folio</i>	
<i>Gabinium mater Alexandri beneficijs lenire studet.</i>		80.	
627.		<i>Genealogia Abrahami.</i>	15.
<i>Gabinio bellum Parthis inferre parato Hyrcanus &</i>		<i>Genealogia Noe.</i>	9.
<i>Antipater suppetias ferunt.</i>	627.	<i>Germani & Galli sub Herode stipendia fecerunt. folio</i>	
<i>Gabinio pecuniā Pompeio ab Aristobulo promissam</i>		505.	
<i>exacturo porta clauduntur.</i>	402.	<i>Germani Caesaris satellites.</i>	552.
<i>Gadara instaurata.</i>	403.	<i>Germanicus Pisonis opera sublatu.</i>	521.
<i>Gadaram Alexander capit.</i>	390.	<i>Germanorum rabies per Caij cadem excita, sedata.</i>	
<i>Gadarenses Herodem accusaturos, Agrippa victos</i>		553.	
<i>ad Regem mittit.</i>	456.	<i>Gessius Florus Iudæa Procurator.</i>	583.
<i>Gales ab Abimelecho fugatus, à Sicimitis urbe pelli-</i>		<i>Gessius Florus peior Albino.</i>	583.
<i>tur.</i>	136.	<i>Gessij Flori iniuria.</i>	519.
<i>Galata à Gomar oriundi.</i>	13.	<i>Gesta inter Vitellium & Artabanum.</i>	524.
<i>Galadenorum ad Israelitas legatio.</i>	155.	<i>Gibea & alia Beniamitarum urbes incensa. folio</i>	
<i>Galilæi sese vindicantes Samaritanorum vicos incen-</i>		128.	
<i>dijs & rapinis vastant.</i>	575.	<i>Gaza oppugnata.</i>	390.
<i>Galilæi ab Herode deficiunt.</i>	428.	<i>Gazara.</i>	232.
<i>Galilæi cum Tiberiensibus sedati.</i>	608.	<i>Gischala incensa atque diruta.</i>	587.
<i>Galilæi Tiberiada inuadere postulant.</i>	591.	<i>Godolia transfugarum dux.</i>	296.
<i>Galilæorum multitudo Iosephum, ne se deserat, petit.</i>		<i>Godolia cades, & plebis Masphatensis abductio.</i>	
597.		296.	
<i>Galilæorum erga Iosephum fides ac beneuolentia. folio</i>		<i>Gotholia omne semen Regum tollit vno solummodo</i>	
590.		<i>Ioaso, Ozochia filio seruato.</i>	270.
<i>Galgai, libertas.</i>	118.	<i>Gotholia pæna.</i>	279.
<i>Gamala in Romanorum fide perstant. folio 587. &</i>		<i>Goliath vir prodigiosa statura inter Palestinos. folio</i>	
488.		164.	
<i>Glaphyra Alexandri coniunx, num paratas Herodi</i>		<i>Goliath singulare, certamen Hebræis denunciat.</i>	
<i>insidias ignorasset, interrogatur.</i>	484.	164.	
<i>Glaphyra vxor Alexandri suspicionem ante conce-</i>			
<i>ptam oratione multum auget.</i>	655.		

H.

HEbraorum origo.

15.

D d d d d

Hebra-

I N D E X.

- Hebraus seruus anno septimo manu mittendus.* folio 110.
- Hebrai mulierum cupidine ducti à patrum religione desciscunt.* 100.
- Hebrai in aciem proferunt arcam fœderis.* 146.
- Hebrai iumentis & pecoribus hostium in pradam contra Dei mandatum abactis parcunt.* 161.
- Hebrai vallem ultra Iordanem sitam habitantes, relictis suis oppidis in munitissimas urbes confugiunt.* 183.
- Hebrai terram Amœorum occupant.* 97.
- Hebrai pugnam parant aduersus Amœos.* 96.
- Hebræorum contra Moabitæ victoria.* 261.
- Hebræorum ob Moïsis obitum planctus.* 113.
- Hebræorum seruitus intolerabilis.* 50.
- Hebræorum libertas, & Chananaeorum seruitus.* folio 233.
- Hebræos Chananaei cadunt.* 89.
- Hecataeus.* 16.
- Hecataeus Abderita cum Alexandro Rege nutritus.* 885.
- Helena Hierosolymis cibos egenis distribuit.* folio 571.
- Helena Adiabenorum Regina Hierosolyma proficiscitur.* 570.
- Helon per decennium iudex.* 138.
- Hermippi de Pythagora testimonium.* 883.
- Heroes tres per hostium castra excurrunt in Bethlehæm: aquam hauriunt, & Dauidi afferunt.* folio 212.
- Heroes Dauidis.* 211.
- Herodes iterum cum Arabibus ad Cana Cœlesyria pugnat.* 440.
- Herodes in itinere ad Agrippam Chium peruenit, eiq; ingentem pecunia vim ad porticum urbis reparandam, confert.* 463.
- Herodes ex aurea & argentea supellectile pecuniam conficiens frumentum pro ea comparat.* 453.
- Herodes prope Panium templum adificat.* 457.
- Herodes apud Casarem filios accusat.*
- Herodes ut alienus videretur Aristobuli nece eum honorifice sepeliri curat.* 436.
- Herodes Resa capto & è Massada domesticis receptis, Hierosolyma petit.* 424.
- Herodes Massadam petens, in itinere à Parthis impugnatur.* 421.
- Herodes cum Archelao Antiochiâ usque iter fecit.* fol. 480.
- Herodes cum Galilæis pugnat, eosque victos in castellum compellit.* 428.
- Herodes in Trachonitarum regione castellum condit, eiq; Zamarin Iudaum Babylonicum præfecit.* folio 492.
- Herodes ab Hyrcano admonitus fuga sibi consulit & in iudicio amplius non comparet.* 412.
- Herodes ex Daphne Antiochia suburbio in Galilaam proficiscitur.* 420.
- Herodes inexpectatam & apertam uxoris auersationem videns, contristatur.* 447.
- Herodes nobiliores Iudaorum post obitum suum trucidari mandat.* 503.
- Herodes Massadam petens in itinere à Parthis impugnatur.* 421.
- Herodes anno primo à nato Christo moritur.* 505.
- Herodes Arabas sibi hostes esse deprehendit.* folio 637.
- Herodes cum magno vitæ discrimine Romam nauigat* ibid.
- Herodes Romam profectus, Antonium conuenit.* folio 673.
- Herodes Antonium & Casarem sibi beneuolos inuenit.* ibid.
- Herodes coram senatu Romano laudatur.* ibid.
- Herodes circa Hierosolymorum mœnia se bono publico & ad salutem urbis venisse, clarigare iubet.* 425.
- Herodes Saturnino & Volumnio permittentibus cum exercitu Arabiam inuadit, & Raptam castellum diruit.* 481.
- Herodes Archelaum & cognatos preciosissimis muneribus donat.* 658.
- Herodes Cassij amicus.* 632.
- Herodes cur in externos liberalis in suos saeuus fuerit.* 472.
- Herodes fratrem Iosephum in Idumaam mittit, ipse copias in Galilæa ducit, urbemque Sepphorim capit.* 425.
- Herodes Cassium & Galilæa pecunia sibi de vincit.* fol. 415.
- Herodes quadraginta quinque ex Antigoni factione interfecit.* 433.
- Herodes vehiculo, in quo mater erat, euerso sibi ipsi uolentæ manus inferre cogitat.* 421.
- Herodes donatium militibus distribui iubet.* folio 503.
- Herodes ab Hyrcano in Ius vocatus.* 630.
- Herodes Alexandro coniugis suæ fratri regnum periturus ipsemet eo potitur.* 423.
- Herodes ante pugnam sacra D E O celebrat.* folio 646.
- Herodes hostes adoritur.* ibid.
- Herodes omnem rem gestam priusquam Vitellij literæ superuenirent, Casari aperit.* 535.
- Herodes, Agrippa frater Rex in Chalcide.* folio 561.
- Herodes Artabano Partho fauet.* 535.
- Herodes ad Pheroram agrotantem visendum venit, eoquem mortuo Hierosolyma sepelit, & publico luctu honorat.* 494.
- Herodes Agrippa inopiam exprobrat.* 528.
- Herodes à Syris latrones depellit.* 630.
- Herodes per uniuersum terrarum orbem clarescit.* 650.
- Herodes venator summus.* 651.
- Herodes præter animi corporisq; virtutem fortuna quoque secunda usus est.* ibid.
- Herodes Antipatrum filium expellit ciuitate, ac Hyrcanum auum coniugis interfecit.* ibid.
- Herodes Alexandrum & Aristobulum filios præfocari, cum Alexandro materno auo sepeliendos iubet.* 661.
- Herodes in Pheroram fratrem excitatur.* folio 657.
- Herodes suos in fuga consolatur.* 421.
- Herodes ab Arabibus latrones sibi dedi postulat, & mutuum creditum repetit.* 481.
- Herodes Antipatri & mulierum secreta omnia extorquet.* 495.
- Hero-

I N D E X.

- Herodes cum hostibus pugnât in suburbio.* 420.
Herodes Romam nauigat & Casarem Aquileiam vsque persequitur. 468.
Herodes Antigonum ex Iudaea expellit. 417.
Herodes fautores suos promouet, aduersa verò factionis homines quotidianis supplicijs absumit. 433.
Herodes conflatam militum multitudinem, vt Hyrcanum regno deponat in Hierosolymam ducit. 631.
Herodes contra latrones in speluncis degentes militem ducit. 426.
Herodes cum Antigono rem decernere in Samariam proficiscitur. 427.
Herodes, Iehu à Pontificatu remoto Simonem cuius etiam filiam duxit subrogat. 454.
Herodes coniurationem expiscatur. 452.
Herodes ad Malachum Arabum regem pecuniam accepturus proficiscitur. 422.
Herodes multis pecunijs Antonium vt Antigoni tolleret, inducit. 432.
Herodes grauem morbum contrahit. 449.
Herodes morbo correptus testamentum condit, ac regni successionē filijs, nepotibus ac amicis relinquit. 501.
Herodes populi partem dimittit cum reliquis Massadam peruenit.
Herodes Antipatri matrem in regiam inducit, eumque Casari commendat. 468.
Herodes malum simul & cultellum poscens sibi ipsi manus violentas in ferre cogitat, Achiabus nepos verò ictum prauenit. 504.
Herodes Sosio, Praefectis ac militibus ne urbem diriperent pecuniam numerat. 431.
Herodes apud Diospolim cum Arabibus pugnât eosq; vincit. 440.
Herodes Iesu Phabetis filio Pontificatum abrogat in cuius locum Simonem Boethi filium subrogat, eiusque filiam in uxorem ducit. 454.
Herodes Antipatro Pherora consuetudinem, & mulieribus conuenticula interdicit. 493.
Herodes, audito quod Hyrcanus recluso Davidis sepulchro tria millia talentorum argenti extulisset, idē facere conatur. 474.
Herodes quotquot visum est Casari, vno Archelao excepto, conuocat. 486.
Herodes ad seditiosos compefcendos in arces praesidia collocat. 472.
Herodes Antonio deuicto subtrifis. 440.
Herodes odio in filium flagrat. 501.
Herodes Dei templum denuò construere animo concipit. 458.
Herodes Manahemum de imperij diuturnitate rogat & Essenos propter eum in pretio habet. 458.
Herodes ducturus Alexandri filiam Samariam proficiscitur. 430.
Herodes filiorum liberos educat. 491.
Herodes Pappi caput Pharora fratri mittit. 430.
Herodes Hierosolyma oppugnat. 430.
Herodes à Casare & Agrippa in magno honore habitus. 457.
Herodes filiam quam Salomes filio nato è Costobaro collocaturus erat, Pherora filio collocat. 477.
Herodes ad Casarem venit, eique beneficia in Antonium collata pradicat similia in eū collaturus si in amicitiam eum reciperet. 445.
Herodes latrocinijs agit & excursionibus in Arabiâ 441.
Herodes 300. talentis Casarem donat. 470.
Herodes in Italiam nauigat, & liberos suos Roma domum reducit. 462.
Herodes Syria & Gracia urbibus ingentem pecunia in adificia consulit.
Herodes dynasta Chalcidis ius eligendorum summorū Pontificum petit. 568.
Herodes multos in itinere adiuvat pecunia, plurimorum est apud Agrippam mediator. 464.
Herodes quibusuis calumnijs fidem adhibens multos iniuste interficit. 478.
Herodes Casarem & exercitum honorificè excipit. 446.
Herodes Antoninum adire Macharam accusaturus cogitat, eidem reconciliatur & Iosephum fratrem attribuit. 428.
Herodes Chalcidis dynasta & Helcias Silam interficiunt. 566.
Herodes Iudaeorum Primores conuocat, eisq; facinus hoc commemorat. 502.
Herodes Hierosolyma redit multitudinem in concionem aduocat, rationem eis sua peregrinationis exponit, ac quartam tributorum partē remittit. 466.
Herodes duos satellites in Davidis monumento amittit. 474.
Herodes ab Antonio & exercitu honorificè exceptus. 428.
Herodes ad Antonium Samosatam oppugnantem properat, in itinere multos barbaros trucidat. 428.
Herodes Antipatri blanditijs adductus, sponsalia reformat. 663.
Herodes Macharuntem magno muro ac turribus amplectitur. 858.
Herodes Casari reconciliatus. 485.
Herodes regno excedere iussus, in Aegyptum abit, dehinc in mari diu iactatus, tandem Romam peruenit, ubi Antonio qua ipsi contigerāt, recenset. 422.
Herodes duplex periculum suspicans castellum sibi ad refugium parauit. 864.
Herodes Davidis sepulchrum spoliât. 219.
Herodes Alexand. & Aristobuli criminationib. aure prabet. 483.
Herodes à centum Iudaeis apud Antonium accusatus. 419.
Herodes cum in difficilibus tum in incundis rebus solus Agrippa proximus. 464.
Herodes Hierosolymis, Phasaelus verò extra urbem constitutus, in capitis discrimine versantur. 635.
Herodes in ius vocatus cum comitatu comparet. 411.
Herodes in compefcendis alienigenarum auxilijs multum negotij habet. 431.
Herodes in Galilea cum hostibus pugnât, eos vincit, ac vniuersam Galileam in suas partes traducit. 426.
Herodes consolatur & cohortatur milites. 441.
Herodes in senio impatiens & amarulentus. 501.
Herodes ex Italia donum reuersus contra Antigonum copias ducit. 424.
Herodes à Parthis accitus in venatione, occiditur. 520.
Herodes Mariammen Hyrcani ex filia neptem ducit. 417.

I N D E X.

- Herodes fratrem in Idumeam mittit, ipse copias in Galilaeam ducit, urbemque Sepphorim capit. 425.
Herodes cibaria exercitui procurat. 425.
Herodes populum sacramento obstringit. 458.
Herodes Aristobulo Ananeli loco Pontificatum conferre cogitat. 435.
Herodes filios accusat. 487.
Herodes Pherora uxorem accusat, eumque ut illam abire iubeat. 493.
Herodes varia fortuna usus. 505.
Herodes ab Antipatro patre persuasus à bello contra Hyrcanum desistit. 631.
Herodes Antonio contra Augustum auxilia pollicetur. 440.
Herodes filijs reconciliatus. 470.
Herodes à Mariam uxore non blande exceptus. 447.
Herodes plurima peregrina instituta introducit. 451.
Herodes nouam legem sancit, ut perfossores parietum in seruitutem extra regni terminos vendere liceat. 462.
Herodes Hierosolymis duas arces munit. 452.
 Antonia. 432. Samaria. 452. vel Sebaste.
Herodes Quintilio Varo iudice filium in ius vocat. 497.
Herodes à defectoribus in Galilaea penas exigit. folio 427.
Herodes in Alexandram ut clam regno suo insidiatam inuehitur. 435.
Herodes Casarem plurimis muneribus donatum in Aegyptum deducit. 446.
Herodes tertiam tributorum partem remittit. 457.
Herodes Antonio rescribit, & causas cur Aristobulum mittere non possit, indicat. 405.
Herodes foris bona, domi verò aduersa fortuna vititur. 467.
Herodes Alexandrum & Aristobulum Romam ad Casarem mittit. 456.
Herodes Antipatro amicas literas, ut eum Roma domum retrahat, scribit. 496.
Herodes Antipatrum ad minuendam filiorum arrogantiam honoribus euehit. 467.
Herodes populo se templum extructurum exponit. 459.
Herodes ab hostibus vulneratur. 429.
Herodes Rex in Chalcide moritur, ei que in regno Agrippa succedit. 574.
Herodes Antipatro, ne cum Pherora vel eius coningeret unquam colloqueretur, edicit. 663.
Herodes militibus de suis facultatibus multum pecunia largitur. 644.
Herodes à Salome motus utrumque filium vincit, & separatos afferuari precipit. 660.
Herodes contra Alexandrum & Aristobulum iudicium cogit. ibid.
Herodes in iudicio filios accusat. ibid.
Herodes Antipatrum præ reliquis filijs amauit, plurimaque in eum beneficia contulit. 668.
Herodes Sepphorim ciuitatem capit. 639.
Herodes aduersus latrones in speluncis degentes animum dirigit. ibid.
Herodes Hierosolymam cingit obsidione, ac praconis voce cur aduenerit, declarari iubet. 638.
Herodes splendida oratione ad populum tribus filijs regni honorem attribuit. 653.
Herodes filijs non regnum, sed regni honorem tradit. ibid.
Herodes ad filios orationem desectit. ibid.
Herodes oratione sua fratrum dissensionem radicitus non sustulit. 654.
Herodes nepotes despondet. 661.
Herodes in Antigonum monet. 638.
Herodes Pappum Antigoni militum Ducem obtruncat. 643.
Herodes coram Augusto dissimulatione remota verum ingenuè fatetur. 647.
Herodes propter uxoris necem misere affectus. folio 449.
Herodes commeatus copiam parat. 639.
Herodes decem cohortibus comitatus, Hierichum peruenit. ibid.
Herodes Andromacho & Gemello amicitiam renunciat. 478.
Herodes Pheroram cum uxore eiicit. 664.
Herodes Piræo maiorem portum fabricat. 649.
Herodes Iosepho ut uxorem interficiat, clam mandat. 652.
Herodes Roma in Senatum intrinmissus. Rex declaratur. 423.
Herodes Alexandrum in vincula coniicit, & in amicorum eius tormenta pergit. 657.
Herodes Alexandrum apud Casarem accusat. 653.
Herodes Antipatri ut reuersionem suam maturaret, scribit. 667.
Herodes vehiculo in quo mater erat, euerso, sibi ipsi manus violentas inferre cogitat. 421.
Herodes clam nocte ad Idumeam proficiscitur. folio 635.
Herodes graniores in fuga Parthis Iudaos experitur. 636.
Herodes Doridem Alexandri matrem omni ornata spoliata expellit. 665.
Herodes ex spectaculis non magnam gratiam reportat. 451.
Herodes patris necem in Malicho cogitat ultisci. 632.
Herodes accuratam diligentiam & sumptus non exiguos in structuras confert. 455.
Herodis in Augustum Casarem merita. 648.
Herodis regno Augustus Caesar finium partem addit. 648.
Herodis de latronibus victoria. 640.
Herodis ex Mariamme liberi suscepti. 651.
Herodis canaculum dimisso conuiuio confestim concidit. 642.
Herodis mater ac soror Mariammen calumnijs infestantur. 447.
Herodis ad milites perterritos oratio. 646.
Herodis propositum Massada & Ioppe captis, Hierosolymam petere. 638.
Herodis in iudicio contra Antipatrum accusatio. 668.
Herodis consiliarij Alexandri institutum ei per nuncios significant. 450.
Herodis copias hostes à mœnibus arcent. 425.
Herodis legatos Caesar inspecto negotio dimittit. 482.
Herodis uxor in patris ades peruenit. 525.
Herodis dua filia virgines Pherora filijs elocata. 574.
Herodis

I N D E X.

- Herodis de Mariamme ac Iosepho suspicio. 652.
 Herodis filij ex septem uxoribus suscepti. 662.
 Herodis familia ab Antigono in Masada oppugnata. 424.
 Herodis error pudendus & inexcusabilis. 489.
 Herodis milites cum Iudaei per quinque menses ob-
 sidionem tolerauerant, ciuitatem irrumpunt. fol.
 644.
 Herodis beneficentia & liberalitas in cunctos. fol.
 650.
 Herodis nouem uxores. 491.
 Herodis coram Augusto Casare oratio. 647.
 Herodis ad Casarem properantis mandata. 445.
 Herodis tres Eunuchi, Alexandrum innatum contra
 parentem odium alere, fatentur. 477.
 Herodis progenies intra 100. annos penitus sublata.
 526.
 Herodis testamentum mutatum. 504.
 Herodis ad milites gratiarum actio & testamentum
 lectum. 505.
 Herodis in Euphratis medio conuiuium. 525.
 Herodis regnum. 455.
 Herodis morbus horrendus. 503.
 Herodis cadaver magna pompa Herodium deferitur.
 505.
 Herodis fortitudo. 630.
 Herodis erga Phasaclum fratrem amor. 636.
 Herodis Augustus Arabiam quoque uult tradere, quod
 consilium ipsius litera reddita mutant. 486.
 Herodi mortem fratris somnia manifesta significant.
 641.
 Herodi insidia structa. 635.
 Herodi à Roma litera veniunt, qua Acmen à Casare
 occisam, & Herodi liberam potestatem Antipatri
 puniendi relictam esse ostendunt. 504.
 Herodi Antonius ut Aristobulum ad se mitteret scri-
 bit. 434.
 Herodē in aula calumnijs & cadibus referta uita sua
 tader. 479.
 Herodem Antonius in Arabum bellum uertere iubet.
 440.
 Herodem Antonius ad se accersit, qui regni curam Io-
 sepho committit, ei, clam ut Mariammen inter-
 ficeret, mandat. 437.
 Herodem Romani Iudaeorum regem creant. 637.
 Herodem Hyrcanus absoluit. 639.
 Herodem Antonius amore, Antigonom uero odio pro-
 sequitur. 423.
 Herodias cui Imperator propter Agrippam fratrem
 pepercerat, Herodē ultro in exilio comitatur. 535.
 Herodion. 636.
 Herodium castellum pro rerum omnium copia ciuitas
 esse uidebatur. 650.
 Herodotus Halicarnassens de Iudaeorum circumcisio-
 ne. 884.
 Herodotus Aegyptiorum Regum nomina non recen-
 set. 232.
 Herodotus de Sennacheribo. 284.
 Hiram & Salomonis amicitia. 896.
 Hiram & Salomonis problemata. 880.
 Hiram regis geneologia. 881.
 Hyrcanus ab inuidis contra Antipatrum eiusque filios
 instigatur. 630.
 Hyrcanus à Phariseis ad Sadduceos deficit. 385.
 Hyrcanus expiscatus, quid alij sint donaturi, plus re-
 liquis omnibus donat ob quod alio honorifico affi-
 citur munere. 346.
 Hyrcanus rursus ab improbis irritatur. 631.
 Hyrcanus & Pharisei hostes. 385.
 Hyrcanus ingentem pecunia vim ex Davidis monu-
 mento profert. 382.
 Hyrcanus Pontifex declaratur. 625.
 Hyrcanus munitum castrum adificat. 347.
 Hyrcanus Alexandri filius, natu maximus Pontifex
 declaratur, post ad regiam dignitatem euehitur. 622.
 Hyrcanus à fratribus in itinere circumuictus, strenue
 se defendit, quosdam etiam è medio tollit. 347.
 Hyrcanus moritur. 385.
 Hyrcanus paternum honorem Pontificis assequitur.
 617.
 Hyrcanus cognito, quod Herodes regnum affecutus
 sit, ad eum reuertitur. 433.
 Hyrcanus & Phasaclus à Parthis capti. 421.
 Hyrcanus obsidet Samariam. 384.
 Hyrcanus ingentem pecuniam summam ex Davidis se-
 pulchro aufert. 218.
 Hyrcanus amicitiam cum Romanis renouat. 383.
 Hyrcanus assiduum cum Arabibus bellum gerit. fol.
 347.
 Hyrcanus dum fratres intestinis bellis laborant, in pa-
 ce uiuit. 384.
 Hyrcanus Pontifex. 394.
 Hyrcanus insons perit. 445.
 Hyrcanus Samariam capit. 384.
 Hyrcanus & Antipater Pompeij auxilium implorat.
 624.
 Hyrcanus patria amans gratiam ab Herode expectat.
 433.
 Hyrcanus cum Antiocho soluta obsidione seduo facit.
 382.
 Hyrcanus multas Syria urbes capit, & templum in
 monte Garizin desolatur. 382.
 Hyrcanus sibi ipsi manum infert. 348.
 Hyrcanus & seniores Regiam antecueniunt, & Ari-
 stobulum accusant. 396.
 Hyrcanus Pontifex, Antipater uero Iudaea procura-
 tor declaratur. 630.
 Hyrcani matris magnanimitas & constantia. 617.
 Hyrcani faceria. 346.
 Hyrcani & Iudaeorum legatio Antonio coronam au-
 ream offerens, ut Iudaeos à Cassio captos in liberta-
 tem vindicaret, rogat. 417.
 Hyrcani ad Casarem legati. 412.
 Hyrcani & ortus & indoles. 344.
 Hyrcani legatos M. Antonius & P. Dolabella in sena-
 tum introducunt. 414.
 Hyrcani uita. 445.
 Hyrcano Babylone à Iudaeis ingens honor habetur. 433.
 Hyrcano in templo per uocem filiorum de Antiocho
 victoria nunciatur. 384.
 Hyrcanum Caesar in pontificatu confirmat, Antipa-
 trum ciuitate Romana donat. 408.
 Hyrcanum Hierosolymis Casare permittente, mania
 restituit. 409.
 Hyrcanum Herodes occidi imperat. 444.
 Hyrcanum Antipater ut ad Aretam regem Arabia
 confugeret, eiusque auxilio regnum repeteret, hor-
 tatur. 623.

Dddddd 3. Hyrcan.

I N D E X.

<i>Hyrcanum Herodes in summo honore habet.</i>	434.	<i>Historiographi Graci bellum Iudaicum silentio praetereunt.</i>	613.
<i>Hyrcanum Herodes e medio tollere statuit.</i>	444.	<i>Homicida lex.</i>	110.
<i>Hieremias civitatem Babylonicam pradicat.</i>	290.	<i>Homo sui interitus autor, non Deus.</i>	11.
<i>Hieremias a Babylonio duce exemptus, e carcere magni pretij muneribus afficitur.</i>	296.	<i>Homines ambitioni & avaritia dediti, nihil non audent.</i>	187.
<i>Hieremias Hierosolymorum subuersionem pradicat.</i>	290.	<i>Homines quidam nocentissimi necessitate debitorum forum & scripta publica concremant.</i>	852.
<i>Hieremias quando vixerit.</i>	290.	<i>Honos Mardocheo oblatas.</i>	325.
<i>Hieremia liber exustus.</i>	290.	<i>Honor Danielis.</i>	303.
<i>Hieremia accusatio & absolutio.</i>	290.	<i>Honor parentum.</i>	909.
<i>Hieroboamus in Aegyptum profugit, ubi usq; ad Solomonis obitum manet.</i>	237.	<i>Honor magistratus.</i>	105.
<i>Hieroboamus Solomonem infestat.</i>	236.	<i>Horrendus in hostium acie terra motus.</i>	150.
<i>Hierosolyma & templum depradatur.</i>	241.	<i>Horrenda fulmina in monte Syna.</i>	70.
<i>Hierosolyma quondam Solyma vocata, cuius nominis & Homerus meminit.</i>	190.	<i>Hostia veteris testamenti.</i>	909.
<i>Hierosolyma ab Herode obsessa.</i>	643.	<i>Hostes sepeliendi.</i>	109.
<i>Hierosolyma a Susaco Aegyptiorum Rege spoliata.</i>	193.	<i>Holocaustoma.</i>	80.
<i>Hierosolyma Titus obsidet.</i>	614.	<i>Humana vita terminus anni. 120.</i>	15.
<i>Hierosolyma ab Herode eo die quo ante 27. annos a Pompeio expugnata.</i>	432.	<i>Hypsicrates.</i>	429.
<i>Hierosolyma quinquies prius capta, tunc iterum vastata est.</i>	847.		I.
<i>Hierosolyma Romano populo stipendiaria.</i>	403.	<i>Iabes in Gilead, qua auxilium contra Beniamitas negauerat, destruitur.</i>	128.
<i>Hierosolyma Iudaea metropolis radicitus fundamentis eruta.</i>	868.	<i>Iabin Rex Chananaeorum Israelitas subiugat.</i>	131.
<i>Hierosolymina Pompeio partim tradita partim obsessa.</i>	402.	<i>Iacimus & Philippus Zamaris filij.</i>	492.
<i>Hierosolyma per decem & octo menses obsessa, eadem capiuntur.</i>	293.	<i>Iacob Iosephum tanquam iam extinctum luget.</i>	37.
<i>Hierosolyma obsessa.</i>	241. & 292.	<i>Iacob filios cum muneribus mittit in Aegyptum.</i>	fol. 43.
<i>Hierosolyma expugnata.</i>	431.	<i>Iacobus propter absentem Simeonem & Benjamin ablegandum sollicitus.</i>	43.
<i>Hierosolyma pars capta, eiusq; habitatores interfecti.</i>	125.	<i>Iacob defossus Labani Djs Bethel proficiscitur.</i>	33.
<i>Hierosolymis dolo captis Iudaei in Aegyptum abducuntur.</i>	332.	<i>Iacobus & Simon Iudae Galilae filij, crucis supplicio affecti.</i>	574.
<i>Hierosolymitani legati in Galileam haud accepti.</i>	599.	<i>Iacobus mercedis loco petit Rachelis coniugium.</i>	29.
<i>Hierosolymorum mania absoluta.</i>	319.	<i>Iacobus se sacrificaturum votum Deo facit, locumq; nominat Bethel, id est, domicilium Dei.</i>	28.
<i>Hierosolymitanum templum lustratum.</i>	354.	<i>Iacobus in Mesopotamiam pervenit Carras ad cognationem matris.</i>	28.
<i>Hierosolymitana arx munita.</i>	365.	<i>Iacob ad Esau fratrem nuntios mittit.</i>	31.
<i>Hierosolymitanorum legati in Iehu domicilium sese recipiunt.</i>	600.	<i>Iacob fratrem muneribus reconciliat.</i>	31.
<i>Hierosolymitanos fundit fugasq; Iesus.</i>	120.	<i>Iacob luctatur cum spectro, & vocatur Israel.</i>	32.
<i>Hiericho.</i>	97.	<i>Iacob Esau fratrem accedit.</i>	32.
<i>Hiericho capta, homines trucidati, urbs prostrata & incensa.</i>	117.	<i>Iacobus pervenit ad Scenas.</i>	32.
<i>Hierichuntis mania sponte sua collapsa.</i>	117.	<i>Iacobus atatis anno 147. moritur.</i>	49.
<i>Hierichuntem ab habitantibus, relictam Romani diripiunt, inq; ea Herodes praesidium reliquit.</i>	425.	<i>Iacobus in Hebrone sepultus.</i>	49.
<i>Hierichuntem speculatores explorant.</i>	115.	<i>Iacobus dum Iosephi statum ex filijs cognoscit, maximo persunditur gaudio.</i>	47.
<i>Historia de uxore Leuita.</i>	126.	<i>Iacobus in Aegyptum filios frumentatum mittit.</i>	42.
<i>Historia Nabuthi ob pradium Achabo denegatum lapidati.</i>	250.	<i>Iacobus cum uxoribus, filijs & gregibus inscio socero proficiscitur.</i>	30.
<i>Historia de Antiocho Epiphane.</i>	348.	<i>Iacobus quin expiraret pra nimia laetitia parum abfuit.</i>	48.
<i>Historia libri Exodi.</i>	50.	<i>Iacob septimus frater iunior ceteris ad supplicium ducitur.</i>	929.
<i>Historia Deuteronomij.</i>	102.	<i>Iacobus Domini nostri Iesu Christi frater ad lapidandum traditus.</i>	580.
<i>Historiarum Biblicarum finis.</i>	381.	<i>Iacobus cum Pharaone Rege loquitur, & inhabitandam accipit Heliopolin.</i>	48.
<i>Historiographi quidam perfidia ac sacrilegium Antiochi tegere conantur.</i>	901.	<i>Iacobi ad Labani accusationem responsio.</i>	30.
<i>Historiographi quidam Hispaniam unam tantummodo esse civitatem arbitrati sunt.</i>	877.	<i>Iacobi contra Labanum accusatio.</i>	30.
<i>Historia huius conscribenda causa.</i>	614.	<i>Iacobi cum Labano colloquium.</i>	28.
<i>Historiographus qui dicendus.</i>	614.	<i>Iacobi filij, praesertim Iuda ut Benjamin peregrinationi committat, urgent.</i>	43.
		<i>Iacobi</i>	

I N D E X.

<i>Iacobi filij veniunt in Aegyptum, & Simeon libera-</i>		<i>Ieus in regem ungitur, Deo sic mandante.</i>	267.
<i>tur.</i>	43.	<i>Ieus rex Israelis.</i>	250.
<i>Iacobi cum Rachel colloquium.</i>	28.	<i>Ieu posteris regnum promittitur.</i>	270.
<i>Iacobi progenies.</i>	47.	<i>Iezabela.</i>	247.
<i>Iacobi filij accusantur furti.</i>	44.	<i>Iezabelam Elias fugit.</i>	250.
<i>Iacobo Rachelis loco Lia in thalamum inducitur. fol.</i>		<i>Iezeciel templi vastationem predicat.</i>	292.
29.		<i>Ioabius Praefectura sua metuens, Abnerum primum</i>	
<i>Iacobo Deus apud iuramentum puteum apparet.</i>	47.	<i>calumnijs, mox insidijs adortum, vita dolose pri-</i>	
<i>Iaddus Pontifex, cuius frater Manasses Sanaballeris</i>		<i>uat.</i>	187.
<i>filiam uxorem ducit.</i>	328.	<i>Ioabius iussu regis Vriam in hostes mittit.</i>	197.
<i>Iadonis prophetiam Ieroboamo Pseudopropheta of-</i>		<i>Ioabius per literas Dauidem ad Rabatha excidium vo-</i>	
<i>fuscat.</i>	239.	<i>cat.</i>	199.
<i>Iael Sisseram ferro clauo interficit.</i>	132.	<i>Ioabius & Abisaeus vsq; ad solis occasum Abnerum per-</i>	
<i>Iaphes dux Israelitarum creatur.</i>	137.	<i>sequuntur.</i>	186.
<i>Iaphes legatos mittit ad regem Ammanitarum. fol.</i>		<i>Ioabius dato receptui signo suos cohibet.</i>	ibid.
137.		<i>Ioabius contra Sabaeum paucis copijs, Amasa in colligē-</i>	
<i>Iaphes votum facit.</i>	137.	<i>do exercitu cunctante, mittitur.</i>	209.
<i>Iaphes Ammanitas fundit fugatq;.</i>	137.	<i>Ioabius Amasam iugulat.</i>	ibid.
<i>Iaphes filiam mactat.</i>	138.	<i>Ioabius Sabaeum in vrbe Abelmachea circumuallat.</i>	
<i>Iaphes moritur.</i>	138.		210.
<i>Iapheti Noe primogeniti progenies.</i>	13.	<i>Ioabius interficitur, in cuius locum Banaias surroga-</i>	
<i>Iardes sylua ab Romanis cincta.</i>	360.	<i>tur.</i>	220.
<i>Iason & Menelaus seditionem concitant.</i>	348.	<i>Ioabius Absalomum interimit.</i>	206.
<i>Iazethes in proditores animaduertit, Arabes in fu-</i>		<i>Ioabius incendio agri reuocatus, reconciliat Absolomū</i>	
<i>gam vertit, Arsamum vi caput, & Abia seipsum</i>		<i>patri.</i>	201.
<i>interficit.</i>	572.	<i>Ioabius cum exercitu lugens urbem ingreditur. fol.</i>	
<i>Iazetes fratres ad Claudium Caesarem & Artabanum</i>			207.
<i>mittit.</i>	570.	<i>Ioabi & Abisai acies.</i>	195.
<i>Iazetes & Helena veri Dei cultum ritu Iudaico di-</i>		<i>Ioabi victoria.</i>	196.
<i>scunt.</i>	ibid.	<i>Ioachimus siue Iechania rex Iudae.</i>	291.
<i>Iazetem à circumcissione Helena & Ananias dehor-</i>		<i>Ioannes in Gischala.</i>	589.
<i>rantur.</i>	ibid.	<i>Ioannes Hyrcanus optimè rebus per annos triginta</i>	
<i>Ieiunium & supplicationes ad Deum pro salute sui po-</i>		<i>tres administratis moritur.</i>	618.
<i>puli.</i>	323.	<i>Ioannes apud Tiberiadem aquis calidis foueri cupit.</i>	
<i>Ieiunium, preces & supplicatio Israelitarū in Masspha</i>			590.
<i>tim.</i>	150.	<i>Ioannes Iosephi successus animo fert iniquo.</i>	592.
<i>Iebosthi caput ad Dauidem deferitur.</i>	188.	<i>Ioannes Iosepho imperio abrogato Galitiae praesse cu-</i>	
<i>Iesus Iordanem traicit cum copijs.</i>	116.	<i>pit.</i>	596.
<i>Iesus monumentum extruit ad Iordanem.</i>	116.	<i>Ioannes Giscala.</i>	862.
<i>Iesus exploratores mittit in Hierichuntem.</i>	115.	<i>Ioannes & Simon in cloacis viuenti capiuntur.</i>	847.
<i>Iesus ab Antiocho Epiphane in Pontificem electus.</i>		<i>Ioannes matris amore effeminatus victoriam amit-</i>	
348.		<i>tit.</i>	617.
<i>Iesus sacerdotio priuatur, in cuius locum Onias Me-</i>		<i>Ioannes qui & Hyrcanus Simonis filius.</i>	617.
<i>nelaus dictus surrogatur.</i>	348.	<i>Ioannes Iuda frater ab Amara filijs interfectus. fol.</i>	
<i>Iesus cum copijs urbem circumambulat.</i>	117.		364.
<i>Iesus nemini prater Rachab parcere iubet.</i>	117.	<i>Ioannes Iosephum interficere conatur.</i>	592.
<i>Iesus Pontifex & Zorobabel princeps, altare adificant.</i>		<i>Ioannis lucri cupidus.</i>	589.
312.		<i>Ioannis insidia.</i>	590.
<i>Iesus cum Gabaonitis fœdus facit.</i>	120.	<i>Ioas Israelitarum & Samaria rex.</i>	273.
<i>Iesus à Iosepho arte captus.</i>	591.	<i>Ioasus, Ioado Pontifice auxiliante, in regem creatur.</i>	
<i>Iesus Sia filius Pontifex.</i>	516.		270.
<i>Iesus latronum Princeps.</i>	501.	<i>Ioasi sublatio.</i>	273.
<i>Iesus Gamalielis Pontifex.</i>	581.	<i>Ioasi, viuente Ioado, pietas.</i>	271.
<i>Iesus Damnei Anano Pontifici succedit.</i>	580.	<i>Ioasi, Ioado mortuo, impietas, eiusq; per Prophetam</i>	
<i>Iesus Saphia filius Iosepho insidias struit.</i>	593.	<i>taxatio.</i>	272.
<i>Iesus Christus à Pilato crucifixus.</i>	522.	<i>Iodes siue Ehud in Eglonis familiaritatem sese insi-</i>	
<i>Ieremias suadet deditiōem.</i>	292.	<i>nuat.</i>	130.
<i>Ierobeam idololatria suaser.</i>	238.	<i>Iodes Palonem trucidat.</i>	131.
<i>Ieroboami impietas.</i>	242.	<i>Ionathas è conuiuio profugit.</i>	170.
<i>Ieroboami contra Abiam Iudae regem expeditio.</i>	243.	<i>Ionathas & Dauid in agro conueniunt.</i>	170.
<i>Ieroboami mors.</i>	244.	<i>Ionathas.</i>	211.
<i>Ieroboami filio agrotante mater ad Achiam Prophe-</i>		<i>Ionathas prius verberatus viuus exustus est.</i>	872.
<i>tam mittitur.</i>	242.	<i>Ionathas Iudae fratri communibus Iudaeorum suffra-</i>	
<i>Iethra Moisis soceri posteris ager attributus.</i>	185.	<i>gijs succedit.</i>	364.
		<i>Ionas</i>	

I N D E X.

<i>Jonas à Ceto deuoratus ac renomitus, Niniuitis prædicat.</i>	276.	<i>Ionatha desiderium omnes Hierosolymis capit.</i>	378.
<i>Ionathas Dauidem consolatur, mortem caterorum negans, de solo Ammone diligentius perquirendum censet.</i>	200.	<i>Iosephus ex Galilæa discedere cogitat.</i>	397.
<i>Ionathas apud Machmam degit, patriâq; desertores punit.</i>	366.	<i>Iosephus Ionathæ epistolas perlegit.</i>	601.
<i>Ionathas amicitiam cum Davide iureiurando confirmat.</i>	169.	<i>Iosaphatus cultum verum renouat.</i>	257.
<i>Ionathas Dauidi signa Regis animum declarantia constituit.</i>	170.	<i>Iosaphatus magistratus & iudices constituit.</i>	257.
<i>Ionathas & Iudas Hierosolyma & arcem reficiunt.</i>	376.	<i>Iosaphati exercitus.</i>	254.
<i>Ionathas & Simon in Amaraï filijs Ioannis fratris mortem ulciscuntur.</i>	365.	<i>Iosaphati cum Achabo in Syros expeditio.</i>	254.
<i>Ionathas legatione cum muneribus missa ad Demetrium, ut presidia de Iudæa castellis eiiceret, rogat.</i>	373.	<i>Iosaphati mors.</i>	261.
<i>Jonas à Deo in Nini regnum proficiscens iussus nauigium conscendit, & in mare præcipitatur.</i>	fol. 275.	<i>Iosaphatum Iesus Propheta, quod Achabo auxilium tulerat, reprehendit.</i>	257.
<i>Ionathas in Arabiam proficiscitur, & Nabataeos uisitat.</i>	376.	<i>Iosephus & Azarias à Gorgia victi, ad duo millia militum amittunt.</i>	356.
<i>Ionathas Demetrium muneribus placat.</i>	373.	<i>Iosephus in carcerem fratres includit.</i>	42.
<i>Ionathas Dauidem amat, patriæ voluntatem ei nunciat, simulq; consulit, ut salutis sue fuga prospiciat.</i>	167.	<i>Iosephus regis facultates recuperat.</i>	589.
<i>Ionathas parenti præclaras Davidis res gestas commemorat, orans ne tantopere in eiusmodi virum seuiat.</i>	ibid.	<i>Iosephus bello Iudaico semper interfuit.</i>	876.
<i>Ionathas Dauidi mollium patrem indicat.</i>	ibid.	<i>Iosephus Roma belli Iudæici historiam conscripsit.</i>	fol. 876.
<i>Ionathas Pontifex exercitum colligit.</i>	367.	<i>Iosephus collegas Hierosolyma remittit.</i>	589.
<i>Ionathas ob accepta beneficia operam suam Tryphoni contra Demetrium offert & præbet.</i>	374.	<i>Iosephus à Ionatha hortatu Catulli falso accusatur.</i>	872.
<i>Ionathas Sadducaus Hyrcanum contra Phariseos inflammât.</i>	385.	<i>Iosephus cum quinq; fratribus Pharaonem Regem accedit.</i>	48.
<i>Ionathas victos Azotum usq; persequens Dagonis fanum concremat, octo millia hominum in eo exurens.</i>	371.	<i>Iosephus Ptolemæo obuiam profectus, honorifice excipitur.</i>	343.
<i>Ionathas à Tryphone interficitur.</i>	379.	<i>Iosephus Iudæa consilio Arabibus negotiatoribus venditur.</i>	36.
<i>Ionathas renouat amicitiam cum Romanis & Lacedæmonijs.</i>	375.	<i>Iosephus in Galilæa mansurus annuit.</i>	598.
<i>Ionathas armigero clam hostium castra ingreditur.</i>	158.	<i>Iosephus uxore ducit in Aegypto, ex qua genuit Manasse & Ephraim.</i>	41.
<i>Ionathas in Palestinorum exercitu quosdam trucidat, reliqui se inuicem inuadunt, & dant se in fugam.</i>	159.	<i>Iosephus à fratribus agnoscitur.</i>	46.
<i>Ionathas Ptolemæo occurrit, & ab eo honorifice excipitur.</i>	371.	<i>Iosephus quintam fructuum partem regi pendere iubet.</i>	48.
<i>Ionathas Ammoni dat consilium, quomodo optatis potiri valeat.</i>	199.	<i>Iosephus fratres tentat, ut parentis statum & Beniamin expiscari queat.</i>	42.
<i>Ionathas cum fratre in Bethlaga obsessus.</i>	365.	<i>Iosephus hanc historiam non Hebraicâ, sed peregrina lingua, Græcâ nimirum, conscripsit.</i>	2.
<i>Ionathas fugat Demetrii milites.</i>	375.	<i>Iosephus adulterium iterum deuitat.</i>	38.
<i>Ionathas cum suis captus.</i>	604.	<i>Iosephus vestibus mulieri relictis aufugit.</i>	38.
<i>Ionathas à Tryphone per insidias captus interficitur.</i>	617.	<i>Iosephus fratribus incognitus eos salutat & Beniamin.</i>	43.
<i>Ionathas Ioanni ut ad se veniat scribit.</i>	602.	<i>Iosephus fratres num in aduersis Beniamine essent subsidio, tentat.</i>	44.
<i>Ionatha Anani filio Pontificatus restituitur, quem ille recipere recusat, & Matthia fratri deferri rogat.</i>	563.	<i>Iosaphus in carcerem conjicitur.</i>	39.
<i>Ionatha & collegarum aduersus Iosephum concilium.</i>	604.	<i>Iosephus libros suos plurimis venum dedit.</i>	876.
<i>Ionatha sociorum pars manibus interit, nonnulli uini capri ad Catulum perducuntur.</i>	871.	<i>Iosephus Hyrcanum filium ad Ptolemæum regem mittit.</i>	345.
		<i>Iosephus fratres Simeone retento dimittit.</i>	43.
		<i>Iosephus & Mariamme apud Herodem accusantur.</i>	438.
		<i>Iosephus liberatur vinculis.</i>	40.
		<i>Iosephus cum Tito Romam proficiscitur, & à Vespasiano honorifice excipitur.</i>	610.
		<i>Iosephus Galilæa Præsides septuaginta viros sibi adiungit.</i>	590.
		<i>Iosephus in discrimen incidit.</i>	601.
		<i>Ionatha eiq; adherentium dolus.</i>	601.
		<i>Iosephus Cabi Simonis filij Pontifex.</i>	580.
		<i>Iosephus seditionem absq; sanguine effuso compefcit.</i>	601.
		<i>Iosephus Sepphoritarum ciuitatem seruat.</i>	608.
		<i>Iosephus conscenso nauigio Tiberiada petit.</i>	595.
		<i>Iosephus sacerdotibus captiuis absolutionem impetrat.</i>	586.
		<i>Iosephus secum deliberat.</i>	608.
		<i>Iosephus</i>	

I N D E X.

<i>Iosephus Galilaorum primatibus Ionatha & Tiberie suum iniurias denarrat.</i>	603.	<i>Iosephi cum Iesu de 20. aureis rixa.</i>	603.
<i>Iosephus Hierosolymitanorum concilij iussu in Gali- laa manet.</i>	489.	<i>Iosephi cum Iesu colloquium.</i>	603.
<i>Iosephus relicto Iusto ad historiam redit.</i>	607.	<i>Iosephi oratio & confessio coram aduersarijs.</i>	593.
<i>Iosephus legatorum fucum intelligit.</i>	602.	<i>Iosephi ad Ionathan responsoriales.</i>	598.
<i>Iosephus Ellemi per unum diem Pontifex.</i>	502.	<i>Iosephi infortunium hostibus animos addit.</i>	609.
<i>Iudas Sariphei & Matthias Margaloti exusti. fol.</i>	502.	<i>Iosephi erga hostes benignitas.</i>	590.
<i>Iosephus propter Tiberienses periculis expositus.</i>	595.	<i>Iosephi erga Iesum benignitas.</i>	593.
<i>Iosephus seditiosos, ut à bello Romanis inferendo de- sistant, dehortatur, unde in odium & suspicionem incidit.</i>	586.	<i>Iosephi religionis cura.</i>	594.
<i>Iosephus in alio periculo versatur.</i>	594.	<i>Iosephi ad Ionathan mandata.</i>	599.
<i>Iosephus legatis iterum scribit.</i>	599.	<i>Iosephi naufragium.</i>	586.
<i>Iosephus mulieribus Herodis mandatum de Mariam me interficienda aperit.</i>	437.	<i>Iosephi somnium mirabile.</i>	597.
<i>Iosephus frumentum in Galilaam transmittit.</i>	592.	<i>Iosephi stratagema.</i>	594.
<i>Iosephus in Neopolitanum.</i>	592.	<i>Iosephi fratres cum à feris denotatum patri persua- dent.</i>	37.
<i>Iosephus Tiberienses ex custodia dimittit.</i>	595.	<i>Iosephi fratres in via Aegyptijprehendunt.</i>	44.
<i>Iosephus ex Pontificali Asamonaorum genere.</i>	475.	<i>Iosephi ad lectorem adhortatio.</i>	2.
<i>Iosephus Ptolemao spolia reddere conatur.</i>	593.	<i>Iosephi ad ciues Tiberiensium adhortatio.</i>	590.
<i>Iosephus populum ad misericordiam mouet.</i>	593.	<i>Iosepho parens rem totam significat.</i>	597.
<i>Iosephus tres in crucem suffixos liberat.</i>	610.	<i>Iosepho Iesus bellum infert.</i>	591.
<i>Iosephus regios clam dimittit.</i>	594.	<i>Iosepho Tiberiensis plebs obuiam venit.</i>	590.
<i>Iosephus ipse bello Iudaeo interfuit.</i>	613.	<i>Iosepho perpetua Caesarum beneuolentia manet. fol.</i>	610.
<i>Iosephus ex solitudine in urbem redit, & Phariseo- rum placitis sese addicit.</i>	585.	<i>Iosepho Potipharis uxor secundas machinas admo- uet.</i>	37.
<i>Iosephus pene oppressus inopinato periculo euadit. fol.</i>	603.	<i>Ioramus, Iosaphati filius, Rex Hierosolymorum. fol.</i>	261.
<i>Iosephus omnes Iudaeorum sectas cognoscit.</i>	585.	<i>Ioramus Elisae mortem minatur.</i>	260.
<i>Iosephus annos triginta natus nulli mulieri vim in- fert, & nihil sibi obtrudi patitur.</i>	590.	<i>Ioramus à Moabitarum Rege auxilium petit. fol.</i>	259.
<i>Iosephus Canci in Canthara Pontificis surrogatus lo- cum.</i>	568.	<i>Ioramicaedes.</i>	267.
<i>Iosephus Tiberiadem capit.</i>	605.	<i>Iorami scelera ab Eliaper literas accusantur.</i>	266.
<i>Iosephus defectionis autores iniectis vinculis Iodapa- tam mittit.</i>	ibid.	<i>Iorami impietas.</i>	266.
<i>Iosephus Hebrae & Graecaliteraturaperitus.</i>	584.	<i>Iorami expeditio in Ramatham.</i>	267.
<i>Iosephus historiam hanc in Hebraica lingua antea co- scripsit.</i>	613.	<i>Ioramum Elisaeus, ut Syrorum insidias caueas, admo- uet.</i>	261.
<i>Iosephus centum legatos Hierosolyma mittit.</i>	601.	<i>Ioe Elisaeus à se Syroster vincendos praeiicit.</i>	273.
<i>Iosephus insidias euadit.</i>	594.	<i>Iosias verum Dei cultum restaurat.</i>	287.
<i>Iosephus regios in fugam compellit.</i>	601.	<i>Iosias rex Iudae.</i>	287.
<i>Iosephus Mathias filius natus.</i>	585.	<i>Iophum Herodes interfici, & Alexandrum in carcere conijci iubet.</i>	438.
<i>Iosephus cum copijs contra Gabara proficiscitur.</i>	599.	<i>Ianici Iudaei apud Agrippam de indigenarum iniurijs conqueruntur.</i>	464.
<i>Iosephus in Galilaea vias obseruat.</i>	599.	<i>Iosua in duas partes copias diuidit.</i>	121.
<i>Iosephus inuidorum calumnijs appetitus.</i>	610.	<i>Iosua diuidendam regionem, & duas tribus cum di- midia remittendas hortatur.</i>	121.
<i>Iosephus cognominatus Caiaphas Pontifex.</i>	520.	<i>Iosua ad metiendam & diuidendam terram quosdam mittit.</i>	122.
<i>Iosephus in Aegypto Potiphari venditur.</i>	37.	<i>Iosua Chananaeorum regionem nouem tribubus & di- midia Manassis diuidit.</i>	122.
<i>Iosephus etatis anno 110. moritur.</i>	49.	<i>Iosua unicuique tribui, ut ex sua sorte Chananaeorum reliquias tolleret, praecipit.</i>	122.
<i>Iosephi patientia in vinculis.</i>	39.	<i>Iosua Israelitarum dux designatur.</i>	67.
<i>Iosephi consilio tolerabilior euadit ventura sterili- tas.</i>	41.	<i>Iosua & Caleb populum compefcunt.</i>	87.
<i>Iosephi calliditas.</i>	598.	<i>Iosua moritur.</i>	126.
<i>Iosephi ossa.</i>	59.	<i>Iosua domicilium ad Sicima.</i>	124.
<i>Iosephi libros quidam blasphemant.</i>	876.	<i>Iosua postrema ad Seniores & Magistratus Hebraeo- rum adhortatio.</i>	125.
<i>Iosephi ossa in Chananeam translata.</i>	49.	<i>Iosua ad eos, qui ex regione ultra Iordanem sita mili- tabant, oratio.</i>	123.
<i>Iosephi diuitia & liberi.</i>	344.	<i>Iosua ad Deum precatio.</i>	118.
<i>Iosephi somnij interpretatio.</i>	35.	<i>Iosuam Moses sibi successorem designat.</i>	102.
<i>Iosephi fratres eum tollere decernunt.</i>	35.	<i>Iosuam Moses hortatur.</i>	113.
<i>Iosephi fratres peccata in eum commissa deplorant.</i>	42.	<i>Iorhan apologo Sicimitis in Gedeonem ingratitude obijcit.</i>	135.
<i>Iosephi somnium.</i>	34.		

I N D E X.

<i>Iouem Olympium Caius Memmianus Regulum Romam transferre iubet.</i>	545.	<i>Iudaei veriti ne Herodes demolitus vetus adificium nouum absolueret non posset, eis Herodes vetus illud mansurum, donec ad nouum materia compareretur promittit.</i>	459.
<i>Ioazus rex Iudae.</i>	290.	<i>Iudaei Ptolemaidem ad Petronium perueniunt, deprecaturi, ne quid contra leges patrias facere cogerentur.</i>	536.
<i>Iubal Musica inuentor.</i>	7.	<i>Iudaei dant obsides ob impetratam veniam ad Caesarem legatos mittere.</i>	568.
<i>Iucundus & Tyrannus se sollicitatos ab Alexandro, ut inter venandum Herodem interficerent, fatentur.</i>	483.	<i>Iudaei in seditionibus quasi furiosi.</i>	511.
<i>Iudaicus populus regi ut orientalem instauraret porticum suadet.</i>	581.	<i>Iudaei in Neerdam & Nisibim sese recipiunt.</i>	544.
<i>Iudas hostium phalangem trucidat, ipse circumuentus vulneratur & interficitur.</i>	362.	<i>Iudaei seruati Ctesiphontem secedunt.</i>	544.
<i>Iudas foedus facit cum Romanis.</i>	361.	<i>Iudaei necessitate ad bellum coacti.</i>	586.
<i>Iudas oppidum egressus, noctu in Bacchidis castra irruit.</i>	365.	<i>Iudaei Aegyptij in Onia regione ab Antipatro Caesari consociati.</i>	408.
<i>Iudas Essaeus vates.</i>	389.	<i>Iudaei solennia sacrificia expeditionis tempore peragunt.</i>	403.
<i>Iudas Essaeus Propheta.</i>	619.	<i>Iudaei Syriorum, Idumaeorum & Phoenicum vrbes tenent.</i>	393.
<i>Iudas Hierosolyma se recipit, eumque sequitur Antiochus.</i>	358.	<i>Iudaei Carmelum montem incolentes Antigono sese adiungunt.</i>	419.
<i>Iudas Lysia exercitum vincit.</i>	353.	<i>Iudaei vlsciscuntur inimicos suos.</i>	327.
<i>Iudas ingenti prada potitur.</i>	353.	<i>Iudaei octauo die circumcisionem celebrant, Arabes post decimum tertium annum.</i>	21.
<i>Iudas Alcimi potentia resistit.</i>	360.	<i>Iudaei in templum & superiorem urbem refugiunt.</i>	431.
<i>Iudas & Sadducus quarta secta autores.</i>	518.	<i>Iudaei contra sicariorum temeritatem conueniunt.</i>	870.
<i>Iudas paucis militibus innumerosum exercitum agredi conatur.</i>	362.	<i>Iudaei vniuersis bonis in unum congestis ignem iniiciunt.</i>	869.
<i>Iudas obsessis Iudaeis in auxilium venit.</i>	355.	<i>Iudaei undique collecti ad Godoliam Maspharam veniunt.</i>	296.
<i>Iudas quartus frater adducitur.</i>	926.	<i>Iudaei fidem eis olim a regibus datam conseruauere.</i>	899.
<i>Iudas assidue cum finitimis gentibus bellum gerit.</i>	354.	<i>Iudaei cur olim pastores & captiui dicti.</i>	879.
<i>Iudas copias inter fratres diuidit.</i>	355.	<i>Iudaei obsessi intrepide repugnant.</i>	430.
<i>Iudaeis victis Simon hostibus in Galilaea captiuos liberat.</i>	355.	<i>Iudaei ab Romanis victi.</i>	628.
<i>Iudas Propheta Antigoni necem praedicat.</i>	619.	<i>Iudaei à Babylone Hierosolyma proficiscuntur.</i>	312.
<i>Iudas cum copijs ad Bethzacharia regi obuiam proficiscitur.</i>	357.	<i>Iudaei à profugis & penuria coacti Macedonica factio ni sese adiungunt.</i>	364.
<i>Iudas & Ionathas Iudaeis in oppidis Galatidis supplicias ferunt.</i>	355.	<i>Iudaei prorsus nullas imagines ferunt.</i>	900.
<i>Iudas Maccabaus Apollonium praelio vincit.</i>	352.	<i>Iudaei à regione Galaditica in Iudaeam traducti.</i>	356.
<i>Iudas in Modim sepultus.</i>	363.	<i>Iudaei opprimuntur, qua clade Matthias fit cautiore.</i>	351.
<i>Iudas Maccabaus arcem oppugnat.</i>	357.	<i>Iudaei templa & altaria fabricata destruunt.</i>	885.
<i>Iudas & Matthias cum 40. iuuenibus ad regem perducti ouantes sese excusant, eosque victos rex Hierichuntem mittit.</i>	502.	<i>Iudaei Herodi propter beneficia fauēt.</i>	454.
<i>Iudas Ezecia latronum ductoris filius.</i>	511.	<i>Iudaeorum mores & lustrationes.</i>	614.
<i>Iudas Sariphai filius Matthias Margalothi iuuentutem, ut opera quae rex prae ter patria consuetudine fecerat, tollerent, concitat.</i>	501.	<i>Iudaeorum legatio Romam.</i>	513.
<i>Iudas Galilaus quarta secta auctor.</i>	519.	<i>Iudaeorum Reipub. mutatio.</i>	627.
<i>Iudae ad Iosephum pro Benjamin oratio.</i>	45.	<i>Iudaeorum ad Darium legatio.</i>	315.
<i>Iudae ad milites oratio.</i>	353.	<i>Iudaeorum agrum armis Samuel recuperat.</i>	150.
<i>Iudae tribus ad Iordanem usque, Dauidi occurrit, & ponte fluminis ripas iungit.</i>	208.	<i>Iudaeorum leges antiquissima.</i>	914.
<i>Iudae per septuaginta annos deserta.</i>	298.	<i>Iudaeorum cum Romanis confictus.</i>	859.
<i>Iudae clades.</i>	283.	<i>Iudaeorum rex spoliis nouissima.</i>	857.
<i>Iudaeam finitima gentes, sicut & Tryphon inuadunt.</i>	378.	<i>Iudaeorum contra Alexandrum constantia.</i>	885.
<i>Iudaeus Damones eicit.</i>	223.	<i>Iudaeorum & Lacedaemoniorum comparatio.</i>	911.
<i>Iudaei inter media tela versantes nihil ceremoniarum intermittunt.</i>	625.	<i>Iudaeorum propria cadis amor.</i>	869.
<i>Iudaei in castellum Gamala sese recipiunt, quo & Philippus se confert.</i>	588.	<i>Iudaeorum octo millia dum Alexander uiuit, in exilio degunt.</i>	392.
<i>Iudaei permulti in lacuarijs pereunt.</i>	510.	<i>Iudaeorum à captiuitate Hierosolyma profecturum numerus.</i>	308.
<i>Iudaei à Babylonijs afflicti Seleuciam migrant.</i>	543.	<i>Iudaeorum 3000. prostrati.</i>	860.
<i>Iudaei seditionis & pugna causam in Samaritanis & Chananis referunt.</i>	575.	<i>Iudaeorum in lege constantia.</i>	914.
		<i>Iudaeorum in pugna constantia.</i>	644.
		<i>Iudaeorum in Antiochia multitudo.</i>	851.
		<i>Iudaeorum ad Aegyptum aduictum eorumque egressum ostendit Manethon.</i>	880.

I N D E X.

<i>Iudaorum ab Romanis captorum calamitas.</i>	868.	<i>In Arbela conuentus.</i>	804.
<i>Iudaorum Pascha transitum significat.</i>	59.	<i>Inguinis morbum Aegyptij Sabbatosim vocant. fol.</i>	
<i>Iudaorum ob decretum Regis luctus.</i>	322.	896.	
<i>Iudaorum 1700. ab Romanis perempti.</i>	860.	<i>In spectaculo Casarea Iudaei 25000. percunt.</i>	851.
<i>Iudaorum gens multum totius orbis indigenis asse-</i>		<i>Indorum sapientia professores seipsos concremât. fol.</i>	
<i>minata.</i>	851.	867.	
<i>Iudaorum origo quasq. regiones errando peragran-</i>		<i>Ingeni ariete fabricato, Sylua crebro murum pulsari</i>	
<i>runt, in hac historia repetitur.</i>	614.	<i>iubet,</i>	865.
<i>Iudaorum apud Mesopotamiam & Babyloniam gra-</i>		<i>In Hierosolymis adificatum est templum à Salomone re-</i>	
<i>ues motus.</i>	539.	<i>ge ante annos 143. & menses 8. quam Tyrj Car-</i>	
<i>Iudaorum decem millia deditioem faciunt.</i>	512.	<i>thaginem condidere,</i>	880.
<i>Iudaeis hora sexta nobis est undecima vel duodecima</i>		<i>Integra mortuorum familia, & plena mortuis recta.</i>	
<i>meridiei.</i>	602.	846.	
<i>Iudaorum cum Romanis acerrimus confictus circa</i>		<i>Interpretes 70. Alexandriam venientes, honorificè</i>	
<i>templum.</i>	510.	<i>excipiuntur.</i>	338.
<i>Iudaorum contra Alexandrum in festo die seditio.</i>		<i>Ingenium Samaritarum, ob quod merito Iudaeis exo-</i>	
620.		<i>si.</i>	349.
<i>Iudaorum in Alexandrum odium & exacerbatio.</i>		<i>Iniquitatis atq. delicti circa Deum causa.</i>	912.
620.		<i>Intentio legum Iudaicarum.</i>	915.
<i>Iudaeis calamitates ab exteris & incolis illata.</i>	586.	<i>Indignatio Dei in Idololatrias Chutæos.</i>	282.
<i>Iudaeis à Romanis Asia & Europa Regibus magnus ho-</i>		<i>In castello magno commeatus copia.</i>	864.
<i>nos habitus.</i>	412.	<i>Inserius sepsu, quod Iudaeis modo ingredi concessum</i>	
<i>Iudaeis apud Antiochiam altera calamitas accidit.</i>		<i>erat.</i>	461.
852.		<i>Iniusta Achimelech cum tota familia cades. fol.</i>	
<i>Iudaeis incommoda inferunt.</i>	357.	172.	
<i>Iudaeos quotannis hominem Græcum immolare debe-</i>		<i>Insidia Hyrcano clam structa.</i>	345.
<i>re.</i>	901.	<i>Instauratio templi.</i>	272.
<i>Iudaeos propter damnum passum mæstos Herodes con-</i>		<i>In Hebraeorum castra coturnices Deus immisit. fol.</i>	
<i>solatur.</i>	441.	64.	
<i>Iudicium contra Antipatrum, cui praesides Varo. fol.</i>		<i>In Alexandrum citrea coniecta.</i>	391.
668.		<i>Ingens Hebraeorum strages ob pestem à Deo immis-</i>	
<i>Iulius Caesar.</i>	555.	<i>sam.</i>	213.
<i>Iulius Caesar apud Alexand. inscriptione columna a-</i>		<i>Inobedientis Propheta pena & sepultura.</i>	239.
<i>rea, quod Iudaei Alexandrina ciuitatis ius habeant</i>		<i>Instrumenta Musica Davidis.</i>	211.
<i>attestatur.</i>	412.	<i>Infirmior turba ciuitate eiecta recipitur.</i>	382.
<i>Iulius Antonius procons.</i>	474.	<i>In iustum Historiographum Iosephum falso insinu-</i>	
<i>Iuppiter.</i>	912.	<i>lantem.</i>	605.
<i>Iura & libertates Iudaorum.</i>	897.	<i>Indulgentia nimia & lenitate mali in proposito con-</i>	
<i>Ius ciuitatis Antiochia Iudaeis conseruatum.</i>	340.	<i>firmitur.</i>	161.
<i>Iustitia est Dei potentia.</i>	105.	<i>In quibus victoria consistat.</i>	18.
<i>Iustus belli fax.</i>	587.	<i>Inconstantia amoris in hominibus.</i>	154.
<i>Iustus populum ad defectionem irritat.</i>	587.	<i>Ingens moles ex penuria & caritate proueniens. fol.</i>	
<i>Iustus de bello Iudaico nihil penitus sciuit.</i>	606.	48.	
<i>Iustus Galilæa Prouincia potiri capit.</i>	608.	<i>Ingens prada de Madianitis parta.</i>	101.
<i>Iustus Vespasiano ac Tiso defuncto suam historiam e-</i>		<i>In Agrippam defunctum Casarienses & Sebasteni cõ-</i>	
<i>didit.</i>	606.	<i>uicia iactant.</i>	566.
<i>Iustus ob facinora capitis damnatus.</i>	606.	<i>In Aegypto annona caritas.</i>	41.
<i>Iusti, Pisti filij ad multitudinem oratio.</i>	587.	<i>In bellum qui mittendi.</i>	111.
<i>Iustum decapolitanorum primates deferunt.</i>	609.	<i>Incendium templi ac ciuitatis excidium.</i>	614.
<i>Iuuenum miseratio omnium animos concitat.</i>	470.	<i>In Hiericho Balsamum preciosissimum prouenit.</i>	439.
<i>Idololatria à Iosia extirpatio.</i>	288.	<i>Inimicitia Herodis tum liberis ex Mariamme susce-</i>	
<i>Idumaei ab Hyrcano subiugati circumcisionem & ri-</i>		<i>ptis.</i>	652.
<i>tus Iudaicos admittunt.</i>	383.	<i>In Pascha festo miles genitalia nudans seditionem</i>	
<i>Idumaei.</i>	863.	<i>contitat, in qua viginti millia Iudaorum sunt ex-</i>	
<i>Idumaeorum apostasia.</i>	266.	<i>tincti.</i>	574.
<i>Immunitas à tributis Iudaeis parata.</i>	329.	<i>In singulis festis & sacrificijs quid obseruetur. fol.</i>	
<i>Immunitates Iudaeis à Seleuco Nicanore Syria Rege</i>		82.	
<i>concessæ.</i>	340.	<i>Inuenta bona.</i>	116.
<i>Impietas Achabi.</i>	247.	<i>Inuidia vis & natura.</i>	303.
<i>Impietatis pena.</i>	278.	<i>In Zoor Lothus euadit.</i>	20.
<i>Impostores & Magi.</i>	578.	<i>Iracundia & crudelitas Alexandri immoderata, qui</i>	
<i>Incredulitatis pena.</i>	265.	<i>octingentos captiuorum crucifigit.</i>	621.
<i>In Cay interfectores animaduertitur.</i>	360.	<i>Iracundia materna filij succedunt.</i>	652.
<i>In duorum aut trium ore consistit veritas.</i>	600.	<i>Iris signum fœderis inter Deum & Noe.</i>	11.

I N D E X.

<i>Iromus Solomoni ligna promittit, eorumq; vice frumentum petit.</i>	224.	<i>Israelitarum penitentia.</i>	149.
<i>Iromi legati ad Solomonem.</i>	224.	<i>Israelitarum Palestini 4000. trucidant.</i>	145.
<i>Israelita possessionibus suis eiekti alio, traducuntur.</i>		<i>Israelitis Deus contra Syros victoriam pollicetur.</i>	152.
<i>regno Chuthais dato.</i>	281.	<i>Israelitis Gabaeni fontes non tradunt.</i>	127.
<i>Israelita Obela suadente ex tribu Iuda ac Beniaminitica captivos domum remittunt.</i>	279.	<i>Israelitas Aegypti persequuntur.</i>	60.
<i>Israelita ab Ammanitis & Palaestinis oppressi. fol.</i>	137.	<i>Israeliticum regnum Davidi iterum offertur. fol.</i>	207.
<i>Israel Prophet a populo victoriam pollicetur.</i>	258.	<i>Israelitici populi ab Aegyptiis conclusi anxietas.</i>	60.
<i>Israelita copiarum partem in insidiis collocant, & ut impares paulatim pedem referunt.</i>	128.	<i>Ismael Deus exaudit.</i>	19.
<i>Israelita hostes, eorumq; idola tollere iubentur. fol.</i>	104.	<i>Ismaelem cum matre Abraham ablegat.</i>	21.
<i>Israelita Pascha celebrant, terra frugibus fruuntur, & deficit Manna.</i>	116.	<i>Issamus.</i>	211.
<i>Israelita quomodo in terra Chanaan victuri.</i>	404.	<i>Isac matandus annum agit vigesimum quintum.</i>	22.
<i>Israelita bellum omittunt.</i>	126.	<i>Isaacrifus.</i>	21.
<i>Israelita a Chusarthe oppressi.</i>	130.	<i>Isaacus pervenit Gerara.</i>	26.
<i>Israelita mittunt ad Gabaenos, qui fontes ad supplicium deposcant.</i>	127.	<i>Isaac Rebecam uxorem ducit.</i>	24.
<i>Israelita a Palaestinis superati.</i>	139.	<i>Isaac mittit venatum Esau.</i>	26.
<i>Israelita Samueli filiorum iniquitates commemorat, cumq; ut regem aliquem declararet, obnixè precantur.</i>	151.	<i>Isaac Abrahamo promissus.</i>	19.
<i>Israelita in deserto aqua penuria laborant.</i>	63.	<i>Isaaci ad parentem responsio.</i>	23.
<i>Israelita petitionis sue repulsam passi à Roboamo deficiunt.</i>	238.	<i>Iser. per saxum coluber dictum.</i>	863.
<i>Israelita ab Ainatis fusi fugatiq;.</i>	118.	<i>Izates, Monobazofratri regni successione relicta, moritur.</i>	573.
<i>Israelita Chananaeos non uno actu deuicerunt. fol.</i>	126.	<i>Izates Deum innocat, qui Dahas & Sacas in Parthicam regionem mittit, iisq; Vologesus cum exercitu occurrit.</i>	573.
<i>Israelita ad montem Sina perveniunt.</i>	68.	<i>Izates ad Parthos scribit, & ut suum regem reciperent, suadet.</i>	571.
<i>Israelita in deserto 40. annis erraturi.</i>	87.	<i>Izates Iudais pecuniam mittit.</i>	571.
<i>Israelita sexcentos Beniamitas reuocant.</i>	128.	<i>Izates ab Artabano maximis honoribus & donis affectus.</i>	572.
<i>Israelita hostium copiis terrentur.</i>	158.	<i>Izates ab Abemerigum Spasini regem missus eius filiam Samacham ducit.</i>	569.
<i>Israelita incolumes per mare rubrum euadunt, quod Aegyptios inuoluit.</i>	61.	<i>Izates ab Helena matre & magnatibus rex creatur, & Monobazum Rempub. donec frater veniat, administrare iubetur.</i>	569.
<i>Israelita absq; Dei mandato & Mosis cum hostibus cōgredi cogitant.</i>	89.	<i>Izates Artabanum consolatur, eiq; auxilium pollicetur.</i>	571.
<i>Israelita in deserto coturnicum carnes impetrant.</i>	86.	<i>Izata Eleazarus, ut se circumcideret, persuadet. fol.</i>	570.
<i>Israelita ab Aegyptiorum multitudine ad mare rubrum cinguntur.</i>	60.		
<i>Israelita ex Aegypto discedunt.</i>	59.		
<i>Israelita pradam optimam ab Amalecitis reportant.</i>	68.		
<i>Israelita hostes insequuntur, & reges duos Oribum & Zibum occidunt.</i>	135.		
<i>Israelita in Elym perveniunt, ubi contra Mosen ob com meatu penuriam murmur exoritur.</i>	63.		
<i>Israelita Jonathan irato patri eripiunt.</i>	160.		
<i>Israelita traiecto fluuio, altare super ripam Iordanis erigunt.</i>	123.		
<i>Israelita lati certatim ad structuram tabernaculi cōferunt.</i>	71.		
<i>Israelita 40. annos Manna sustentati.</i>	65.		
<i>Israelita in Raphidim perveniunt, ubi laborant siti.</i>	65.		
<i>Israelitarum aetatis annorum viginti, & supra usq; ad annum 50. numerus.</i>	78.		
<i>Israelitarum in acie viginti duo millia cadunt. fol.</i>	127.		
<i>Israelitarum iterum decem & octo millia cadunt. fol.</i>	128.		
		<i>L.</i>	
		L aban cum Iacobo fœdus sancit.	31.
		<i>Laban Iacobum persequitur, Deus verò à proposito eum deterret.</i>	30.
		<i>Labani contra Iosephum accusatio.</i>	30.
		<i>Labani contra Iacobum dolus.</i>	30.
		<i>Labosfordochus.</i>	302.
		<i>Lacedamoniorum Regis ad Iudeorum Pontificem epistola.</i>	347.
		<i>Lances.</i>	227.
		<i>Laniena.</i>	578.
		<i>Latrones.</i>	425.
		<i>Latrones capti & puniti.</i>	481.
		<i>Latrones plerunq; ex Anania cognatis quempiam intercipiunt, quem non nisi receptis aliquot e suis, dimittunt.</i>	581.
		<i>Laus & nomen Iosaphati apud quoscunq;.</i>	258.
		<i>Laus Eleazari.</i>	922.
		<i>Legatus Regius honorifice exceptus, Iosephi libertate apud suos predicat.</i>	343.
		<i>Legati Hyrcani & Aristobuli ad Scaurum.</i>	400.
		<i>Legati Syria, templi & urbis munienda causam querentes ad Iudeos missi.</i>	314.
		<i>Legati inuiolabiles.</i>	442.
		<i>Legatio</i>	

I N D E X.

<i>Legatio Syri ad Achabum.</i>	251.
<i>Legati cum militibus ad Iosephum missi.</i>	597.
<i>Legati Tiberiadem in suam potestatem redigere conantur.</i>	601.
<i>Legatorum Hierosolymitanorum aduersus Iosephum consultatio.</i>	599.
<i>Lex septimi cuiusq. anni.</i>	84.
<i>Legis apud Iudaeos exacta observatio.</i>	914.
<i>Legis liber in tabernaculorum festo praelegendus. fol.</i>	105.
<i>Legislatorum iniustitia.</i>	914.
<i>Leges gentium.</i>	914.
<i>Leges graues Iudaeorum.</i>	911.
<i>Leges belli & consuetudines.</i>	85.
<i>Leui tribus cultui sacrata.</i>	83.
<i>Leuita uxorem in duodecim partes disceptans ad singulas tribus mittit.</i>	127.
<i>Leuitica tribus in partes 24. diuiditur.</i>	216.
<i>Leuitica trib. hominibus Agrippa linea stola usum decernit.</i>	588.
<i>Leprosi Samaritanis hostium castra deserta esse significant.</i>	264.
<i>Legis tabula in arca.</i>	74.
<i>Lycurgus Lacedaemoniorum legislator.</i>	911.
<i>Libertas virtute paratur ss4. & pretiosa res est. ibid.</i>	
<i>Lia Zelpham adducit Iacobo.</i>	29.
<i>Liberi ob parentum iniquitatem non puniendi. folio</i>	111.
<i>Libertate seruata, optima sepultura.</i>	866.
<i>Libya siue Africa.</i>	14.
<i>Libya denominatur Aphrica.</i>	24.
<i>Ligna pretiosa Solomonis allata.</i>	234.
<i>Linguarum confusio.</i>	12.
<i>Linum & lana.</i>	105.
<i>Lysanias Barzapharni, ut Antigonum in regnum inducat, Hyrcanumque deponat, persuadet. folio</i>	634.
<i>Lysaniam Cleopatra interficit.</i>	439.
<i>Lysias Antiochi filium Regem constituit, ei, Eupatrois cognomen imponit.</i>	357.
<i>Lysias iterum in Iuda mouet, & quinque millia militum amittit.</i>	354.
<i>Lysimachus Apollodotum fratrem occidit & Gazam Alexandro tradit.</i>	390.
<i>Lysimachus mendacii arguitur.</i>	893.
<i>Lothus cum suis seruatur.</i>	20.
<i>L. Lentulus consul pro Iudaeis sententiam dicit.</i>	414.
<i>Lucius triginta dies.</i>	109.

M.

M Achir tertius ex pueris adduci iubetur. folio	925.
<i>Mischara iniquitas.</i>	641.
<i>Machera multos Iudeos interficit.</i>	427.
<i>Maccabaum Antiochus atrocius distendi iubet.</i>	925.
<i>Macedonici milites relictis praesidijs Antiochiam sese recipiunt.</i>	366.
<i>Madianita Amalecitis socijs Israelitas magno praelio vincunt.</i>	132.
<i>Madianita & confederati mutuis vulneribus cadunt.</i>	134.

<i>Madianitarum filia ad Hebraeorum castra perueniunt.</i>	99.
<i>Madianitarum filia Hebraeos ad Idololatriam perducunt.</i>	100.
<i>Madianitarum & confederatorum centum viginti missi trucidati.</i>	135.
<i>Magnus annus.</i>	11.
<i>Magna seditio fori multitudo in cloacis deprehensa.</i>	851.
<i>Magedo.</i>	232.
<i>Mandatum Davidis de parcendo filio.</i>	205.
<i>Mandatum Davidis de transportanda arca. folio</i>	191.
<i>Mandatum de arca, caeteraque sacra suppellectile in templum reponenda.</i>	214.
<i>Mandatum regium de statua adoranda.</i>	300.
<i>Mandatum de dimittendis exteris.</i>	317.
<i>Mandatum de sumptibus ad structuram templi praebendis.</i>	315.
<i>Mandatum de altari exstruendo.</i>	213.
<i>Manna quid significet.</i>	65.
<i>Malichus Antipatro insidiatur, deierat & eidem reconciliatur.</i>	415.
<i>Malchus beneficiorum Antipatri immemor. folio</i>	632.
<i>Malichus Antipatrum veneno necari procurat.</i>	415.
<i>Malichus, Hyrcano sese adiungit.</i>	632.
<i>Malichum tribuni Herodis interficiunt.</i>	633.
<i>Malle expugnata.</i>	355.
<i>Manna Israelitas Deus cibus.</i>	65.
<i>Manacmus Israelis rex.</i>	277.
<i>Manachases,</i>	75.
<i>Manahemus regnum futurum pradicat.</i>	458.
<i>Manasses sacerdotium, ob exteram, si retineat sciam ab eo remouendus, spe maioris boni negligit.</i>	329.
<i>Manasses urbem lustrat & templum denuo consecrat.</i>	287.
<i>Manasses in Babyloniam captus abductus postquam respuit, regno restituitur.</i>	287.
<i>Manasses voti sit compos.</i>	329.
<i>Manassa impietas & crudelitas.</i>	286.
<i>Manassa mors.</i>	287.
<i>Manochi angelus iterum apparet.</i>	139.
<i>Manethon Aegyptius historiographus.</i>	888.
<i>Manethonis & Charemonis historia comparatio.</i>	892.
<i>Manethonis figmenti depulsio.</i>	890.
<i>Manethonis de Aegyptiorum leprosis fabulosa.</i>	888.
<i>Manethonis & Charemonis historia discrepantia.</i>	893.
<i>Mar amarorem significat.</i>	63.
<i>Marcus Crassus reliquum templi aurum aufert. fol.</i>	628.
<i>Marcus Crassus in Parthos mouet, pecuniam Hierosolymis ex templo aufert.</i>	406.
<i>M. Antoninus Tyriorum Magistratibus scribit, & ut Hyrcano ac Iudaeis regionem, bona, & libertatem adeptam restituerent, iubet, saluis tamen saluandis.</i>	418.
<i>Marcus sexti successor in Syria.</i>	415.
<i>Marcus Agrippa.</i>	346.
<i>M. Antonius Dux.</i>	627.
<i>Marcus Sexti successor.</i>	631.
<i>Mardocheus insidiatores reges prodit.</i>	321.

Eeeee 3

Mar-

I N D E X.

<i>Mardocheus patruus Esther Babylone Susa migrat.</i>		<i>Mendacij à Possidonio & Apollonio in Iudæos con-</i>	
321.		<i>ficti reiectio.</i>	900.
<i>Mariamme morosa femina.</i>	448.	<i>Mensa aurea ponderis talenti magni.</i>	857.
<i>Mariamme ex odio Herodi, quæ Hyrcano auo fece-</i>		<i>Mensa aurea.</i>	336.
<i>rat, obijcit.</i>	652.	<i>Mensa sacri panis.</i>	227.
<i>Mariamme sese apud Herodem excusat eiq; recõcilia-</i>		<i>Mensa.</i>	74.
<i>tur.</i>	438.	<i>Mensura.</i>	227.
<i>Mariamme ab Herode accusata, omnium suffragijs</i>		<i>Mensuras & pondera Cain excogitat.</i>	7.
<i>damnata in carcerem conijcitur.</i>	448.	<i>Merces.</i>	111.
<i>Mariamme Archelaum dedignata in Demetrii tha-</i>		<i>Merces meretricis.</i>	105.
<i>lamum migrat.</i>	577.	<i>Meretricis nuptia.</i>	108.
<i>Mariamne soror Moysis defuncta.</i>	95.	<i>Messenes Amenophis filius.</i>	892.
<i>Mariamme.</i>	576.	<i>Mesopotamita ultro ad Davidem deditionem faci-</i>	
<i>Mariammen & Iosephum Herodes interfici iubet.</i>		<i>unt.</i>	196.
652.		<i>Methir.</i>	75.
<i>Mare rubrum finditur.</i>	61.	<i>Michaas verus propheta.</i>	255.
<i>Maris & decem laborum usus.</i>	226.	<i>Michol Regis fernis, Davidem agrotare, persuadet.</i>	
<i>Marsyas Agrippa Tiberij mortem nunciat.</i>	533.	168.	
<i>Marsus Syria Prefectus.</i>	564.	<i>Michol sese quod Davidem eripuerit, excusat.</i>	ibid.
<i>Marthace Archelai mater moritur.</i>	508.	<i>Milites sublati signis ad Claudium tendunt.</i>	560.
<i>Marsus Claudio, Agrippa scriberet, ut à munien-</i>		<i>Milites unum Imperatorem à senatu creari postu-</i>	
<i>da urbe desistat, suadet.</i>	564.	<i>lant.</i>	559.
<i>Massada.</i>	636.	<i>Milites unum Imperatorem à Senatu creari postu-</i>	
<i>Masada situs.</i>	863.	<i>lant.</i>	55.
<i>Masnaempthes.</i>	75.	<i>Mille Iudæi Herodem accusaturi Tyrum conveniunt,</i>	
<i>Massabazanes.</i>	75.	<i>qui partim trucidantur, partim vulnerantur &</i>	
<i>Mater septem cruciatus antequæ cruciaretur, excepit.</i>		<i>fugantur.</i>	419.
931.		<i>Mille & quingenti sacerdotes Iudæorum decimas ac-</i>	
<i>Mater ambustos filios in pœnas ultro concomitatur.</i>		<i>ciunt.</i>	885.
331.		<i>Mira Maccabæi victoria, ut post multos conflictus</i>	
<i>Matris hortatu Ioab fratris benedictionem, antever-</i>		<i>ne unus quidem è Iudæis desideratus est.</i>	356.
<i>tit.</i>	26.	<i>Mira hostium excacatio, per fluentis umbram facta</i>	
<i>Matris ad septem filios ante supplicium adhortatio.</i>		261.	
932.		<i>Miraculo vaticinium confirmatur.</i>	239.
<i>Matthias Theophilus filius Pontifex.</i>	581.	<i>Mithridates Antipatrum apud Casarem laudat.</i>	
<i>Matthias cum filiis alijsq; nonnullis in desertum se</i>		408.	
<i>confert.</i>	351.	<i>Mithridates, Orsanes,</i>	405.
<i>Matthias Idolorum cultum extirpat.</i>	351.	<i>Mithridates rex Ponti à pharnace filio occisus. folio</i>	
<i>Matthias filios ad pietatem, fortitudinem & concor-</i>		402.	
<i>diam adhortatur.</i>	351.	<i>Mithridates Pelusium proficiscitur, eoq; Antipa-</i>	
<i>Matthia & eius filiorum pietas, & zelus.</i>	350.	<i>tri ope potitur.</i>	629.
<i>Matthia mors.</i>	352.	<i>Mithridates ab uxore ut Anilem bello impetat,</i>	
<i>Matthia sacerdotium ademptum, in cuius locum Iozæ</i>		<i>accensus.</i>	543.
<i>rus surrogatur.</i>	502.	<i>Mithridatis de Aegyptijs victoria.</i>	629.
<i>Matthias Romanis sibi sociatis Antiocho bellum in-</i>		<i>Mithridatem Anileus dimittit.</i>	543.
<i>fert.</i>	616.	<i>Moabita ab Israelitis fusi fugatiq.</i>	131.
<i>Matthiam seditiosi & socios quos Herodes affecerat,</i>		<i>Moabita & Ammanita Iosaphato bellum inferunt</i>	
<i>supplicio descent: Herodi caros in vindictam ab</i>		258.	
<i>Archelao deposcunt, & pontifici sacerdotium abro-</i>		<i>Moabitarum rex filium proprium sacrificat.</i>	261.
<i>gari postulant.</i>	506.	<i>Moabitarum maxima strages.</i>	193.
<i>Maximum Dei lumen nefaria facta non latent. folio</i>		<i>Monobazus Adiabenorum Rex, cognomine Baze-</i>	
620.		<i>as ex Helena sorore duos filios Monobazum & Iza-</i>	
<i>Megasthenes de Nabuchodonosoro.</i>	301.	<i>ten suscipit.</i>	569.
<i>Mela Archelai Cappadocum regis filia.</i>	484.	<i>Monumentum Ionatha.</i>	379.
<i>Melchisedeck rex iustus.</i>	18.	<i>Morbus Alexandra & Aristobuli conatus. folio</i>	
<i>Memphis in Aegypto.</i>	408.	395.	
<i>Memphibostus à calumnijs Siba se purgat.</i>	208.	<i>Morbus Ezechie & vita proroganda, per miraculum</i>	
<i>Memphibostus donatus paternis & avitis bonis men-</i>		<i>confirmatio.</i>	285.
<i>sa Davidis adhibetur.</i>	194.	<i>Mores Persarum</i>	914.
<i>Menander Historiographus Solomonis & Iremi me-</i>		<i>Mori liber, apud Iudæos honor & gloria.</i>	868.
<i>minit.</i>	231.	<i>Mors quarti fratris.</i>	927.
<i>Menander de fame tempore Elia.</i>	247.	<i>Mors Isaci, & sepultura in Hebrone.</i>	33.
<i>Menandri Ephesi testimonium.</i>	880.	<i>Mors Nabuchodonosoris.</i>	301.
<i>Mendacij de iuramento depulsio.</i>	903.	<i>Mors Abia.</i>	244.
		<i>Mors</i>	

I N D E X.

<i>Mors Salomonis.</i>	237.	<i>Moses Israelitis Codicem leges scriptas & instituta continentem tradit.</i>	104.
<i>Mors Davidis & quantum filio ad structuram templi reliquerit.</i>	218.	<i>Moses Hebræos iurciurando ad legum custodiam astringit.</i>	112.
<i>Mors Ptolemæi.</i>	372.	<i>Moses retrò populum ducit in desertum.</i>	89.
<i>Mors Neemie.</i>	320.	<i>Moses Israelitarum idololatriam & voluptatem acusat.</i>	100.
<i>Mors Alexandri.</i>	396.	<i>Moses ab Hebræis in Aegypto exceptus miracula eis exhibet.</i>	56.
<i>Mors natu maximi fratris.</i>	926.	<i>Moses Aegypti regem ut Israelitas dimittat, hortatur.</i>	56.
<i>Mors Iosia.</i>	289.	<i>Moses à Moy quod Aegyptijs aquam significat, dictus</i>	892.
<i>Mors Basanis, filij item in succedentis cades. folio</i>	246.	<i>Moses vir maxima autoritatis.</i>	87.
<i>Mors Apionis.</i>	905.	<i>Moses populum numerat.</i>	85.
<i>Mors Iosephi.</i>	347.	<i>Mosis contra Apollonium & Lysimachum defensio.</i>	905.
<i>Mors septimi fratris.</i>	930.	<i>Mosis libri sacri in templo reperti.</i>	288.
<i>Mors Alexandri, & bella inter successores orta. fo.</i>	332.	<i>Mosis carmen & benedictio.</i>	112.
<i>Mos in rege laudandus.</i>	324.	<i>Mosis & Hebræorum contra Aethiopes victoria.</i>	54.
<i>Mos lustrandi populum.</i>	95.	<i>Mosis ad Deum precatio.</i>	92.
<i>Mos Atheniensium.</i>	913.	<i>Mosis ad Israelitas oratio.</i>	70.
<i>Mos veteribus iurandi.</i>	24.	<i>Mosis virga in Draconem mutata.</i>	55.
<i>Moses 120. ætatis anno ablati.</i>	113.	<i>Mosis manus alba.</i>	56.
<i>Moses faceri consilium admittit.</i>	69.	<i>Mosis ad Idumæos legatio.</i>	95.
<i>Moses consensu Sinæ monte acceptas à Deo decem præceptorum tabulas ad populum reportat.</i>	59.	<i>Mosis virga deuorat Aegyptiorum virgas.</i>	57.
<i>Moses Deum orat, ut aquam vitiosam potabile reddat.</i>	63.	<i>Mosis ad Deum precatio.</i>	92.
<i>Moses in Madianitas mouet.</i>	101.	<i>Moses uniuersos Iudæos ad legis auditionem congregari præcipit.</i>	407.
<i>Moses & Aaron Deo supplicant.</i>	87.	<i>Mosis ad Corem seditiosum oratio.</i>	91.
<i>Moses populum ut Deo totum se dedat hortatur. folio</i>	60.	<i>Mosis vita.</i>	916.
<i>Moses natus.</i>	51.	<i>Mosis ad Schonem Amoraorum regem legatio. folio</i>	95.
<i>Moses in flumen projicitur.</i>	51.	<i>Mosis ad populum Israeliticum ante obitum oratio.</i>	103.
<i>Moses aquam effundit humi, qua vertitur in sanguinem.</i>	56.	<i>Mosis ad Israelitas ut Deo ipsiusq. mandatis sint obediētes adhortatio.</i>	103.
<i>Moses in Aegyptum ad liberandos Israelitas mittitur.</i>	56.	<i>Mosis duo filij Gerso & Eleazarus.</i>	56.
<i>Moses ex Madian in Aegyptum proficitur.</i>	56.	<i>Mosi insidiantur Aegyptij.</i>	54.
<i>Moses populum ut animum ad Dei dona & gratiam vertant hortatur.</i>	64.	<i>Mosi Deus in rubo ardente apparet.</i>	55.
<i>Moses Dei beneficia populo Israelitico exhibita enumerat.</i>	64.	<i>Mosen & Israelitas miraculis Deus cōvincit, ut ipsius promissionibus fidem habeant.</i>	55.
<i>Moses opem Dei implorat.</i>	64.	<i>Mosen lapidibus obruendum clamant.</i>	98.
<i>Moses in Aethiopes mouet.</i>	53.	<i>Mosen Aegyptij exercitus ducem postulant. folio</i>	53.
<i>Moses in tabernaculo Deum consulit.</i>	80.	<i>Mosen Pharaon propellit.</i>	58.
<i>Moses Regem iterum Hebræos ut dimittat, hortatur.</i>	57.	<i>Mulier intemperans & libidini dedita.</i>	439.
<i>Moses unde nominatus.</i>	52.	<i>Multi Iudæi à Romanis deficiunt.</i>	596.
<i>Moses ab Abrahamo septimus.</i>	52.	<i>Multi Herodi se adiungunt.</i>	424.
<i>Moses Thermuthis Pharaonis filia adoptiuus filius. folio</i>	52.	<i>Munera Solomoni allata, eiusque equitatus. folio</i>	235.
<i>Moses ducem atque consultorem Deum habet.</i>	906.	<i>Mutatio nominum unde orta.</i>	14.
<i>Moses diuina Proidentia morti eripitur.</i>	53.	<i>Mures Azotiorum urbem vastant.</i>	148.
<i>Moses ad Madienam urbem profugit.</i>	54.	<i>Murmur populi contra Mosen.</i>	87.
<i>Moses Raguelis sacerdotis filiabus fert opem contra patres.</i>	55.	<i>Mutuum dare ad usuram Hebræorum nemini licet.</i>	109.
<i>Moses populum, ut nihil aliud quam victoriam cogitarent, hortatur.</i>	66.	<i>Mutuum reddendum.</i>	109.
<i>Moses leprosus non fuit.</i>	892.		
<i>Moses Iudæis eos qui apud alios putantur dii propter appellationē ridere ac blasphemare interdixit.</i>	912.		
<i>Moses quoslibet legislatores antiquitate præcedit.</i>	905.		
<i>Moses & aliorum legislatorum comparatio.</i>	907.		
<i>Moses Imperator bonus & vates.</i>	114.		
<i>Moses virga petram ferit, & larga proficit unda.</i>	66.		

N.

Nas Ammanitarum rex Galadenis iniustas conditiones pacis offert. 155.
Naamis post mariti & filiorum obitum cum Ruth in patriam redit. 143.
Nabal

I N D E X.

<i>Nabal in tantum se coniicit mœrorem, ut toto corpore</i>		<i>Nicanorem & copias Iudas in fugam vertit.</i>	361.
<i>sideratus mortem obiret.</i>	177.	<i>Nicauli Aegypti & Aethiopia Regina ad Salomo-</i>	
<i>Nabalus fatuus.</i>	176.	<i>nem venit.</i>	233.
<i>Nabali gregibus à Dauide parçitur.</i>	176.	<i>Niglisar.</i>	302.
<i>Nabathea regio.</i>	21.	<i>Nihil fuit antiquis temporibus, quod faceret Iudæis</i>	
<i>Nabathæi profligati.</i>	405.	<i>commercium Græcorum.</i>	877.
<i>Nabrodes siue Nemroth.</i>	14.	<i>Nisan vel Xanthicus, nobis est Aprilis.</i>	9
<i>Nabuchodonosorus Babylonia Rex contra Aegyptum.</i>		<i>Noba sacerdotum oppidum, habitatoribus ad unum</i>	
	290.	<i>occisis, incenditur.</i>	172.
<i>Nabulassar Nabuchodonosori parens, Babylonio-</i>		<i>Noe inebriatur, nudatur, & pro ludibrio habetur, un-</i>	
<i>rum & Chaldaorum rex.</i>	881.	<i>de derisorem diris deuonet.</i>	14.
<i>Nabuchodonosor patri in regno succedit.</i>	882.	<i>Noe egreditur ex arca, mactatis Deo victimis.</i>	10.
<i>Nabuchodonosori visionis oblata oblitus, Magos ac</i>		<i>Noe in aliam regionem migrat.</i>	8.
<i>vates accersit, eiq; mortē, ni indicarent, minatur</i>		<i>Noe precatur, ne Deus terram iterum inundaret.</i>	10.
	298.	<i>Noe posteris ut terram colerent Deus mandat.</i>	11.
<i>Nabuchodonosor regias extruit.</i>	882.	<i>Noe ætas, 950. anni.</i>	11.
<i>Nabuchodonosorus fœdis fragus.</i>	291.	<i>Nomos, Lex, hoc vocabulum nusquam apud Homerū</i>	
<i>Nabuchodonosor Tyrum obsidet.</i>	883.	<i>reperitur.</i>	906.
<i>Nabuchodonosor rebellantes imperio subiecit. folio</i>		<i>Nomina regum Aegyptiorum sibi succedentium folio</i>	
	882.		879.
<i>Nabuchodonosori successor.</i>	882.	<i>Nomina filiorum Iacobi & explicatio.</i>	29.
<i>Nabuchodonosoro Ioacimus tributa persoluit. folio</i>		<i>Nomina regionum & gentium.</i>	13.
	290.	<i>Norbanus.</i>	552.
<i>Nabuchodonosori recepti in urbem scintilla.</i>	291.	<i>Norma magistratus & legislatorum.</i>	3.
<i>Nacebæ cum viginti quinque Arabum casus.</i>	481.	<i>Novarum rerum studia Hierosolymis gliscunt. folio</i>	
<i>Nadab & Abiu, Aaronis filij combusti.</i>	79.		586.
<i>Nadab rex Israelis.</i>	244.	<i>Nubes super tabernaculum.</i>	85.
<i>Nathan Dauidem propria sententia damnatum, gra-</i>		<i>Nulla fides, pietasq; ne in scæro quidem.</i>	381.
<i>niter accusat, eiq; pœnas denunciat.</i>	198.	<i>Numerus Iudæorum è Babylone profectorum.</i>	312.
<i>Naula & cinnys.</i>	227.	<i>Numen deserto Saulo ad Dauidem commigrat, qui pro</i>	
<i>Nauigatio & iter Vespasiani.</i>	849.	<i>phetare incipit.</i>	163.
<i>Nearda Nisibis Babylonia urbes.</i>	539.		
<i>Neemias concessa potestate, populum ad restituenda</i>			
<i>mœnia & templum hortatur.</i>	318.		
<i>Neglectus cultus diuini omnium malorum causa. folio</i>			
	239.		
<i>Nephanus.</i>	211.		
<i>Nemroth primus Tyrannus turrim Babylonicam ex-</i>			
<i>adificat.</i>	12.		
<i>Nero imperator.</i>	577.		
<i>Nero tyrannus.</i>	577.		
<i>Nebula in templo.</i>	228.		
<i>Nicolaus Herodem & Archelaum excusat.</i>	514.		
<i>Nicolaus Syllaum accusat & Herodem excusat. folio</i>			
	485.		
<i>Nicolaus Historiographus regis Adadæ eiusq; cū Da-</i>			
<i>uide belli meminit.</i>	193.		
<i>Nicolaus Damascenus ab Herode ad Casarem dimissus.</i>			
	482.		
<i>Nicolaus coram Agrippa pro Iudæis verba facit. folio</i>			
	464.		
<i>Nicolaus Damascenus de arca Noe.</i>	10.		
<i>Nicolaus Damascenus.</i>	382.		
<i>Nicolaus Damascenus accusationem à Rege ceptam</i>			
<i>persequitur.</i>	498.		
<i>Nicolaus ea tantum attingit qua ad Herodis gloriam</i>			
<i>pertinent, facinora aut alia specie afficta fucat, aut</i>			
<i>quantum potest occultare studet.</i>	475.		
<i>Nicolaum Herodes quid Romæ amici sentirent de eius</i>			
<i>filij interrogat.</i>	487.		
<i>Nicanor populo nisi Iudam sibi traderent, se templum</i>			
<i>euerfurum minatur.</i>	360.		
<i>Nicanor hostem dissimulans, dolo Iudam intercipere</i>			
<i>conatur.</i>	360.		
		<i>O Ba siue Soba.</i>	186.
		<i>Obades rex Arabum.</i>	477.
		<i>Obedas rex Arabum.</i>	391.
		<i>Obedias centum Prophetas absconditos sustentas. fol.</i>	
			248.
		<i>Oboda defuncto Aeneas in Arabum regnum succe-</i>	
		<i>dit.</i>	482.
		<i>Obediam Elias Regi aduentum suum nunciare iubet.</i>	
			248.
		<i>Obedientia erga magistratum.</i>	103.
		<i>Octodecim millia Iudæorum in Syria ingulata 60000.</i>	
		<i>in Aegypto perempta.</i>	867.
		<i>Odium filij in patrem proditur.</i>	477.
		<i>Officium Iudicum.</i>	105.
		<i>Officia à Dauide distributa.</i>	210.
		<i>Oges Rex cum exercitu trucidatur.</i>	97.
		<i>Ochozias grauiter prolapsus decumbit, oraculum con-</i>	
		<i>sulit, & ab Elia reprehenditur.</i>	259.
		<i>Ochozias Achabifilius rex Israelitarum.</i>	258.
		<i>Ochozias absque liboris decedens, Ioram fratri succe-</i>	
		<i>denti locum facit.</i>	295.
		<i>Ochozia Regis Hierosolymitani mors & sepultura.</i>	
			268.
		<i>Ochozia milites attrahendi causa missi ab igne consu-</i>	
		<i>muntur.</i>	259.
		<i>Octavianus Augustus Iulio successit.</i>	632.
		<i>Olda prophetissa à Iosia consultitur.</i>	288.
		<i>Olimpij Ludi.</i>	472.
		<i>Omnis beneuolentia insque natura calumnijs cedit.</i>	
			619.

I N D E X.

Omnia Gracorum noua: apud Aegyptios autem atq;
Chaldaos & Phoenicias res gesta antiquissimam ha-
bent memoria traditionem. 873.
Onias Pontifex Aegypti, regem non soluendo tribu-
tum, ad iram commouet. 342.
Onias annuente Ptolemao in Aegypto oppidum &
templum condit. 870.
Onias Apollonij vitam oratione promeruit. folio
929.
Onias non acquiescens petitioni Iudeorum lapidatur.
399.
Onias Pontificis filius in Aegypto templum Hieroso-
lymitano simile extruit. 359.
Onias Pontifex, qui & Menelaus, à rege abducitur.
359.
Onias Iaddi filius Pontifex Hierosolymis. 331.
Onias & post eum Simon filius Pontifex. folio
347.
Onias, Pontificis Onias filius, in Aegypto templum
adificare molitur. 368.
Onias Pontifex ad Ptolemaum effugit. 615.
Onia templum in Aegypto extructum. 871.
Lupus Iudaeis templum claudit. 871.
Opinionis Lysimachi depulsio. 894.
Opera Dei. 908.
Ophir & Phinees cum 30000. cadunt, & arca in ho-
stium potestatem deuenit. 146.
Oppida refugij. 102.
Oppida curuum. 235.
Oppugnatio Ierusalem à Davide suscipitur. folio
189.
Optimates Iudeorum Phasaclum & Herodem accusa-
tum veniunt. 633.
Oraculum à Ioanne petitur quod tamen negligitur.
297.
Oratio serui Abrahami & Rebecca. 25.
Oratio Solomonis qua primum Deo pro acceptis benefi-
cijs gratias agit, & ut in posterum eum conseruet,
precatur. 229.
Oratio Davidis in Iebosthi interfectores acerrima, pœ-
naq; illis irrogata. 189.
Oratio Abrahami ad Isacum ante maectatum. folio
23.
Ordo castrorum cum tabernaculo. 85.
Ordo fabrorum lignariorum in Libano. 224.
Ordo cæmentariorum & aliorum operariorum. folio
224.
Ordinis & communium legum amatores mansuetudi-
ne atque virtute præstant. 905.
Origo legum Iudaicarum. 915.
Origo Legum apud Gracos. 906.
Origo nominis omnium rerum. 5.
Orodes rex Armenia. Antiochus rex Comagena.
521.
Oronna Iebusæus. 213.
Oronna aream Davidi donat. ibid.
Ornamenta Solomonis regia. 231.
Orphonas Iebusæus ciuis Hierosol. amicus Davidis. fol.
190.
Osarsiphus postea Moses vocatus. 890.
Osarsiphus Dux Auaris. 889.
Osea impietas & pœna. 279.
Ossa humana per templum sparsa. 519.

Oza Dei arca manum admonens è vestigio expirat.
191.
Ozias vocationem suam transgressus, punitur lepra,
ob quam vrbe cedere cogitur. 277.
Ozias rex Iuda. 276.
Ozia expeditio & urbis per eundem restauratio. folio
276.
Ozia diuitia & exercitus. 276.

P.

Pacorus equites Antigono in Iudeam mittit. 419
Pacorus Parthorum dux urbem ingressus Phasae-
lo, ut legatus iret ad Barzapharnem suadet. fol.
420.
Pocori dolus & insidia. 635.
Palatium Tiberiade ab Herode extructum. 589.
Palatium Tiberiade incensum. 589.
Palæstina à Phylistino nominata. 14.
Palæstini Sauli filiorumq; corpora crucibus affigunt.
183.
Palæstini in Davidem signa monentes partim occidu-
tur, partim in fugam vertuntur. 190
Palæstini ingenti exercitu multis consociatis Hebræos
inuascent. 191.
Palæstini in Hebræos bellum parant. 178
Palæstini Hebræorum regionem populantur. folio
158.
Palæstini terga vertunt. 165.
Palæstini in Israelitas signa monent. 158.
Palæstinorum triginta millia caesa. 165.
Palæstinorum fuga. 191.
Palæstinos Ezecias vincit. 281.
Panis propositionis. 82.
Pamphylum mare quomodo Alexandro cesserit dū
moueret in Persas. 62.
Paradisus. 5.
Pharao Hebræos granioribus operum difficultatibus
premit. 57.
Pharao Hebræorum masculos necari edicit. 50.
Pharaonis Aegyptiorum regis somnium noctū obla-
tum. 40
Pharaonis somnium de septem bobus. 40.
Pharaoni prodigia exhibet Moses. 56.
Phaccias. 278.
Pharisæi Regi non iurant, propterea multati Pherore
uxor pro eis multam persoluit, ob quod beneficium
regnum pollicentur. 493.
Pharisæi Alexandra Regina insinuat paulatim pro-
curatores habentur cunctisq; regis commodis fru-
untur. 622.
Pharisæi administrationis regia consortes, auidi sunt
sanguinis. 394.
Pharisæi astuti & arrogantes. 493.
Pharisaorum dogma. 518.
Pharisaorum in populo licentia. 392.
Pharisaorum inuidia & accusatione temeraria multi
boni trucidati. 622.
Phraates Parthorum rex, per insidias à Phraatace filio
sublatus. 520.
Phraates interfectus. 520.
Phasaclus benenolentiam Hierosolymis habitantium
erga se auget. 870.
Phasaclum ad saxum caput frangit. 636.
Phasa-

Ffffff

I N D E X.

<i>Phasaelus alliso ad saxum capite vitam abruptis. fol.</i>		<i>Petronius ad Caium scribit.</i>	338.
422.		<i>Petronius Iudais se Caio scribere velle pollicetur, eosq.</i>	
<i>Phasaelus & Herodes Antipatri filij.</i>	630	<i>ad agriculturam adhortatur.</i>	337
<i>Phasaelus Parthum & ciuitate & hospitio cum quin-</i>		<i>Petronium Caius in Syriam mittit, eiq. ut Iudeos ciui-</i>	
<i>gentis equitibus recipit.</i>	635.	<i>statuam in templo Dei collocare abnuentes exerci-</i>	
<i>Phasaelus Felicem superat, Hyrcanog. ingrati probru.</i>		<i>tu inuadat mandat.</i>	538
<i>obijcit</i>	633.	<i>Petronio Iudai Tiberiadem occurrunt, supplicantes</i>	
<i>Phasaelus turris & oppidum.</i>	412.	<i>ne sacratam urbem vetitis imaginibus pollueret.</i>	
<i>Phasaeli turris.</i>	650.	536.	
<i>Phasaeli ciuitas.</i>	650.	<i>Pheroras Herodi, se Cyprum alteram ipsius filiam du-</i>	
<i>Phasaeli Reipub. forma.</i>	410.	<i>cturum pollicitus, non stat promissus.</i>	476.
<i>Phasaelo Antigonus pro remedio venenum mittit.</i>		<i>Pheroras Herodis filiam sibi in coniugium oblatam pro-</i>	
422.		<i>pter ancillam propriam fastidit.</i>	475.
<i>Parthi Hierosolymitanorum bona diripiunt, & Ma-</i>		<i>Pheroras Herodem, dum illum ardentem amare Gla-</i>	
<i>risam urbem euertunt.</i>	422.	<i>phyram dicit, vehementer commouet.</i>	476.
<i>Parthi Herodem quoque comprehendere cogitant, ipse</i>		<i>Pheroras Herodi se causam perturbationum fuisse in-</i>	
<i>verore cognita, ipsorum manibus effugit.</i>	421.	<i>genue fatetur, & fratri Alexandro reconciliatur.</i>	
<i>Parthi Antigonum regem constituunt.</i>	636.	480.	
<i>Parthi Hyrcano & Phasaelo insidias struunt. folio</i>		<i>Pheroras ac Salome Alexandrum & Aristobulum</i>	
420.		<i>apud Herodem accusant.</i>	467.
<i>Parricidium publica vite ac naturae iniuria.</i>	499.	<i>Pheroras atra veste instructus cum lachrymis ad pedes</i>	
<i>Placidus contra Iosephum.</i>	598.	<i>Herodes accedit, ac veniam petit.</i>	657.
<i>Plantarum ante quartum annu fructus prohibiti.</i>	106	<i>Pheroras, medianse Archelao Herodis iracundiam</i>	
<i>Pascha decimaquarta Aprilis dies.</i>	82.	<i>mitigat.</i>	658.
<i>Pascha celebratur.</i>	315.	<i>Pheroras moritur, & Hierosolymis sepelitur.</i>	664.
<i>Paschatis celebratio.</i>	289.	<i>Pheroras Solomones hoc esse commetum ait, quae tamē</i>	
<i>Pascho septem filiorum & matris.</i>	918.	<i>vehementer negat.</i>	472.
<i>Patricida.</i>	285.	<i>Pheroras a mulieribus deceptus.</i>	492
<i>Pauimentum ianuae, omniaq. alia templi auro illita.</i>		<i>Pheroras uxorem dimittere recusat.</i>	493.
226.		<i>Pherora Herodis fratri Caesar tetrarchiam concedit.</i>	
<i>Pax nummis redimitur.</i>	277.	457.	
<i>Pax tempore Iosaphati.</i>	254.	<i>Pherora liberti uxorem veneficijs accusans.</i>	495.
<i>Phenices & Cadmus Gracarum literaru inuentores</i>		<i>Pherora coniunx quid cum veneno sit actum, ingenuē</i>	
873.		<i>fatetur.</i>	663
<i>Phenicum de Iudeorum antiquitate testimonium. fo.</i>		<i>Pilatus signa cum Caesaris effigie in urbem infert, quae</i>	
883.		<i>dum populus acriter instat, Caesaream transfert.</i>	
<i>Prada populo distributa.</i>	119.	521.	
<i>Precatio Iosaphati in templo Hierosolymitano pro vi-</i>		<i>Pilatus apud Vitellium accusatus Romam mittitur.</i>	
<i>etoria obtinenda.</i>	258.	523.	
<i>Precatio Esdrae pro Leuitis qui duxerant exteras. fol.</i>		<i>Pilatus inducturus aquas Hierosolyma seditionē con-</i>	
317.		<i>citat.</i>	521.
<i>Prada ex bello capta.</i>	193.	<i>Pietas Iothani.</i>	278.
<i>Precatio Solomonis ad Deum.</i>	228.	<i>Pietas Iosaphati.</i>	254.
<i>Precibus & sacrificijs Noe Deum propitium reddit.</i>	10	<i>Pictores & plasta Deorum multitudinis autores.</i>	913.
<i>Prada diuisio.</i>	123.	<i>Pignus.</i>	109.
<i>Praedium inter Antigoni milites & Iosephum Hero-</i>		<i>Pij Israelita redeunt ad Roboamum.</i>	239.
<i>dis fratrem.</i>	638.	<i>Pincerna somnij explicatio.</i>	39.
<i>Praedium inter Absalomum & Ioabum.</i>	205.	<i>Piorum doctorum in hac vita conditio.</i>	253.
<i>Praelectio legis Moisaica.</i>	318.	<i>Pyraeus Atheniensis portus.</i>	455
<i>Praefecti & Duces Salomonis.</i>	222.	<i>Pistoris somnium.</i>	39.
<i>Premium piorum doctorum.</i>	254.	<i>Pistoris somnij enodatio.</i>	40.
<i>Premium obedientium legi.</i>	910.	<i>Pythium templum ad Herode extructum.</i>	472.
<i>Praesagium de Mose.</i>	50.	<i>Pythonissa Saulum ut mensa apposita vires resoueret,</i>	
<i>Pecunia corruptus Iudex.</i>	417.	<i>adigit.</i>	180.
<i>Pella diruta.</i>	393.	<i>Philippus Herodis filius.</i>	513.
<i>Pegmatum fabricatio.</i>	856.	<i>Philippus, Iacimi filius.</i>	596.
<i>Pentecoste.</i>	420.	<i>Philippus ab Antiocho supplicio affectus.</i>	359.
<i>Per tribus & familias sortitio.</i>	154.	<i>Philippus Herodis frater vir modestus & amator quie-</i>	
<i>Per 40. dies & 40. noctes in monte Sinai Moses mora-</i>		<i>tis moritur.</i>	525.
<i>tur.</i>	71.	<i>Philippi, Iacimi filij periculum.</i>	587.
<i>Pestilentia Hierosolymis grassatur.</i>	449.	<i>Philippi ditio Syria attributa.</i>	529.
<i>Petra ciuitas Arabia.</i>	636	<i>Philo Iudeorum legatus a Caesare repulsus causam Deo</i>	
<i>Petronius prius de Caij morte literas, quam de neces-</i>		<i>committit.</i>	566.
<i>si ipsi inferenda accipis.</i>	539.	<i>Philostratus.</i>	302.
		<i>Phineas</i>	

I N D E X.

<i>Phineis uxor Ionchaben parit & moritur.</i>	147.	<i>progenies Aaron.</i>	582.
<i>Phineas ad Rubenitas oratio.</i>	124.	<i>Pontificum cum sacerdotibus dissidium.</i>	579.
<i>Phinees Zambriam & Chosbi uno ictu transfigit.</i>	101.	<i>Populus in profucham conuenit.</i>	602.
<i>Phison, siue Ganges.</i>	5.	<i>Populus Israeliticus Deum de monte Sinai loquentem audit.</i>	70.
<i>Phistion apud Dacos.</i>	519.	<i>Populus à Roboamo onerum mitigationem petit folio</i>	237.
<i>Primus vini potentiam pradicat.</i>	309.	<i>Populus in proposito creandi Regem pertinaciter perseuerat.</i>	152.
<i>Primitia frugum.</i>	82.	<i>Populum Rex dimittit.</i>	230.
<i>Primogenitus ius suum retineat.</i>	108.	<i>Popedius apud Casarem à Timidio delatus.</i>	546.
<i>Principes Israelitarum ingentem vini auri, argenti, aris & gemmarum ad templi structuram conserunt</i>	217.	<i>Porticus praelata superuallem extructa.</i>	460.
<i>Principum tribuum sacrificia & dona.</i>	80.	<i>Porticus ante templum.</i>	225.
<i>Priscorum Vita quamobrem prorogata, nunc non per-aquē.</i>	11.	<i>Post diuturnam ac continuam siccitatem repente imber decidit.</i>	538.
<i>Polybius Megalopolita de Scopa copiarum Ptolemao duce.</i>	341.	<i>Postremum capitulum contra quorundam derogationes & maledicta.</i>	887.
<i>Pollio & Sameas Pharisei apud Herodem in principio honore.</i>	433.	<i>Potentia ad salutem data.</i>	46.
<i>Pompeius templum oppugnare parat.</i>	402.	<i>Potipharis uxor de concubitu Iosephum sollicitat. folio</i>	37.
<i>Pompeius Hierosolyma oppugnat.</i>	402.	<i>Proceres Hebraorum Hebronem ad Dauidem conueniunt, eumque Regem declarant.</i>	189.
<i>Pompeius multas praeclaras ciuitates ab imperio Iudaorum liberat.</i>	626.	<i>Profunditas fundamentorum templi.</i>	225.
<i>Pompeius in Aristobulum mouet.</i>	401.	<i>Perfuga Iudaei in arce ab Antiocho auxilium petunt.</i>	375.
<i>Pompeius Romano simul exercitu & Syriorum instructus Aristobulum petit.</i>	624.	<i>Progenies filiorum Gomar.</i>	13.
<i>Pompeius in Syriam venit, eique Aristobulus insigne donum mittit.</i>	400.	<i>Progenies filiorum Iauani.</i>	13.
<i>Pompeius templum ingressus nihil attingit. folio</i>	403.	<i>Progenies Chananeorum.</i>	14.
<i>Pompeius illos qui maxime belli causa fuissent, securi percussit.</i>	426.	<i>Prophetia contra Basanem regem.</i>	245.
<i>Pompeius Hyrcano pontificatum reddit.</i>	403.	<i>Propheta ad Ieroboamum missus per mendacium re-ducitur.</i>	239.
<i>Pompeius una cum suis comitibus sanctum sanctorum ingreditur.</i>	625.	<i>Prophetarum oracula veneranda.</i>	256.
<i>Pompeius in urbem venit, eique regia domus traditur: Aristobulus cum suis in templum concedit.</i>	625.	<i>Propositio quam tractandam sumit Iosephus.</i>	875.
<i>Pompeius fossamque vallemque replet, ac diem septimum obseruat.</i>	625.	<i>1. Ptolemaeus Lagi.</i>	898.
<i>Pompeius urbem qua ex parte facilius esset accessus, explorat.</i>	624.	<i>2. Ptolemaeus philadelphus.</i>	878.
<i>Pompeius Hierosolyma obsidione cingit.</i>	624.	<i>3. Ptolemaeus Evergetes.</i>	898.
<i>Pompeius aggeri turres imponit.</i>	625.	<i>4. Ptolemaeus Philometor.</i>	898.
<i>Pompeius cum suis in fanum irrumpit.</i>	625.	<i>5. Ptolemaeus Physcon in Iudeos grassari desinit.</i>	898.
<i>Pompeij continentia.</i>	625.	<i>Ptolemaeus oppugnatus ab Hyrcano, sciens plurimum copiarum naturale valere, matrem & germanos, quos captos tenebat, in muris, ni ab oppugnatione desistat, precipitandos locat.</i>	381.
<i>Pæna serpentis.</i>	6.	<i>Ptolemaeus Asia regnum sibi oblatum Demetrio tradendum suadet.</i>	372.
<i>Pæna furti iuxta legem Moysis.</i>	462.	<i>Ptolemaeus Philometor Alexandro genero laturus auxilium in Syriam venit.</i>	371.
<i>Pæna talionis.</i>	110.	<i>Ptolemaeus Epiphanes rex Aegypti, in Syria Reges monet.</i>	341.
<i>Pæna criminum qua furore capti Iudaei contra gentiles ausu fuerunt.</i>	866.	<i>Ptolemaeus fratres Ioannis una cum matre occidit.</i>	618.
<i>Pæna vim inferentis virgini.</i>	909.	<i>Ptolemaeus Dorymenis filius Gorgias & Nicanor in Iudaeam mouent.</i>	352.
<i>Pæna Solomoni immittenda, ob Deos alienos receptos</i>	236.	<i>Ptolemais à Cleopatra obfessa & expugnata.</i>	389.
<i>Pæna mulieris pro virgine desponsata, talis postea non inuenta.</i>	208.	<i>Ptolemais vi expugnata.</i>	389.
<i>Pænitentia populi.</i>	87.	<i>Ptolemaeus Lathurus rex Aegypti à matre Cleopatra è regno eiectus Ptolemaidensibus auxilio venit.</i>	388.
<i>Pontius Pilatus Iudaeorum praeses.</i>	520.	<i>Ptolemaeus Sepphorim aggreditur.</i>	389.
<i>Pontificis aurea corona triplex.</i>	77.	<i>Ptolemaeus eiectus ex Aegypto.</i>	390.
<i>Pontificis ornatus.</i>	75.	<i>Ptolemaeus Mennaeus pecunia multatus.</i>	401.
<i>Pontifices apud Iudeos à duobus millibus annis de nominati filij à patre conscripti sunt.</i>	875.	<i>Ptolemaeus Asochim Galilae oppidum vi caput. folio</i>	389.
<i>Pontifices Hierosolymitani.</i>	295.	<i>Ptolemaeus Philadelphus.</i>	2.
<i>Pontifices in uniuersum octuaginta tres.</i>	582.		
<i>Pontificum in populo Iudaico numerus & ordo</i>	582.		

I N D E X.

<i>Ptolemaus ut maiorem terrorem Iudais incutiat, humanas carnes coquere iubet.</i>	389.
<i>Ptolemaus Herodis militum Dux interfectus.</i>	folio 640.
<i>Ptolemaus Praefectus interficitur.</i>	427.
<i>Ptolemais à Ptolemao obfessa.</i>	388.
<i>Ptolemai.</i>	232.
<i>Ptolemai erga Hyrcani matrem ac fratres crudelitas.</i>	617.
<i>Ptolemai Epiphanis filij, philometor & physcon.</i>	folio 348.
<i>Ptolemai sumptus & diligentia in templi donatione collata.</i>	338.
<i>Ptolemai filius minorem Antigoni filiarum coniugio suo copulat, ob eamque causam à patre occiditur.</i>	628.
<i>Ptolemao à genere insidia structa qua etiam de causa filia ab eo abstracta, Demetrio promittitur.</i>	folio 372.
<i>Publius Petronius Dorienfibus, ut eos qui Caesari statum posuerint sibi mittant, scribit.</i>	563.
<i>Pueri leges edificant.</i>	105.
<i>Puerorum constantia.</i>	925.
<i>Puerpera leges.</i>	83.
<i>Pugna inter Antiochum & Hyrcanum Hierosolymis in foro commissa.</i>	634.
<i>Pugna Hierosolymis inter Antigonum & Herodem.</i>	420.
<i>Purificationes corporum.</i>	900.
<i>Purificationes in sacrificijs.</i>	909.
<i>Puteus.</i>	110.
<i>Phrura a festa.</i>	327.
<i>Pseudalexander 514. Romam peruenit, 515. Caesari imponere non potest.</i>	ibid.
<i>Pseudopropheta ex Aegypto Iudaeos in Oliueti monte prodit.</i>	578.
<i>Pseudopropheta placentia pradicunt.</i>	255.

Q.

<i>Quadragesima dies & noctes Moses ieiunat.</i>	folio 71.
<i>Qualis uxor sacerdoti ducenda.</i>	84.
<i>Quando adificatio templi sit incepta.</i>	225.
<i>Quando potissimum Deus auxilium afferre soleat.</i>	60.
<i>Quando & quomodo iuramentum seruandum.</i>	folio 129.
<i>Quando Iosephus volumen hoc conscripserit.</i>	folio 584.
<i>Quare Tiberius potestates semel constitutas non facile mutauerit.</i>	529.
<i>Quare Moses Israelitas non duxerit per Palaestinam.</i>	fol. 60.
<i>Quas urbes Iudaei receperint inhabitandas.</i>	folio 627.
<i>Quatuor millia militum à Ioanne ad Iosephum deficiunt.</i>	607.
<i>Quatuor reges trucidati.</i>	120.
<i>Quatuor Paradisi flumij.</i>	5.
<i>Qua in templo posita fuerunt.</i>	902.
<i>Qua hosti potissimum in militia opponenda.</i>	150.
<i>Qui homines immundi.</i>	83.
<i>Qui homines ad sacerdotium euecti.</i>	908.

<i>Qui homines Caij necem iniquo animo tulerint.</i>	552.
<i>Quid potissimum ex huius historia lectione peti debeat.</i>	2.
<i>Quid Gracorum prudentissimi de D E O sapuerunt.</i>	906.
<i>Quidam rerum fastigium affectant.</i>	569.
<i>Quinque reges Sodomitarum.</i>	17.
<i>Quinquaginta Iudaeorum millia Seleucia occisi.</i>	folio 544.
<i>Quirinus Syria censor.</i>	517.
<i>Quirinus ut ciuium facultates percenseret, & Archelai pecunias in suam potestatem redigeret, in Iudaea venit.</i>	517.
<i>Quirinus in Syriam à Caesare ut iura populis redderet mittitur.</i>	517.
<i>Q. Pompeius Consul cum alijs quibusdam ad Claudiu peruenit.</i>	560.
<i>Quintilius Varus Syria Praefectus.</i>	497.
<i>Quintiliam Caius torquere iubet, qua nihil faceret, sed à Popedio muneribus affectu absoluitur.</i>	546.
<i>Quomodo Iacobus cum tota progenie ad filium migravit.</i>	47.
<i>Quomodo Iudaei Iudaeam occuparint, & urbem Hierosolyma edificarint.</i>	894.
<i>Quando Hierosolyma expugnata.</i>	431.
<i>Quomodo Abrahamus Assyrios aggressus tam captiuos quam reliquam pradam victor reduxit.</i>	18.
<i>Quomodo Moses populum ex Aegypto in Sinam montem eduxit.</i>	63.
<i>Quomodo Esau & Iacobus Isaci filij diuiserunt habitationem, & quod Esau Idumaea, Iacobo Chanaan contigit.</i>	34.
<i>Quomodo Deus Sodomitarum gentem excidit flagitij eorum offensus.</i>	19.
<i>Quomodo Imperatores & Magistratus colendi.</i>	folio 900.
<i>Quomodo è Chetura Abrahamo nupta Trogloditarum gens promenit.</i>	24.
<i>Quomodo Iosephus Iacobi filiorum natu minimus propter somnia futurae suae felicitatis praenuncia in fratrum inuidiam incurrit.</i>	34.
<i>Quomodo Mose duce Aegyptum reliquerunt.</i>	59.
<i>Quomodo Iosephus in Aegyptum venditus à fratribus illustris ibi factus est, & fratres tandem in sua potestate habuit.</i>	25.

R.

<i>Rabatha obsidione cingitur.</i>	196.
<i>Rachel ex partu moritur.</i>	33.
<i>Rachel insigni forma pradita.</i>	28.
<i>Rachel parentis Deos aufert.</i>	30.
<i>Rachel Iacobo Balam adducit.</i>	29.
<i>Rachel exploratores contegit.</i>	115.
<i>Raguel Mose vnā ex filiabus nuptum tradit.</i>	55.
<i>Raguel ad Mosē, in desertum Sinai peruenit.</i>	68.
<i>Raguel siue Iethro Mosis socer ex Israelitis indices deligendos consulit.</i>	68.
<i>Rapaces conuocato Ezecia in colloquium, deditiōem suadet.</i>	283.
<i>Ratio affectus domina.</i>	930.
<i>Ratio principatum passionis obtinet.</i>	918.
<i>Razarus cum Adero hostis Solomonis.</i>	236.
<i>Rebellio Antiochiensium & ultio subsecuta.</i>	374.
<i>Reci-</i>	

I N D E X.

<i>Recitatio beneficiorum Herodis in filios collatorum.</i>		<i>Ruben noctu venit ad puteum.</i>	36.
668.		<i>Ruben fratris necem remoratur.</i>	35.
<i>Reconciliatio inter Herodem & filios facta.</i>	653	<i>Ruben Iosephum in puteum projiciendum ibique necandum suadet.</i>	36.
<i>Rex Arabum Antiochi milites ex improviso inuadit.</i>	621.	<i>Rubenitarum responsio.</i>	124.
<i>Rex Hierosolymitarum in Gabaonitas mouet.</i>	20.	<i>Rufus & Gratus Herodis exercitus Praefecti in Romanorum partes se transferunt.</i>	510.
<i>Rex cognito fratrum Iosephi aduentu latatur.</i>	47.	<i>Rumor uanus de Herodis morte sparsus.</i>	437.
<i>Rex & populus iuramento ad Dei cultum astringitur.</i>	271.	<i>Ruta mirabilis magnitudinis.</i>	858.
<i>Regis Persarum mandatum, ut nemo e domesticis inuocatus eum accederet.</i>	321.	<i>Ruth socrus suam ad pedes Bozi cubat.</i>	144.
<i>Regis erga Iudaeos liberalitas.</i>	334.	<i>Ruth in Bethlehem proficiscitur.</i>	144.
<i>Regis ad septem fratres adhortatio.</i>	924.		
<i>Reges pastores vocati.</i>	878.	S.	
<i>Regum Aegyptiorum cum pastoribus pacta.</i>	879.	<i>Saba regia obsidione cincta.</i>	54.
<i>Regia Herodis.</i>	864.	<i>Sabbathum.</i>	4.
<i>Regia Ieroboami.</i>	238.	<i>Sabbathum Iudaorum.</i>	887.
<i>Regia ab Iudaeis obfessa.</i>	510.	<i>Sabbaticus fluuius.</i>	854.
<i>Regia litera pro Iudaorum incolumitate.</i>	326.	<i>Sabachis.</i>	211.
<i>Regina domus, aliaq. aula.</i>	231.	<i>Sabinus Herodis pecuniâ & regiam occupaturus Hierosolyma peruenit.</i>	507.
<i>Regina callidum contra Antigoni consilium.</i>	619.	<i>Sabinus in corpus adactis capulo tenus gladio suamet manu optatum interitum querit.</i>	561.
<i>Reformatio cultus Dei.</i>	281.	<i>Sabinus cum Germanis satellitibus Caesaris interfectores querit.</i>	552.
<i>Reipublica forma Hierosolymis instituta.</i>	315.	<i>Assrenas frustatim lacertatus.</i>	552.
<i>Religio in Israelitico populo renouata.</i>	245.	<i>Sabinus citius se contrucidaturum, quam passurum ut imperium committatur Claudio ait.</i>	560.
<i>Repetitio praeceptorum legis.</i>	910.	<i>Sabini auaritia Hierosolymis ingentem seditionem infesto Pentecostes conuulsit.</i>	509.
<i>Res immunda.</i>	83.	<i>Sabaus homo seditiosus auertit Israelitas à Davide.</i>	209.
<i>Responsum diuinum ad Iosua preces.</i>	118.	<i>Sacra scriptura liberis à teneris unguiculis proponenda.</i>	933.
<i>Responsum Syris legatis datum.</i>	251.	<i>Sacerdotes in templo habitant & vinum non bibunt.</i>	886.
<i>Responsio Eleazari ad Ptolom. literas.</i>	235.	<i>Sacerdotes arcâ Dei, in qua decem Praecepta tabula lapidea inscripta asseruabantur, in suum locum deponunt.</i>	228.
<i>Responsio ad obiectionem de Asini capite.</i>	900.	<i>Sacerdotum tribus quatuor, quarum singula pluraquâ 5000. hominum habent.</i>	902.
<i>Restauratio cultus diuini.</i>	271.	<i>Sacerdotum in peragendis rebus diuinis perseverantia.</i>	625.
<i>Rixa muliebres.</i>	475.	<i>Sacerdotum reditus.</i>	94.
<i>Roboamus pro scutis & Clypeis aureis pacem arcorum numerum facit.</i>	242.	<i>Sacra pecunia bona pars militum furto disperis.</i>	510.
<i>Roboamus maritur, eiq. Abias in regno succedit.</i>	242.	<i>Sacrificium pro gratiarum actione.</i>	81.
<i>Roboam apostatas vi retracturus à proposito abstinere iubetur.</i>	238.	<i>Sacrificium Cain & Abel.</i>	6.
<i>Roboami urbes munita.</i>	239.	<i>Sacrificium mensis Octobris.</i>	81.
<i>Roboami uxores & liberi.</i>	239.	<i>Sacrificium sponte sua accenditur.</i>	79.
<i>Romanus exercitus hybernatum dimissus.</i>	425.	<i>Sacrificium si quis sciens peccauit.</i>	81.
<i>Roma rumor Tiberium esse incolumen spargitur.</i>	533.	<i>Sacrificium & precatio Samuelis.</i>	150.
<i>Romani ex magnis diuitijs non minimam partem in ruinis inueniunt.</i>	855.	<i>Sacrificium Pentecostes.</i>	82.
<i>Romani urbe ac victoria potiuntur.</i>	845.	<i>Sacrificia & festiuitas in regni Solomonis confirmatione instituta.</i>	217.
<i>Romani consilij fortitudinem & obstinatum contemptum mortis admirantur.</i>	869.	<i>Sacrificia pro peccatis per ignorantiam commissis.</i>	81.
<i>Romani totam funditus erunt ciuitatem ac templum.</i>	848.	<i>Sacrificia.</i>	78.
<i>Romani cloacas rimantes & sepulchra eruentes, multas opes inueniunt.</i>	847.	<i>Sadocus & Abiatharus filios ad Davidem mittunt.</i>	204.
<i>Romani pugnam expectant.</i>	869.	<i>Sadoci Pontificis genealogia.</i>	220.
<i>Romani vincunt & Aristobulum cum filio Romam perducunt.</i>	627.	<i>Sadduceorum opinio.</i>	512.
<i>Romanorum in Iudaeos humanitas.</i>	614.	<i>Salte ciuitas ad orientem Euboeis fluminis posita.</i>	878.
<i>Romanorum gloria minuitur si quantum pro Hierosolymis defudauerint aliquid derogatur.</i>	613.		
<i>Romanorum de Iudaeis triumphus.</i>	614.		
<i>Romanorum notitia sero ad Gracos peruenit.</i>	877.		
<i>Romanorum erga Iudaeos magnanimitas & modestia.</i>	900.		
<i>Ruben ad Iosephum pro se & fratribus depulsio.</i>	42.		

I N D E X.

<i>Salome filiam ad effutienda & prodenda secreta coniugum colloquia pellicit.</i>	47.	<i>Samuel Deum Saulo conciliare conatur.</i>	161.
<i>Salome.</i>	514.	<i>Samuel Israelitis incommoda sub regibus ferenda indicat.</i>	151.
<i>Salome & alia Herodis filios calumnijs appetunt, eoſque parenti inſenſos reddunt.</i>	463.	<i>Samuel innocentiam ſuam populo teſtatam facit. folio</i>	156.
<i>Salome mortua.</i>	519.	<i>Samuel populo peccata & ingratiſtudinem exprobrat.</i>	157.
<i>Salome male audit & uxores regia male ei volunt.</i>	476.	<i>Samuel Saulo iram Dei & regni amiſſionem denunciat.</i>	162.
<i>Salome hereditario odio Mariamma filios proſequitur.</i>	466.	<i>Samuelis de hoſtibus victoria.</i>	150.
<i>Salome & Alexas in circo clauſos Iudaos domum dimittunt.</i>	505.	<i>Samuelis anima Saulo viſa belli cum Paſtiniſ euentum pradicat.</i>	179.
<i>Salome, Alexandra cognominata, Ariſtobuli uxor, Alexandrum Immaum regem conſtituit.</i>	387.	<i>Samuelis mors & ſepultura.</i>	175.
<i>Salis Aegyptios in ſuam poteſtatem redegit.</i>	878.	<i>Samuelis ad Iſraelitas oratio.</i>	149.
<i>Samaas populum conſolat.</i>	241.	<i>Samuelis ad ſalutarem Penitentiam adhortatio. fol.</i>	150.
<i>Samarita ab adificatione templi Iudaos prohibent.</i>	308.	<i>Samuelis propheta de rege Saul ad populum oratio.</i>	154.
<i>Samarita templi adificationem promouere volentes reijciuntur.</i>	313.	<i>Samueli DEVS Elis & filiorum paenam oſtendit. fol.</i>	145.
<i>Samarita templi adificationem impedire cogitant.</i>	313.	<i>Samuelem populi voluntas contriſtat.</i>	151.
<i>Samarita Iudais inſenſ.</i>	315.	<i>Samuelem conſolat Deus.</i>	ibid.
<i>Samarita templi & urbis reſtaurationem impedire conantes magis promouent.</i>	314.	<i>Samuelem Deus regem creare iubet.</i>	ibid.
<i>Samarita aliquot Galilaos Hieroſolyma petentes, interficiunt.</i>	575.	<i>Samuelem Anna Helcana coniunx genuit.</i>	145.
<i>Samaritani Tirathaba Garizim occupaturi conueniunt, quos Pilatus vincit fundit, ac in fugam compellit.</i>	523.	<i>Samuelem Deus Bethlehem Dauidem in regem ut uocat, mittit.</i>	162.
<i>Samaritarum & aliorum ad Cambyſem ſcripta de templi adificatione auertenda.</i>	308.	<i>Samuelem Deus quem creaturus eſſet regem certiorẽ reddit.</i>	152.
<i>Sames e Iudicibus vnus, Hyrcano reliquiſque iudicibus cadem ab Herode imminentem pradicat, cuius rei veritatem poſtea euentus comprobauit. folio</i>	411.	<i>Samuelem Saulus accedit.</i>	ibid.
<i>Samaas propheta Iudaorum impietatem arguit. folio</i>	241.	<i>Sanctuarium.</i>	73.
<i>Samphe & Emmaus cremata.</i>	512.	<i>Sanctum ſanctorum.</i>	73.
<i>Samſon Aſcalonitas aliquos trucidat, eius coniunx alteri nubet.</i>	140.	<i>Salpadiſ filia parentis loco hereditatem capiunt folio</i>	102.
<i>Samſon Paſtinatorum fruges comburit.</i>	140.	<i>Sapientia Abrahami.</i>	16.
<i>Samſon traditus Paſtiniſ.</i>	141.	<i>Sara Abrahamo in thalamum adducit Agar.</i>	18.
<i>Samſon Aſini maxilla mille viros interficit. folio</i>	141.	<i>Sara obitus Abrahami coniugis.</i>	23.
<i>Samſon fontem impetrat precibus.</i>	141.	<i>Saramalla Herodis legatus ad Phraatem Parthorum regem.</i>	434.
<i>Samſon Gaza portas reuulſas aufert.</i>	142.	<i>Sareptana vidua, Eliam ſuſcipienti, oleum & farina non deſicit.</i>	247.
<i>Samſon natus.</i>	139.	<i>Saturninus & Volumnius Syria praefides Herodis Arabes reconciliant.</i>	481.
<i>Samſon Paſtiniſ virginem ducit.</i>	139.	<i>Saturninus eiſq; filij moderatam ſententiam proferunt.</i>	487.
<i>Samſon Leonem nudis manibus diſcerpit.</i>	139.	<i>Saul nomen ſuum apud omnes Hebraeos inclutum reddit.</i>	156.
<i>Samſon Thamnitis anigma proponit.</i>	140.	<i>Saul laudatur a populo.</i>	156.
<i>Samſon ſui roboris cauſam Dalala aperit, Paſtiniſ oculis orbatum vinctumq; abducunt.</i>	142.	<i>Saul Ammanitas & Naafen regem occidit.</i>	156.
<i>Samſon cum 3000. paſtinatorum moritur.</i>	143.	<i>Saulus Dauidem in ſatellitium aſſumit.</i>	163.
<i>Samſon 20. annos regnat.</i>	143.	<i>Saul reſenſito milite in tribu Iuda triginta millia inuenit.</i>	160.
<i>Samſonis natiuitatem angelus nunciat.</i>	139.	<i>Saul Amalecitarum vrbes expugnat.</i>	160.
<i>Samſonis uxor Thamnitis aperit anigma.</i>	140.	<i>Saulus Dauidi filiam Melcham ſiue Michol collocat.</i>	167.
<i>Samuel Saulo in itinere euentum, ut ipſius verbis fidem habeat, pradicat.</i>	153.	<i>Saulus Dauidem tollere cogitat.</i>	ibid.
<i>Samuel Saulum ad conuiuium deducit.</i>	153.	<i>Saul malignum in Dauidem animum prodiſ.</i>	170.
<i>Samuel Saulum obiurgat.</i>	161.	<i>Saul contra Dauidem proficiſci deſiſtit.</i>	178.
<i>Samuel Regem Saul accuſat.</i>	158.	<i>Saul contra Dei mandatum & Samuelis voluntatem viſtimas ad altare offert.</i>	153.
<i>Samuel Saulum ex Dei mandato cum Amalecitis bellum ut gerat, commonefacit.</i>	160.	<i>Saulus e regno ventriloquos ac ariolos eijcit.</i>	178.
		<i>Saulus Paſtiniſ cum copiis aduentare audiens ad oraculum Dei confugit.</i>	ibid.
		<i>Saulus Pythoniſſam Samuelis animam exercitare iubet.</i>	ibid.
		<i>Saulus</i>	

I N D E X.

<i>Saulus Samuelis de necessitate sua conqueritur, eumq; consulit.</i>	<i>ibid.</i>	<i>Sauli modestia & temperantia in regno suscipiendo.</i>	<i>154.</i>
<i>Saulus Davidem in Cilla harentem obsidere conatur.</i>	<i>173.</i>	<i>Sauli contra aduersarios lenitas.</i>	<i>156.</i>
<i>Saulus cum filijs in Palaſtinorum pugna reliquo exercitu fuſo fugatoq; cadit.</i>	<i>182.</i>	<i>Sauli contra Ammanitas bellum.</i>	<i>155.</i>
<i>Saulus ſeipſum interficere molitur, eumq; iuuenis Amalecita iuuat.</i>	<i>183.</i>	<i>Sauli editum, quod Ionathas inſcius violat.</i>	<i>159.</i>
<i>Saulus e ſubditorum conſpectu ſe ſubducit.</i>	<i>154.</i>	<i>Saulo Samuel regiam dignitatem annunciat.</i>	<i>153.</i>
<i>Saul proceras ſatura.</i>	<i>154.</i>	<i>Saulum Samuel in regem ungit.</i>	<i>153.</i>
<i>Saul rex à populo declaratur.</i>	<i>154.</i>	<i>Saulum quidam comitantur, quidam verò contemnunt.</i>	<i>155.</i>
<i>Saulus aſinas amiſſas querit.</i>	<i>152.</i>	<i>Saulum Samuel iterum ungit in Galgala.</i>	<i>156.</i>
<i>Saul Melcham prius Dauidi nuptam alij elocat.</i>	<i>177.</i>	<i>Scabioſos ac leproſos Iudeos iuxta Lyſimachi opinionem in pelagus deiciendos, aut in loca deſerta exponendos.</i>	<i>853.</i>
<i>Saulus Davidem remittit patri.</i>	<i>164.</i>	<i>Scala Iacobi.</i>	<i>27.</i>
<i>Saulus regnavit annis 38.</i>	<i>183.</i>	<i>Scaurus trecentis talentis ab Ariſtobulo acceptis Hyrcanum & Arabes regione excedere iubet.</i>	<i>623.</i>
<i>Saul Iabefinis auxilium promittit.</i>	<i>155.</i>	<i>Scaurus Cæleſyria Præfectus.</i>	<i>404.</i>
<i>Saul reticet regiam dignitatem.</i>	<i>153.</i>	<i>Scaurus Romanorum dux.</i>	<i>623.</i>
<i>Saul Davidem timet.</i>	<i>172.</i>	<i>Scytharum & Sarmatarum impetus in Romanos.</i>	<i>854.</i>
<i>Saulus Achimelecho, quod Davidem armis atq; com- meatu inſtruxerit, exprobrat.</i>	<i>172.</i>	<i>Scythæ.</i>	<i>914.</i>
<i>Saulus in Davidem ſpiculum ei aculatur.</i>	<i>168.</i>	<i>Sebas.</i>	<i>211.</i>
<i>Saulus Davidem Palaſtinis interficiendum obtrudere dolo conatur.</i>	<i>166.</i>	<i>Sebaſte expugnata diruta, eiusq; habitatores abducti.</i>	<i>618.</i>
<i>Saul Dauidi filia coniugium promittit, ſi ſexcenta Palaſtinorum capita afferat.</i>	<i>166.</i>	<i>Sebaſten civitatem Ariſtobulus & Antigonus obſidio nec cingunt.</i>	<i>618.</i>
<i>Saulus clam odit Davidem.</i>	<i>165.</i>	<i>Sebaſtum portum Herodes in honorem Caſaris adificat.</i>	<i>497.</i>
<i>Saulus Davidem ex ſatellite tribunum facit, ut ſapè hoſtibus obiectum aliquis caſus e medio tolleret.</i>	<i>166.</i>	<i>Sedecias à Hieremia petitum conſilium, principum metu negligit.</i>	<i>293.</i>
<i>Saul tria millia ſibi & Ionathæ filio ſatellitum conſcribit.</i>	<i>157.</i>	<i>Sedecias à pseudopropheta ſeducus.</i>	<i>292.</i>
<i>Saul Palaſtinorum caſtrum expugnat.</i>	<i>157.</i>	<i>Sedecias ab Aegyptijs deſicit.</i>	<i>292.</i>
<i>Saul Agagum Amalecitarum regem capit, & contra Dei mandatum ſervat.</i>	<i>161.</i>	<i>Sedecias noctu fuga ſibi conſulens, à Babylonijs capitur.</i>	<i>294.</i>
<i>Saul tumultum eſſe in caſtris Palaſtinorum certior factus, eos adoritur.</i>	<i>159.</i>	<i>Sedecias rex Iuda ab aulicis & falſis Prophetis ſeducus Hieremiam non audit.</i>	<i>291.</i>
<i>Saul ſe peccaſſe fatetur, ac veniam precatur.</i>	<i>162.</i>	<i>Seditio inter Iudeos & Samaritas de templo. 333. 369</i>	<i>333. 369</i>
<i>Saulus Samuelem retinere volens, veſtimentum eius ſcindit.</i>	<i>162.</i>	<i>Seditio Hieroſolymis contra Herodem & Hyrcanum.</i>	<i>634.</i>
<i>Saul Dauidis abſentiam ſciſcitatur, reſponſo Ionathas regis animum cognoscere cupit.</i>	<i>170.</i>	<i>Seditio contra Moſen propter egeſtatem & ſeditioſorum pœna.</i>	<i>86.</i>
<i>Saul per ſortes cauſam irati Dei perquirat.</i>	<i>159.</i>	<i>Seditio in Paſchatis feſto.</i>	<i>506.</i>
<i>Saul proprium filium mori paratum interficere conatur.</i>	<i>160.</i>	<i>Seditio alia contra Moſen.</i>	<i>93.</i>
<i>Saulus ob ſubitaneam triſtitiam, viribus deſicientibus in humum collabatur.</i>	<i>179.</i>	<i>Seditio in urbe Tiberiade.</i>	<i>587.</i>
<i>Saulus ſuam malitiam & Dauidis innocentiam agnoſcit, eumq; rogat, ut ad regnum euectus ipſius familiam ſaluam eſſe pateretur.</i>	<i>175.</i>	<i>Seditio aduerſus Iosephum.</i>	<i>593.</i>
<i>Saul ſemper victor.</i>	<i>160.</i>	<i>Seditio aduerſus Moſen.</i>	<i>89.</i>
<i>Saulus Davidem collaudat, utq; bono eſſet animo, & ad proprias ades reuerteretur, hortatur.</i>	<i>178.</i>	<i>Seditio in populo mortuo Iosepho.</i>	<i>347.</i>
<i>Saul armatos, qui Davidem ad ſe pertrahant, mittit, qui prophetare incipiunt, tandem ipſe quoq; eo pro perans, agere Prophetam incipit.</i>	<i>169.</i>	<i>Seditio in urbe inter Ariſtobuli & Hyrcani ſocios.</i>	<i>625.</i>
<i>Saulus Davidem inſequitur, eumq; circumuentum comprehendit, niſi nuncijs renocatus fuiſſet. fol. 174.</i>	<i>174.</i>	<i>Seditio & deſectio Tiberienſium.</i>	<i>595.</i>
<i>Saul Davidem in Engadenorum agro querit, ſpeluncam in qua David cum ſua cohorte deliteſcebat ingreditur.</i>	<i>174.</i>	<i>Seditio Alexandria inter Iudeos & Gracos.</i>	<i>562.</i>
<i>Sauli ad amicos, Duces & tribules oratio, in qua Davidem accuſat.</i>	<i>172.</i>	<i>Seditionis Alexandria cauſa.</i>	<i>899.</i>
<i>Sauli filia Davidis amore capitur.</i>	<i>166.</i>	<i>Seditionem Gamala Iosephus concitat.</i>	<i>596.</i>
		<i>Sedecia mors.</i>	<i>295.</i>
		<i>Sehon Amoræorum rex interfectus.</i>	<i>96.</i>
		<i>Seleucus Gryphi filius cum Antiochio Cyziceno bellum gerit.</i>	<i>390.</i>
		<i>Seleucus & Nicanor.</i>	<i>920.</i>
		<i>Semeis veniam conſequitur.</i>	<i>208.</i>
		<i>Semeis quomodo puniendus.</i>	<i>218.</i>
		<i>Semeis in Davidem iniuria.</i>	<i>202.</i>
		<i>Semei pœna & mors.</i>	<i>220.</i>
		<i>Semen mulieris (hoc eſt Chriſtus) conteret caput ſerpentis.</i>	<i>6.</i>

I N D E X.

<i>Senacheribi iuramentum & eius violatio.</i>	283.	<i>Simon in cloacam sese demittit, eam suffodit, ac tunc emergere possederat.</i>	850.
<i>Senatus consultum Rom. de societate & amicitia Iudeorum.</i>	361.	<i>Simon Giora filius.</i>	862.
<i>Senatus consulta & decreta Iulij Caesaris de honoribus, privilegijs, praecipientijs, libertatibus & immunitatibus Iudeorum.</i>	412.	<i>Simon Ionatha frater Bethsuram occupat.</i>	375.
<i>Senatus Claudio suadet ut imperium delatum respuget.</i>	558.	<i>Simon Ionatha frater conuocato in templum populo, se patris ac fratrum vestigia sequenturum pollicetur.</i>	378.
<i>Senatus populusq; Caij trucidatores quarit.</i>	554.	<i>Simon Ionathan Absalomi filium Ioppen, ut habitatores inde eijceret, mittit.</i>	378.
<i>Senex quidam uxorem suam cum septem liberis iugulas, postremo seipsum quoq; praecipitat.</i>	427.	<i>Simeon & Levi Sicimitas contrucidant.</i>	33.
<i>Seniorum consilium salutare.</i>	237.	<i>Simon Ionatha frater Ioppen occupat.</i>	376.
<i>Sententia in filios Herodis.</i>	660.	<i>Simon Hierosolymorum arcem expugnat.</i>	379.
<i>Septem viri è Sauli progenio ad supplicium Gabaonitis traduntur.</i>	210.	<i>Simon à Romanis capitur.</i>	856.
<i>Septum circa templum.</i>	227.	<i>Simon proditor patriae.</i>	920.
<i>Septem fratrum ad Antiochum oratio.</i>	924.	<i>Simon legisperitus regem criminatur, qui dum veniam precatur, eidem reconciliatur.</i>	565.
<i>Septuaginta interpretes.</i>	2398.	<i>Simon satellites Iosephum excitat.</i>	593.
<i>Sepultura Davidis splendida.</i>	218.	<i>Simon obtruncatur.</i>	511.
<i>Sepphoris & Tiberias maxima Galileorum urbes.</i>	605.	<i>Simonem Iosephus per indias capit & abducit.</i>	604.
<i>Sephoritarum discrimen.</i>	587.	<i>Simon Boethi filius in Theophili Pontificis locum surrogatur.</i>	562.
<i>Sephoris capta eiusq; incola sub hasta venditi.</i>	512.	<i>Simon Herodis seruus.</i>	511.
<i>Sephoris Galilaeae caput.</i>	519.	<i>Simon insidijs Ptolemai generi sui captus & interfectus.</i>	617.
<i>Seron Caesaryia praefectus in Iudam mouens ab eo fugatur.</i>	352.	<i>Simon Camithi filius Pontifex.</i>	520.
<i>Scenopogia festum.</i>	230.	<i>Simonis aduersus Iosephum consilium.</i>	596.
<i>Spēctacula Caesarea celebrata.</i>	850.	<i>Simonem & Ioannem & alios numero septingentos viros Titus ad Italiam portari praecipit.</i>	855.
<i>Seth Adami filius vir optimus.</i>	8.	<i>Syri cum Ammanitis in Dauidem mouent.</i>	196.
<i>Sauitia Herodis.</i>	656.	<i>Syros obsecatos Eliseus in Samariam ducit, eoq; suadente Ioram liberaliter ac splendide eos tractatos, remittit.</i>	262.
<i>Sex. Caesar Herodes pecuniam numerat, Caesaryia praefectus Hierosolyma inuadit, sed Antigonipatris & Phasaelis fratris hortatu obsidionem soluit.</i>	412.	<i>Siffera cum suo exercitu trucidatur.</i>	132.
<i>Sex. Caesar ad Hyrcanum, ut Herodem absolueret, scribit.</i>	411.	<i>Sisares siue Sissara praefectus exercitus.</i>	131.
<i>Sex. Caesar administrator Syria.</i>	410.	<i>Socrates ciues Atheniensis.</i>	913.
<i>Sextus frater acriter increpat Antiochum.</i>	928.	<i>Societas Davidis & Iromi.</i>	190.
<i>Sexti fratris magnanimitas.</i>	928.	<i>Sodomitas Deus extacat.</i>	20.
<i>Sextum Caesarem Bassus dolo necat.</i>	631.	<i>Sodomitarum clades ab Assyrijs accepta.</i>	17.
<i>Siba heri falso accusati opibus potitur.</i>	202.	<i>Sodomitarum flagitia.</i>	19.
<i>Sibylla de Babylonica turri vaticinium.</i>	12.	<i>Sohemus ab Herode beneficijs ornatus.</i>	447.
<i>Siclus.</i>	78.	<i>Sohemus propter Mariammen Herodi suspectus interficitur.</i>	448.
<i>Sicarij.</i>	579.	<i>Sohemus mandata regia effudit.</i>	447.
<i>Sicarij noua calamitates autores.</i>	870.	<i>Sol immotus consistit.</i>	120.
<i>Sicima pascuis percommoda.</i>	35.	<i>Solyma postea Hierosolyma vocata.</i>	18.
<i>Sicimita profugi in petra comburantur.</i>	136.	<i>Solomon Chananaorum reliquias tributa pendere cogit.</i>	233.
<i>Siccitas diuturna & sterilitas in Iudaea.</i>	453.	<i>Solomon utrumq; puerum secari mandat.</i>	222.
<i>Sideritis.</i>	77.	<i>Solomon ex sermone & gestu mulierum matrem infantis vini agnoscit.</i>	222.
<i>Sigma legis.</i>	105.	<i>Solomon post obitum Davidis rex Israelis.</i>	219.
<i>Significatio tabernaculi fabrica & sacerdotis ornatus.</i>	77.	<i>Solomon ab Iromo fabros & operarios petit.</i>	224.
<i>Silas Agrippa prioris fortunae aduersitates in memoriam reuocans, eum offendit ut vinctum in ipsius patriam ad seruandum miserit.</i>	564.	<i>Solomon Tyrio Regi anigmata quadam explicat.</i>	231.
<i>Sila Regis satellitum praefectus.</i>	69.	<i>Solomon coniurationum modos, quibus Dæmones fugantur, conscripsit.</i>	223.
<i>Silam Agrippa ex carcere accersit, qui indignatione non dissimulans in custodia relinquitur.</i>	564.	<i>Salomon sapientiam à Deo petens tantum, & diuitias consequitur.</i>	221.
<i>Silonis à Iudaeis pecunia corrupti dolus.</i>	639.	<i>Solomon populum ad laudes Dei, gratiarum actionem & preces hortatur.</i>	229.
<i>Syllaus capitis damnatus.</i>	486.	<i>Solomon Iromo ingentem frumenti, olei & vini numerum mittit.</i>	224.
<i>Syllaus Arabs cū Salomen in uxore peteret repulsam patitur.</i>	477.	<i>Solomō Regina anigmata cū prudentia explicat.</i>	234.
<i>Syllaus Herodem apud Caesarem accusat.</i>	452.	<i>Solomon exteras matrimonio sibi iungens, seducitur.</i>	235.
<i>Syllaum Antipater Roma apud Caesarē accusat.</i>	494.		Solomon.

I N D E X.

Solomon Aegyptiorum Regis filiam ducit uxorem, regnumq. constabit. 221.
Solomon Hierosolymis muros instaurat & turres erigit. 232.
Solomon urbes aliquot condit. 232.
Solomon Tyro artificem accersit. 226.
Solomon Reginae liberalitatem remunerat. 234.
Solomon Davidi ex Bethsabe natus. 199.
Solomonis in templi dedicationem sacrificia. 230.
Solomonis solium ex ebore factum. 231.
Solomonis regia tredecim annis absolvitur. 230.
Solomonis tempore pax viget. 223.
Solomonis sumptus quotidiani. 223.
Solomonis currus & equites. ibid.
Solomonis sapientia & prudentia. ibid.
Solomonis templum mense Octobri consecratum. 228.
Solomonis victima igne caelesti absumuntur. 229.
Solomonis classis. 233.
Solomoni Deus promittit bona. 230.
Solomoni pleriq. Reges exquisita munera mittunt. 235.
Solomoni Deus in somnis oblatu, quod maxime cuperet, cum postulare iubet. 221.
Solomoni iuramento regnum promittitur. 215.
Solomon Herodes ad Alexa coniugium compellit. fol. 491.
Somnium Nabuchodonosori, de quatuor Monarchijs mundi. 299.
Somnij Pharaonis enodatio. 41.
Sofius Antigoni capit. 644.
Sofius in templo coronam auream Deo consecrat, & ad Antonium proficiscitur. 432.
Stola pontificia in castello Antonia deposita. 524.
Strabo. 433. 406. 409.
Stratonis turris & maritima Casarea nominata. 35.
Stola pontificia in cuius potestate fuerit. 460.
Stola Leuitarum. 227.
Stirpis Achabi excisio. 269.
Stupri pena. 108.
Susacus magnis copijs Iudaeam invadit. 241.

T.

T*abernaculum in deserto dedicatum primo die Aprilis, anno secundo exitus ex Aegypto.* 79.
Tabernaculi & sacerdotium dedicatio. 79.
Tabernaculi divisionis significatio. 73.
Tabernaculorum festum. 82.
Thadamora siue Palmira. 232.
Talentum 600 coronati. 913.
Tapsensium trucidatio. 277.
Tharbus Aethiopum regis filia Moysi coniugium petit. 54.
Tarsus Pauli patria. 13.
Thaumastus Caisereus potu libertate impetrat. 531.
Theatrum & amphitheatrum. 456.
Theatrum & Athletica certamina aliq. spectacula ab Herode instituta. 451.
Theatrum. 550.
Terra aranda. 106.
Terramotus in Iudaea, qua circiter 10000. hominum opprimunt. 441.
Templum Hieros. obsessum. 358.
Templum integro triennio desertum. 354.

Templum, regia, & urbs spoliata, incensa & diruta. 295.
Templum dedicare. 461.
Templum adificare ceptum. 312.
Templum in partes duas diuisum. 225.
Templum in monte Garizin. 331.
Templum quando dedicatum. 315.
Templum concedente Ptolemao, in Aegypto adificatur. 369.
Templi ac porticus descriptio. 902.
Templi Hierosolymitani diuitiae unde. 406.
Templi Vasa à Babylone Hierosolyma remissa. 307.
Templi pars exterior & ima urbs capta. 431.
Templi ministris Agrippa hymnos sacros canere permittit. 581.
Tempus exitus ex Aegypto. 59.
Termini terra non mouendi. 106.
Thermuthis Pharaonis filia extrahit ex flumine Moisen. 511.
Theophrastus. 884.
Thesaurus ad templi structuram congestus. 214.
Thesauri diuini custodes Moysi posterij. 216.
Tiberius mathematicorum disciplinis additior Galba Romanorum principatum praedicat. 532.
Tiberius Caio Romanum imperium ac Tiberium fratrem commendat. 533.
Tiberius Alexander Iudaea praeses. 574.
Tiberius Isidis sacrificos & Idam in crucem agit, & Mundum in exilium ablegat. 523.
Tiberij funus. 534.
Tiberienses in Iosephum amarulenta dicta iaciunt. 604.
Tiberienses Iosepho bellum inferre cogitant. 604.
Tigris. 5.
Tigranes. 395.
Timotheus iterum copias contrahit, & à Iuda vincitur. 355.
Timothei milites victi. 355.
Tiro vetus regis miles Herodis sanitiam execratur. 661.
Tiro Herodem alloquitur, & dum immodeste instat à ducibus & militibus in carcerem conyicitur. fol. 488.
Tiro cum trecentis ductoribus militum apud populum accusatus interficitur. 488.
Tiro à regis tonsore & proprio filio se regi insidias struxisse accusatus. 488.
Tironem cum filio Herodes comprehendere iubet. fol. 661.
Tyriorum annales & Memander de bello Salmanasar contra Tyrios. 282.
Tyrannides multa mala in ciuitates inuehant. 555.
Titus militibus agit gratias. 848.
Titus fortibus militibus premia pollicetur. 849.
Titus militibus pradam largiter distribuit. 849.
Titus aduentus sui gratulatoria sacra celebrat. fol. 853.
Titus per omnes Syria ciuitates magnificentissima spectacula celebrat. 854.
Titus Hierosolyma excidium miseratur. 855.
Titus Vespasiani natalem celebrat. 851.
Titus ad Antiochiam aduentus. 854.
Titus erga populum misericordia. 613.
Tortura. 924.
Thucy-

I N D E X.

<i>Thucydides scrupulosissimam sui temporis historiam conscripsit.</i>	874.	<i>Veſtigalia Caeſyria Iosepho addicuntur.</i>	344.
<i>Turris versus occidentem extructa.</i>	864.	<i>Venenum capitis damnato ad bibendum datum sine mora cum necat.</i>	500.
<i>Trabes & parietes auro incrustati.</i>	225.	<i>Venenum.</i>	110.
<i>Trachonita latrones.</i>	486.	<i>Ventidius Romani militis dux pecunias aufert Antigonda.</i>	638.
<i>Trachonita ab Herode deficientes Ducum opera impe- rata facere coguntur.</i>	470.	<i>Ventidius Silonem contra Parthos accersit.</i>	426.
<i>Trachonitis Herodi donatur à Caesare.</i>	480.	<i>Ventidius caso in pugna Pacoro Parthos proſligat.</i>	427.
<i>Translatio Bibliorum in Gracam linguam.</i>	339.	<i>Veranium & Broccum Senatus ad Claudium mittit, qui cum non per violentiam imperium esse affectu- dum doceant.</i>	558.
<i>Translatio Israelitarum.</i>	278.	<i>Verbum Dei nunq̃ sine omni fructu.</i>	280.
<i>Tres in urbe Tiberiade factiones.</i>	587.	<i>Verbum Dei ad Iacobum.</i>	27.
<i>Tres Iudaorum secta, Pharisei, Esseni, Sadducei.</i>	376.	<i>Verborum Manethonis repetitio.</i>	890.
<i>Trecenta stadia, nouem millia Germanica.</i>	444.	<i>Veritas oraculorum diuinorum.</i>	268. 264. 289.
<i>Tribus Ruben, Gad & dimidia Manaſſus Amoriti- dem terram expetunt.</i>	102.	<i>Veritas historia Iosephi.</i>	224.
<i>Tribunal.</i>	231.	<i>Vertex ſecundus, omniq̃ planitie mollior.</i>	864.
<i>Tribus Iuda, quod in ſcijs Israelitis regem reduxerit, accusatio & excusatio.</i>	209.	<i>Vespasianus Paci templum adificat.</i>	857.
<i>Triclinium, in quo Herodes cū conuiuiis canatus fue- rat vacuum sine cuiusq̃ noxa concidit.</i>	429.	<i>Vespasianus & Agrippa Tyrum perueniunt.</i>	609.
<i>Tria millia Iudaorum caſa.</i>	507.	<i>Vespasiano Romani obuiam procedunt.</i>	852.
<i>Tryphon regno Antiochi per dolum potitur.</i>	377.	<i>Vestes triumphales Vespasiani & Titi.</i>	858.
<i>Tryphon ad regnum euectus naturam suam ostendit.</i>	380.	<i>Vestes sacerdotales.</i>	227.
<i>Tryphon fraudulenter ſpem fratris redimendi, propo- ſitis conditionibus facit Simoni.</i>	378.	<i>Viatores à pomis maturis non arcendi.</i>	107.
<i>Tryphonis milites ei inſeſti, ad Cleopatram Deme- trij uxorem deficiunt, qua Antiocho ſore coniu- gium & regnum offert.</i>	380.	<i>Via circa Hierosolyma ſilice ſtrata.</i>	235.
<i>Tryphonis cades.</i>	380.	<i>Via per Iudaam exercitui Aegyptio clauſa vi aperi- tur.</i>	289.
<i>Triumphus magnificencia.</i>	856.	<i>Victima caeleſti flamma abſumpta, auxilij diuini in- dicium.</i>	150.
<i>Tropaea armis conſectas imagines Iudai putant.</i>	451.	<i>Victoria Alexandri à Dario reportata.</i>	329.
V.		<i>Victoria rationis.</i>	923.
<i>Valerius Aſiaticus ſe Caij cadis auctor optat.</i>	554.	<i>Victoria Deo tribuenda.</i>	133.
<i>Valerius Gratus Iudaorum Praeſes.</i>	520.	<i>Victoria Achabi à Syris reportata.</i>	252.
<i>Valles ingentes, in quibus templum fuit extructum, explentur.</i>	227.	<i>Virgo conſuprata.</i>	108.
<i>Vardane caſo principatus Gotarza eius fratri com- mittitur.</i>	572.	<i>Vires regni Iſraelitici fracta, & à Deo reſtaurata.</i>	273.
<i>Vologeſus Parthorum rex.</i>	572.	<i>Virtus anima.</i>	866.
<i>Varia historiographorum differentia.</i>	1.	<i>Virtus militum Davidis, Ioabi praefertim.</i>	ſol.
<i>Varus literas ferentem, iniuſte ſupplicio tradit.</i>	ſol.	<i>Violatio fidei & ultro eam ſubſecuta.</i>	400.
<i>Varus Antipatro dicendi pro ſe potosſtatem facit.</i>	500.	<i>Vitellius in locum Iosephi Caiapha Pontificis Ionathā Anani filium ſurrogat.</i>	524.
<i>Varus Hierosolyma peruenit, ac legionem obſeſſam li- berat.</i>	512.	<i>Vitellius Hierosolyma peruenit, & à Ionathā in fra- trem eius Pontificatum transfert.</i>	526.
<i>Varus ſeditioſos Hierosolymis compeſcit.</i>	509.	<i>Vitellius Hierosolyma peruenit, Iudaïs veſtigal re- mittit, eiſq̃ ſtolam ſacerdotalem reddit.</i>	524.
<i>Varus ſeditioſorum duces ad Caſarem mittit.</i>	512.	<i>Vitellius cum Artabano ſædus facit.</i>	525.
<i>Vari tyrannis & regni cupido.</i>	588.	<i>Vites plantanda.</i>	106.
<i>Vardanes poſt patris Artabani obitum Romanos bel- lo impetere cogitat, id quod Izates diſſuadet.</i>	572.	<i>Vitale Ieroboami cur facta.</i>	238.
<i>Vas aheneum mare appellatum.</i>	226.	<i>Viua p̃y principis imago.</i>	288.
<i>Vaticinium de exercitu à Babylonico ducendo & reli- quiis Iudaorum in captiuitatem abducendis.</i>	297.	<i>Vologeſum Parthorum regem proceres, ut Izatem in- terficiat, rogant.</i>	573.
<i>Vaticinium de excidio Ninia.</i>	278.	<i>Volumnius & alij Herodis filios capite plectendos eſſe pronunciant.</i>	487.
<i>Vaticinium de captiuitate Babylonica & inde libera- tione.</i>	292.	<i>Vonones Parthorum rex ab Artabano pulſus.</i>	521.
<i>Vaticinium de Adadi morte & regno Azaeli traden- do.</i>	265.	<i>Vonones Syllano Syria Praefecto ſeſe tradit.</i>	521.
<i>Vaticinium de Iudaorum pœna.</i>	288.	<i>Vota & prandium ante triumphum.</i>	855.
<i>Vaticinium Hyrcani de filiis.</i>	385.	<i>Vltima verba Eleazari in igne.</i>	923.
<i>Vaticinium contra altare in Bethel.</i>	238.	<i>Vltio diuina in Ethnicos ſacra Biblia tractantes.</i>	ſol.
		<i>Vnanasendi & moriendi omnibus ratio.</i>	930.
		<i>Vnguentum ſanctum.</i>	78.
		<i>Vrbs Roma ſumma cum alacritate & claritudine Ve- ſpasianum ſuſcepit.</i>	852.
		<i>Vrbes.</i>	

I N D E X.

<i>Urbes Iudais ademptæ.</i>	403.	<i>Zamars seipsum concremat.</i>	246.
<i>Vrias cum quibusdam assultum ad mœnia faciens, à suis, ut mandatum illis erat, cū Ammanitæ erumperent, deseritur.</i>	197.	<i>Zelote.</i>	863.
<i>Vrias cum aliquot alijs occumbit, quod mox regi per nuncium significatur.</i>	197.	<i>Zenodorus miserè perit.</i>	457.
<i>Vxores Esau.</i>	26.	<i>Zenodorus ex raptu viuit.</i>	456.
X.			
<i>Xanthicus Macedonibus est Aprilis.</i>	59.	<i>Zipheni rursum Dauidem in eorum esse regione Saulo renunciant.</i>	177.
<i>Xerxes rex Persiæ.</i>	316.	<i>Zipheni Saulum Dauidem in agro suo morari certiorum faciunt.</i>	174.
<i>Xerxes Iudais fauet.</i>	316.	<i>Zoilus Stratonis turris & Dea Tyrannus.</i>	388.
Z.			
<i>Zacharias lapidatur.</i>	472.	<i>Zoilus & Gazai à Ptolmeo contra Iudæos auxilium petunt.</i>	388.
<i>Zambrias.</i>	100.	<i>Zoilus captus.</i>	388.
<i>Zambri aduersus Moysen oratio.</i>	100.	<i>Zorobabel ex oratione sua laudem & munera præclara consequitur.</i>	311.
		<i>Zorobabel tertius satelles mulierum vim præpollentem primum ostendens, mox veritati, ut infracta palmam attribuit.</i>	310.
		<i>Zorobabel.</i>	319.

IMPRESSVM FRANCOFORTI AD MOENV, IMPENSIS SIGISMVN- DI FEYERABENDT.



Anno M. D. LXXX.